

LIFE AND TIMES OF
R. NAMASIVAYAM

AND HIS CONTRIBUTION TO THE
RESTORATION OF TIRUKKETISVARAM

JPL

C10853

KOHA-
JPL

பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப்பல்
லுலகினில் உயிர்வாழ்க்கை
கண்ட நாதனார் கடலிடங் கைதொழக்
காதலித் துறைகோயில்
வண்டு பண்செயு மாமலர்ப் பொழில்மஞ்ஞை
நடமிடு மாதோட்டந்
தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெய அருள்செய்
கேதீச் சரமதுதானே
- சம்பந்தர் -

இ. நமசிவாயம்:
அவரது வாழ்க்கையும் காலமும்
திருக்கேதீச்சரப் புனருத்தாரணத் திருப்பணியும்

ஆசிரியர்:
சி. பத்மநாதன்
(தகைசார் பேராசிரியர்)

LIFE AND TIMES OF
R. NAMASIVAYAM
 AND HIS CONTRIBUTION TO THE
 RESTORATION OF TIRUKKETISVARAM

பொதுசன நூலகம்
 யாழ்ப்பாணம்.

JAFFNA
 PUBLIC LIBRARY

"PUBLIC LIBRARY
 JAFFNA

PUBLIC LIBRARY 234904
 JAFFNA

பொதுசன நூலகம்
 யாழ்ப்பாணம்.
 விசேட சேர்க்கைப் பகுதி

10835 CC
 PUBLIC LIBRARY
 JAFFNA
 SPECIAL COLLECTION

EDITOR
S. PATHMANATHAN
 (PROFESSOR EMERITUS)

c.c

10853 c.c

RESTORATION OF THE
AND HIS CONTRIBUTION TO THE
MAYAN

294.543 ✓

SPECIAL COLLECTION
JAPAN
PUBLIC LIBRARY
10825 CC

Public Library
10825 CC

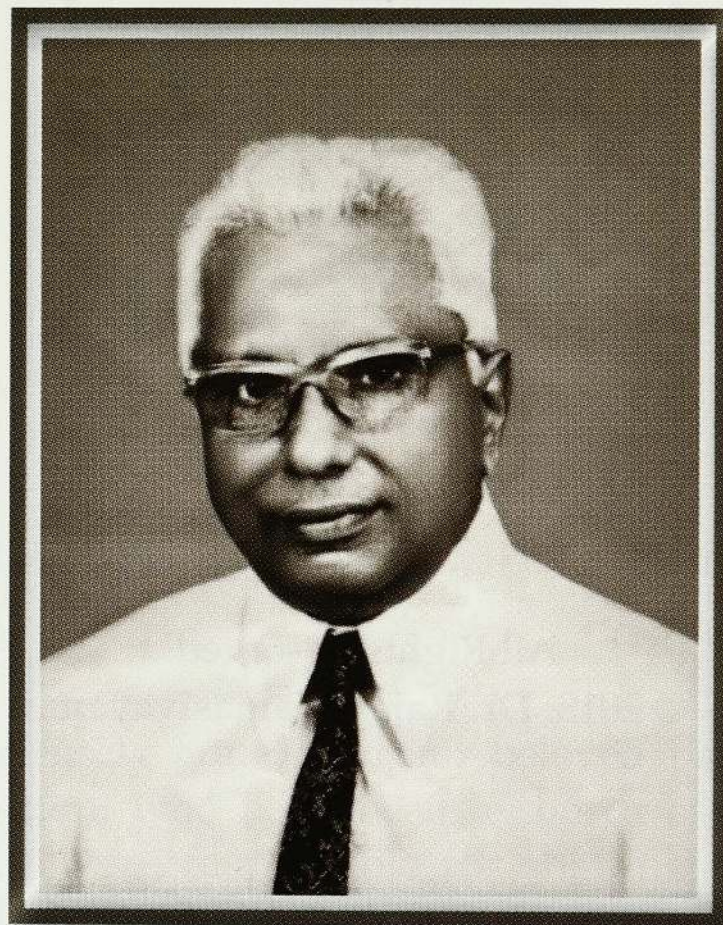
EDITOR
S. SATHANARAYAN
(MADRAS)

294.543

10825 CC

DEDICATION
—LIFE AND TIMES OF—
R. NAMASIVAYAM
AND HIS CONTRIBUTION TO THE
RESTORATION OF TRUKKESIVAYAM

R. Namasivayam

Born: 11th of April, 1912

Died: 18th of July, 2011

LIFE AND TIMES OF
R. NAMASIVAYAM
AND HIS CONTRIBUTION TO THE
RESTORATION OF TIRUKKETISVARAM

Editor:
S. Pathmanathan
(Professor Emeritus)

Editorial Assistant:
B. Johnson

Design:
S. T. Thayalan
ENCL - ICT Dept.

Photographs:
N. Joy Jeyakumar

All Rights Reserved
© 2013, **Dr. Rajan Namasivayam**

ISBN 978-955-0811-05-2

Printed and published by

EXPRESS NEWSPAPERS (CEYLON) (PVT) LTD.

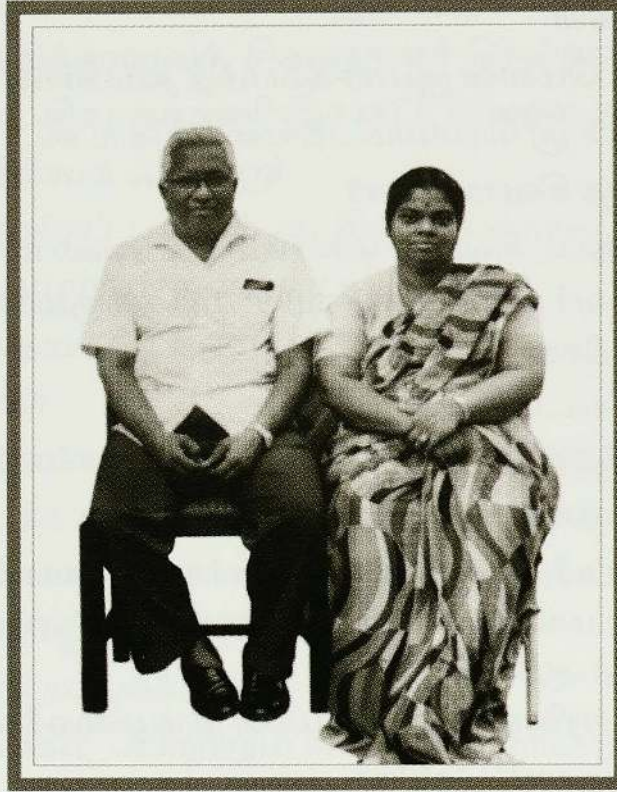
No.185, Grandpass Road, Colombo - 14, Sri Lanka.

Telephone: 7322700 Fax: 2439987

Website: www.virakesari.lk ; E-mail: info@expressnewspapers.lk

DEDICATION

Rasappillai Namasivayam & Vijayalaksmi Namasivayam

We are immensely grateful to our beloved parents for their love and affection, who have been a source of inspiration in our lives. They were responsible for shaping our lives and making us who we are. Our father was a very spiritual person and devoted a great part of his life towards the restoration of Tirukketisvaram.

We humbly and with great humility dedicate this volume to our parents.

Dr. Rajan Namasivayam
Sakuntala Rangunathan
Sivakumar Namasivayam
Dr. Jayendran Namasivayam

CONTENTS

1. Acknowledgements	10
2. Foreword	11
3. அருளாசிச் செய்திகள்	
❖ முனைவர் ஸ்ரீமத் மௌன குமார சுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் தருமையாதீனம் ஸ்ரீ மௌனமடம், மலைக்கோட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி.	14
❖ ஏ. வி. சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார் நிறுவுனர் / அதிபர், சிவபுரம் சைவாகம பாடசலை, மயிலாடுதுறை.	16
❖ கயிலைமாமுனிவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அதிபர், ஸ்ரீ காசிமடம், திருப்பனந்தாள்.	21
❖ ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சார்ய சுவாமிகள் நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம், யாழ்ப்பாணம்.	22
❖ சீர் வளர் சீர் சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாச்சார்ய சுவாமிகள் 23 ஆவது குரு மகா சன்னிதானம், திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருஆவடுதுறை ஆதீனம்.	23
❖ பண் இசைப் பேரறிஞர் கலைமாமணி திருமுறைக்கலாநிதி சோ. முத்துக்கந்தசாமி தேசிகர் திருப்பனந்தாள், தெற்கு வீதி, மலைக்கோட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி.	25
❖ ப. பாலசுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியார் பிரதம சிவாச்சாரியார், திருக்கேதீச்சரம்.	27
❖ கைலை நாகநாதசிவம் பிரதம சிவாச்சாரியார், இலண்டன் ஸ்ரீ முருகன் ஆலயம்.	28
❖ க.வி. கணேசமூர்த்தி செயலாளர், அறங்காவலர் சபை, இலண்டன் சிவன் கோயில்.	30
❖ எம். தவயோகராஜா தலைவர், திருக்கேதீச்சரம் திருப்பணிச்சபை.	32
4. The Great Temple of Matottam Professor S. Pathmanathan	35
5. R. Namasivayam (1912-2011) A Leader of Civil Society Professor S. Pathmanathan	55
6. Sculptures in stone and metal at Tirukketisvaram Professor S. Pathmanathan	99
7. சைவ சித்தாந்தப் பெருமக்களின் அடிப்படைத் தத்துவ விளக்கங்களை ஆக்கித்தந்த பேராளர் பேராசிரியர் வை. இரத்தினசபாபதி	141

8. கேதீஸ்வரத் திருப்பணியே தனது முதற்பணியெனச் சேவையாற்றிய பெருமகன் செவாலியர் சிவகாமி இராமநாதன்	145
9. மூதறிஞர், சிவநெறிக்காவலர், சிவஞானச் செல்வர், சித்தாந்த வித்தகர், சிவமாமணி இராசப்பிள்ளை நமசிவாயம் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு சித்தாந்தப் புலவர் அ. திருநாவுக்கரசு	152
10. மறைந்தும் மறக்கமுடியாத சைவப்பெரியார் கந்தையா நீலகண்டன்	168
11. சிவனருட் செல்வர் வித்துவான் திருமதி. வசந்தா வைத்தியநாதன்	178
12. நானறிந்த நற்றவத்தார் நாடறிந்த நமசிவாயத்தார் மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன்	183
13. சிவநெறிக் காவலர் இரா. நமசிவாயம் சாந்தி நாவுக்கரசன்	193
14. சைவத் தமிழ் உலகம் போற்றும் சைவப் பெரியார் இரா. நமசிவாயம் சின்னத்துரை தனபாலா	195
15. தமிழர் அமைதி வாழ்வு பெற இருவழிகளைத் தன் வாழ்வாற் காட்டிய பெரியார் “செந்நெறிச் செல்வர்” சூ.யோ. பற்றிமாகரன்	198
16. நம சிவாயம் என்றொரு சைவசித்தாந்த மாமலை வைத்திய கலாநிதி மு. கதிர்காமநாதன்	203
17. பொலிகண்டி கந்தவனம்	213
17. சைவத் திருக்கோயில்களில் நிகழும் பூசைகளும் (அர்ச்சனை) அவற்றின் மொழியும் இரா. நமசிவாயம்	219
18. பிரகிருதி மாயை இரா. நமசிவாயம்	223
19. Saiva Siddhanta in the Light of Modern Science and Cosmology R. Namasivayam	251
20. Saiva periyar Sivapathasundaranar R. Namasivayam	262
21. Priesthood in Sri lanka R. Namasivayam	267

ACKNOWLEDGEMENTS

Producing a book is no small task and requires the coordination and assistance of many individuals. Members of the Namasivayam family would like to thank all of them for their contributions, suggestions and advice which have been incorporated where ever possible in this book. We thank them all.

There are some individual people, who need to be mentioned:

We are greatly indebted to Professor S. Pathmanathan, a great scholar and lover of Hinduism who was a close friend of my father. He has edited this volume on an honorary basis.

Kumar Nadesan, Managing Director of Express Newspapers (Cey) (Pvt) Ltd., whose family has been associated with our family for the past three generations was a great inspiration and support in making this publication a reality.

We deeply appreciate the contributions made and the dedication shown by M. Senthilnathan, Chief Operating Officer of Express Newspapers, S. T. Thayalan, Head of ICT, B. Johnson and other staff of Express Newspapers (Cey)(Pvt) Ltd.

Special thanks to K. Neelakandan, President, All Ceylon Hindu Congress, M. Thavayogarajah, President, Thiruketheeswaram Restoration Society and Dr. M. Kathirgamanathan of Mannar, Pulavar Thirunavukkarasu, Secretary, Thiruketheeswaram Restoration Society.

Finally we are extremely grateful to the religious dignitaries, scholars and friends who have contributed benedictory messages and articles to this volume.

Respectfully,
Dr. Rajan K. Namasivayam
Croydon, UK
ketheenam@gmail.com

FOREWORD

This volume on the *Life and Times of R. Namasivayam* is a compilation of articles of varying length and depth in English and Tamil. They have been written by persons who have been closely associated with R. Namasivayam, and were able to comment on his personality, work and contribution to civil society.

In Hinduism, the temple is the repository of the traditions of religion, art and culture. In his long career Namasivayam studied the basic texts of Saivism, its philosophy and Hindu art and architecture. He was destined to complete the work on the restoration of the Tirukketisvaram temple.

He accomplished the task with eminent success. Because of his wide ranging contacts with scholars, men and women in positions of power and influence, religious dignitaries and specialists in Hindu art and architecture, he was in a position to mobilise adequate resources for completing his task in an exemplary manner.

The entire Hindu community has been involved in the restoration work of one of their two most ancient sacred temples, which represents the culmination of their religious tradition and cultural heritage.

Because of the innovations he has made in the original building programme on the basis of his understanding of the history and ideology of Hinduism, the restored temple has become an outstanding monument of Hindu art and architecture in Sri Lanka.

His achievement is exemplary and I hope that the entire Tamil community in this country will derive inspiration from his work for recovering, sustaining and developing their culture and heritage.

Finally, it may be concluded that there is a convergence of the story of Namasivayam's career with the history of Tirukketisvaram.

S. Pathmanathan (*Professor Emeritus*)

Colombo

New Year's day

14th April, 2013

1083 ✓ CC
பொதுசன நூலகம்
ய . ம .
விசேட கோயம்பு பகுதி

234904

திருமுறைப் பாராயணம் செய்வித்துத் திருமுறை கேட்டு மகிழும் வாழ்வும் பெற்றுத் திகழ்ந்த நமசிவாயம்

முனைவர் ஸ்ரீமத் மௌன குமார சுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள்
தருமையாதீனம் ஸ்ரீ மௌனமடம்,
மலைக்கோட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி.

நல்பதத்தார் நல்பதமே ஞானமூர்த்தி
நலஞ்சுடரே நால்வேதத்து அப்பால் நின்ற
சொற்பதத்தார் சொற்பதமும் கடந்து நின்ற
சொலற்கரிய சூழலாய் இதுஉன் தன்மை
நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சம் தன்னுள்
நிலாவாத புலால்உடம்பே புகுந்து நின்ற
கற்பகமே யானுன்னை விடுவேன் அல்லேன்
கனகம் மாமணிநிறத்து எம்கடவு ளானே

- அப்பர் -

‘அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது’, ‘தோன்றிற் புகழோடு
தோன்றுக’ என்ற ஆன்றோர் வாக்குகள் நம் மானிடப் பிறப்பை
உயர்த்துவன.

‘இப்பிறப்பு தப்பில் ஏது வருமோ’ என அஞ்சினார் தாயுமானவர்.
‘வாய்த்தது நந்தமக்கு ஈதுவோர் பிறவி மதித்திடுமின்’ என்ற அப்பரடிகளின்
அடிச்சுவட்டை அளந்து படித்து வாழ்ந்த பெரியார் நமசிவாயம். பெயரே
மந்திரச் சொல். இவர் நாமம் உச்சரிப்போருக்கு இரட்டைப் பலன்கள்.

‘சிவபூமி’ எனத் திருமூலராற் போற்றப்பெற்ற யாழ்ப்பாண
நன்னகரிலே தோன்றி, மிக உயர்ந்த கல்வியாக அக்காலத்திற் போற்றப்
பெற்ற சட்டக்கல்வி படித்தும் நல்லதோர் குடும்பம் பல்கலைக்கழகம்
என்பதற்கொப்ப மாண்தகு மனைவியும் மூன்று மகன்களோடு ஒரு மகளும்
என மக்களை ஈன்றாளாக்கிய குடும்ப வாழ்வும், ஞான சம்பந்தரும்,
சுந்தரரும் போற்றிப் பாடியருளிய திருக்கேதீஸ்வரம் திருக்கோயில்
திருப்பணியைச் செம்மையாகச் செய்தும், ஐந்து தேரோட்டியும்,
உலகில் மிகப்பெரிய சோமாஸ்கந்த மூர்த்தத்தை எழுந்தருளிவித்தும்
நம்பியாண்டார் நம்பி, ராஜராஜசோழன் உள்ளிட்டோருக்குச் செப்புத்
திருமேனி எழுந்தருளிவித்தும், முறைதவறாது பூசை வழிபாடு நிகழ்வித்தும்
எனச் சமய வாழ்வும்,

தன்னாட்டு மக்களுக்காகத் தாமே நீதிமன்றம் ஏறி வழக்கிட்டும் வழக்காடியும் வெற்றிவாகை சூடி, மொழியின் பால் அன்பு பாராட்டிய நாட்டுச் சமுதாய வாழ்வும் - அரசியல் வாழ்வும்,

தமிழக சைவ ஆதீனங்களோடு அவ்வப்போது பணிந்து போற்றி குரு வழிபாடு நிகழ்த்திக் குறிப்பாகத் தருமையாதீன குருமணியிடமும் காசி மடத்து அதிபருடனும் அன்பும் குருபக்தியெனும் அருளொடு தொடர்புடைய வாழ்வும்,

நம்மை மூன்று முறைகள் யாழ்ப்பாணம் அழைத்தும், சைவ சமய மாநாட்டில் பேசவைத்தும், கேதீஸ்வரம் கோயிலிற் பேசவைத்தும் கேதீஸ்வரத்திலும் வெள்ளவத்தையிலும் தம் இல்லத்திற் தங்க வைத்து விருந்தளித்தும் எனப் போற்றி மகிழும் வாழ்வும்.

சித்தாந்தம், திருமுறைகள் பற்றித் தமிழ், ஆங்கில வகையிற் பல நூல்கள் இயற்றி, அதனைப் பற்றிக் கருத்துரைகள் தடை விடை கண்டு மகிழும் அளாவு வாழ்வும்,

சிராப்பள்ளி ஒதுவார் முத்துக்கந்த தேசிகரைப் பன்னெடுங்காலம் சிவராத்திரி, வைகாசி விசாகம் முதலிய நாட்களில் அழைத்துத் திருமுறை பாராயணம் செய்வித்துத் திருமுறை கேட்டு மகிழும் வாழ்வும் பெற்றுத் திகழ்ந்த நமசிவாயம் அவர்கள் பூதவுடலை 99 வயதில் அப்பர் கயிலை கண்ட ஆடி அமாவாசையில், இறைவனின் திருவடிக் கீழ் அமைதியுற்றார் என்று கேட்டு மனம் ஆற்றொணாத் துயரம் ஆகியது.

அவர் செய்த இக்காரியங்களைச் செய்ய வல்லவரார்? அவருக்கு இணையீடு யாது? இப்பணிகள் இம் மண்ணுலகில் ஏங்கியிருக்க விண்ணுலகத்திற்கு செய்ய இறைவன் அழைத்துக் கொண்டான் என்ற சமாதானத்தில் அமைதியுறுதியோடும் சாவே உனக்கொரு சாவுவராதோ? தொண்டு செய்து பழுத்த பழத்தின் சுவையறிந்தாயோ?

நம் நமசிவாயத்தின் ஆன்மா இறைவனடிக்கீழ் சாந்தியும் சமாதானமும் நிலவுவதாகுக.

அவர் தம் குடும்பத்தார், உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் திருப் பணியாளர்கள் அவர் வகுத்த நன்னெறியில் நடை பயில விரும்பித் தருமையாதீன குருமணியின் குருவருளையும் சொக்கநாதப் பெருமான் திருவருளையும் சிந்திக்கின்றோம்.

*****

சைவம் பழுத்த நமசிவாயம்

ஏ. வி. சுவாமிநாத சிவாசாரியார்
நிறுவுனர் / அதிபர்,
சிவபுரம் சைவாகம பாடசலை, மயிலாடுதுறை.

பாடல் வீணையர் பல பல சரிதையர்
எருது உகைத்து அருநட்டம்
ஆடல் பேணுவர் அமரர்கள் வேண்ட
நஞ்சு உண்டு இருள் கண்டத்தர்
ஈடம் ஆவது இருங்கடல் கரையினில்
எழில் திகழ் மாதோட்டம்
கேடு இலாத கேதீச்சரம் கைதொழு
கெடும் இடர்வினை தானே

- திருஞானசம்பந்தர் -

‘குற்றம் இலாதார் குரை கடல் ஆழ்ந்த கோணமாமலை - அமர்ந்தார்’ என ஞானசம்பந்தப் பெருமானும் ‘பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவியின் கரை மேல், செத்தார் எலும்பு அணிவான் திருக்கேதீச்சரத்தானே’ எனச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் தமிழ் வேதம் சாத்தியருளிய இரு பெரும் சிவாலயங்களையுடையது ஈழப்பெரு நாடாகும்.

புராணம், இதிகாசம் மற்றும் வரலாற்றுச் சிறப்புடைய ஈழத்தின் மாதோட்டத்துக் கேதீச்சரமும் திருகோணமலைத் திருத்தலமும் பண்டைய காலந்தொட்டே எவ்வளவோ போர்களையும் இன்னல்களையும் சந்தித்து வந்தாலும் தமிழ், சைவப் பேராட்சி நலியாமல் இன்றளவும் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருவது தமிழ் மரபுக்குக் கிடைத்திருக்கும் மாபெரும் வெற்றியாகும்.

இதற்குக் காரணம் ஒருவர் மறைந்தால் மற்றொருவர் தோன்றித் தமிழ்ச்சைவம் எனும் ஆலயத்தின் தூணாக நின்று பலதியாகங்களைச் செய்து வருவதேயாகும். யாழ். நகர் அடியார்கள் சிவபெருமானை, ‘தாயினும் நல்ல தலைவராக’ ஏற்றுப் போற்றுபவர்கள். இது காரணம் பற்றிப் பெருமான் தம் அடியவர்களின் வாக்கிலும் மனதிலும் அகலாமல் இணைந்து நின்று அவர்களின் வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தியருளியிருக்கின்றார். தமதடியவர்களுக்கு நோயும் பிணியும் வராமல் நீக்கியுள்ளார். இக் குறிப்பினைத் திருஞானசம்பந்தர்,

தாயினும் நல்ல தலைவர் என்று அடியார்
 தம்அடி போற்றி இசைப்பார்கள்
 வாயினும் மனத்தும் மருவி நின்று அகலா
 மாண்பினர் காண் பலவேடர்
 நோயிலும் சிணியும் தொழிலர் பால் நீக்கி
 நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
 கோயிலும் சுனையும் கடல் உடன் சூழ்ந்த
 கோண மாமலை அமர்ந்தாரே

என்றருளுகிறார். சிவனடியார்களுக்கு பத்துவகை குணங்கள் இயல்பாகும். அவற்றிலே தலை சிறந்தது பெருமானைப்பற்றி நினைக்குங்காலும், பேசுங்காலும் நாத்தழு தழுதல், மெய்சிலிர்த்தல் போன்றவையாம். “தென்னா என்னா முன்னம் தீ சேர் மெழு கொப்பாய்” என்றும், “பத்துடையீர் ஈசன் பழவடியீர்” என்றும் மணிவாசகப்பெருமான் குறிப்பிடுவதையும் கண்டு மகிழலாம். ஈழத்து மாதோட்டத் திருக்கேதீச் சரத்து அடியார்கள் இங்கு கூறிய பத்துக் குணங்களும் கொண்ட சீர் அடியார்கள் எனும் குறிப்பினைப் “பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவியின் கரை மேல்” எனும் சுந்தரரின் திருவாக்கிலே காணமுடிகிறது.

எதற்காக இதனை விளக்குகிறேன் என்றால், இவ்வகையில் பக்குவ ஞானமுடைய ஒருசைவ, மெய்யன்பரை - இலங்கையிலே தமிழ்ச்சைவம் ஓங்கச் செய்தவரை நாம் சிந்திக்கப் போகிறோம் என்பதைக் கட்டியம் கூறுவதற்கேயாம். திருஇராமேசுவரத்தைத் தொழும் பதிகம் சாத்தியருளிய திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் அங்கிருந்தவாறே மாதோட்டத் திருக்கேதீச் சரத்தைப் பாடிப்பரவியதைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் சேக்கிழார் பெருமான் “ஆழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கும் ஈழம்” என ஈழ நாட்டின் கடல் சூழ்ந்த இயற்கையின் எழிலையும் நம்மைப் பருகச் செய்கிறார்.

அந்நகரில் அமர்ந்து அங்கண் இனிது மேவி
 ஆழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கும் ஈழந்தன்னில்,
 மன்னு திருகோண மலை மகிழ்ந்த செங்கண் மழுவீடையார்
 தம்மைப் போற்றி, வணங்கி, பாடிச்,
 சென்னிமதி புனை மாட மாதோட்டத்தில்
 திருக்கேதீச்சரத் தண்ணல் செய்ய பாதம்
 உன்னி மிகப் பணிந்தேத்தி அன்பரோடும்
 உலவாத கிழிபெற்றார் உவகையுற்றார்

என்ற அற்புதப் பாடலிற் கூறியுள்ளார். ஈழம் இன்று இலங்கையரசாக இருந்தாலும் தமிழ்ச்சைவ உலகைப் பொறுத்தவரை அது தமிழகமாகவே கருதப்படுகிறது. தமிழ்வேதம் பெற்ற திருக்கோயில்கள் அங்கு உள்ளதாலேயே சுந்தரச்சோழன் காலந்தொட்டே இராஜராஜ சோழன்,

இராஜேந்திர சோழன் முதலிய பேரரசர்களும் பிற்காலத்தில் முதலாம் குலோத்துங்கன் வரையிலும் கூட தமிழ்ப் பேரரசர்களின் ஆதிக்கமே இலங்கையில் மேலோங்கியிருந்ததை வரலாறு நமக்கு உணர்த்துகிறது.

திருக்கேதீச்சரம் சைவத்தின் வரலாற்றிற் பல திருப்புமுனைகளை ஏற்படுத்திய சிறப்புடையது எனலாம். கடந்த நூற்றாண்டில் இத்திருக்கோயிலின் வரலாறு சைவராகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் அறிந்து, கடைபிடிக்க வேண்டிய அற்புதப் பதிவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்றால் மிகையில்லை.

போர் மேகங்கள் சூழ்ந்து இலங்கைத் தமிழருக்கும் சைவத் திருக்கோயில்களுக்கும் பெருத்த இடையூறுகள் ஏற்பட்டு வந்தன. குறிப்பாகத் திருக்கேதீச்சர திருக்கோயில் இலங்கை இராணுவக் கூடாரமாயிற்று. பூசைகள் நிறுத்தப்பட்டன. உலகத் தமிழ்ச் சைவர்கள் தங்களது தனிமனித இன்னல்களைக்கூடப் பொருட்படுத்தாது திருக்கேதீச்சரத்து முன்னவனார் கோயிற் பூசைகள் முட்டிட்ட சேதி கேட்டு உள்ளத்தில் இரத்தம் கசிய நொந்தனர்.

இக்கட்டான இக்கால சூழலின் இருளைப் போக்க ஒரு ஞாயிறு உதித்தது. அஞ்ஞாயிறு ஒளியில் இராணுவத்தின் ஆதிக்கமும் கோயிலில் இருந்து அகன்றது. மீண்டும் தினப்பூசைகள் தொடங்கித் திருப்பணிச் சபையும் அமைந்து அதன் தலைவராக நமசிவாயம் எனும் அஞ்ஞாயிறு அமர்ந்தது. அது முதலே திருக்கேதீச் சரத்துப்பெருமான் திருக்கோயில் ஒளிபெறத் தொடங்கியது.

தருமையாதீனம் வேதசிவாகம பாடசாலையில் 50 ஆண்டுகள் சற்குருநாதராகவிருந்து பல நூறு சிவாச்சாரியர்களை உருவாக்கியருளிய நந்தமர் குருநாதர் சிவபுரம் சிவபுரீ எஸ். சுவாமிநாத சிவாச்சாரியாரை ஆசாரியராக ஏற்று, பரிகார பூஜைகளும் திருப்பணிகளும் நிகழ்த்தப்பட்டு, 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் சிவாகம நிகழ்வுகளாகிய மஹா கும்பாபிஷேகமும் வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த நிகழ்ச்சியாக நிகழ்ந்தேறியது.

இது நிகழ்ந்த சில ஆண்டுகளில் மீண்டும் யுத்தம் தலைதூக்கப் பூஜைகளுக்கும் இடையூறு ஏற்பட்டபொழுது எண்பது அகவைகளைக் கடந்து கொண்டிருந்த சைவத்தின் திருவே உருவாகிய திரு. நமசிவாயம் அவர்கள் நாயன்மார்களுக்கு ஒப்பான நிலையில் வருந்தியழுது புலம்பி நின்றாலும் மனம் தளரா மாண்பினராய் அந்தத் தள்ளாத வயதிலும் மீண்டும் திருக்கேதீச்சரப் பெருமானின் பூஜைகளை தொடங்குவதற்கான போராட்டத்தையே தமது வாழ்நாளாக ஆக்கிக் கொண்டார். இது சமயத்தில் யாவரும் புரிந்து, தெளிந்துகொள்ளும் வண்ணம் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் சைவ சித்தாந்தம் எனும் நூலை எழுதியும் பத்திரிகைகளிற்

சைவத்தின் பெருமையைக் கட்டுரைகளாக்கியும் அடியார்களின் மனம் தளராதது தொண்டாற்றியும் வாழ்ந்தது நாயன்மார்களுக்கு ஒப்பானவர் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்த ஏதுவாகிறது.

யுத்தம் ஓய்ந்து அமைதி திரும்பாத சூழல் யாழ். நகர் முற்றிலுமாக தடைசெய்யப்பட்ட பகுதியாக மாறியது. தமிழகத்திலிருந்து மன்னாருக்குச் செல்லும் கப்பல் போக்குவரத்தும் கிடையாது. கொழும்பிலிருந்து வவுனியா வழியாக மன்னார் சென்று திருக்கேதீச்சரம் அடையலாம். யாழ். நகரில் புகழுடியாததால் வேறு மாற்றுப் பாதையில் நீண்ட பயணம் செய்தே மன்னார் சென்று மாதோட்டம் செல்ல வேண்டிய சூழல். இடையில் ஏகப்பட்ட இராணுவ சோதனைகள். இவ்வளவு இன்னல்களையும் பொறுத்துக் கொண்டு 2000 ஆவது ஆண்டுகளில் சைவத்தின் பழுத்த பழமாகிய நமசிவாயம் அவர்களின் தலைமையிலே மீண்டுஞ் செயற்பட்டுத் திருக்கேதீச்சரம் திருப்பணிச் சபையின் திருப்பணிகள் மறுபடியுந் தொடங்கப்பட்டன.

இக்கால கட்டத்தில் எளியேனது குருநாதர் சிவசாயுஜ்யம் பெற்று அவரது பொறுப்பேற்று வேத சிவாகம பாடசாலையைக் குரு பரம்பரை நெறி நின்று சிறியேன் நடத்தி வருமாறு திருவருளும் குருவருளும் கூட்டி வைத்திருந்தது.

திருக்கேதீச்சரம் திருப்பணிகள் நிறைவடைந்த நிலையில், மகா கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தச் சிவபுரத்து ஞான குருவின் சீடன் என்ற அளவில் எளியேனை அடையாளம் கண்டு, கும்பாபிஷேகக் கிரியைகளின் சர்வசாதகமாக நமசிவாயம் அவர்கள் சார்பில் அழைக்கப்பட்டேன். 2002 ஆம் ஆண்டு நானும் எனது சீடர்கள் நால்வருமாக திருச்சியிலிருந்து விமானத்தின் மூலம் கொழும்பு சென்று, அங்கிருந்து இராணுவக்கட்டுப்பாடு களை எல்லாம் கடந்து, திருக்கேதீச்சரம் சென்றடைந்தது ஒரு தனி வரலாறு.

கும்பாபிஷேகக் கிரியைகள் தொடங்கின. நமசிவாயம் அவர்கள் ஒரு உணர்ச்சிப் பிழம்பாகவே காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்தார். அகவைகளில் எண்பதைக் கடந்திருந்தாரே தவிர கும்பாபிஷேகப் பணிகளில் அவரது வேகத்திற்கு எங்களால் ஈடுகொடுக்க முடியவில்லை என்றே சொல்லவேண்டும்.

இடையில் ஏற்பட்டிருந்த பூஜைக் குறைபாடுகளுக்குப் பரிகாரமாகக் கேதீச்சரப் பெருமானுக்கு ருத்ராபிஷேகம் செய்துவிட்டுக் கிரியைகளைத் தொடங்கலாம் என்று முடிவெடுத்தோம். ருத்ராபிஷேகம் தொடங்கியது. திடீரென ஒருவர் பெரிதாக அமும் குரல் கேட்டது. ஓடிச்சென்று பார்த்தேன். நமசிவாயம் அவர்கள் தான் அப்படி அழுது கொண்டிருந்தார். அவரைத் தேற்றுவதற்காக ஆறுதல் கூற முற்பட்டு, அவரது பற்றில்லாப்

பக்தியின் நெறியில் நெகிழ்ந்து எளியேனும் கண்கலங்கி விட்டேன். பல போராட்டங்களையும் தாண்டி, அன்று பெருமானுக்கு ருத்ராபிஷேகம் நடந்தபோது அவர் நெகிழ்ந்ததில் நானும் உடனிருந்த அவரது மகனார் ராஜன், ஓதுவா மூர்த்தி, முத்துக்கந்தசாமி மற்றும் புலவர் திருநாவுக்கரசு போன்றோரும் சில வினாடிகள் ஸ்தம்பித்துக் கண்கலங்கி நின்று சிவனருளை வியந்து போற்றியதை நினைத்தால் இப்பொழுதும் என் கண்கள் கலங்குவதை அனுபவித்து வருகிறேன்.

நமசிவாயம் அவர்களோடு பழகிய அந்தச் சிலநாட்கள் எனது வாழ்வில், எண்ணத்தில் எவ்வளவோ மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. நூறு வயதை நெருங்கும்பொழுது சிவனருள் நமசிவாயத்தின் ஆன்மாவை ஆட்கொண்டதையறிந்து எனது பெற்றோர்களைப் பிரிந்தபோது ஏற்பட்ட மனத்துயரத்தை அடைந்து வேதனையுற்றேன்.

தற்போது மனதில் மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. காரணம் நமசிவாயத்தின் புதல்வர்கள் அவர்களது தந்தையார் விட்டுச் சென்ற திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிகளைச் செவ்வனே செய்கிறார்கள் என்பதை அறிந்ததுதான். அவரது மூத்த புதல்வர் ராஜன் அவர்களை இலண்டன் சென்றபோது சந்தித்து மகிழ்ந்தேன். இளையவர் ஜயேந்திரன், குமார் மற்றும் புதல்வியார் சகுந்தலா குடும்பத்தினர் அவர்களோடும் தொலைபேசியில் பேசி வருகிறேன்.

நமசிவாயம் அவர்களின் சிவ புண்ணியங்களின் வடிவாகப் புதல்வர்கள் பிறந்திருக்கிறார்கள். அவர்களும் பேரன், பேத்திகள் எடுத்துத் தமிழ்ச் சைவப் பாரம்பரியம் மாறாமல் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தமது தந்தையாரின் நினைவிற் சிவப்பணிகள் செய்து வருவதுடன் நமசிவாயம் அவர்களின் நினைவு மலர் வெளியிட வேண்டும் என்றும், அதில் எனது கட்டுரை இடம்பெறவேண்டும் என்று கூறினார்கள். நான் இதனைக் கட்டுரையாக எழுதவில்லை. அன்னாருடன் பழகிய சிவபுண்ணிய பாக்கியத்தை நினைவிற் கொண்டு ஒரு போற்றிப் பாமாலையாக நமசிவாயம் அவர்களுக்கு இதனை சமர்ப்பித்து மகிழ்கிறேன். சிவபுரத்து ஞானகுருவாகிய சிவஸ்ரீ சுவாமிநாத சிவாச்சாரியாரின் குருபரம்பரையாக நாங்களும் நமசிவாயம் அவர்களின் சந்தான பரம்பரையாக அவர்களது புதல்வர்களுமாக இணைந்து ஈழத்திலே தமிழ்ச் சைவப்பணியைத் தொடர அருள்புரிய வேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல உமையொருபாகனது திருவடிகளை வாழ்த்தி மகிழ்கிறோம்.

நினைவுரை

கயிலைமாமுனிவர்

ஸ்ரீஸ்ரீ காசிவாசி முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள்
அதிபர், ஸ்ரீ காசிமடம், திருப்பனந்தாள்.

சைவப்பெருமகனார் திருக்கேதீச்சரம் இ. நமசிவாயம் அவர்கள் நமது காசி திருமடத்தோடு நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நெருங்கிய தொடர்புடைய பேரன்பராகத் திகழ்ந்தவர். நம்மிடமும் திருமடத்தின்பாலும் மிக்க அன்பு கொண்டவர்.

யாழ்ப்பாணம் - நல்லூர் என்று சொன்னால் ஆறுமுக நாவலரே நினைவிற்கு வருவார்.

அதுபோல் இலங்கை - திருக்கேதீச்சரம் என்றால் நமசிவாயம் அவர்கள் நினைவிற்கு வருவார்.

திருக்கேதீச்சரப் பெருமானிடம் இடையறாத பேரன்பு கொண்டவர். திருக்கேதீச்சரம் ஆலயத் திருப்பணிக்கே தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்.

திருக்கேதீச்சரம் திருக்கோயிலுக்கு இருமுறை திருக்குட நன்னீராட்டுச் செய்வித்து மகிழ்ந்தார். பல எழுந்தருளும் திருமேனிகளைச் செய்வித்துப் பிரதிஷ்டை செய்து மகிழ்ந்தவர்.

சிறந்த சமய, சாஸ்திர அறிவுடையவர். திருமுறைகளை நன்கு படித்து, தெளிந்த ஞானம் உடையவர். ஐம்பெரும் திருத்தேர்த் திருப்பணி செய்வித்து மகிழ்ந்தவர்.

அப்பர் பெருமான் போன்று திருக்கோயில் (திருக்கேதீச்சரம்) திருத்தொண்டே குறிக்கோளாகக் கொண்டு 99 ஆண்டு காலம் வாழ்ந்தவர்.

அவர் திருக்கேதீச்சரப் பெருமானின் திருவடி சேர்ந்த நாள் அப்பர் பெருமான் திருக்கயிலைக் காட்சியை கண்டுகளித்த ஆடி அமாவாசை நாள்.

அவரது நினைவுப் பெருவிழா இனிதே சிறப்புறச் செந்திலாண்டவன் திருவடிகளைச் சிந்திக்கிறோம்.

சுபம்
சிவ சிவ

அருளாசிச் செய்தி

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய சுவாமிகள்
நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்
யாழ்ப்பாணம்.

அன்புசார் பெருந்தகையீர்!

அமரர் சைவப்பெரியார் இ. நமசிவாயம் அவர்களுடைய தொண்டின் சிறப்பினை அனைவரும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் நூல் வெளியிடுவதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். அவர் நாயன்மார்களால் திருமுறை ஓதிப் பெருமை பெற்ற திருக்கேதீஸ்வரத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியில் பல ஆண்டுகள் தலைவராக கடமை ஆற்றி, ஆலயத்திற்கும் சைவத் தமிழ் மக்களுக்கும் பெருமை சேர்த்த பெருமையாளர்.

நாட்டின் இனக் கலவரத்தின்போது ஆலயத்தில் பலசிதைவுகள் ஏற்பட்டு அனைவரின்மனதினையும் வேதனைக்கு உள்ளாக்கியது. அதனைக்கண்ட நமசிவாயம், பலதுன்பங்களுக்கு மத்தியில், ஆலயத்திற்குச் சென்று பல இலட்சம் ரூபா செலவிலே புனர்நிர்மாணப் பணியை நிறைவேற்றி, பல வரலாற்று விக்ரகங்களையும் பிரதிஷ்டை செய்து, குறிப்பாக சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை எழுந்தருளச் செய்து, மகாகும்பாபிஷேகம் என்னும் பெரும் சாந்திவிழாவை எல்லாச் சைவமக்களும் பெருமை கொள்ளும் வகையில் நிறைவேற்றிய பெருமையாளர். ஒழுக்கம், சொன்ன சொல் பிரளாமை, நித்திய தீட்சை, உருத்திராட்ச மாலை, சைவநெறி நின்று சமயத்திற்கும் நாட்டிற்கும் பெருமையைச் சேர்த்தவர் நமசிவாயம். திருக்கேதீஸ்வரம் என்னும் நூலை வெளிக்கொண்டுவரும் குடும்பத்தினரையும் நூலாசிரியர், பேராசிரியர் பத்மநாதனையும் வாழ்த்திப் பாராட்டுகின்றோம். செந்தமிழ் சோதியன் திருவருள் அனைவருக்கும் கிடைப்பதாக.

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு.

நத்தார் படை ஞானன் பசு ஏறிந் நனைகவுள்வாய்
மத்தம் மதயானை உரிபோர்த்த மணவாளன்
பத்தாகிய தொண்டர் தொழும் பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தார் எலும்பு அணிவான் திருக்கேதீச்சரத்தானே
- சுந்தரர் -

சைவ சித்தாந்த சீலர்

சீர் வளர் சீர் சிவப்பிரகாச தேசிக பராமாச்சரிய சுவாமிகள்
23 ஆவது குரு மகா சன்னிதானம்,
திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருஆவடுதுறை ஆதீனம்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சின் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க

தாங்களும் தங்கள் குடும்பத்தினரும் வாழ்வில் எல்லா நலன்களும் இனி துறப் பெற்று நீடு வாழ, தமது ஆன்மார்த்த மூர்த்தியாகிய அருள்மிகு ஞானப்பெருங் கூத்தன் திருவடி மலர்களைச் சிந்தித்து, சீர் வளர் சீர் குருமகா சன்னிதானம் அவர்கள் வாழ்த்தி வழங்கியருளிய “திருநீற்றுச் செல்வம்” இத்துடன் அனுப்பியுள்ளார்கள். அனைவரும் அணிந்து மகிழ்க!

அன்புடையீர்!

திருவருள் சிறக்க வணக்கம்!

ஆதீனத்திலிருந்து நடத்தப்படும் சிவஞான முனிவரின் சிறப்பு வழிபாட்டுத் தினத்தன்று சைவத்திற்கும், தமிழுக்கும் பெருந் தொண்டாற்றி வரும் சைவ சித்தாந்த சீலர் ஒருவருக்கு, மகா சன்னிதானம் அவர்கள் நினைவுப் பரிசினை வழங்கி வருகிறார்கள்.

இவ்வாண்டு இவ்வரிய பரிசினைத் தாங்கள் பெற வேண்டும் என்பது மகா சன்னிதானம் அவர்களின் திருவுளக்குறிப்பு. இது குறித்துத் தங்களுக்கு இலங்கை அன்பர்கள் திரு. இரத்தினசபாபதி, திரு. சச்சிதானந்தம் மூலம் தகவல் கொடுத்திருந்தோம்.

தங்களது வாழ்க்கைக் குறிப்பும், 22.03.2002 ஆம் தேதிய கடிதமும் கிடைத்தது. சீர் வளர் சீர் குரு மகா சன்னிதானம் அவர்கள் திருக்கண் சாற்றி மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள்.

விழா அழைப்பிதழ் அச்சானதும் அனுப்பி வைக்கிறேன். 21.04.2002 ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று விழா நடைபெற உள்ளது. தங்களது மோதிர விரலின் அளவினைத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறோம்.

பரிசுப் பொருள்களின் விபரம்:

1. நமச்சிவாய மூர்த்திகளின் (ஆதீன குரு முதல்வர்) ஆசிக் கவசமாக பொன்னாடையும், திருநீறும் உத்திராட்ச மாலையும்

2. பொற்கிழி (ரூ.3000/=)
3. மோதிரம்
4. பாராட்டுப் பத்திரம்

தாங்கள் திருக்கேதீச்சரம் ஆலயப் பூசை நடைபெறப் பெருமுயற்சி எடுத்து நிறைவேற்றி இருப்பது அறிந்து மகாசன்னிதானம் அவர்கள் பெரிதும் பாராட்டினார்கள். இச்செயல் சைவசமய வரலாற்றிற் பொன் எழுத்துக் களாற் பொறிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். இதனால் தாங்கள் புகழும், புண்ணியமும் பெற்று நீடுழி வாழ்வீர்கள் என்று மகா சன்னிதானம் அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள்.

தங்களது அன்பான பதிலை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

வேண்டும் இன்ப அன்பு.

அரன்பணியில் என்றும்
பொது மேலாளர்

பொடிகொள் மேனியர் புலியத ளரையினர்
விரிதரு கரத்தேந்தும்
வடிகொள் முலிலை வேலினர் நூலினர்
மறிகடல் மாதோட்டத்
தடிக ளாதரித் திருந்தகே தீச்சரம்
பரிந்தசிந் தையராகி
முடிகள் சாய்த்தடி பேணவல் லார்தம்மேல்
மொய்த்தெழும் வினைபோமே

- திருஞானசம்பந்தர் -

*****

கேதீச்சரம் பிரியாரே!

திருப்பனந்தாள் சோ. முத்துக்கந்தசாமி தேசிகர்
பண் இசைப் பேரறிஞர், கலைமாமணி, திருமுறைக்கலாநிதி
தெற்கு வீதி, மலைக்கோட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி.

திருக்கேதீச்சரச் செல்வர் நமசிவாயம் ஐயா அவர்களுடன் எனது தொடர்பு 1972 ஆம் ஆண்டு முதல் சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக உள்ளது. இது திருக்கேதீச்சரப் பெருமானின் திருவருள் ஆகும்.

எனக்கும் ஐயா அவர்களுக்கும் திருமுறையால் ஏற்பட்ட உறவு குடும்ப உறவாக ஆனது. அவரது குமாரர்கள் மூவரும் இன்றும் என்னுடன் உடன்பிறவாச் சகோதரர்களாக உள்ளார்கள். நான் இன்று திருமுறை இசை உலகில் உலகளாவிய அளவிற்கு பெயர் பெற்றுப் புகழுடன் விளங்க நமசிவாயம் ஐயா அவர்களின் அன்பும், ஆக்கமும், ஊக்கமுமே காரணமாகும்.

தமிழ் நாட்டில் உள்ள தருமபுரம், திருவாவடுதுறை, திருப்பனந்தாள் ஆகிய திருமடங்களுடன் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்.

தமது வழக்குரைஞர் பணியினைக் கைவிட்டுத் திருக்கேதீச்சரப் பெருமானிடம் அளவிலாத பக்தி கொண்டு, திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிக்கும், வளர்ச்சிக்கும் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர். கேதீச்சரப் பெருமானே அவரை தமது பணிக்கென ஆட்கொண்டார்.

திருக்கேதீச்சரம் என்றால் நமசிவாயம் ஐயா அவர்கள். நமசிவாயம் ஐயா என்றால் திருக்கேதீச்சரம் என்றே அனைவரின் உள்ளமும் நினைக்கும் அளவிற்கு அவரது வாழ்வு அமைந்துவிட்டது.

திருமுறைகளையும் சாத்திர நூல்களையும் நன்கு படித்து, நன்குணர்ந்து, அவற்றில் ஆழ்ந்த ஞானமுடைய அவரது சாத்திர ஆய்வு நூலும் வெளிவந்து மற்றும் ஆகம நூல்களையும் படித்து உணர்ந்து, அதனாலே திருக்கோயில் (திருக்கேதீச்சரம்) பூசைகள் ஆகம முறை சிறிதும் வழுவாமல் நடத்தச் செய்தார்.

நமசிவாயம் அவர்கள் திருக்கேதீச்சரம் ஆலயத்திற்கு செய்த திருப்பணிகள் சிலவற்றினை நினைவு கூருவது எமது கடமையாகும். ஐம்பெரும் திருத்தேர்கள் செய்வித்து, திருக்கேதீச்சரம் வைகாசிப் பெருவிழாவில், திருவீதி வலம் செய்வித்த அரிய செயல் அவரது திருப்பணிப் பெருமையைப் பறைசாற்றும்.

“கேடில் வெண்மருப்பு அணிந்த நீள்மார்பர்” என்று திருக்கேதீச்சரப் பெருமானைத் திருஞானசம்பந்தர் அருளியதற்கு ஏற்ப சோமாஸ்கந்தப் பெருமான் ஐம்பொன் திருவுருவத்தினை உலகிலேயே மிகப்பெரும் சோமாஸ்கந்த பெருமான் என்று போற்றும் வகையிற் பிரதிஷ்டை செய்வித்தார். இது ஒரு சரித்திரம்.

திருவீழிமிழலையில் உள்ள கல்யாண சுந்தரர் (மாப்பிள்ளை சாமி) போன்று திருக்கேதீச்சரத்திலும் இருக்க வேண்டும் என்று பிரதிஷ்டை செய்தார். மற்றும் அதிகார நந்தி, இராஜராஜ சோழன் போன்ற பல தெய்வத் திருமேனிகளையும் பிரதிஷ்டை செய்தவர்; எல்லாம் தமிழ்நாட்டில் உள்ள சிற்பிகளை அழைத்துச் செய்த திருப்பணியாகும்.

திருக்கேதீச்சரம் ஆலயத்தில் மகா மண்டபம் (கற்றளி) கட்ட வேண்டும் என்று பேரவாக் கொண்டு, தமிழ்நாடு அரசின் அறநிலையத்துறையிடம் இருந்து பெருநதி பெற்று, மகாவலிபுரத்திற் சிற்பக்கல் தூண்கள் பல உருவாக்கி அவற்றினைக் கப்பல் மூலம் திருக்கேதீச்சரம் கொண்டு சேர்த்த அரிய செயலைச் செய்த திருத்தொண்டராவார்.

திருக்கேதீச்சரம் ஆலய திருப்பணிச்சபைச் செயலாளராக ஒருமுறையும், தலைவராக ஒருமுறையும் இருந்து திருப்பணி செய்து, திருக்குட நன்னீராட்டு மகா கும்பாபிஷேகம் செய்வித்த பேரருளாளர். இவரது திருப்பணிச் செயல்களுக்கு உற்றதுணையாக இருந்து சிவப்பணி செய்த புலவர் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் ஆவார். நமசிவாயம் அவர்களின் வழி இன்றும் புலவர் திருநாவுக்கரசு செய்து வருகிறார்.

திருக்கேதீச்சரம் ஆலயத்திற் பெரிய ராஜ கோபுரமும் திருச்சுற்றுப் பெருமதிலும் எழுப்பி மகா கும்பாபிஷேகம் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் அவரது உள்ளக் கிடக்கை; பெருவிருப்பம். இதனைத் திருப்பணிச் சபையாரும் அவரது வழித்தோன்றல்களும் நிறைவு செய்வார்கள் என்று சைவ உலகம் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது.

திருக்கேதீச்சரம் ஆலயத்தினை அன்று முதலாம் இராசராசசோழன் திருப்பணி செய்தான் என்று சரித்திரம் கூறும். இன்று நமசிவாயம் ஐயா இராசராச சோழனின் மறுபிறவியாக வந்து திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணி செய்து விளக்கமுறச் செய்தாரோ! என்றே எண்ண வேண்டும்.

நிறைவாக “கேழல் வெண் மருப்பு அணிந்த நீள்மார்ப கேதீச்சரம் பிரியாரே” என்று திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் அருளிச் செய்தவாறு நமசிவாயம் அவர்களும் (அவரது ஆன்மா) திருக்கேதீச்சரப் பெருமானையும் திருக்கேதீச்சரம் திருத்தலத்தையும் விட்டு என்றும் பிரியமாட்டார் என்பது திண்ணம். இது இறைவன் திருவருளாகும்.

சைவ சமய மரபு வழுவாது ஆன்மீகம், தத்துவமுணர்த்திய சைவப்பெரியார் நமசிவாயம்

ப. பாலசுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியார்
பிரதம சிவாச்சாரியார்,
திருக்கேதீச்சரம்.

சைவசமய மரபு வழுவாது சிவாகமப் பணியாற்றிடும் திறன் கொண்டோன்; சிவாச்சாரியர்கள் ஆற்றும் பணிகளிலே தந்துணிவுடன் சரியானவற்றைத் துணிந்து செயற்படுத்த முன்னிற்பவர்; திருக்கேதீச்சர் ஆலயத்தின் வளர்ச்சியில் பெரும்பங்காற்றிய பெருமகனார். முன்னிருந்த திருக்கோயிலாக மீண்டும் மிளிர வேண்டுமென அயராதுழைத்த அற்புத மாமனிதர்.

கருங்கல் திருப்பணி அமைய மாமல்லபுரத்தில் முப்பது ஆண்டுகட்கு முன்பே சிற்பங்களையும் சித்திரத்தூண்களையும் வடிவமைக்க ஆவன செய்தவர்.

பாரம்பரியம் அழியாது காத்திட பூசை, திருமுழுக்கு (அபிஷேகம்), கிரியைமுறைகள் வழுவாதிருக்கக் கண்ணேபோலக் காத்துப் புரந்த கனவான்.

அன்னார் காலத்திலேயே இரண்டு குடமுழுக்கு விழாக்களை பிசகாது செய்வித்துக் கண்குளிரக் கண்ட புண்ணியவான். ஐந்து திருத்தேர்களை அமைத்து வீதியுலாவர வைத்து, உளம் மகிழ்ந்த செம்மல்.

ஆலயச்சூழல் பொலிவுபெற ஆசை கொண்ட அன்பர். சிவமே துணையென்ற சிந்தனை மேலீட்டால், நாளும் பொழுதும் சிவபூஜை வழுவாதியற்றி வீடுபேறு எய்திட நினைத்த பெருவள்ளல்.

ஆளுமை நிறைந்த முதறிஞர்; சிவாச்சாரியர்களையும் அந்தணர்பெரு மக்களையும் தக்கமதிப்புடன் புரந்த பண்பாளர்; ஞானநூல் (சிவஞான சித்தாந்தம்) பல யாத்தபெருமகனார். ஆலயத்தேவைகளை முற்றுமுழு தாயுணர்ந்து முக்காலமும் நிலைத்திட வழிசமைக்க அரும்பாடுபட்டவர்.

ஓய்வின்றி, முதிர்ந்த நிலையிலும், நினைவாற்றல் மிகுதியுடனும் ஆர்வத்துடனும் 37 ஆண்டுகள் பணியாற்றி விடைபெற்ற சித்தாந்த வித்தகர் உயர்திரு. நமசிவாயம் அவர்களை முத்திப்பேறுபெற வேண்டுமென நினைந்து சிவனார் திருவடிகளை வணங்கி வாழ்த்துகின்றேன்.

சிவ பணிக்காக வாழ்நாள் முழுவதையும் அர்ப்பணித்து சிவனடி சேர்ந்த சைவசமயப் பெரியார்

கைலை நாகநாதசிவம்
பிரதம சிவாச்சாரியார்,
இலண்டன் ஸ்ரீ முருகன் ஆலயம்.

அரிதான மனிதப் பிறவியை அடைந்த ஆன்மாக்களுக்கு முக்கியமாகிற பேரின்பத்தையளித்து இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கும் நிலையை அடைய வழிவகுப்பது ஞானம், கிரியை, யோகம், சரியை ஆகிய நான்கு வழிகளாகும். சைவ சமயத்திற்குத் தங்களுடைய அருட்பாக்களாற் பெரும் தொண்டாற்றிய சமயாசாரியர்களான ஞானசம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், மாணிக்க வாசகர் முதலியோர் இவ்வழிகளின் மேன்மை கண்டு அவ்வழி நின்று பெரும் பேறுபெற்று மகிழ்ந்தனர்.

சிவத்தொண்டே பெரும் தொண்டு என்ற உண்மையறிந்து, தனது வாழ்நாள் முழுவதையும் சிவ பணிக்காகவே அர்ப்பணித்து வாழ்ந்து, சிவனடி சேர்ந்த சைவசமயப் பெரியவர் நமசிவாயம் அவர்கள்.

எத்திசையிலும் சைவத் தமிழ் மணக்கும் ஈழமதில், அண்டியவர்க்கு ஆதரவளிக்கும் அச்சுவேலி நகரிலே தோன்றி, வாழ்க்கையில் நீதி நெறி தவறாமல் நின்றிட வேண்டிச் சட்டம் பயின்று பெரும் சட்டத்தரணியாகப் புகழ் பெற்றவர் நமசிவாயம்.

கலியுக வரதன் கந்தவனம் ஷண்முகக் கடவுள் கோயில் அறவழியில் சிறக்க வேண்டி அறங்காவலராய் தொண்டாற்றி ஆறுமுகனின் அருளைப் பெற்றதோடு அருளாளர்கள் அற்புதத் தேவாரம் பாடிப் போற்றிய தெய்வீகத் திருத்தலமாம் திருக்கேதீச்சரத்தில் உறைகின்ற கேதீச்சரப் பெருமானின் ஆலயத் திருப்பணியைச் செய்யும் பொறுப்பைச் சிரமேற்கொண்டு ஏற்று, அதனைச் செவ்வனே செய்து அனைவரும் போற்றும் வண்ணம் மஹா கும்பாபிஷேகத்தை நடத்திச் சிவனருளைப் பூரணமாகப் பெற்று மகிழ்ந்தவர் அவர்.

இன்னல் பல வந்தாலும் இன்முகத்தோடு அன்னம் பாலித்தும் தூபம் இட்டும் தீபம் ஏற்றியும் அடியவர் ஆடை துவைத்தும் இன்னும் பல சிவத்தொண்டு செய்து அடியவர்கள் வரலாற்றில் அன்றும் இன்றும் என்றும் அழியாப் புகழ்பெற்ற 63 நாயன்மார்கள் உருவத்திருமேனிகளைத்

திருக்கேதீஸ்வர சிவாலயத்திலே ஸ்தாபித்து அடியவர்க்கும் அடியவராக விளங்கியவர் நமசிவாயச் செம்மல், “செய்வன திருந்தச்செய்” என்ற வாக்கிற்கிணங்க எந்த ஒரு காரியத்தையும் திட்டமிட்டு, அலசி ஆராய்ந்து சரியாகச் செய்து முடிக்கின்ற திறமைசாலி அவர்.

வாழையடி வாழையாகச் சிவத்தொண்டாற்றி வரும் இந்த வம்சத்தில் அவரது பிள்ளைகளும் சிவத்தொண்டிற் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டு, அரிய தொண்டாற்றி வருவது மிகவும் போற்றுதற்குரியது.

திருக்கேதீஸ்வரத் திருப்பணியிலும், நாட்டில் நிகழ்ந்த யுத்த அனர்த்தங்களினால் மக்கள் அல்லற்பட்ட சமயத்திலும் சுனாமி போன்ற இயற்கை சீற்றங்களினால் நாடு சின்னாபின்னமான போதும் நமசிவாய வம்சத்தினர் பசி, தூக்கம் பாராமல், பாடுபட்டு பொருள் சேர்த்து, வாடிய பயிருக்கு நீர்வார்ப்பது போல, வருந்திய மக்களுக்குச் செய்த உதவிகள் காலத்தாற் போற்றப்படும்.

இத்தனை சேவைகளுக்கும் ஆணி வேராக இருந்து அனைவருக்கும் புத்துணர்ச்சி தந்து ஏறத்தாழ நூறாண்டு வாழ்ந்து மறைந்தும் மறையாத புகழ் கொண்டவர் அமரர் நமசிவாயம் அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடைந்து, என்றென்றும் கயிலைமலையானின் பொற்பாத கமலங்களிற் பிரகாசிக்க வேண்டி, எல்லாம் வல்ல இலண்டன் ஸ்ரீ முருகப் பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

அங்கத்துறு நோய்கள் அடியார் மேல் ஒழித்தருளி
வங்கம் மலிகின்ற கடன் மாதோட்ட நன்னகரில்
பங்கஞ்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம் பொழில் சூழ்ந்த திருக்கேதீச்சரத்தானே

- சுந்தரர் -

*****

சைவத் தமிழ் உலகு போற்றும் சட்டத்தரணி இ. நமசிவாயம்

க. வி. கணேசமூர்த்தி

செயலாளர்,

அறங்காவலர் சபை சார்பில் இலண்டன் சிவன் கோயில்.

தமிழுலகு போற்றும் சைவப்பெரியார் சட்டத்தரணி இ. நமசிவாயம் சிவபதம் அடைந்த ஓராண்டு நிறைவாண்டில் அவரின் சிவதொண்டினையும் சிவ பணியினையும் நினைவேந்தல் செய்வதில் இலண்டன் லூசியம் சிவன் கோயில் அறங்காவல் குழுவினராகிய நாம் பெருமையடைகின்றோம்.

சட்டத்தரணி இ. நமசிவாயம் தன் வாழ்நாள் முழுவதையும் சைவத்திருப்பணிக்காகச் செலவிட்ட பெரியார். அன்புற்றமர்தலே சிவம் என்னும் திருமூல தத்துவத்தினையே தன் வாழ்வாகக் கொண்ட இப்பெரியார் திருக்கேதீஸ்வரம் ஆலயத்தினைப் புனருத்தாரணம் செய்வதில் ஆற்றிய அளப்பரிய பணிகள்; அவற்றை விபரிக்கின் ஆசியுரையே ஓர் ஆய்வுரையாகி விடும்.

இத்தகைய ஒரு சிவனடியாரை அவர் இலண்டன் வந்திருந்த வேளையில் அவரது மகனான டாக்டர் ராஜன் நமசிவாயத்தின் இல்லத்தில் சந்தித்துப் போற்றி அவரின் ஆசிபெற்றவர்கள் நாம். அச்சமயம் அவர் இலண்டன் சிவன் கோயில், கடல் கடந்த நிலையில் இலண்டனில் அமையப்பெற்ற முதற் சிவன் கோயில் என்பதில் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டார். சைவ அன்பர்கள் அனைவரும் சிவனடியார்களைப் போற்றும் பாரம்பரிய பண்பில் புலத்திலும் சிறக்க வேண்டும் என்பது அவரின் அறிவுரையாக அமைந்தது.

இலண்டன் சிவன் கோயிலை நாம் அமைக்கவில்லை; ஆண்டவன் தானே எமக்காக இங்கு கோயில் கொண்டருளினான் என்ற பெருங்கருணையை நினைந்து நினைந்து நாம் உண்ணா முலையாளோடு இங்கு எழுந்தருளியுள்ள அண்ணாமலையான் திருவடிகளைத் தொழுது வாழ்ந்திடல் வேண்டும். அவன் பணி செய்வதில் எமது அகங்காரத்தை, எமது மமகாரத்தை விடுத்து எண்ணமே வடிவம், எண்ணுவது நானல்ல என்கிற சைவசித்தாந்தத்தினை உணர்ந்து அவனருளாலே அவன்பணி செய்திடல் வேண்டுமென்பது மேற்படி கருத்துரையாக அமைந்தது.

அவர் இலண்டனில் தங்கியிருந்த வேளையில் சைவதத்துவங்களும் சாத்துவிகங்களும் என்னும் அருமையான சைவசித்தாந்த விளக்கநூலை

ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் தந்தருளினார். ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழும் இளம் சந்ததியினருக்குச் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை விஞ்ஞான அணுகுமுறையுடன் அறிமுகம் செய்த பெருமை இந்நூலுக்கு உண்டு.

இவ்வாறு சாத்திரத்தாலும் தோத்திரத்தாலும் சிவனடி தொழுதிட தன்வாழ்வையே உதாரணமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த இச்சைவப்பெரியார் அன்பெனும் வலையில் அகப்படுவன் ஆண்டவன் என்ற மாணிக்கவாசகரின் தத்துவப்படி அன்பால் உயிர்களுக்கும் உலகிற்கும் அளப்பரிய சேவைகளைச் செய்தார்.

நாவலர் பெருமான் போலவே இவரும். “அவனே தானோ ஆகிய அந்நெறி. ஏகன் ஆகி இறைபணி நிற்க, மலமாயை தன்னொடு வல்வினை இன்றே” எனச் சிவோகம் பாவனை நிலையில் வாழ்ந்து தொண்ணூற்று ஒன்பதாம் அகவையில் சிவபதமடைந்தார். “செம்மலர் நோன்தாள் சேரல் ஒட்டா. அம்மலம் கழீஇ அன்பரொடு மரீஇ மாலற நேயமும் மலிந்தவர் வேடமும். ஆலயம் தானும் அரன் எனத் தொழுமே” என்பதற்கேற்ப அடியார்க்கும் அடியேன் என்ற ஆண்டவன் வழியில் இவருக்கும் அடியோம் என எம்பெருமானைத் தொழு தேற்றுகின்றோம்.

பெண்ணார் பாகத்தர் பிறைதவழ் சடையினர்
 அறைகழல் சிலம்பார்க்கச்
 சுண்ண மாதரித் தாடுவர் பாடுவர்
 அகந்தொறும் இடுபிச்சைக்
 குண்ண லாவதோர் இச்சையி னுழல்பவர்
 உயர்தரு மாதோட்டத்
 தண்ணல் நண்ணுகே தீச்சரம் அடைபவர்க்
 கருவினை யடையாவே

- திருஞானசம்பந்தர் -

*****

ஆசியரை

எம். தவயோகராஜா
தலைவர், திருக்கேதீச்சரம் திருப்பணிச்சபை.

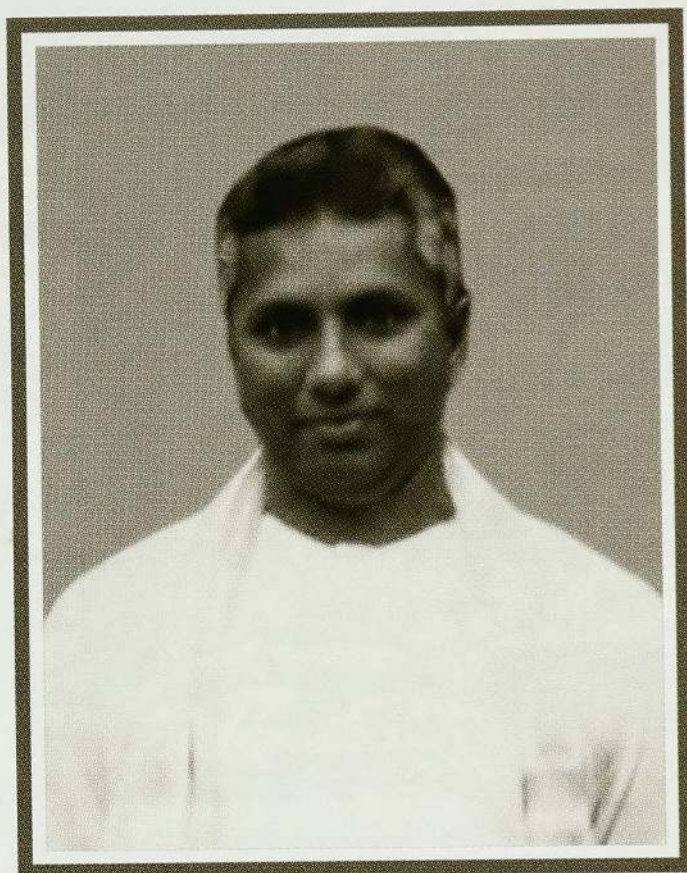
தேவாரப்பாடல் பெற்ற தலமாக விளங்குவது திருக்கேதீச்சரத் திருக்கோயில். இத்தலம் மூர்த்தி, தல, தீர்த்த விசேடமுடையது. இருந்த இடம்கூடத் தெரியாதபடி அந்நியர் இக்கோயிலை அழித்தனர். மூன்று நூற்றாண்டுகள் தேவாரத் திருமுறையில் மட்டுமே இக்கோயில் அமைந்து விளங்கியது. ஆறுமுக நாவலரின் முயற்சியால் நாட்டுக் கோட்டை செட்டிமாரால் இப்போது இருக்கும் ஆலயம் உருவானது. பின்னர் திருப்பணிச் சபை உருவானது. கந்தையா வைத்தியநாதன், சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம், ஞானப்பிரகாசம் ஆகியோரைத் தொடர்ந்து இ. நமசிவாயம் அவர்கள் திருப்பணிச் சபைத் தலைவராக இருந்து தொண்டு செய்தார்.

சைவப்பாரம்பரியம் மிக்க குடும்பத்தில் தோன்றிய நமசிவாயம் சிவாகம அறிவு, சைவசித்தாந்த அறிவு மிக்கவராக விளங்கினார். அதுவன்றிக் கோயிற் கிரிகை முறையிலும் கணிசமான அறிவு பெற்றிருந்தார். திருவாடுதுறை, தருமபுரம், திருப்பனந்தாள் முதலான சைவ ஆதீனங்கள் இவருக்கு மதிப்பளித்தன. இவருடைய சைவசித்தாந்த அறிவைப்பாராட்டித் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 23 ஆவது குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் தங்கப் பவித்திரம் அணிவித்துப் பட்டமளித்துச் சிறப்புச் செய்தார். நீண்ட காலமாகத் தலைவராக இருந்து சேவை செய்த நமசிவாயம் அவர்கள் நாட்டில் நிலவிய அமைதியின்மை காரணமாக பல வருடங்கள் நித்திய பூஜை கூட இல்லாது பூட்டியிருந்த ஆலயத்தைப் புனரமைத்துக் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்து நித்திய நைமித்திய பூஜைகள் ஒழுங்காக நடைபெறச் செய்தார்.

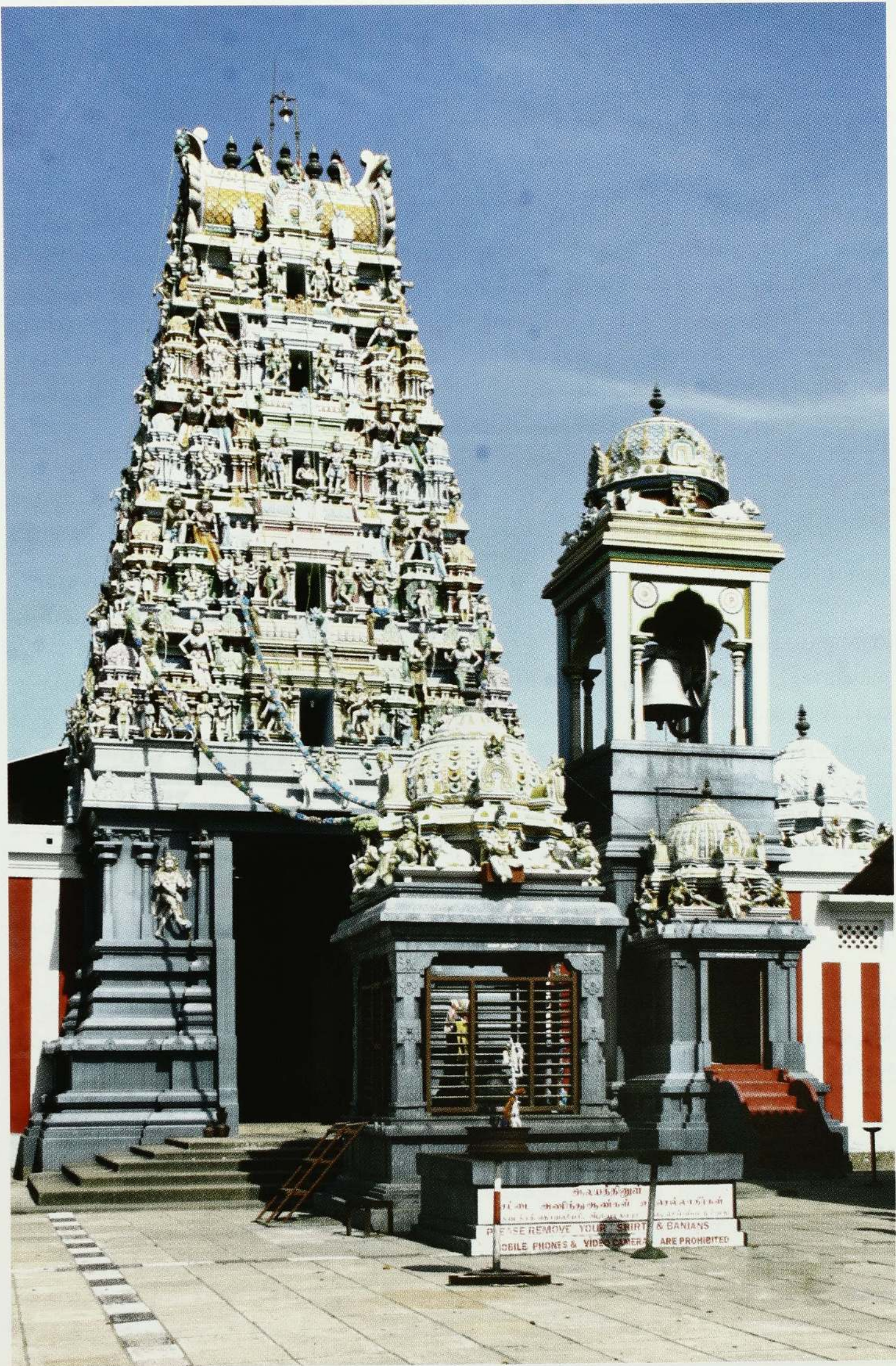
திருக்கேதீச்சர ஆலயம் முழுமையாகக் கருங்கற்றிருப்பணி செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணினார். அதற்கான வேலைகள் மாமல்லபுரத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெறுகின்றன. இப்போது இத்திருப்பணிக்கு இந்திய அரசு அனுசரணை வழங்கி வேலை நடைபெறுகின்றது.

ஆலய நித்திய நைமித்திய பூஜைகள் ஆகம முறைப்படி ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டும் என்பதில் நமசிவாயம் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு விளங்கினார். எவருக்கும் அஞ்சாது, தவறுகளை நேராகச் சுட்டிக்காட்டி திருத்திக்கொள்ளும் தன்மையுடையவர் நமசிவாயம். அன்னாரது ஆன்மா கௌரி அம்பாள் சமேத திருக்கேதீச்சரப் பெருமான் திருவடிதனிற் சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

THE GREAT TEMPLE OF MATOTTAM

S. Pathmanathan B.A, Ph.D (London)
Professor Emeritus in History,
University of Peradeniya.

1. The City of Matottam

Tirukketisvaram, one of the two most ancient Saiva Temples of Sri Lanka, had its origin in the early centuries of the Christian era. Matottam (Mantai) otherwise called Mahatittha (the Great Port, in Pali) where this temple is located, became the principal emporium of the island in the Early Historic Period that corresponds, in its later phase, to the Age of the Roman empire in the west. It also developed as a great commercial city, the only one of its kind, in the island before the 13th century A.D. It had become a centre of craft production, international sea - borne trade and transshipment of commodities brought from distant lands.

Its location on the estuary of the Aruvi Aru otherwise called Malvatu Oya, which provided avenues for establishing communications through overland routes with Anuradhapura, the principal centre of dynastic power, and on the sea - coast which was a flourishing centre of maritime activities, the pearl and chank fisheries in particular, had provided the impetus for its development. It became the major outlet for the flow of trade with south India. Since Protohistoric times Sri Lanka and South India had formed a single trading unit.

The people of the Early Iron Age in South India who navigated the Arabian Sea, the Bay of Bengal and the Palk Strait, developed the art of boat-making and ship building. They were attracted to the island because of its marine resources. They moved into the island in considerable numbers, established settlements through which they intermingled with the indigenous people of the Mesolithic Culture, adopted the elements of the Megalithic Culture and thereby were transformed from the status of food gatherers into a sedentary community of agricultural producers. It was during this stage of development that the names Tambraparni and Ilam were applied to some parts of the island. In course of time they denoted the whole

island. The origins of settlements occupied by commodity producers led to the development of villages, towns, marketing centres and chiefdoms. It is in such a setting that Matottam emerged as a centre of regional trade in Lower South Asia and gradually developed into a commercial city.

Archaeological excavations at Mantai reveal that it had developed as a vital centre of international trade. As a commercial city it had a dual character; it was a flourishing centre of trade while at the same time it developed as a major centre of industrial production. Some of these products were exported to Indian ports across the Palk Strait and to countries far away across the Arabian Sea.

Excavations at Mantai have revealed that it had developed as a focal point of seaborne trade and a centre of industrial production. The finds include a great variety of beads in large quantities, potsherds of diverse origins and of great variety, sawn pieces of conch in large numbers, pearl - oyster shells, imported coins, copper and iron slag and ceramics. Bricks and tiles of the earliest variety could be dated to a period of four hundred years before the fourth century AD. The principal exports at this stage were pearls, conches and ornaments made from them, beads, some varieties of timber and gems brought down from the capital city as the king had a monopoly over all precious items obtained from mines and forests.

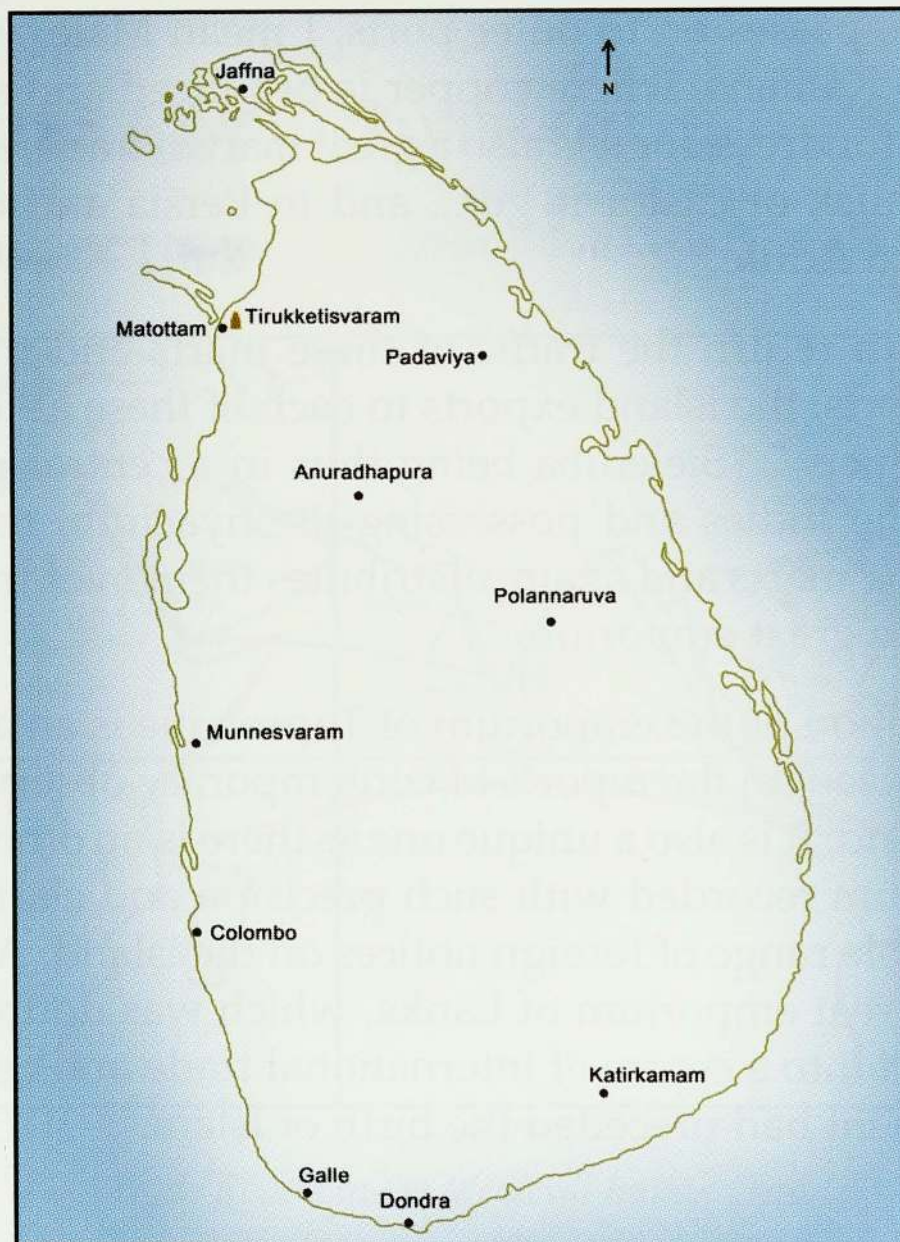
Beads collected from the surface of the excavated sites that are now fully covered with ground soil are principally of three varieties: glass beads, quartz beads and paste beads. They are of different shapes and sizes resembling mustard seeds, pepper, gram and green peas. Besides, they are of diverse colours. Among the glass beads there are green, yellow, blue and dark-blue items. They are generally of circular or oval shape. Such beads were produced in large quantities also at Arikamedu, Manikollai, Porunthal and other sites in Tamil Nadu.

In contemporary Tamil poems and Brahmi inscriptions there are many references to lapidaries engaged in bead production. The beads produced in Sri Lanka and South India were exported to the Roman empire and West Asia. The production of ornaments from conch shells was a major industry at Mantai. A large number of conches, sawn pieces of conches and ornaments made from conch shell have

been found at the excavation sites. Ornaments made from conch shells were produced and exported to India and other countries to the west of it as there was a great demand for them.

Among the potsherds found in abundance and which are datable to this period, three categories are conspicuous: Roman wares that include Arrentine ware and amphora, local products and wares from India. Sherds of black and red ware are only a few among the surface finds, but those of other wares closely associated with the black and red ware as known from Megalithic sites, are found in substantial numbers. It may also be noted that pieces of the roulette ware are among the artifacts obtained through excavations. Reports of Archaeological excavations and surface collections of artifacts reveal that Mantai had acquired a dual character. While the port of Mantai had developed as an emporium of regional and international trade, the city of Mantai had become a major centre of industrial production.

சிபாகுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

It would appear that the port and the emporium of Taprobane as described by Cosmas pertains to Mantai, as there was no other port in the island, which had reached a state of development as the one described by him. He says:

“There is a large oceanic island lying in the Indian sea. Among the Indians, it goes by the name of Sielediba, but the Pagans call it Taprobane, where is found the stone hyacinth... There are two kings in the island who are at feud with each other. The one possesses the hyacinth and the other the rest of the island wherein are the port and the emporium of trade”

“The emporium is one that is resorted to by the people of those parts... As its position is central, the island is a great resort of ships from all parts of India, and from Persia and Ethiopia, and in like manner it dispatches many of its own to foreign ports. And from the inner countries, I mean China and other parts in that direction, it receives silks, aloes, clove wood, sandal wood and their other products and these, it again, passes on to outer ports, I mean Male, where pepper grows, and to Kalliana, where copper is produced and sesame wood and materials for dress; for it is also a great mart of trade; and to Sindhu also, where musk or castor is got... and to Persia and the Homerite country, and to Adule.”

“Receiving in return the traffic of these parts and transmitting it to the inner ports, the island exports to each of these at the same time her own products.” “Sielediba being thus in a central position with reference to the Indies and possessing the hyacinth, receives wares from all trading parts and again distributes them over the world, and thus becomes a great emporium.”

This description of the emporium of Taprobane is an authentic one because it is based on the reports of contemporary observers who had visited the island. It is also a unique one as there is no other description of the emporium recorded with such precision and clarity anywhere else in the whole range of foreign notices on the island. As testified by Cosmas, the great emporium of Lanka, which was doubtless Mantai, had developed into a centre of international trade and commerce and this development had preceded the birth of Islam.

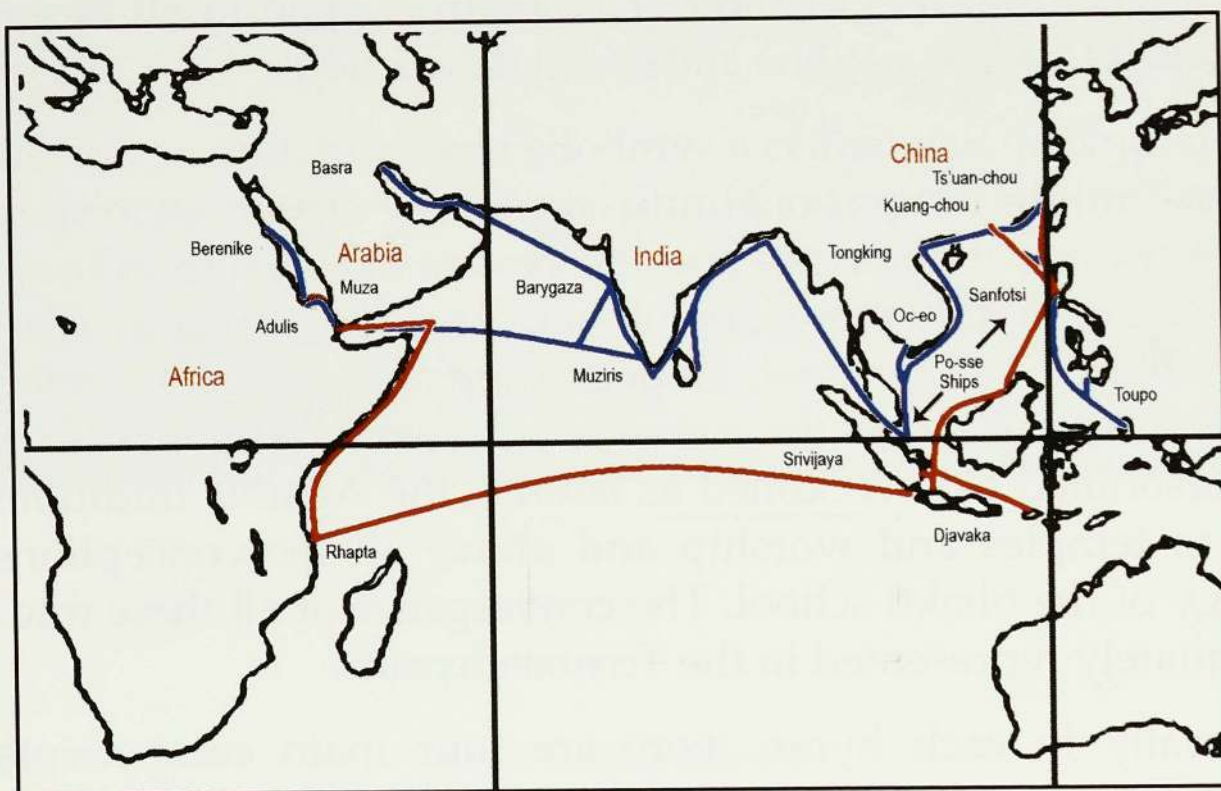

From the testimony of Cosmas, it is evident that mariners from all parts of India, China, Persia and the Mediterranean world dominated by Byzantium had brought commodities to this emporium for distribution and transshipment. The pace of development of Mantai as a commercial city had continued until the 12th century. Sherds of several varieties of pottery types of Indian, Islamic and Chinese wares datable to the ninth and tenth centuries have been found in large quantities. In this period the population of Mantai had a multi-religious and multi cultural character.

Commercial prosperity was the mainstay of economic support for the development of Tirukketisvaram as the great temple of Matottam. Through the mariners and traders who participated in commercial activities at Mantai, the traditions and myths concerning the antiquity and sanctity of Tirukketisvaram had spread to many parts of South India where it was venerated by pious devotees in the centuries that preceded the development of the Bhakti school of Saivism in the sixth century.

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA
SPECIAL COLLECTION

10835CC
 பொதுசன நூலகம்
 யாழ்ப்பாணம்,
 விசேட சேர்க்கைப் பகுதி

Trade Routes in the Medieval Indian Ocean

Tirukketisvaram In The Tevaram Hymns

There are contemporary descriptions of the temple of Tirukketisvaram in the hymns of the Nayanmar, the leaders of the movement for the revival of Saivism in Tamil society in the seventh and eighth centuries, during the period when the Pallavas were ruling over Tontainadu and the portion of Colanadu to the north of the Kaveri river from the famous city of Kanchipuram.

Three of the *Nayanmar* and Manikkavacakar from the Pandya kingdom have been accorded a supreme position among the exponents of the Saiva religion in the Tamil tradition. They are called the four *camaya kuravar* (the teachers of the Saiva religion).

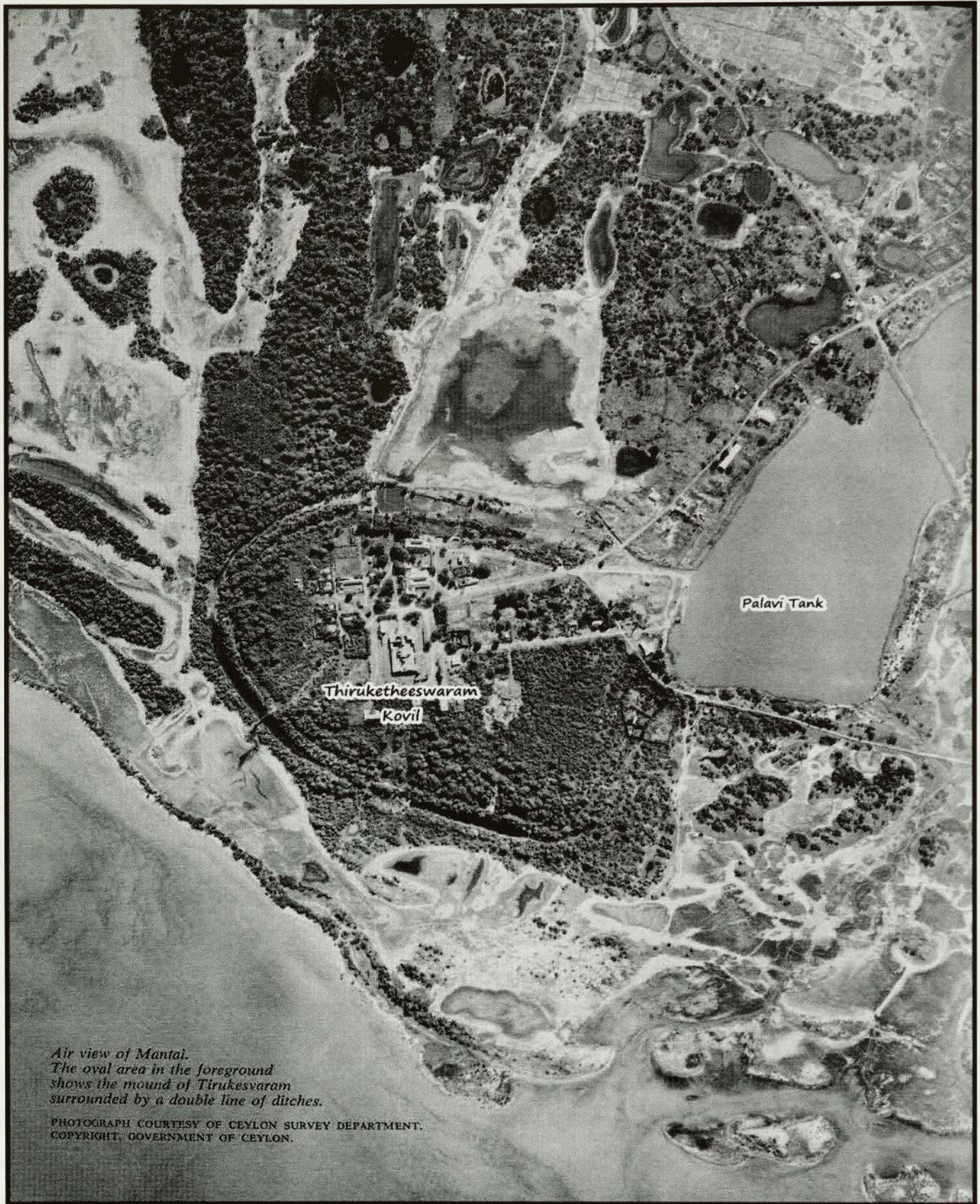
The three *Nayanmar* among them were Tirujnana Campantar, Tirunavukkarcar and Cuntaramurtti Nayanar. The first and the last among them have composed hymns on the glories of Tirukketisvaram. These hymns are included in the vast compendium called *Tirumurai*, the sacred literature of Saivism.

In Saivism the worship of God with piety and intense devotion is the principal means for attaining communion with the eternal spirit after being released from all attachments through prayer and divine grace. Worshipping God at temples is the principal avenue for attaining the ultimate goal and this method of worship is open to all despite the variations in their vocations and social distinctions.

The temple, in Saivism, is a symbolic representation of the religious ideology and the notions of Hindu cosmology in relation to space and time. In the art, architecture and the system of worship in the Hindu temple there is a convergence of four principal streams: the Vedic notion about an impersonal, all pervading and eternal agency that is beyond time and space; the *puranic* myths and traditions pertaining to a personified God reckoned as *Isvaran*; the Agamic traditions that relate to temples and worship and above all the conceptions and ideology of the bhakti school. The convergence of all these traditions is adequately represented in the *Tevaram* hymns.

Generally in each hymn there are four main components: the *puranic* and other traditions pertaining to the antiquity and sanctity of the temple site; the puranic and philosophical conceptions of God enshrined at the sanctum of the temple; a description of the natural

*Air view of Mantai.
The oval area in the foreground
shows the mound of Tirukeswaram
surrounded by a double line of ditches.*

PHOTOGRAPH COURTESY OF CEYLON SURVEY DEPARTMENT.
COPYRIGHT, GOVERNMENT OF CEYLON.

Aerial View of Mantai

setting and an emphatic assertion about the benefits attained by the pious devotees engaged in the act of worship. Among these, the third item, which is about the natural setting, is of the utmost concern to us here. Both, Tirujnana Campantar and Cuntaramurtti Nayanar specifically refer to the location of the temple. It was on the estuary of the stream Palavi at the good and great town of Matottam (*matotta nannakar*).

In the hymn of Tirujnana Campantar the town of Matottam is described in all the eleven (11) verses. According to him the town was exceedingly beautiful because of the dense vegetation in the groves and parks of the city that was tossed by the roaring waves of the ocean. The settlements in the city were surrounded by groves of mango trees, areca palms and banana plantations, the sight of which generated feelings of delight to the spectators.

In the parks the sound of the humming of bees that resembled rhythmic musical notes filled the air, while the peacocks enjoyed the cool breezes that blew in the woods, and danced in the ecstasy of delight with their spread-out plumes of feathers.

Another scene that attracted the attention of the visitors was the roaming of the hordes of delighted monkeys in the banana plantations. Besides, according to this hymn, pearls, gold and gems were to be found in large quantities in this city. Such a description presupposes that the city of Matottam was a centre of trade in these items.

According to the description of Campantar, the temple of Tirukketisvaram, which was located in the flourishing city of Matottam was the abode of Siva, where the Lord was impressed by the unsullied devotion of Ravana, the King of Ilankai in the south, conferred favours on him. In each verse of this hymn, Siva is glorified with reference to a particular *puranic* myth. Besides, he asserts that the Lord bestows his grace on pious devotees who perform worship at the temple, daily. At several places in the hymn, the author asserts that the pilgrims who worship the Lord at Tirukketisvaram will be relieved of all suffering resulting from the effect of accumulated sins. From the description of Campantar it is evident that Tirukketisvaram situated within the flourishing city of Matottam was deemed as a most sacred centre of great antiquity. In the seventh century, Appar

Inscription of Rajaraja I from Tirukketisvaram

otherwise called Tirunavukkaracu Nayanar, a senior contemporary of Campantar, casually refers to the Lord of Tirukketisvaram along with the Lord enshrined at Ketaram (*tirukketiccarattar ketarattar*).

In the hymn of Cuntaramurtti Nayanar, there is a reference to the temple of Tirukketisvaram in all the ten verses, as in the hymn of Campantar. Matottam is described in nine verses and the description of the landscape is almost similar except for the fact that in the hymn of Cuntaramurtti Nayanar there is also a reference to the groves of coconut palms. There are two significant differences. One relates to the character of Matottam and the other is the reference to the Palavi stream in the hymn of Cuntarar. The Palavi is mentioned in all the ten verses of his hymn in which the location of the temple is specified. It is said to be on the estuary of the stream Palavi passing through the city of Matottam.

In this Particular hymn Palavi is invested with a high degree of sanctity. It was a holy bathing ghat, the waters of which had the potency of curing diseases and afflictions and also washing away the sins of pious devotees and pilgrims who had ablutions in it. There are in this hymn, many references to a large number of great ships arriving at the port (*vanakam malikinra matottam*)

The implication of the descriptions of Matottam in the hymn of Cuntarar is that the city of Matottam was a flourishing centre of maritime trade and commerce.

The notices in the *Tevaram* hymns that have been considered here lead to the following conclusions.

1. Tirukketisvaram was one of the ancient and most sacred centres of Saivism. It had attained a position of great celebrity among the Saivites living on either side of the Palk Strait when the *Tevaram* hymns were composed. It had become a centre of pilgrimage and the bathing ghat of Palavi also had become an object of great veneration and attraction for pious devotees.
2. The beauty of the natural landscape at Matottam was enhanced by parks, groves and gardens with a dense concentration of trees and plantations that alleviated the burning heat of the tropical sun. A description of the landscape of Matottam is not found anywhere else.

Archaeological artifacts from Mantai

Tirukketisvaram Temple c.1930's.

3. Moreover, these hymns have the effect of confirming the impressions gained from archaeological excavations and foreign notices that Matottam had become a focal point of international sea-borne trade. For supplementary information about the progress made in the development of trade and industrial production, attention has to be focused on the contents of the inscriptions of the 11th century.

That the bathing *ghat* of Matottam was also considered as a sanctified site by Buddhists and is attested by two Sinhalese inscriptions of the tenth century. They provide the indication of the extent of veneration in which the Saiva shrine of Mantai and its bathing *ghat* were held by Buddhists. The fragmentary portion of an inscription from Anuradhapura, recording the donations made to the Jetavana temple, asserts, that those who obstruct the arrangements concerning the donation would incur the sin of slaughtering cows at Mahatodi.

Another inscription found at Kataragama, records that those who cause hindrances to certain regulations stipulated in the text of the epigraph, would incur the sin of slaying cows at the site of Mahatodi (Matottam/Mahatittha). The imprecatory portions of these inscriptions

provide a clear indication of the fact that Matottam was considered as a locality of great sanctity, even by the Buddhists. Such a situation presupposes a close interaction between Saivism and Buddhism during the period when these inscriptions were engraved.

In the hymn called *Kuyir Pattu* in the *Tiruvacakam* of Manikkavacakar the God enshrined at Tirukketisvaram is praised as the Lord of Perunturai (Mahatittha) and as the one who, as an act of grace, conferred blessings on Vantotari of Tennilankai surrounded by the ocean. In another context Manikkavacakar describes Siva as the Lord of Perunturai in relation to the favours bestowed on Vantotari of Ilankai. Perunturai referred to in these instances may be identified as Matottam because of the consideration that it is referred to in connection with Vantotari, the consort of Ravana, and the country of Ilankai.

Rajaraja-Isvaram and Tiruviramisvaram of Matottam

Consequent to the collapse of the earlier dynastic power in Anuradhapura because of a military revolt, the northern part of the island was occupied by the Cola armies easily and without any show of resistance. The Cola king Rajaraja I, whose armies accomplished this

Tirukketisvaram Temple c.1958

task of conquest, soon began to consolidate his power by redefining the limits of the earlier territorial divisions and making arrangements for their administration. In these efforts the powerful merchant association called Ainnurruvar (of "the thousand directions") seem to have rendered assistance.

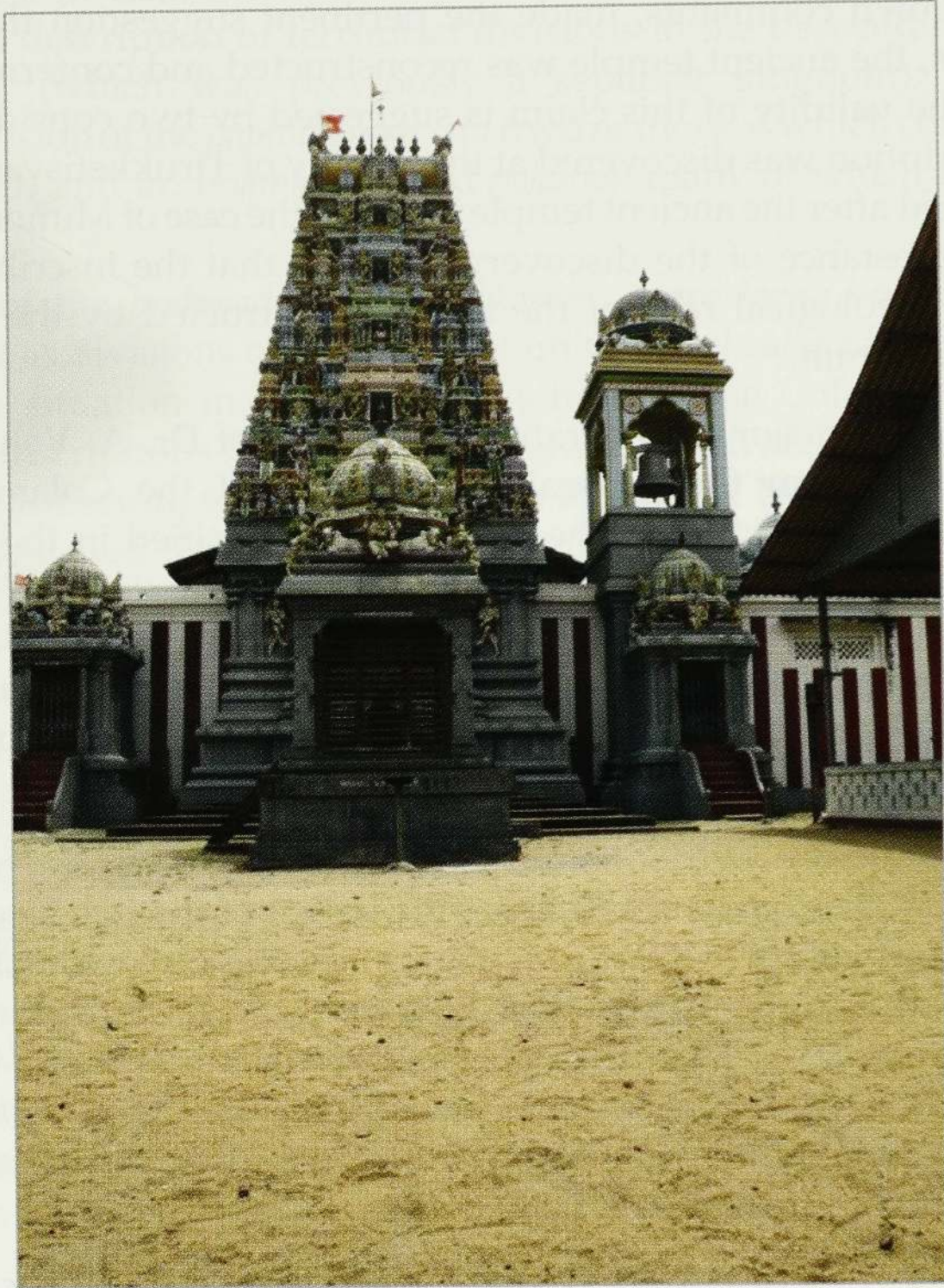
A military expedition under Rajendra Colan (1012 - 1044) resulted in a further expansion of Cola power in the island. This expedition was led by Jayankonda Cola Muventavelan, a dignitary of great power. As a military commander he was given supreme authority as evident from his title of rank: *atikarat tandanatanar*. K. Indrapala, a Sri Lankan historian, has stated in a recent publication that this General was the first Cola Viceroy in the island.

Nevertheless, it is significant that Matottam comes into lime light in historical records once again in the 11th century. Of course, the *Mahavamsa*, the "great chronicle" of dynastic history mentions of Mahatittha in connection with events related to invasions. But it adds nothing to our knowledge of the character of the city population or the trade and commerce that flourished in that city in the period of three centuries before the Cola conquest.

For the Colas who had occupied the northern part of the island by 993 AD, the eight regal year of Rajaraja I (985 - 1014), the control of Matottam was of vital importance for a variety of reasons. A firm hold over the city gave access to the hinterland, and that was of capital importance in sustaining their power at Polonnaruva and other strongholds in the island, especially in times of local resistance against them. Besides, Mantai was still the principal outlet for the flow of commodities to India. Another additional factor was the circumstance that Mantai commanded access to the routes of navigation across the Palk strait to the South Indian coasts on the Coromandal and the Arabian sea.

The principal sources of information about Cola presence and activities at Matottam are two inscriptions from Tirukketisvaram, which are presently exhibited in the Stone Gallery of the Colombo Museum and a fragmentary record from Hammenheil, Kayts. The longer inscription from Tirukketisvaram is written on the four faces of a pillar. Some lines of writing on the top and bottom of all the faces of the stone are almost completely obliterated and therefore

Tirukketisvaram at the end of the 20th Century

there are major gaps in the text of the inscription, which records the construction of a temple called Rajaraja-Isvaram and the endowments made for conducting daily worship and the annual festival at this temple. Dr. A. Veluppillai who revised the text read by the South Indian epigraphist H. Krishna Sastri, and published the revised text with his own comments, made the pertinent suggestion that under the Colas, the ancient temple was reconstructed and conferred a new name. The validity of this claim is suggested by two considerations. The inscription was discovered at the locality of Tirukketisvaram, that was named after the ancient temple just as in the case of Munnesvaram. The circumstance of the discovery suggests that the inscribed stone is an archaeological relic of the temple constructed by the Colas at Tirukketisvaram.

The second major consideration in support of Dr. A. Veluppillai's claim arises from the general involvement of the Cola rulers in constructional activities at the sites that are glorified in the *Tevaram* hymns, which were conceded around this time the status of a sacred literature. The Saiva and Vaisnava temples on which the Nayanmar and Alvar had composed hymns were of brick construction. These were demolished, and at their sites stone temples were constructed in the late ninth and tenth centuries corresponding to the early phase of the Cola period in South India.

Recent studies have revealed that the longer of the two inscriptions records a royal proclamation relating to the endowments made to the temple reconstructed at Matottam. The inscription states that the temple of Rajaraja-Isvaram was constructed at Matottam otherwise called Rajarajapuram by Tali Kumaran, the *udaiyan* of Cirurukurranallur in Velar-nadu of Ksatriyasikhamani Valanadu, a subdivision of Colamandalam.

From the description it is quite clear that Tali Kumaran who constructed the temple was a Cola agent who held a position of rank in the administration of the city of Matottam. This city, which was otherwise called Rajarajapuram was adjacent to a territorial division called Arumolitteva valanadu, which was also named after (an epithet of) Rajaraja I. From the description of land granted to the temple it is clear that Rajaraja-Isvaram was located at a residential area of the city. It would appear that in the early 11th century the city of

Matottam was larger in territorial dimensions and in the density of population than Polonnaruva, the principal centre of dynastic power and administration. It was in fact, the premier city in the island until the enlargement of Polonnaruva under Parakramabahu I and his successors. In Cola inscriptions pertaining to land grants generally, there is a description of territorial divisions in the descending order: *mandalam* (which was previously a separate kingdom); *valanadu* (a subdivision of the *mandalam*); *nadu* (two or more of which constituted a *valanadu*) and *ur*, *brahmadeya* and *nakaram* many of which formed a *nadu*.

Some of the *brahmadeyas* and *nakarams* were large enough to be reckoned as divisions of the status of units called *valanadu*. There was a similar situation in respect of Matottam in the Cola inscriptions. The two inscriptions from Tirukketisvaram, which are presently in the National Museum, Colombo, describe the city of Matottam that was otherwise called Rajarajapuram as a sub-division of Ilam otherwise called *Mummudicola mandalam*. It is significant that in this description the two intermediate units in the general official classification, the *valanadu* and *nadu* are not mentioned. It may therefore be assumed that Matottam was reckoned as a territorial division that was of the status of a *valanadu*.

In the order of classification Polonnaruva otherwise called Jananatapuram was in a lower grade in comparison with Rajarajapuram. In one of the inscriptions from Siva Devale no.2 Polonnaruva otherwise called Jananatapuram is described as a unit of *Rajendracola-valanadu* otherwise called *Nikariliccola-valanadu*, a division of Ilam otherwise called Mummudicola Mandalam. Such a description implies that Jananatapuram was of the status of a *nadu*. It is therefore quite clear that in contemporary Cola official records, Rajarajapuram was deemed to have been of a larger category than Jananatapuram.

The inscription that records the endowment made by the Cola king to the temple at Rajarajapuram contains a description of three main items:

1. a land grant
2. an allocation of capital collected in the form of taxes
3. and the imposition of new taxes on almost all the same sources of revenue for conducting daily worship and rituals

Because of the gaps in the inscription, the information about the land - grant is incomplete. Nevertheless, it is clear that the land granted to the temple was in a residential quarter of the city of Matottam. The *tevatanam* land had its boundary in the north, the settlement of the artisan communities (வடபாற்கெல்லை கம்மாண்சேரி) and in the west, the high road called Rajarajapperunteru (மேல்பாற்கெல்லை ராஜராஜப் பெருந்தெரு). The purpose for which the land was given cannot be ascertained because of the fragmentary character of the text.

The king made two separate grants to the temple in the form of monetary contributions. One of these was for conducting the annual festival for seven days including the day in which the asterism *Vicakam* was ascendant, in the month of Vaikaci (May - June). The contribution for this purpose had to be made from revenue collections in the following order:

1. An amount of two *vattam* (a unit of currency) from the money collected daily from crossings at pathways leading to *Arumolit tevalanatu*,
2. the *pitilikai vari*, a tax on highlands that had some usufructory value
3. the taxes from looms
4. the taxes levied on crossings on land and ferries
5. and the income from the collections called *vattam* (வட்டத்தால் கூடின முதலும்).

It may be noted here that the whole amount was in the form of monetary contributions, the sources being trade, transport and textile looms in the city. The character of the endowment suggests that Matottam, around this time, as in the preceding centuries, was a commercial city. Traders, artisans and weavers were among the principal inhabitants. The king was obliged to make a special arrangement (மகமை) for making a contribution to support the temple for conducting daily worship and rituals. It was in the form of an impost on almost all the sources of royal revenue, but in this instance, the amounts to be collected were stipulated in the following order:

1. *One akkam* (a unit of coined money) levied at crossings on land and by boats,
2. a monthly contribution of one - eighth of an *akkam* from each loom of weavers in the city

Tirukketisvaram Temple c.1976, after the construction of the buildings in the second stage of restoration.

Tirukketisvaram at the beginning of the 21st Century

3. and a contribution at the rate of a *vattam* per each *kacu* of the value of commodities from the buyers and sellers.

Worship was conducted regularly from the income acquired in this manner. From the amounts collected, four measures of rice was to be supplied for making sacred offerings, twice daily. The officiating priests, the two young Brahmins who prepare sacred offerings and the person who managed the pilgrims' rest were also supported with allowances for subsistence.

The inscription of Rajendra Cola I (1012-1044) from Tirukketisvaram records a grant made by the Udaiyan of Cirukulattur, for burning lamps on a special occasion every month at the temple of Tiruviramisvaram at Rajarajapuram. The donor is described as a *panimakan* (an employee) of the *peruntanam* rank in the service of the king. Probably he was a military chief of low rank in the Cola army.

He invested some money with three groups of traders: *Cankarappadiyar* (dealers in oils), *Verrilai Vaniyar* (dealers in betel leaves) and *Valaikkay Vaniyar* (sellers of bananas). They undertook responsibility for supplying oil for burning the lamps. These communities of traders are described as the residents of the city. Probably they had monopoly over the trade on the respective items of commodities associated with their names.

The fragmentary inscription from Hammenheil records the information that the army leader called Jayankondacola Muventavelan, a *dandanayakan*, visited a temple and made gifts while he was at Matottam. There are no inscriptions from Tirukketisvaram or any other site at Matottam after the first part of the eleventh century. There are descriptions of the temple of Tirukketisvaram in the *Periyapuranam* composed by Cekkilar in the 12th century.

The metallic image of Somaskanda, which is exhibited within the premises of the recently constructed temple may be assigned to the 14th century and it confirms the general impression that the temple at Tirukketisvaram was in a flourishing condition during period of the Arya Cakravarttis of Jaffna.

R. NAMASIVAYAM (1912-2011) A LEADER OF CIVIL SOCIETY

S. Pathmanathan B.A, Ph.D (London)
Professor Emeritus in History,
University of Peradeniya.

I Ancestral Legacy

Mr. R. Namasivayam, who expired in July 2011, at the age of 99, was a remarkable personality in civil society in the metropolis of Sri Lanka. His career and personality had a multifaceted character. His interests were varied and his accomplishments were most remarkable. He was a lawyer by profession but his engagements in public causes and institutions dominated a major part of his career. He developed a passionate interest in Saivism, the religion of his ancestors, and it led him to a comprehensive study of not only the basic texts of this religion but also the works on Hindu art and architecture.

He became an accomplished scholar in this field and also because of his yeoman service to the cause of the religion of Siva, Namasivayam became a pillar of Hindu Society in Sri Lanka. An uncompromising boldness, transparency and deep commitment to public causes were the hallmarks of his personality. Inevitably, he became the leading spokesman in society about Hinduism and in this respect his position was unmatched.

Namasivayam and Vijayalakshmi soon after their marriage

Namasivayam with his family, in-laws, and other relatives, posing in front of his first car, when he visited Jaffna in the year 1950.

Ancestral legacies, the life and work of Arumuka Navalar, contemporary developments in the struggle for freedom in the South Asian subcontinent and ethical principles enunciated in ancient Tamil texts, were the principal sources of inspiration to him. Namasivayam was the only child of his parents, S. Rasappillai of Atchuveli and Sithampara Nacchiyar from Moolai in the division of Valikamam West in the Jaffna Peninsula.

Rasappillai was a grandson of Muruga Udaiyar who had given away almost all his extensive properties as benefactions to temples. Muruka Udaiyar was a grandson of Kulanayaka Mudali, one of the leading chieftains in the Jaffna Peninsula. He was the elder brother of Mappana Mudali, an ancestor of Mr.K. Kumaradas, the trustee of Kandacuvami Temple at Nallur. Kulanayaka Mudali and his brother held positions of the foremost rank in the administration of Jaffnapatnam.

The divisions of Valikamam East, Vadamaratchi and Thenmaratchi were under the charge of Kulanayaga Mudali. His younger brother, Mappana Mudali was the head of the traditional hierarchy of native officials in all other divisions in the Jaffna Peninsula in the early stages of Dutch occupation.

A son of Kulanayaga Mudali was Sithambaranatha Mudali. It is said, in the records of the District Court of Jaffna, that the Ulavikkulam Temple of Atchuvely South, was established by him, in the year 1666 A.D, during the Dutch regime. The stone image of Ganesa for installation at the sanctum of this temple was, according to tradition, brought from Punakari (*Ponnerynpattu* in Dutch records). "Originally this image was obtained from the ruins of the Tirukketisvaram (Siva) Temple of Manthai." The temple of Tirukketisvaram was destroyed by the Portuguese in 1590 AD. Sithambaranatha Udaiyar had extensive lands around the temple, in subsequent times.

"Namasisvayam with the Thikkam Chelliahpillai family at his son Rajan's wedding"

As noted earlier, Muruga Udaiyar was a grandson of Kulanayaga Mudali. His father was Sithambaranatha Mudali. In those days *Mudali* and *Udaiyar* were titles of rank. They had their origins in the administrative practices of medieval times. Generally, the designation *Udaiyar* was conferred on chieftains of a combination of villages. The title of *Mudali* was of a higher rank but, it so happened that the chiefs who belonged to families of those who had the designation *Udaiyar* were selected for appointment to the rank of *Mudaliyar*. Muruga Udaiyar was appointed as the chieftain of Atchuvely, which was a large one comprising many divisions.

Muruga Udaiyar had extensive lands almost all of which he had given over to landless people and temples. He endowed valuable land to the Ulavikkulam Pillaiyar Koyil at Atchuvely. Information about these lands are found in *Thombu* records.

In addition to his responsibilities as the Chief Headman of Atchuvely, Muruga Udaiyar embarked on the business profession. He exported tobacco, palmyrah timber and other commodities to Malabar (now Kerala) in South India. His trading ventures strained his resources and brought ruin to his family. Many of the boats carrying the merchandise capsized in the sea and were drowned by tidal waves. He had to sell most of his lands to settle his debts. Some of his creditors had no sense of generosity. The ancestors of Ponniah Maniagar and Mudaliyar Rajagopal of Ayyanarkoyilady of Vannarpannai foreclosed the mortgages. Therefore, the last days of Muruga Udayiar were days of disappointment and bitterness. Karunkalikkadu was one of the lands lost by Muruga Udayiar. It is an extensive property bordering the Jaffna - Point Pedro Road. The Atchuvely Government Hospital is established on a portion of this land.

Muruga Udaiyar had two sons, Cinnaththambiar, Rasar and a daughter named Sinnathangam. Cinnaththambiar had four children: Ponniahpillai, C. Chelliahpillai (referred to generally with the prefix Thikkam), Thangamutthu who was married to Appakkutti Kanapathypillai, and Rasappillai. Rasappillai, the youngest among them, married Sithambara Nachchiyar from Moolai, as noted earlier. She had an elder sister and two brothers. Her sister was married to Ramalingam otherwise called Sellam of Vannarpannai. He was a nephew of Sellappapillai, Judge of the High Court of Travancore in South India. He was a man of great dignity and integrity and was one of the most respected persons in the entire Jaffna Peninsula. The paternal and maternal ancestors of Mr. Namasivayam were orthodox Saivites and were strict vegetarians.

As a young couple, the parents of Namasivayam, lived at Polikandy, a village on the coast of Vadamaratchi. The village was famous because of its Kandasamy temple that was one of the most outstanding Hindu temples in the northern part of the Peninsula. The sentiments of religiosity among the descendants of Kulanayaka Mudali were, to a considerable extent, spurred by the connections with the temple of Polikandy - Kandavanakkadavai.

The temple of Kandavanam was constructed by the ancestors of Kathirkamathambi, a son-in-law of Muruga Udayar. The responsibility of administering the temple devolved on Kathirkamathamby. As he had no children the rights over the temple were passed over to Cinnaththambiar, a son of Muruga Udaiyar and his descendants on the male line. In this manner, Thikkam Chelliahpillai became the custodian of the temple. He was assisted by his younger brother Rasappillai in carrying out the duties of temple administration. It was because of this reason that he had settled at Polikandy after his marriage. He was not destined to do this work for a long time. Rasappillai died at an early age when his son Namasivayam was still a child.

Sometime after the death of her husband Mrs. Rasappillai moved out of Polikandy and went over, with her son, to her parental home at Moolai and lived with her father. However, the connection with Polikandy, as later events proved, was not at all to be severed. After he had grown up Namasivayam exhibited a strong emotional attachment to his paternal connections with Polikandy.

Namasivayam's father-in law, K. Kanagaratnam (Member of Parliament, 1947-1952), with his wife Rajalakshmi and Rajan, their eldest grandson.

II

Early Life and Career

Namasivayam lived at Moolai under the care and guidance of his mother and his maternal grandfather until he completed his secondary school education. There is hardly any information about the formative years of Namasivayam's life, especially about his frolics and achievements as a school boy. He has not left behind any autobiographic notes. Nor was it possible to obtain any information through interviews with his classmates or contemporaries as they had predeceased Namasivayam.

It is clear from his letters to Rajan, his eldest son, that he had spurned self glorification. Yet, he had an interest in collecting and recording information about his ancestors and their acts of philanthropy. He was enrolled as a student at the Saivapragasa Vidyasalai, one of the primary schools at Moolai. We do not know for how long he was there. Later, he had studied at several schools: The Hindu English School at Sitthankeni, Jaffna Hindu College and Jaffna College.

Namasivayam's residence at Tirukketisvaram

Her Excellency Nirupama Rao, the High Commissioner for India in Sri Lanka on her visit to the Temple. It was on her recommendation that the government of India made an endowment for the construction of the Mahamandapam.

It is not known why he was admitted to so many schools in successive years when he was in the stage of receiving lower secondary education. Perhaps his overweening enthusiasm and thirst for knowledge could not be gratified by the conventional methods of learning that were in vogue at that time. He then settled down at Victoria College from where he successfully completed the course of study for the Cambridge Senior School Certificate Examination. Finally he entered St. Patrick's College and under the guidance of Father Long he learnt Latin, which enabled him to enter the Law College

It was at Victoria College that his latent interest in Saivism was transformed into a passion under the influence of the Principal, Sivapathasundaram of Puloly, who was an educationist of the foremost rank and one who had a masterly knowledge of Saivism and its traditions. The texts compiled by Sivapathasundaram and his masterly exposition of the Saiva Siddhanta were never surpassed in quality.

In the aftermath of the First World War there were momentous developments globally and in the South Asian region. Namasisvayam

was too young to have had any impressions of the war and its impact on the island. Before the war, there was no railway connection between Jaffna and Colombo. There was a flourishing seaborne trade with the rest of the island, Burma and South India. Large quantities of rice were imported from Burma, which was under British occupation. A considerable amount of the commodity was transported also from Batticaloa. In those days there was a heavy concentration of population in the Jaffna Peninsula and Jaffna town was a flourishing city with a composite population. The presence of Roman Catholics and Muslims had contributed to this diversity.

A remarkable achievement of the people of Jaffna was the development of the art of navigation and ship building. There was a long history of their development. It may be noted here that the ships that carried the commodities for export and import were built locally and owned by local businessmen. Tobacco and timber were exported to South India, which were the principal sources of income for the import of clothes, utensils, spices, rice and miscellaneous items of a wide variety. There was an intensive effort in improving the cultivation of tobacco and its process for the refined production of cigars of a special variety, which had a growing demand within and outside the island. In comparative terms there was a flourishing economy.

Probably, at that time, Jaffna had the greatest concentration of schools, which were mostly denominational: Hindu, Protestant Christian and Roman Catholic. The education imparted by them was of a high quality and the Jaffna Tamils became the foreword community in education in the whole island. Because of their perseverance and the advantages gained from the opportunities for learning they began to dominate the professions.

After the establishment of the railway connection between Jaffna and Colombo there was a flow of population to the metropolitan capital. A parallel development, which had some adverse effects on the native economy, was the decline of shipping and trade in the Jaffna Peninsula. It was slow and imperceptible but it had a long term impact. It had a connection with the distortion of local identity, a fact that was beyond the imagination of intellectuals in the community in those days.

The British Indian Empire was still stable and strong and the British navy dominated and controlled the line of seaborne communications in

the Indian Ocean. However, there was a growing demand for sharing power through increased representation in the legislative councils and the central legislature. Despite the concessions made by the British in matters of representation in both the provincial legislative councils and the central legislature, the mood of the Indian people was fast changing against continuing British rule.

Until Mahatma Gandhi assumed the leadership of the Indian National Congress, the agitation was confined to the elite. Nevertheless, the princes of native states and the hierarchy of traditional ranks remained firm in their convictions about *Pax Britannica*. They were aware that, in the event of British withdrawal, they would be swept away by the high tide of democracy and popular sovereignty. All this had changed once Gandhi had assumed the leadership of the Indian National Congress.

He mobilised the masses and introduced the principles of non-violence and non-cooperation as the principal modes of agitation. It had stunned British civil society and despite the arrogance and arch conservatism of some of the Viceroys, the ground was prepared in

Namasivayam inaugurates the first – aid care centre at Tirukketisvaram.

Britain in favour of a British withdrawal. In this context it is also necessary to mention here that some of the most enlightened British thinkers had, for a long period of time, articulated their bitterness against tyranny and oppression. The empire was doomed to its ultimate dissolution. After the Second World War it was no longer possible to sustain it.

The Sri Lankan Tamils had no particular reason to display anti-British feelings. They were not oppressed by the British colonial government. It had allowed them to profess their religion without any hindrance. There was a considerable extent of social and spatial mobility. Yet, ironically the freedom movement in India had caught their imagination. Both Hindus and Christians developed a sustained interest in the fortunes of the Indian struggle for freedom.

There was a free and independent press in Jaffna. They were either privately owned or controlled by the Christian missions. It is remarkable that they could report about any event of local, regional or global significance freely and without the threat of any interference.

It is in such a context that the Jaffna Youth Congress was formed. It owed its origins to the inspiration provided by the movement for Indian independence. Its slogan of full independence was nothing different from the demand of the Indian National Congress that the British should quit India almost immediately. There wasn't any similar struggle for independence in Sri Lanka. The Ceylon National Congress was a debating club and its ranks were drawn from the professional and propertied classes. The visit of Mahatma Gandhi was a sensational event in Jaffna. His visit was in response to the invitation extended by Handy Perinpanayagam, the founder and effectual leader of the Jaffna Youth Congress. There were large crowds at the meetings where Gandhi spoke. He had once remarked that after coming to Jaffna he felt that he was not a stranger, and had the feeling that he was in a bit of India and that the people and their language were familiar to him.

R.Namasivayam was a teenager at this time. Yet he was an enthusiastic supporter of the Youth Congress and he made a determined effort to see Gandhiji on the day of his silence. There is a reference to Namasivayam in *Handy Perinpanayagam: A Memorial Volume*. The editor of this work, Santasilan Kadirgamar, a historian, says:

K. Kailasapillai, President of the All Ceylon Hindu Congress and Trustee of Tirukketisvaram Temple Restoration Society honouring Namasivayam at the Colombo Tamil Sangam.

“From the 26th, Gandhiji addressed several receptions and meetings. Monday the 28th he had no engagements, this being his quiet day. His day of silence was rigidly observed wherever Gandhiji went. Some of the youthful romantics of the Youth Congress followed by a few schoolboy enthusiasts thought that they could still catch a closer look at the Mahatma on this day and went to see him. S. Balasubramaniam and R. Nagalingam with a few teenagers led by R. Namasivayam and N. Sabaratnam tried their chance. Rajaji, the master tactician, firmly said that they could not see Gandhiji but still they could be of use to him. They were requested to draw water from the well and warm it for Gandhiji’s bath.”

In 1935, Namasivayam entered the Law College and, after successfully completing the programme of study, he was sworn in as an Attorney-at-Law in 1941. As trains were running between Jaffna and Colombo, Namasivayam would visit his mother during weekends and holidays to dispel her anxieties and relieve her from her feelings of solitude.

As an Attorney-at-Law Namasivayam had a lucrative practice after his apprenticeship and he became a resident of Colombo.

Because of his profession he had established friendly connections with many persons of power and influence in the city and these had endured for a long time because of his amiable ways. Senator S. Nadesan QC was his mentor and helped him to establish himself in his early years as a lawyer.

In 1944, Namasivayam married Vijayalakshmi, the eldest daughter of K. Kanagaratnam, M.P for Vaddukkodai and Parliamentary Secretary to the Minister of Education. Kanagaratnam created a record in the electoral history of the Northern Province by defeating his nearest rival by a margin of over 11,000 votes at the General Elections of 1947. All the other candidates including Handy Perinpanayagam lost their deposits. He was a gentleman of noble ways who impressed people with his humanitarian qualities. Nevertheless, his astounding success was in no small measure due to the popularity of G.G. Ponnampalam, the leader of the Tamil Congress, which was then at its peak.

Although Namasivayam was a political activist, he never became the member of any political party nor was his interest in national politics a legacy of his matrimonial connection. He had a sense of sturdy independence and had his own impressions of men and matters. After the collapse of the Jaffna Youth Congress he was attracted by the politics of the left parties and this had lingered on until about 1965.

Namasivayam and Vijayalakshmi had four children, three boys and a girl: Rajan Kanagaratnam, Sakuntala, Sivakumar and Jayendran. The first and the youngest sons are medical practitioners in the UK. Sivakumar is the Managing Director of a business establishment in Colombo and the daughter Sakuntala was married to the late Sri Rangunathan of Canada.

His wife Mrs. Vijayalakshmy Namasivayam was a great artiste, lover and promoter of Carnatic music. She studied Carnatic music under the late Sri. Duraisamy Iyer of Perumkulam, Tirnulveli District of Tamil Nadu.

She was an accomplished violin artiste and gave violin recitals on various public platforms, music festivals and a grade 1 artiste of Radio Ceylon. She and Mr. Namasivayam were life members of The Music Academy of Madras. She was the past secretary of Saiva Mangaiyar Kazhagam, Member of Annai Saradha Samiti of the Ramakrishna

Mission, Colombo and member of the Thiruketheeswaram Temple Restoration Society. Namasivayam gave his tremendous encouragement in all her multifarious activities.

As an active social worker Namasivayam was engaged in a wide range of social, religious and cultural activities in Colombo. He held high positions in leading public institutions serving the Tamil society established in the city. He could engage in all these tasks as Vijayalakshmi took over the responsibility of managing the affairs at home and the family estates.

In the meanwhile, because of his social work, Namasivayam had established contacts with noteworthy persons of all communities. He was outspoken and took up strong positions when those in authority faltered. In this manner, he made his presence felt at public meetings and at the annual sessions of public associations and institutions. As one who could stand up against authority, Namasivayam caught the imagination of people in attendance at meetings and became popular and was respected because of his strong commitment to moral principles and procedures governing the management of public institutions.

Namasivayam receiving an award of honour from Justice C. V. Wickneswaran, Patron, Kamban Kazhagam, Colombo

He travelled widely and had an acquaintance with most of the leading citizens of Colombo, professionals, politicians and social workers. He never took a stand against any political party nor became a spokesman on behalf of any of them. He had a sense of sturdy independence and was essentially a social worker and an outstanding spokesman on behalf of civil society.

Soon after his marriage, Namasivayam established a home for his mother, on a piece of land in the neighbourhood of the temple of Kandavanam at Polikandy, where his parents had lived for a few years after their marriage. He constructed a large house and converted the surrounding premises into a grove of coconut palms, jak and mango trees that relieved the heat of the burning sun. He took his mother from Moolai and settled her at the new house at Polikandy. She lived there for a long time until she was enfeebled by age. Later, her son brought her to his home in Colombo, where she could receive the attention and support of the members of his family.

When his mother was living at Polikandy Namasivayam took his family at least once a year to his mother's residence. This was mostly during the festival season at Kandavanam. According to Mrs. Ramanathan, a cousin of Mr. Namasivayam, his children had developed an emotional attachment to Kandavanam and their paternal links with Polykandy. They were particularly attracted by the luxuriant vegetation and the cool breezes it generated at the home of their grandmother.

Namasivayam making a contribution to the International Saiva Association on the Flag Day.

A Stalwart of Saivism

It was in 1973 that I came to know Mr. Namasivayam personally. I had gone to Saraswathy Hall at Bambalapitiya, from my residence at the University Quarters, Peradeniya, to attend a function. Once it was over, someone came to me and took me to Namasivayam. He was at the office of the Thiruketheeswaram Restoration Society, which was in a corner of Saraswathy Hall. After a short conversation, he invited me to his home at No.5, Dawson Road. As it was around 7 pm, I told him that I had to return home. He said that it was too late to return to Peradeniya and insisted that I should spend the night at his residence.

It was a commodious house with many large rooms. After talking to me at his office room for some time, he led me to another one where his collections of books were stacked. I was amazed to find a vast collection of rare books, which were mostly related to Saivism. All the canonical texts and *Saivasiddhanta* treatises were there. He had also in his possession some translations of the *Agamas* and *Silpasastra* texts like the *Manasara* and the *Kasyapiyam*. Besides, there was a large collection of modern works on Hindusim and Hindu art and architecture. It was something unusual.

Among the University Professors, Prof. K. Kanapathypillai and Prof. S. Vithiyanathan, with whom I have moved closely during my early days as one of the university staff, also had large collections of books. But they were almost exclusively confined to Tamil studies. Their attention was not on Hindusim and Hindu culture. Among the university Tamil academics, Prof. T. Nadaraja was exceptional. Perhaps, he had the best and the largest collection of books on Hinduism, its tenets, systems of belief and practices, philosophical schools, art and architecture, in the whole island.

He had studied almost all of them, digested their contents, and set forth the principles and essence of Saivism in *The Cult of Siva*, a work of unsurpassed scholarship and brilliance. I have visited his home on a couple of occasions, on invitation, and he was keen that someone should write a paper on the experience of Arunachalam and his brothers when they were studying Hindusim under Thatparanantha Svamikal, a man of spiritual enlightenment and deep experience.

He showed me manuscripts of notes of the daily lessons his maternal grandfather had written. They were so brittle and had reached a stage that prohibited any attempt at handling them.

I had no opportunity of seeing his library. The atmosphere at his home was strictly formal and there was no sign of the presence of any one at home, except a housemaid who brought a cup of tea. Prof. Nadaraja was courteous to invite and requested me to study the manuscripts from his home. I must confess that I did not pursue the matter and that was the end of the story.

My experience with Namasivayam was of a different kind. The environment at his home was a natural one and his children were running about and their mother was making efforts to restrain their excess of fun and frolics. After dinner with him around 8 pm, I had a long conversation with Namasivayam until 11 pm. The connection that was established between us became an enduring one that lasted until the very end of his career. As years advanced the bond became stronger, despite a long generation gap. He was of my father's age. Nevertheless, we had similar views on matters of social, religious and cultural interest.

On the first occasion that I had spent at his home, Namasivayam pulled out four books from the stacks, on his own and without any request on my part, and gave them to me. Three of these were on the life and work of Arumuka Navalar and the last was a *Silpasastra* text in Sanskrit with a Tamil translation. He emphatically said that I should read them. After taking them to my home, I read the first three of them with absorbing interest. It led to a broadening of my areas of academic interest and a turning point in my academic career. My latent interest in Hinduism was aroused and it blossomed into a deep commitment to studies on the history of Saivism, particularly in Sri Lanka.

On one of my later visits to his home he gave a photo-copy of an image of Arumukacuvami that was installed at the temple of Kandavanam. It was an exquisite piece of bronze sculpture that was aesthetically conceived and produced by a craftsman of remarkable merit. It was cast by a specialist from South India, on the initiative of Thikkam Chelliahpillai. It is reported that the late Kirupananthavariyar, a leading exponent of the cult of Murkan, whose power of eloquence was unmatched, was impressed about the quality of its fineness and

was obliged to remark that he had not seen anywhere else an image of Arumukacuvami of such exquisite workmanship.

When Namasivayam was at the prime of his life and career there were sensational developments in the Tamil society on the other side of the Palk Strait, which had a decisively adverse impact on Saivism and its traditions in our country. One of these was the purist movement in Tamil Nadu and the adherents of this movement were bent on purging the Tamil Language and culture from Sanskritic influences, which were erroneously reckoned as Aryan. The other was the Dravidian movement and the main thrust of its propaganda was directed against Brahmins and the Vedic and Sanskritic traditions. The combined effect of the two movements, which converged at certain points, was the undermining of faith in Saivism.

Inevitably, the developments in South India had their impact on the Tamil society in Sri Lanka. But, in this country, Mr. Namasivayam remained firm in his convictions, which were in no small measure, inspired by a wide knowledge of Saivism, its history, philosophy and traditions. He stood firm as a rock and took up the uncompromising position on the issue of language and the origins of Saivism.

Namasivayam being honoured by the high priests of the Sivan Koyil, London.

He firmly rejected the view that Saivism was exclusively based on the sacred literature in the Tamil language and upheld the tradition that as a religion Saivism transcended the barriers of language and that it was a synthetic tradition that had absorbed Vedic thought and the traditions the Bhakti School in Tamil society. Here, there was no other person in the late 20th century who could articulate boldly such views with a courage of conviction. Because of this consideration it is justifiable to describe him as a stalwart of Saivism in our times.

Namasivayam had studied the Tamil texts on *Saiva Siddhanta* on his own and had formed the impression that the temple was the focal point of all religious activities and epitomized the philosophical, mythological, artistic and aesthetic conceptions of Hinduism.

As he learnt more and more, he became fully absorbed in the study of *Saiva Siddhanta* to the extent of forsaking his interests in his legal profession. Earlier he had a lucrative practice as a lawyer and his clients were affluent and influential persons among the merchant community. The monthly earnings diminished. Yet Namasivayam was undeterred by these adverse developments. At that time two of his children were studying in India and their needs had to be met. Mrs. Namasivayam, however, managed to tide over a period of economic crisis at home, by her efficient management of family estates which brought some income to sustain the family.

Namasivayam almost abandoned his legal profession to become a champion of the cause of Saivism. He had transformed his life and personality in such a manner as to become an exemplary Saivaite. Although he did not aspire for power and position, he became the leading spokesman of the Hindu community in Sri Lanka and was highly respected and honoured for his services.

He had established contacts with Atinams, the highest centres of Saiva learning in South India, and with a vast number of scholars and notable personalities. Sir Rajah Annamalai Chettiyar, Rajah Muttaiah Chettiyar, M.A.M. Ramasamy Chettiyar, Madurai A.L.Narayanan Chettiar, R.R.Arunachalam Chettiyar, A. Narayanasamippillai, T.T.K. Vasu of the Music Academy, K.A.P.Visvanathan and Pandithamani Kathiresan Chettiyar were among them. He had cultivated friendship with M.G. Ramachandran, Rajaram, Rama Virappan, Pala Nedumaran and V. Gopalasamy who were among the prominent politicians, in Tamil Nadu, in the last quarter of the 20th century.

When Rajaram visited Sri Lanka in 1982, to participate at the Seminar conducted to commemorate Pandara Vanniyan, Namasivayam took him to Tirukketisvaram. I too had the opportunity of joining the team. The chief priest of the temple at that time was a Brahmin from Ramesvaram. I have a strong recollection that he was very much amused at the unorthodox ways of Rajaram. He was from an orthodox Saiva family and his father was a great business icon. But Rajaram had come under the influence of Periyar whom he accompanied in his long railway journeys. Under Periyar's influence, Rajaram had given up vegetarianism and stopped wearing the symbols of Saivism. However, Namasivayam managed to obtain the support of the Tamil Nadu government through the intervention of Rajaram for construction work at Tirukketisvaram, when Rajaram was the Speaker of the Legislative Assembly. It may be observed here that no other Sri Lankan had established contacts with so many South Indian leaders and scholars. The level of intimacy he had with them, doubtlessly contributed to improve mutual understanding among the communities on either side of the Palk Strait.

Namasivayam had a close and long association with the School of Sculpture at Mamallapuram, a centre of excellence in the whole of India for training sculptors and artisans. Padma Sri Ganapathy Sthapati was the Principal of the School. The ornamental pillars for the Mahamandapam were carved at the Mamallapuram School of Sculpture and transported to the temple site.

Namasivayam was keen to communicate to others his understanding of Saivism, its philosophy and the scientific ideas embedded in Hindu literature. Most of these were published in *The Hindu* and *Express* newspapers. In *The Hindu* of Thursday, August 08, 1996, there was an article on Vedic Ideas on the age of the universe. In it there were some references to Namasivayam's work. It runs: "Recent reports about the discovery of the cosmic ripples, created out of the energy released by the Big Bang of the fire ball, which led to the formation of the universe, have activated thoughts of how it was in the beginning and how old the universe is."

"Now let us turn to what the ancient Indian scriptures have to say on the subject. The ideas presented in them clearly indicate that ancient Indians were indeed as curious as present day astronomers are, about the origin of the universe, says Prof. Jayant Narlikar, director of the Inter-University Centre for Astronomy and Astro-Physics, Pune, in a recent issue of *Resonance*."

"In response to recent reports, Mr. R. Namasivayam, Secretary, Thirukethesevaram Temple Restoration Society, Colombo, quotes a hymn from Thiruvasagam of Manickavasagar. The hymn when translated means this: In the boundless space were born spherical bodies, countless in number, shining in splendour vying with each other, expanding in all possible other directions".

"It is a widely held belief that the image of Lord Shiva as Nataraja symbolizes the entire cosmic process - evolution and involution - which takes place at his will. The drum in his upper hand and its beats symbolize creation of the primordial sound (Big Bang)."

"According to Carl Sagan, renown science writer, the Chola bronzes cast in the 11th century A.D are a kind of premonition of modern astronomical ideas. He said that the dance of Nataraja is an elegant and sublime representation of the creation of the universe at the beginning of each cosmic cycle."

"Mr. Namasivayam quotes from the Thiruvasagam: Beyond created time and space art thou without beginning and end; yet thou do create the many worlds, create, preserve, destroy, and through many births thou lead me bestowing your grace to the dedicated imperceptible as fragrance. Thou are afar; yet so near."

Flag hoisting ceremony at the inauguration of the annual festival.

Somaskanda murtti taken in procession to be mounted on the 'Ratha Vimanam'

The author continues further:

“According to Carl Sagan, millenniums before Europeans were willing to divest themselves from the Biblical idea that the world was a few thousand years old, the Mayans were thinking of millions and the Indians of billions.”

The only other person in the Hindu Society of Sri Lanka who spoke about the primordial notions of the origins and existence of the universe as found in ancient Hindu texts was A. V Mayilvaganam, Professor of Physics at the University of Ceylon (later Colombo). There was a great difference between the two personalities; Mayilvakanam was a scientist and a man of the academic profession. He developed a passionate interest in Hinduism after he had become an accomplished academic who could speak with authority on matters pertaining to Astrophysics.

Namasivayam had no such accomplishments but his responses to the debates on the origins of the universe, were based on his understanding of Hindu perceptions of the origins of the universe and his contributions published in the form of articles were remarkable enough to attract scholars’ attention and to be quoted by eminent commentators on modern debates on the origins of the universe.

Namasivayam had his frustrations and disappointments about the state of Saivism in Sri Lanka. The main cause of these anxieties was the degeneration of the priesthood and there was ignorance among the Saivites about the essence of their religion. He made the following pertinent observations in one of his articles that appeared in The Hindu:

“Our present system of education is lopsided, bereft of our religion and culture. Our men and women who received it attend temples and perform various rites and ceremonies and apply *viputhy* without knowing their significance and their real purpose.”

“These rites are performed as routine exercise, traditionally followed in the family.”

He could not agree with those who held the view that all proceedings at temples should be conducted only in Tamil. He says: “Votaries of “for Tamil only” in temple rites who too are ignorant of the Saiva religion and its epistemology and its philosophical system – Saiva Siddhantam and hence their desire to have everything in Tamil.”

Namasivayam's criticism of the Saiva priesthood is, in some ways, reminiscent of Arumuka Navalar's attacks against some Brahmin priests of his days. Commenting on the priests in Saiva temples, Mr. Namasivayam says:

"Most of our priests are incompetent and not properly ordained. They mechanically repeat the *manthrams* without knowing the meaning. I am certain of stirring up a hornets' nest in mentioning these frailties of our Saiva Society. I would not be deterred. I am only highlighting the true state of affairs in the interest of the Saiva religion and its philosophy. I consider it to be my duty."

"I am sorry to state that our present priesthood is in complete disarray and confusion, causing great concern among devotees. It has become merely professional without any spiritual value."

"Most of the persons ordained as *Sivachariars* are incompetent. They have no proper knowledge of the *Shastras* and *Veda Sivagamam* etc. They are ignorant of both Tamil and Sanskrit. Even those who know some Sanskrit are poor in their intonation."

For reforming Saivism he proposed a scheme of remedial measures in four vital areas affecting the religion. In his own words this scheme was to consist of the following activities:

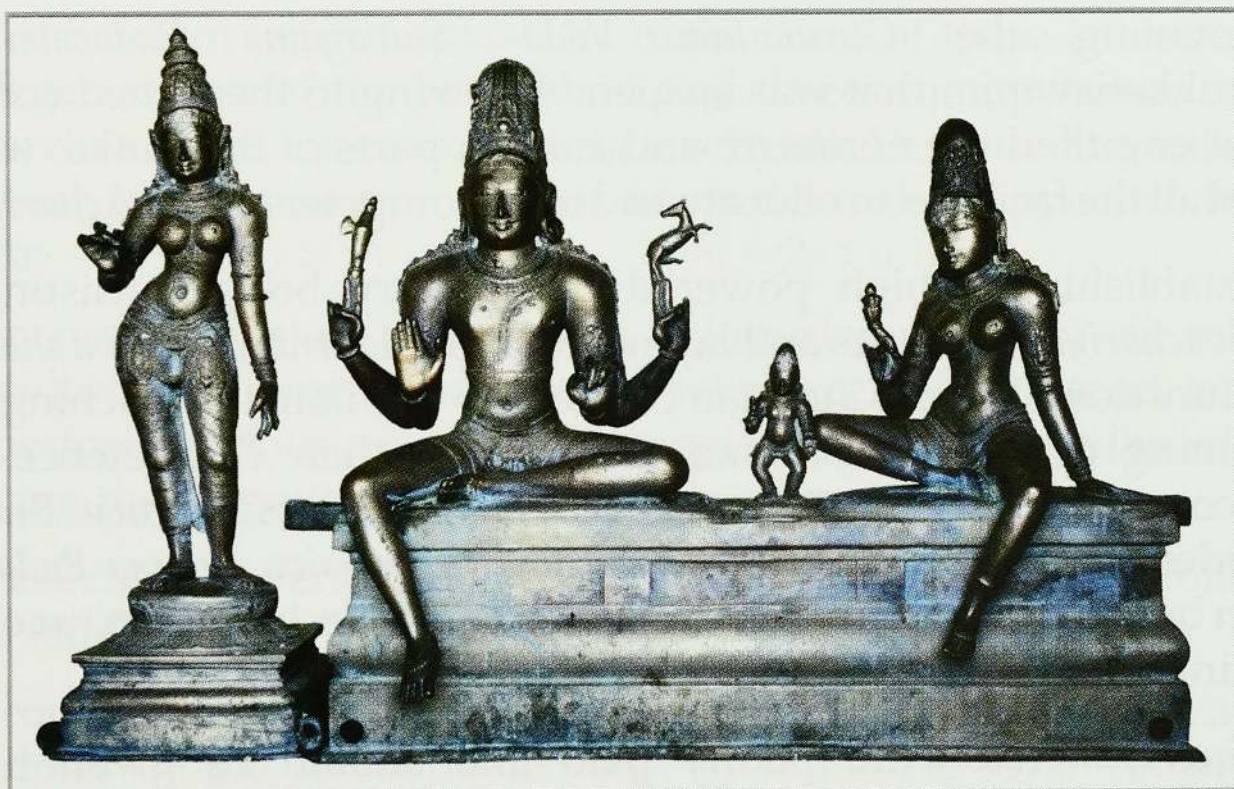
1. "Reviving the *Gurukulam Veda- Saivagama Padasalai* of Tirukketisvaram that was suspended owing to the armed conflict that engulfed the northern and eastern parts of Sri Lanka, which had all the facilities to educate and train competent *Saiva Achariyar*,"
2. "Establishing a high powered disciplinary body consisting of *Saivachariyar*, Trustees and laymen who are learned in *Saiva shastras* to function like the Christian councils to regulate the teaching and training of *Sivachariyar* and to maintain their competence and decorum. As an interim measure we could send *Shiva Brahma* students to be trained as *Sivachariar* at the *Saiva Agama Padasalai* run by the Dharmapura Atheenam of Tamil Nadu. It is an excellent training centre."
3. "*Siva Achariyas* are poorly paid and should be given living allowance to live a decent life with dignity, without looking for extra income outside the temple. At present they are very poorly paid. In this respect we should emulate the Christian Missionaries."

Intrinsically this scheme is not utopian. There are possibilities of implementation. Certainly it is the responsibility of the leading Hindu organizations in Sri Lanka to initiate action on this matter. But this has not been done hitherto.

In recognition of his services to the cause of Saivism, the *Tiruvavaduturai Atinam*, the oldest and the most reputed centre of Saiva learning and tradition, honoured Namasivayam by conferring on him the title *Sivappaniccelvan* and bestowed the golden shawl (*Ponnadai*), golden ring and golden amulet, as marks of honour, on 9 - 6 - 2002.

Namasivayam held high positions in all the leading associations of the Tamil community in Colombo. He was an active member of the All Ceylon Hindu Congress as testified by K. Satchithanathan in an article contributed by him for this volume. He was a long time member and Vice-President of the Tamil Sangam, Colombo. In the year 2000 AD he was elected as a patron of this institution. The honour was conferred on him by the Tamil Sangam soon after his return to the island. On the 61st anniversary of its inauguration, the Sangam again honoured him by conferring the title *Cankac Canron*, an award given to persons who have rendered great services to the society and the progress of learning and culture.

An exquisite image of Somaskanda exhibiting the characteristics of the 14th century style. Probably it was cast in the period of the Ariya Cakkaravarttis of Jaffna.

V

Restoration Work at Tirukketisvaram

1. Acquisition of land at the site of the Ancient Temple

During the last forty years of Namasivayam's long career, the affairs of the temple of Tirukketisvaram became his principal concern. The temple of Tirukketisvaram has a unique character among the Hindu temples in Sri Lanka. It has a long history going back to the early centuries of the Christian era. It was in a most flourishing condition when the port city of Manthai was at the peak of its prosperity. It was supported and maintained by local residents, navigators and merchants coming from the southern parts of India.

Among the Saiva Nayanmar who led the movement for the revival of Saivism in Tamil Nadu, Tirujnana Campantar and Cuntaramurtti Nayanar had composed hymns on the glories of the Saiva temple at Mantai, in the seventh and eighth centuries respectively. The temple was rebuilt by the Colas in the early 11th century and renamed as Rajaraja - Isvaram. An inscription from Tirukketisvaram, which is presently exhibited in the Stone Gallery of the National Museum, Colombo, contains a proclamation issued by the Cola king, Rajaraja I, which confirms and redefines the terms of an endowment made for conducting daily worship and the annual festival.

In the late 16th century, the temple fell on evil days. It was sacked, looted and completely destroyed by the Portuguese soldiers who had recourse to the unusual step of digging out the foundations and burying the stone inscriptions beneath the ground somewhere. The architectural remains were removed from the site and used as building material for their constructions. As the practice of Hinduism was suppressed for a period of more than two centuries until the British occupation, the Tamils of Jaffnapatnam could not identify the site of the old temple, the memories of which had almost faded out of their minds. In the 19th century, when Hindu temples were reconstructed everywhere in the northernmost part of the island it was inevitable that the restoration of the Tirukketisvaram temple would be undertaken by the Hindu community.

The Restoration of the Tirukketisvaram temple was originally conceived by Arumuka Navalar, "the Champion Reformer of Hinduism", in Sri Lanka during the 19th century. In a tract on *Religious Conditions in Jaffna* published in 1872, Arumuka Navalar brought to the notice of the Hindus of Jaffna, the existence in close proximity to Jaffna, at a distance within a hundred miles of an ancient site of Hindu worship sanctified by the *Tevaram* hymns of the *Nayanmar*. His appeal had the effect of initiating a movement, some years later, for the re-discovery of the site of the ancient temple.

As interest was aroused in the country, the Government Agent of the Northern Province decided to see the location. Prior to that applications were made by Subadar Vythiligam, Thambyah Mudaliyar of Colombo, the manager of the Kantacuvami Temple at Nallur, and Asaippillai of Jaffna for the purchase of the site of the temple. The *Saiva Paripalana Sabhai*, "The Society for the Preservation of Saivism", made representations to the government on matters relating to the transfer or sale of land at Tirukketisvaram by the government to individuals sponsored by the society.

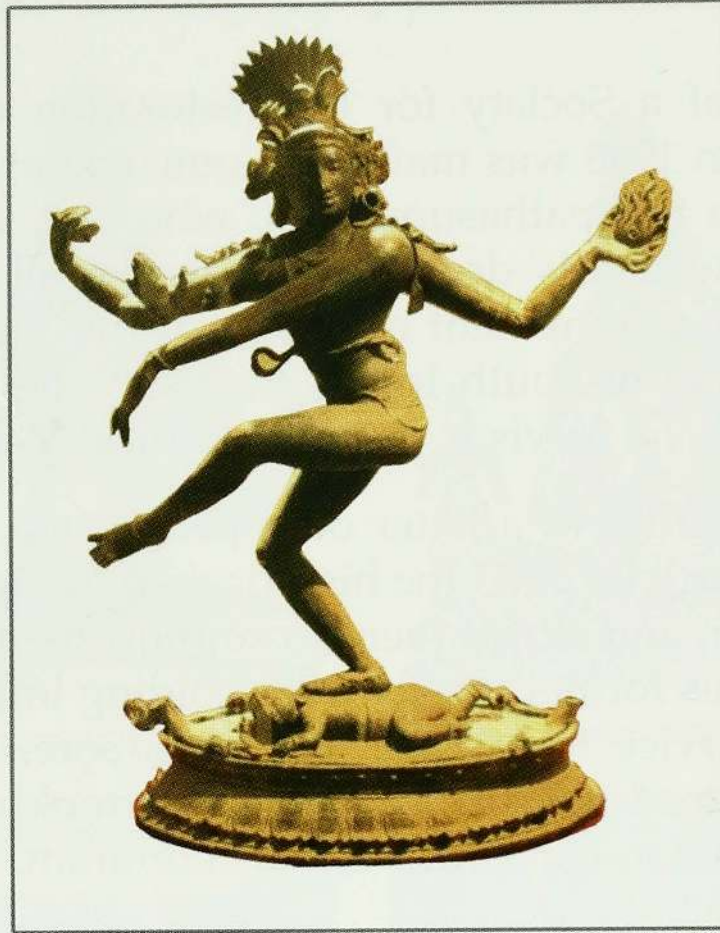
2. Discovery of the Site of the Ancient Temple

On 13th December 1893, William Twynam, the Government Agent, put up for auction at the Jaffna Kaccheri, the crown land of jungle land. It was bought by R.R. Palaniyappa Chettiyar. In January 1894, S. T. M Pasupathy Chettiyar a Philanthropist of great renown and Honorary Treasurer of the Saiva Paripalana Sabhai set out to the site and commenced work on clearing the jungle. He was supported in his efforts by the residents of the neighbouring village of Vidattativu.

The lay-out of the ancient Temple was discovered and the southwest corner of its wall was located. The walls rose from a depth of over ten feet from ground level to a total height of over twenty feet. The foundations of the wall had been of granite stone after which it had been erected on limestone and continued in the upper portion in brick work.

The original site of the Temple, which had been destroyed by the Portuguese, was traced in June 1894 from the clue afforded by the old well in the temple land. A *Sivalingam*, a *Nandhi* and an image of Somaskanda were the most important archaeological finds obtained during the course of the trial excavations conducted under

*Bronze image of Nadaraja from Tiruvalankadu in the Chennai Museum.
An excellent specimen of Cola metal sculpture.*

the supervision of S. T. M. Pasupathy Chettiyar., He had taken temple priests, architects, artisans and workmen from Jaffna to Tirukketisvaram for conducting investigations.

3. A New Temple at Tirukketisvaram

A small temple was erected at the site and it was consecrated for worship, in 1903, by N.Kumarasami Tiksitara. In the meanwhile, the maintenance of this small temple had become the responsibility of the *Nagarattar*, who played a prominent and active role in promoting the cause of Hinduism. Therefore, the management of the temple at Tirukketisvaram continued as part of the regular activity of the management of the Katirecan temples in Colombo. A special consecration ceremony was performed annually in commemoration of the *Kumbha-abisekam* of 1903 and worship was conducted regularly. Nevertheless, it was an aspiration of the Hindu community that a temple of sufficient proportions that could reflect at least partially the dimensions and glory of the ancient temple should be constructed.

4. The Thiruketheeswaram Temple Restoration Society

The formation of a Society for the restoration of the temple at Tirukketisvaram in 1948 was mainly an outcome of the efforts made by Subramaniam Sivapathasundaram, who was a scholar of high reputation because of his deep knowledge of all the branches of Saiva learning. As a competent exponent of the *Saiva Siddhanta*, the philosophical school of South Indian Saivism, he had published a number of manuals on Saivism, its philosophical tenets and rituals.

Sivapathasundaram sent a letter of appeal to the Hindu residents of Malaysia, in which he cited the historical and religious importance of Tirukketisvaram and urged them to support the restoration of the temple. Many of his former pupils were holding influential positions in government service in Malaya and Singapore. They responded to his call and formed a Society, which undertook responsibility for erecting the Gowri Amman shrine and its kopuram.

When a Society was instituted for the restoration of the temple at Tirukketisvaram, Sivapathasuntharam was elected as the first president. The images of Nataraja and Sivakami Amman found at the temple were donated by him. The Thiruketheesvaram Temple Restoration Society was formally inaugurated at a public meeting held at the old Kathiresan Temple at Bambalapitiya, on the 24th of October, 1948.

During the period 1947 - 1952, considerable progress was made in formulating plans for the construction of the temple, which turned out to be a project of great magnitude.

The project envisaged two stages of construction work:

1. The erection of the buildings of the subsidiary shrines to be followed by the construction of the inner boundary wall and the *rajakopuram* were to be completed in the first stage
2. In the second stage, according to the projection, a three- storeyed *rajakopuram* in the second *pirakaram* and a seven-storeyed *rajakopuram* in the third *pirakaram* were to be constructed. Provision was also made for one, on the southern wing of the Amman shrine.

The composite image of Somaskanda cast in 1978 at the temple premises, by Jagannatha Sthapati of Kumpakonam. Lord Siva and Uma are on two separate pedestals. An image of the infant God Skanda is seen behind the folded leg of Uma.

The overall dimension of the perimeter wall measured 218 feet by 132 feet. The ground plan of the Pillaiyar temple in the southwest had a dimension of 42 feet by 13 feet. The shrine of Kantacuvami had the same dimensions. The *palli-arai* and the shrine of Nataraja were to have a dimension of 12'4" by 10'3" each.

The foundation ceremony for the subsidiary shrines was conducted in the presence of a large gathering of devotees on the 26th of March, 1953. On the completion of some of the buildings in 1960, it was decided to install their respective images. Accordingly, the ceremony of consecration was held on 31 October, 1960, at the shrines of Pillaiyar, Murukan, Natarajar, Mahalinkacuvami and at the renovated shrine of Candesvarar.

The bell tower was completed in 1961 and the bell outfit was mounted on it. The bell, which was cast in pure copper and tin only, has a net weight of 1 ton 3cwts, 1qr, 26 lbs and an overall size of 50" x 50" x 50".

The original designs of 1952 made provision for a three-tiered *kopuram* in the second *pirakaram* and a seven-tiered *rajakopuram* in the third *pirakaram*. Provision was also made for one, on the eastern wing. Another *kopuram* was to be constructed on the southern wing at the entrance to the Amman shrine. However, the temple was adorned with a five-tiered *rajakopuram* rising majestically to a height of fifty feet from the main gateway structure of the temple. It contains 160 sculptures.

Worship and rituals were conducted daily at the subsidiary shrines ever since the images were installed and consecrated on 31st October, 1960.

Once the programme of work on the subsidiary shrines was completed, and images were installed within them, another ceremony of consecration was performed on 19th August, 1968, and thereby the first stage of the building programme was completed. The work on the first stage of the building programme was done under the direction and supervision of Sir Kanthiah Vaithyanathan who had dedicated the latter part of his life and career for the cause of the Thiruketheesvaram Temple Restoration Society, with a sense of commitment that could seldom be surpassed.

The sanctum and the Amman shrine

Work on the second stage of the construction programme was carried out under the able guidance and direction of R. Namasivayam, who assumed duties as Hon. Secretary of the Restoration Society in 1974. Until then, as an active member of the committee of that Society, he often visited the construction site, observed the progress of work and assisted his predecessor in all possible ways. His emotional attachment to Tirukketisvaram and the cause of Saivism, surpassed even that of Sir Kanthiah Vaithyanathan who mobilized support and adequate resources and had worked with peerless dedication and unbounded enthusiasm for completing the work of the first stage of the building programme.

Because of his wide ranging contacts here and abroad, Namasivayam was able to harness and mobilize the support of many individuals and institutions in positions of authority and influence.

Because of his efforts the restoration work at Tirukketisvaram assumed an international character. Steady progress was maintained in assembling materials required for the second stage of the building programme. The innermost sanctum and the Amman shrine were to be constructed during this stage. The ceremonial laying of the foundation commenced in the early hours of 27th August, 1971.

Namasivayam vigorously pursued the execution of the building programme with a deep sense of commitment that could not be surpassed. He was ably assisted by Saravanamuttu, Pulavar Thirunavukkarasu and several other enthusiastic supporters of the programme. It was customary since ancient times to invite South Indian architects and artisans to design and construct the sanctum and other parts of temples. Even some of the outstanding, medieval Buddhist monuments were constructed in this manner. It had become an established tradition in respect of the reconstruction of Hindu temples in the island, since the early days of British rule.

The temple bell, made in England, was brought to the temple premises during the first stage of construction. Due to a special mechanism in its construction, the tongue of the bell when chimed hits the upper rim of the bell at the base and generates a sound which is loud enough to be heard from a distance of five kilometres.

Namasivayam, who had studied with absorbing interest the Saiva religion and philosophy, and the history of temple art and architecture throughout his long career, gave a new direction to the building programme. He exerted a decisive influence in designing the monuments in such a manner as to project the Hindu tradition at its best. He had contacts with a large circle of friends in south India. They were of many categories, as noted earlier, scholars, leaders of traditional centres of Saiva learning, politicians, specialists in art and architecture and other groups of men and women of influence in society. He was able to harness the support and assistance of all of them for the grandiose project of construction work at Tirukketisvaram, which their ancestors had venerated as a sacred centre of Saivism since ancient times.

Under Namasivayam's direction the construction work at this site resulted in an effort of international co-operation. He was able to obtain the support of the government of Sri Lanka, and the state governments of Tamil Nadu and Andhra Pradesh in the Indian Union. A *dvajastambham* (*kodimaram*) of 31 feet in height and covered with copper sheeting was erected. It was of teak wood obtained from the jungles of Mullaitivu after a long period of laborious search and selection. A magnificent *nandhi* and *palipitam* were established in front of the sanctum of the shrine of Kauri Ampal. All construction work was done by a team of competent architects and sculptors under the direction of the master craftsmen Cellakkannu *Stapati* and his son Cinkaravelu. In *The Lord of Thiruketheeswaram*, the author, Arumugam says;

“The erection of the main temple structure for Sivan and Gowri Ambal progressed satisfactorily thereafter as most of the materials required were already there.

Prodigious progress was made thereafter in building the temple for the Lord. The new Secretary of the TTRS R. Namasivayam spared no pains in expediting matters. The 1975 Annual Report of the Thiruketheeswaram Temple Restoration Society, proudly record a whole list of works that had been done and several contributions that were received from persons not only in Sri Lanka but also from Malaysia and India as well”.

Steps were taken to erect expeditiously the following in cement and concrete blocks:

- *Mahamandapam*
- *Niruttamandapam*
- *Stambhamandapam* and
- *Ambal Mandapam*

The *Vasanta Mandapam* was renovated. A large number of subsidiary (*prakara*) shrines that remained unconstructed were erected at their designated locations. These were:-

- The shrine of Tuvara Kanapati
- The shrine of Subramanya
- The Navagraha shrine
- The shrine of Sanisvaran
- The shrines of Sun and Moon gods
- The shrine of Ketu
- The shrines of the four SamayaKuravar

*Bronze images of the Cola King Rajaraja I (985 - 1014)
and Nampi Andar Nampi cast in 1974.*

- The shrine of Sampantha Svamikal
- The shrine of Suntaramurtti Nayanar
- The shrine of Cekkilar
- The shrine for Tirumurai (Tamil Saiva sacred literature)
- The shrine of Candikesvarar

The *vimanam* erected over the roof of the inner sanctum of the main shrine was 42.5 feet in height while that of the Amman shrine had a height of 34 feet. On the initiative of Namasivayam, all stone sculptures required for the shrines were made by sculptors of exceptional merit, at the Government School of Sculpture at Mamallapuram.

“The Annual Report (1975) also records the casting of bronze images of several deities. The work was done at the temple premises by Sivacankaran Stapati and other artisans brought from India. A most remarkable item among these was the image of Somaskanda, which was 4.5 feet in height. Besides, there were several others including the images of Prathosa Murtti and Ampal.”

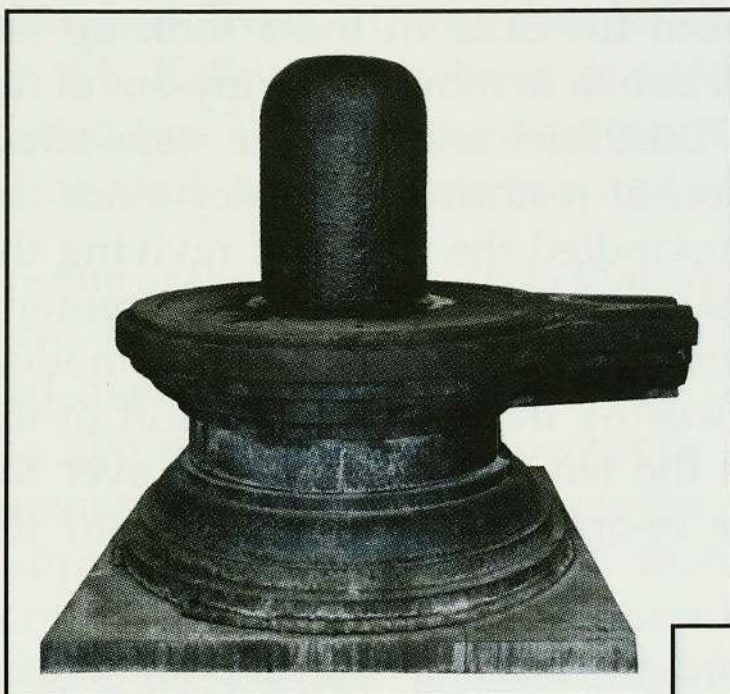
A large number of bronzes of exceptional quality were cast by R. Jagannatha Stapati and his son Civasankaran Stapati of Kumpakonam. The group of bronzes cast by them included the following items:

1. Somaskantar
2. Kauri Ampal *sameta* Nataracar
3. Piccatanar
4. Sarabhamurtti and Ampal
5. The image of Ampal for processions
6. Uma Mahesvarar
7. Kalyanasuntarar

Besides, the image of Rajaraja I, the Cola king under whose direction the temple at Tirukketisvaram was reconstructed in the early 11th century, was set up. The king had also made substantial monetary contributions for conducting daily worship and the annual festival at that temple. Namasivayam obtained the services of architects of the highest repute in India to design the monuments.

The sanctum, the *arttamantapam* and the imposing *vimanam* of the temples dedicated for the worship of Ketisvaranatar and Kauri Ampal were built in granite. The *tracakopuram* at the southern entrance of the

Ancient Mahalingam obtained from the excavations conducted under the direction of Pasupathy Chettiyar at the end of the 19th century.

The ancient Nandhi obtained from the same excavations and presently installed in front of the Rajakopuram. It exhibits the characteristics of Cola art.

Amman shrine and the subsidiary shrines for the attendant divinities and Saiva saints were constructed. Images of *tuvarapalakar* and *tuvaracaktikal* were established in front of the main sanctums.

In the second *pirakaram* in front of the *iracakopuram*, the ancient Nandhi discovered in the course of excavations was installed in a specially constructed shrine. All stone images were carved at the Government College of Architecture and Sculpture at Mamallapuram. The images of Rajaraja, Cekkilar and the four *Camayakuravar* of the Saiva tradition are of exceptional quality.

The progress of construction work was abruptly terminated at the site with the riots of 1983, in consequence of which the administration of the Northern and Eastern Provinces was placed on a military footing. During the civil war the temple was occupied by the army and converted into a military camp. There was enormous damage to buildings and other monuments and the temple and its premises were desecrated.

Namasivayam, on his return from his exile in India took up the matter with the Government of Sri Lanka to move the army out of the temple premises. The cessation of hostilities and positive steps taken by the government in the direction of restoring normalcy since the beginning of the year 2002 have rekindled the hopes of reviving the temple as a centre of Hindu worship and pilgrimage. The ceremony of reconsecration, *kumbhabhisekam*, was conducted on a modest scale in July, 2003. It is also noteworthy that the chief pontiff of the Tiruvavaduthurai Atinam visited the temple and presided over the ceremonial events relating to the re-opening of the temple for the devotees and pilgrims.

Namasivayam was ably assisted by Pulavar Thirunavukkarasu, during the last years of his life. He almost resided permanently at the premises of Tirukketisvaram and was largely responsible for settling a small community in the environs of the temple and creating beautiful parks and gardens with a vision of recreating human habitation, vegetation and parks similar to those described in the *Tevaram* hymns of the Nayanmar.

A sub-post office and a cooperative store have been established to serve the needs of the community of settlers. Besides, there is also an Ayurvedic medical care centre in the vicinity of the temple site.

A Transformed Environment

Tirukketisvaram had the appearance of a desert devoid of any vegetation about a hundred years ago. Because of its inhospitable environment it was almost inaccessible to pilgrims and other visitors. Now there is an entirely different situation. During the rather long process of the restoration of the temple the physical environment at the site has been completely transformed. It has become a major centre of pilgrimage visited by hundreds of devotees, daily coming from many parts of the country.

The temple is surrounded by parks and gardens, and the luxuriant vegetation at the site generates cool breezes alleviating the heat of the sun even in the hot months of the year. Such a transformation of the physical environment is the culmination of the strenuous efforts of Namasivayam and his associate Pulavar Thirunavukkarasu

who had lived at the site for a long period for several years. Dr. M. Kathirgamanathan, a resident of Mannar, who frequently visited this Temple, also had taken a special interest in the activities of the work of reconstruction and rehabilitation at Tirukketisvaram.

Some of the pilgrims' rests that were destroyed during the war years have been resurrected. They provide comfortable accommodation and meals at reasonable costs to pilgrims and other visitors. There are about two-hundred peacocks in the temple premises and the surrounding areas. An employee at Namasivayam's home at the temple site informed me that monthly, fifteen bags of maize, each containing over 50 kilos, are purchased by the Namasivayam family to feed these birds. The rhythm of their musical cries that could be heard frequently reverberates throughout the entire landscape. It is a unique and a most pleasant experience for any visitor to hear them at the Temple site which is surrounded by parks and groves that arrest the attention of the lovers of nature.

Gauri – the cow that visits the temple and pays homage to the Lord accepts the piracatam at the conclusion of every Puja that is conducted five times daily.

The International Association for Tamil Research

At an informal meeting of the leading Tamil scholars of India and Sri Lanka in Delhi, after the conclusion of an Orientalists' Conference, it was decided to set up an international organization for the promotion of Tamil studies. The idea was mooted by Rev. Fr. Thaninayagam who was a Lecturer in the Department of Education at the University of Ceylon, Peradeniya, before his appointment to the post of Professor and Head of the Department of Tamil Studies at the University of Kuala Lumpur, Malaysia. From Kuala Lumpur, where the university academics had unfettered independence in social, academic and cultural engagements, Fr. Thaniyanayakam was able to form the *International Association for Tamil Research (IATR)*, based on the decision made at the meeting of Tamil scholars in Delhi. It should be noted here that Dr. K. Kanapathypillai, Professor and Head of the Department of Tamil, University of Ceylon, was a participant at the meeting in Delhi and had extended strong support for the idea of forming the IATR.

Fr. Thaninayakam, who had wide contacts with scholars engaged in research on Tamil studies in Europe and America and had unsurpassed oratorical skills in both Tamil and English, had eminent success in his efforts for the formation of the IATR. He had the further advantage of being a Roman Catholic priest because a considerable number of scholars in Tamil abroad were Christian missionaries of the Protestant or Roman Catholic Christian Churches while the others of the eminence of Professors Thomas Burrow (University of Oxford) and Emeneau of the University of Harvard were pre-eminent among the dons.

Other notable personalities were Kamil Zvelebil of the University of Prague, Czechoslovakia, and Drs. J. R. Marr and A. E. Asher, who were in the Department of Languages, SOAS, University of London. All of them were scholars of the foremost rank and their contributions are extensive and remain unrivalled up to now. A new generation of western scholars came in after them and researches on Tamil studies, in particular on Language, literature and art of high academic quality became a monopoly of western scholarship.

There has been a steady decline in the quality of Tamil scholarship in the South Asian subcontinent. V. I. Subramaniam, S. N. Kandasamy and Agasthilingam are among the few notable exceptions.

The first IATR International Conference on Tamil Studies was held in 1966, in Kuala Lumpur. The government of Malaysia, which provided support for the Conference, refrained from interfering with the proceedings of the Conference. Regrettably, this was not to be so in subsequent conferences, except the one held in Paris in 1970. At that time Dr. Feliozat of France was the President of the Association.

The Sri Lanka unit of the IATR was established in 1966, prior to the Conference held in Kuala Lumpur, on the imitative of Fr. Thaninayakam. Members was enrolled and a Council of Management and an Executive Committee were formed under the provisions of a Constitution. Dr. H.W. Thambyah, a retired Judge of the Supreme Court and a scholar of repute on Tamil laws and customs, was elected as the first President.

Because of his interests and position in Tamil society, inevitably Namasivayam became a founder member. He was a close friend of Dr. H.W. Thambyah and stood by him and the Association when a crisis situation emerged in the early 70s because of external pressures. At the conclusion of the IATR conference held in Paris in 1970, it was decided to hold the 4th Conference in Jaffna, in response to the proposal made by Prof. S. Vithiananthan. The proposed conference was to be held in 1972. All preparatory and organizational work regarding it became the responsibility of the Sri Lanka National Unit.

A view of the temple from the northwest

10835CC
PUBLIC LIBRARY
JAFFNA
SPECIAL COLLECTION

There were two Secretaries: James T. Rutnam and K. C. Thangarajah, the Chairman of the Board of Management of the Valaichchenai Paper Corporation, a position held on appointment by the Government of Sri Lanka. The national unit of the IATR had an office at Milagiriya Avenue and K. C. Thangarajah who was a resident of Colombo handled all matters relating to the Unit in his capacity as a Joint Secretary. As a notable personality in Tamil Society in Colombo, he held key positions in all leading social and cultural institutions of the community and hence had considerable influence among the elite class of society; but his academic achievements and abilities were not of a high order by any means.

Fr. Thaninayakam, the founder of the IATR, was very much concerned about the implementation of the decision made in Paris in 1970. He contacted the leaders of civil society and institutions in Jaffna whose support was essential but failed in his attempts to obtain positive support. Society there was seething with discontent because of the Sri Lankan constitution that was adopted in 1972 and the policy of media-wise standardization for the admission of students to universities. Society there was in no mood to support a Conference where prominent leaders of the government would be the chief guests.

Fr. Thaninayakam became frustrated and formed the impression that it was not possible to hold the Conference in Jaffna. In the meantime K. C. Thangarajah, was naturally inclined to change the venue to Colombo under great pressure from those holding the highest positions of authority. Fr. Thaninayakam also seemed to have been veering to his point of view. A rather long description is necessary here to highlight an aspect of Namasivayam's career, which is now a days forgotten and unknown to the present generation of youth who were deprived of learning the values of a civil society during the past three decades.

There were unexpected developments. A person in a position of power and influence sought to control the affairs of the national unit of the IATR from behind the scenes. Strong pressure were exerted to have the venue changed from Jaffna to Colombo. At this stage Fr. Thaninayakam had withdrawn from the scene and one of the two Joint Secretaries was found to be pliant. The other Joint Secretary James T. Rutnam proved to be recalcitrant in his opposition to external pressure. He also felt that his position as Secretary was threatened.

James T. Rutnam, who had moved with the highest circles of elite of all ethnic groups in Colombo, could not be bought with offers of reward. He had always been a fighter for the cause of justice and earned a reputation among progressives as a bitter critic of the establishment. He had a close relationship with Namasivayam and he informed him about the emerging trends. Namasivayam became alarmed.

Namasivayam was agitated as he resented external interference in the affairs, of free associations in civil society. He did not hold any post in the Executive Committee of the National Unit of the IATR, but was a member of the Council of Management from its inception. The decisions of the Council were binding on the Committee.

Namasivayam persuaded James T. Rutnam, the Joint Secretary, to summon meetings of the Council of Management and also to make arrangements for the election of a new Council and Committee. The combination of James Rutnam and Namasivayam was a formidable one. They would articulate their views independently and forthrightly and under their guidance a new leadership was emerging and it was supported by the "Young Turks" led by K. Satchithanathan who commanded respect because of his convictions and adherence to moral principles.

In the meanwhile, James T. Rutnam admitted some new members who were young and radical graduates of the University of Peradeniya. When the meeting for the election of new office-bearers was held it was evident that any attempt to thwart the re-election of Dr. H. W. Thambyah would be resoundingly defeated. On the issue of the venue, a vast majority of the membership of the Unit was determined to resist any attempt to change the original decision.

However, the progress of work regarding the 4th Conference was not smooth. Dr. Thambyah, although a scholar of high reputation and a retired Judge of the Supreme Court could not provide leadership in a period of crisis and unforeseen events and he began to waver on the issue of the venue. The issues of the IATR hit the headlines in newspapers. On one occasion, there was a news item that the President and another office-bearer had issued a statement, that the venue would be changed to Colombo.

On the request of some members, the meetings of the Council were held on a few occasions but it was quite clear that the President could

not find support for him. Subsequently he resigned his post. At an emergency meeting held to review the situation there was a large number of members in attendance. It was chaired by one of the Vice-Presidents. Namasivayam, who was a long time friend of Dr. H. W. Thambyah and had played a key role in his re-election was furious about Dr. Thambyah's conduct. He insisted that there should be no further appeals to him to remain in the post and argued that a new President should be elected.

Prof. S. Vithiananthan who had no inclination to hold that post was strongly persuaded to accept the post of President once his name was proposed at the meeting. Since he agreed, he was unanimously elected President. He had a strong commitment to holding the IATR Conference at the venue as originally decided at the third Conference held in Paris. He vigorously took initiatives to organize the proposed Conference. Unlike his predecessor he knew the pulse of the common man and the membership of the Unit on the issue of the venue. He proved to be a man who could not be bought or cowed down with rewards or threats.

Sub-Committees were set up and the ones formed earlier were reactivated. These were the Academic Committee headed by the President, the Conference Organizing Committee and the committees for cultural shows and pageants under V.S. Thurairajah, the Transport Committee under R. Perinpanayagam and the Exhibitions Committee under the present author. The reception committee was under the guidance of Mrs. Punitham Thiruchelvam, a social worker and bibliophile. Dr. Gopalapillai Mahadeva also had undertaken heavy responsibilities.

It should be mentioned here that R. Namasivayam, Punitham Thiruchelvam and S. Ambikaipakan, a former principal of Vaithisvara College, Jaffna, were co-opted as members of the Exhibitions Committee. Preparatory work was done for several months by the members of the committees with a great deal of enthusiasm and dedication against a background of uncertainty and hurdles.

However, the obstacles became formidable as the only Tamil minister in the cabinet proved to be antagonistic and in his moves he was supported by a small group of university academics. The minister was successful in persuading the cabinet to impose a ban on the Conference. Nevertheless, the Prime Minister had the ultimate

authority in these matters and the grand old lady was in control of affairs. On the advice of the younger members of the Bandaranaike family who discerned that the government was needlessly drawn into an unnecessary confrontation with a community, Hon. Prime Minister Sirimavo Bandaranaike lifted the ban and the Conference became a reality.

It has to be recorded here, because a preponderant majority of the people, both of the past and present generations, were and still are unaware of what had happened eventually. It should be acknowledged that the Prime Minister Mrs. Bandaranaike had ultimately taken a decision with courage and dignity. After she was deprived of her civic rights for a specified period by a hostile Parliament, the entire Tamil community demonstrated solidarity with her. She was invited to Jaffna and given a rousing welcome by a large crowd of people who had turned up for the reception. She was deeply moved and felt gratified. Thereafter she was consistently sympathetic to the democratic aspirations of the Tamil people.

Vimanam of the temple

To return to the IATR Conference held in January 1974, it may be observed here that Rev. Fr. Thaninayagam, in his Inaugural address remarked that steps should be taken immediately to establish universities in Jaffna and Batticaloa. He also mentioned twice, in the course of his address, that one of the highlights of the Conference was Archaeological, Bibliographical and Cultural Exhibition. It was commended at the concluding session by Dr. John Marr and Dr. R. Janert, Director of the Institute of the Indological and Tamil Studies in the University of Cologne. There were unprecedented crowds pouring into the venue at Chundikkuly Girls' College. PunithamThiruchelvam, a senior member of the Sri Lanka Unit of the IATR and a member of the Exhibitions Committee had arranged the venue for the Exhibition.

Namasivayam who had come to Jaffna a week before the conference joined our team in making the final arrangements. His presence and close association inspired public confidence. The high priests of the temples of Mavaddapuram Kandacuvami Koyil and Nakulesvaram took the unprecedented step of releasing even the palm-leaf manuscripts of the principal Agamas for the exhibition. These collections of Kurumbacitti Kanagaratnam, R. Seyone, a retired Surveyor and S. Ponnambalam, an art teacher at Skandavarodaya College, were brought to the venue and displayed, caught the imagination of the visitors who turned out in unprecedented numbers. On the final day there was a two mile long queue converging towards the venue.

Namasivayam came forward to relieve me by taking responsibility for overseeing the arrangements at the venue. Hundreds of senior students from colleges had come on their own to assume responsibility for guarding the exhibits and guiding the visitors.

It is no exaggeration to say that Namasivayam played a key role in making the fourth IATR Conference held in January 1974, a grand success. It is noteworthy that he had a deep interest in public causes. His addiction to principles and uncompromising devotion to duty commanded respect and were worthy of emulation.

SCULPTURES IN STONE AND METAL AT TIRUKKETISVARAM

S. Pathmanathan B.A, Ph.D (London)
Professor Emeritus in History,
University of Peradeniya.

In Hindu temples, there is a tradition of installing sculptures of a large variety. Some of these are representations of God, some others are the concrete representations of religious ideas and philosophical thought embedded in the vast literature of Hinduism.

The images installed at the sanctums of the main temple and the subsidiary shrines are of prime importance. The images to be taken in procession around the temple on festival occasions are made of metal. They are made of a combination of five metals in varying proportions. Moreover, there are sculptures in the niches of the external walls, particularly of the *Vimanam* and the *Mandapam*.

The form of the images and their respective locations are defined in the Agamas and the treatises on art and architecture.

There could be a large number of sculptures on pillars, the tiers of the '*Vimanam*' and the '*Kopuram*'.

The stone and metal sculptures at Tirukkestisvaram were designed by craftsmen from the School of Sculpture at Mamallapuram and a few others, of great repute in India. It can be seen from the descriptions given here that some of the sculptures and bronzes are of a unique character and represent a significant deviation from conventional norms. They are of vital importance for understanding the history of the temple and the Saiva religion in particular.

The stone and metal sculptures could be examined and described in great detail, but the task cannot be accomplished here. We also did not have requisite facilities for examining them even superficially. Nevertheless, the brief descriptions given here may be useful for an understanding of the items of sculpture found at the temple.

NATARAJA BRONZES

There are two metallic images of Nataraja, one of which was presented by Saivap-periyar Sivapathasundaram and the other one was cast, with other metallic images, by South Indian craftsmen at the temple premises, as arranged by Namasivayam. The description given here is a general one based on the studies of similar other images by scholars.

Art historians all over the world have deeply appreciated the aesthetic quality of the Nataraja image of which the Cola bronzes are the finest products. Nowadays, some scientists have discovered the representation of the primordial notions about the origin and dissolution of the universe, in this image.

In the bronze illustration he stands in a halo or circle of flames (திருவாசி), a complete circle united with the figure both at the head and foot. The circle starts from the mouths of a pair of dolphins (மகரம்). The halo symbolizes the *Pranava*, the mystic word *Aum*, takes which is the generalized symbol of all sounds and therefore the fittest symbol of the logos. The hair of the head is not properly braided on these two images. *The lambaveni* and *the Sikha Cakra*, are not visible here. In the Cola bronzes, there is at the base of the crown a human skull, symbol of Siva's destructive energy; on the lower braids, usually there is a mermaid on the right which represents the river Ganges and God's grace. On the loose braids on the left are the crescent moon, symbol of Siva's grace and glory and of time, and a cobra which may be taken as a symbol of destruction and obscuration and also of cosmic force.

Siva is represented with three eyes, symbol of the sun, moon and fire and of the times past, present, and the future. Siva wears on his right ear a man's ear ring (பத்திரகுண்டலம்) and on his left a woman's (தோடு) to indicate that he is both male and female.

The serpents of the Nataraja bronze represent the cosmic force coiled up in Siva, the Supreme yogi. Siva is represented with four arms:

Bronze image of Nataraja

01. The right upper hand holding a drum(மிருதங்கம்), the symbol of creation or the projection or evolution (படைத்தல்), the source of vibration (நாதம்), the first stage of evolution. The drum beats are the alternations of phases extending over vast regions of space and time.
02. The right lower hand (அபயகரம்) raised in token of dispelling fear and of assurance of protection is symbol of preservation. (Sthiti)
03. The left upper hand holding fire, the destroying and purifying element is a symbol of destruction or involution (சங்காரம்) and of salvation and deliverance.
04. The left lower hand hanging down pointing to the raised foot as the refuge of the soul is a symbol of his grace(அருள்).

One leg rests on an Asura or Titan holding a snake in his hand, the other leg is raised and bent. The former foot is deemed as the symbol of Siva's obscuring energy, the latter of his energy of grace and salvation. The prostrate Titan on whom Siva dances was, according to the legend, sent against him by the heretic magicians of Tarukavanam and represents the soul's delusion (மோகம்) crushed under Siva's feet.

The image of Nataraja is enshrined in the sanctum at Chidambaram, the most sacred centre of Saivism. In describing the form of Nataraja, the saint Manikkavacakar says;

“The holy feet that danced in the ancient city of Tillai, dances in all living things in beauty of infinite diversity, of making and unmaking earth, the heaven and worlds, celestials and hosts of stars, driving away the darkness and taking up loving abode in the hearts of his servants”

Nataraja and Sivakami with Manikkavacakar on the right.

The three items in a different style.

SOMASKANDA

The image of Somaskanda has a long history of development in iconographic art. The earliest images of the form are found in Pallava temples. In all the prominent structural temples an image of Somaskanda is found on the back wall of the sanctum in the form of a carving.

It is a composite image comprising the representations of three divinities: Siva and Uma in a seated position and Skanda standing in the centre. There are many variations in the design of this composite image, which is taken in festival processions on certain specific occasions. In this image, Siva and Uma are represented in the manner as in the form Umasahita. The introduction of the figure of Skanda in the form of a small child between the God and the Goddess transforms the form of Umasahita into that of Somaskanda.

At Tirukketisvaram there are two images of Somaskanda of which one was obtained during the course of excavations conducted in the last years of the 19th century. The other image about the quality of which tall claim are made was cast in recent years in the temple premises.

There are significant differences between them. In the ancient image, Siva and Uma are found on a single pedestal that is unusually long. In this production Skanda is represented in the form of a child in a standing posture. In the image cast recently the figures of Siva and Uma have been cast separately and supported on two separate pedestals, the image of Skanda is in a standing posture behind the image of the Goddess.

In aesthetic conception, the quality of workmanship in the proportion of the limbs and other anatomical details in the ancient image is of a much superior quality.

Somaskanda

Somaskanda, 14th century

BHIKSATANA

At Tirukketisvaram there is only a single item of this form of Siva. The conception of *Bhiksatana* had its origins in *puranic* myths concerning a conflict between Lord Siva and some Rishis who performed austerities for the purpose of disturbing Siva engaged in the practice of yoga. In order to punish them Vishnu assumed the form of Mohini and appeared before the Rishis who developed the passion of carnal desire and as a result they lost their powers gained through a strenuous process of austerities and a culture of self control.

Siva assumed the form of a naked mendicant of exceptional physical charms and appeared before the Rishipatnis as one begging for alms. The Rishipatnis who were overwhelmed by his dazzling beauty developed a desire to have union with him and thereby lost their chastity. In this manner the Rishis were humiliated and compelled to give up their evil design. Generally, the images of Bhiksatana are of a high quality as works of iconographic art.

In the image illustrated here, God Siva is represented in a standing posture with four arms and three bends inclined towards the right. The upper right hand holds a drum and the lower one holds a cluster of tender grass. The deer on the right side of the image is represented in a jumping posture to snatch the tender grass in the hand of Siva. The upper left hand holds the trident in a horizontal position while the lower hand holds a *kapalam*. God Siva is represented as taking a step forward with footwear. To his left, there is a miniature representation of one belonging to the group called Putakanam with a begging bowl in his hands. There is an excellent image of Bhiksatana also at Munnesvaram, but it is an image of the medieval period.

Bhiksatana

PRATHOSAMURTTI

The image of Prathosamurtti is one of the forms of Siva in Saiva iconographic art. It is a composite image consisting of three separate and detached items: the image of Siva is in a *tribbhanga* standing posture and Sivakami is in the same posture and the Nandhi with its head raised up is in a posture of the witnessing of the Lord.

In this representation Siva is in the centre and the Goddess is on his right, while the Nandhi is on the left. The arrangement here is rather unusual, because the image of Uma has to be located according to tradition, on the left side. The limbs are designed according to conventional norms and the whole composite image has been exquisitely designed with professional skill of a high order.

SIVAKAMI

There are many images of Umateviyar, sometimes referred to as Sivakami, at Tirukketisvaram. Among them only three are separately free standing while all others are items of composite images. Although there is considerable variation among them with regard to anatomical proportions and projection they have been cast on the basis of *Agamic* prescriptions.

The images are in a standing posture and supported by lotus pedestals. As usual they rest mainly only on the foot bending at the hip. The posture of the sway is called *tribhanga*, having three bends, namely at the hip, the shoulder and the neck.

The physiomy of Sivakami according to a *Dhyana sutra* should exhibit the following qualities: "Dark of hue, two - eyed, two - armed, three curved, left foot planted and the right slightly raised, blue lily in the left hand, possesses golden breasts, the other hand bent. The supreme Goddess Sivakami is the personification of the divine cosmic energy and in that form she is represented as the consort of Lord Siva.

SIVA AND UMA

ADHIKARANANDHI

GANESA

In almost all Hindu temples in Sri Lanka, there is provision for the worship of Ganesa, who is the remover of obstacles and the God of wisdom. He has precedence over all others in the performance of worship in all occasions. In all rituals whether at homes, temples or at public places, Ganesa is propitiated before all other deities including Siva.

In most temples, there is a shrine, as at Tirukketisvaram, on the south western corner of the *inner prakaram*. According to some *Silpa Sastras* there are thirty – two forms of Ganesa, who is represented in standing or seated postures. He is the most popular among the Hindu deities. His temples are found in all villages and towns inhabited by Hindus. The cult of Ganesa called *Ganapatyam* had its beginnings in the post Vedic period. There are numerous references to Ganapati in the *puranas*. Ganesa had become a *Parivaramurtti* in the early Gupta period, the fourth and fifth centuries AD, when a separate shrine dedicated for the worship of Ganapati was established in the *pancayatana temples* in which provision was made for subsidiary shrine for the principal divinities in the hierarchical order of deities in Hinduism.

In the earliest Hindu sculptures from Karnataka, which could be assigned to fifth and sixth centuries, Ganesa is represented in the company of the Saptamatis. Some modern scholars are inclined to believe that the cult of Ganesa had its origins in the beliefs and practices of the agricultural communities in the homeland of the Andhras. He is most commonly known among the Tamils by the name Pillaiyar which emphasize his character as an infant deity. He is the repository of Divine knowledge and compassion.

In iconographic representations, Ganesa is depicted as an elephant headed deity with a distended belly and short and stout limbs. He has four hands; the upper right hand holds the goad (அங்குசம்) and the lower right hand carries a broken tusk, and this posture is an illustration of a *puranic* tradition that he wrote the text of the *Mahabharata* while it was related by Vyasa. The upper left hand holds a rosary of beads while the lower one a sweet meat (மேளாகம்) which he consumes with the aid of his trunk.

There are two images of Ganesa illustrated in this volume, and the larger one is a solid and stately figure of the deity which is in the sanctum of the pillaiyar temple and the smaller one is of the form of a *Vimana devata*.

SUBRAMANIYAR, VALLI AND THEIVAYANAI

There are three images of Subramaniya at Tirukketisvaram. One of them is enshrined at the temple dedicated for the worship of Subramaniya at the North Western part of the temple complex. The other two images are metallic ones. The stone image is a composite one, consisting of the figure of Subramaniya in a standing posture in front of his vehicle, the peacock. He has four arms. The upper one on the right holds the sakti and the one on the left holds another weapon. The lower right hand is in the *Abhaya* posture and the one on the left is in *Varada mudra*. The figures of Valli and Theivanai are on the either sides of the principal image. They are in the *Tribhanga* posture and each of them have two hands.

Of the two metallic images, one is a composite group consisting of three divinities.

- (i) Subramaniya in the centre and his two consorts, each on either side. All of them are in a standing posture. The drapery of the costume and the anatomical proportions are well balanced and the productions are of a high order in artistic merit.
- (ii) The second metallic image is of an entirely different character. At the centre is the image of Arumukacuvami seated on a peacock. He has six faces and twelve arms of which two on either side holds weapons. The images of Valli and Theivayanai are cast on either side of the main deity at considerable distance. All these are on a common base and framed by an arch. The production is not of a high standard.

Arumukacuvami

SARABHAMURTTI

The images of Sarabhamurtti owes its origins to a situation of ideological conflicts between the followers of Saivism and those of Vaishnavism. The conflict is articulated in the form of myths on which the image of Sarabhamurtti was conceived and produced. The story is that Maha Vishnu in his incarnation as Narasimha acquired invincible power and inaugurated a reign of terror in the world. He was subdued by Lord Siva and conditions of normality were restored in society. The act of subduing Narasimha is represented in the form of this image. It has a ferocious and terrifying appearance. This particular image at Tirukketisvaram was cast on the initiative of R.Namasivayam, who had developed a great liking for it after his survey of sculptures in the temples of India.

In Sri Lanka, this particular image is found only at Tirukketievaram.

THE FOUR CAMAYAKURAVAR

Tirujnanacampantar

Tirujnanacampantar was born at Cirkali in Colamandalam, in the seventh century. He was a junior contemporary of Appar and also of several other Nayanmar whose names are listed in the hymn of Cuntarar called *Tiruttantokai* (திருத்தொண்டர்தொகை). His place of nativity was a reputed centre of Vedic learning and his poems reveals that he had gained a comprehensive knowledge of the traditions of Saivism.

His parents were Sivapatavirutaiyar of the Kaundinya gotra and Bhagavati. Tradition claims that because of the maturity of spiritual wisdom that was gained in previous births, Campantar had begun to compose and sing hymns in praise of God Siva from the tender age of five. It is also claimed on the basis of the same tradition that he attained liberation at the age of sixteen. Nevertheless, a close examination of his hymns reveals that he was a man of mature wisdom and dynamic energy. He dedicated his life for the cause of the religion

of Shiva and carried out his responsibilities with undaunted courage and undiminished and dynamic energy. His hymns epitomize the traditions of the southern school of Saivism. He refined and enriched Tamil poetry. He rescued Tamil poetry from the stranglehold of a tradition of scholasticism that standardized the poetic tradition into conventional one, which had become a monopoly of the elite, moving away from the reach of the common man. His poems are a landmark in the history and development of the Tamil language and its poetic tradition. He was a great innovator. He adopted styles and expressions from the folk tradition into poetry and thereby immortalized the Tamil language. His poems were most inspiring and intelligible to the common folk. His devotional poems attracted many social and ethnic groups, which had earlier kept aloof, into the fold of Saivism through the instrumentality of the temple. In the meanwhile he carried out a vigorous propaganda against non Vedic religions.

His poems form a vast repository of indigenous Tamil Music - *Pannicai*, which in a later period became the foundation for Carnatic Music developed by the veteran composer Thiyagarajar of Tanjavur and several others after him. It is remarkable that all the other Nayanmar including Appar who were his contemporaries accepted his leadership of the revivalist movement and venerated him.

In the *Periyapuranam* he is accorded the foremost rank among the *Nayanmar*. In the words of Cekkilar the purpose of the incarnation of Tirujnanacampantamurtti Nayanar was to make Tamil the foremost among languages and people who spoke it the noblest nation in the world. In other words he was largely responsible for transforming and integrating all groups in Tamil society with a flood of poems that laid the foundations for the development of Tamil culture in a new and revitalized form.

Campantar had composed the largest number of *Tevaram* hymns (377) and on the highest number of temples (312). All these form the first three books of the *Tirumurai* collection. The tradition of installing ceremonially the images of Campantar and other Saiva Nayanmar in separate shrines dedicated for their worship. Their metallic images in processions at large temples had begun in the tenth century. The practice definitely prevailed in the temples of Polannaruva in the 11th and 12th centuries.

At Tirukketisvaram there are three images of Campantar. The first one is installed in the shrine of the four *camaiyakuravar*, the second one is lodged at the shrine set up exclusively for his worship and the third one is meant to be taken on festival processions.

Generally, his images are cast in the form of a youngster with a tuft of hair, sacred thread, a pair of cymbals held by the hand, the usual variety of ornaments and a fine garment pleated with folds flowing down from the waist to the knee caps.

Appar

Tirunavukkaracar was born in Tiruvamur in Tirumunaippadi - nadu a sub division of Tondai - nadu. He was a contemporary of the Pallava king Mahendravarman (600 - 630) AD and his successors who were ardent supporters of Saivism. Tradition claims that he was a senior contemporary of Tirujnana Campantar for whom he had great admiration. They met each other at Tiruppunturutti, Ramesvaram and several other sacred sites, in the course of their journeys on pilgrimage.

Marulnikkiyar was his personal name. Pukalanar and Matiniyar were his parents who were quite affluent. They also had a daughter called Tilakavati who was older than her brother. At the age of twelve her parents had decided to give her in marriage to Kalippakaiyar, a *senapati* of the king, who had sought her hand. But the marriage could not take effect because of unanticipated tragedies. The parents of the girl had died of illness, unexpectedly.

The *senapati* perished in battle when he led an expedition against a country in the north. The information related here so far is derived from the *Periyapuranam*. All this is certainly undiluted historical information. It may also be added here that the war referred to in this context was the one in which the armies of the Pallava king Narasimhavarman I (Mamalla) entered Vatapi, the Chalukyan capital, stormed its defenses and killed the valiant and powerful Pulakesin II, and put his kingdom in a state of confusion. For the two orphaned children the fall of Kalippakayar, the *senapati*, was a shattering blow, which they could not endure. They were not in want as their parents had been affluent.

Between the two children, Tilakavati and her brother, the girl remained steadfast in her attachment to the religion of her ancestors, but the brother disappointed her and entered a Jaina monastery at

Patalipuram (not to be confused with the Maurya capital) and in course of time, after an intensive study of the extensive Jaina literature, attained pre-eminence in the monastic community. He was conferred the name Dharmasena on his ordination as a monk. He ultimately became the head of the monastery. But he was not destined to remain in that position for a long time.

Dharmasena reverted back to Saivism, due to a divine intervention, according to the Saiva tradition. Nevertheless, he had retained some elements of his earlier monastic life. He remained a confirmed bachelor and lived a life of simplicity and austerity. He became a supreme devotee of Siva and began a campaign for the defense of Saivism. He had poetic talents of a high order. Soon he began to compose hymns glorifying God Siva enshrined in temples spread over the entire Tamil country. He started his new movement for upholding the cause of Saivism from the famous temple of Tiruviraddanam. Because of the unmatched quality of his melodious hymns he had earned for himself the title Vakicar (the master of language and poetry) and the sobriquet Appar because he was so addressed by the youthful Gnana Campantar. There was a wide generation gap between them.

The contribution of Tirunavukkaracu Nayanar for the resurgence of Saivism was most remarkable. In his journeys on pilgrimages to sacred sites he was joined by large numbers of devotees who were attracted by his songs. The special quality of his hymns was the articulation of the fundamental conceptions and ideology of Saivism in easily comprehensible and melodious verses. He illustrated them with puranic myths.

His soul stirring devotional hymns, are musical to the ear and arouse a sense of spiritual awakening and the experience of having direct communion with the Universal Spirit conceived and invoked as a personal God. Tirunavukkaracu *Nayanar* had composed in all, 312 hymns of which 275 are specifically in temples in the Tamil country. They are all arranged in the fourth, fifth and sixth books of the *Tirumurai*, the sacred literature of Saivism in Tamil. The images of Appar were cast in metal, in medieval temples, to be taken on festival processions. Such images have been recovered from the remains of Siva Devalas I and V of Polannaruva during the course of excavations. They are of the finest quality as works of iconographic art. His images

are always represented with folded hands in an attitude of devotion, and also with the instrument for removing the grass from the ground by scraping it on the surface (*Ulavaram*).

Tirunavukkaracu Nayanar is considered as one of the four *camayakuravar* of Saivism in the Tamil tradition. Incidentally it may be noted that, in a few instances, there were separate shrines dedicated to him. A unique feature at Tirukketisvaram is the provision for a shrine for all the four *camayakuravar*.

There is only a single image of Tirunavukkaracar, in bronze, at Tirukketisvaram. In anatomical details and composition there is no deviation from the tradition. He is generally represented as a person of medium height with a slim body, shaven head and folded hands in an attitude of devotion, in a standing posture. The figure is always supported by a tall pedestal with two components: a *bhadrapidam* and a *padmapidam*.

Cuntaramurtti Nayanar

There are images of Cuntaramurtti Nayanar in stone and metal in the restored temple at Tirukketisvaram. He is accorded an honoured position in the programme of worship and the art and architecture of this temple. His *Tevaram* on Tirukketisvaram is a landmark in the history of the temple and the city of Matottam. In all the verses of his hymn on this temple there is a description of Palavi as a sacred stream visited by pious devotees and pilgrim in large numbers.

The life and career of Cuntaramurtti Nayanar are described at great length in the *Periyapuranam*. He was born at Tirunavalur in Tirumunaippadi - nadu. His parents were Cataiyanar and Icaijniniyar. The father was a Civachariyar, a Brahmin of the Adisaiva lineage. According to the *Periyapuranam*, Cuntarar was born to enlighten society to learn that the religion Saivism was the noblest of all religions. After his birth he was named Nampi Aruran by his beloved parents. In his childhood, the ruler of Tirumunaippadi - nadu took him over from his parents and adopted him as his own child. However, according to his ancestral tradition Nampi went through the ceremony of initiation and other rites prescribed in the *vedas*. He became an accomplished scholar and at this stage his father initiated action for arranging a marriage for

his son. The intended bride was the daughter of Catankavi Sivachariyar from Pantuvayp - puttur. On the consent of the parents on both sides the date was fixed for the marriage. Nampi was taken in procession, on horse back, with a large retinue of relatives to the bride's home.

On reaching the destination Nampi who was adorned with the attire and ornaments of a bridegroom, stepped down from his horse and walked up to the bride's home, and occupied the bridal throne. At this stage there was an event that surprised all who had assembled there. God appeared in the guise of an old Brahmana and produced a document claiming that Nampi was bound to serve him. Nampi had abused the Brahmana but ultimately had to give up as he was convinced that it was divine intervention to transform him into a supreme devotee of God for propagating Sivagnanam, the spiritual wisdom of Saivism.

To the ardent devotee it did not matter whether all this was legend or history. It has become a matter of belief and it is on that basis that the images of Cuntarar are installed in temples for worship. He was, in subsequent centuries, represented in the posture of a handsome bridegroom in an attitude of amazement.

Cuntarar went on pilgrimage to temples all over the Tamil country, accompanied by a host of devotees and composed hymns in praise of God Siva, whose images were enshrined in them. A hundred of the hymns composed by him are included in the seventh book of the *Tirumurai*.

Cuntaramurtthi Nayanar was largely responsible for the development of a literary tradition pertaining to the Saiva Nayanmar, the supreme devotees of Siva. In the hymn called *Tiruttantat - tokai* (திருத்தொண்டற் தொகை) he enumerates the names of 63 saints with an attitude of admiration and devotion. The cult of the Nayanar which developed as an essential component of Saivism since the ninth century had its origins in the hymn of Cuntaramurtthi Nayanar.

The iconographic details of the images of Cuntarar are of a special character. He is represented as a handsome tall youth clad in bridal costume and heavy ornamentation. At Tirukketisvaram there is a separate shrine dedicated for him and there are three metallic images of this Nayanar.

Manikkavacakar

Manikkavacakar who attained the status of a *camayakuravar* in the *Tamil Saiva tradition* was a native of Tiruvatacur in the Pandya country. His parents were Campupata Acariyar, a Brahmin of Adisaiva lineage and Civajnavati. He had acquired a deep knowledge of Hindu religion and philosophy is evident from his *Tiruvacakam*, a collection of 638 verses in forty-one poems, some of which are long ones running into several lines like some of the poems in ancient Tamil literature. The name of Manikkavacakar is not found in the *Periyapuranam* nor in the *Tevaram* of Cuntarar, who according to the consensus of scholarly opinion lived in the eighth century when the power of the Pandya dynasty was at the plenitude of its glory.

It is believed that Manikkavacakar was a contemporary of Varagunavarman who was the last great ruler of the first Pandyan empire. The gap in the *Periyapuranam* is filled by the *Tiruvilaiyadar puranam* (திருவிளையாடற் புராணம்) , which is a work of a much later date.

It was written probably in the Nayakkar period by Katavul mamunivar (கடவுள்மாமுனிவர்). There was a gap of about eight to nine hundred years between the period of Manikkavacakar and the author of the *puranam* that was composed during the Nayakkar period. Unlike Cekkilar, Kadavul Mamunivar had no knowledge of any historical information or access to any genuine historical tradition. But his work is attractive because of its excellence in the poetic literature of the the Bhakti tradition. Significantly, this *puranam* was recited over a long period of time in the Hindu temples of Jaffna, Trincomalee and Batticaloa during the days of the *Tiruvempavai* festival.

The tradition that Manikkavacakar had the title *Tennavan Brahmarayan* cannot be a false one. We know that this title was conferred on Brahmin dignitaries who were in the highest positions in the hierarchy of ranks in the administration of the Cola and Pandya kingdoms.

The first hymn of Manikkavacakar was on the temple of Tirupperunturai and the last one was on Chidambaram where he is said to have spent the last days of his life. The poems of Manikkavacakar are unique in devotional poetry. They evoke feelings of intense devotion

and a sense of humility and an attitude of mind that is relieved of the sense of egoism, which is the cause of all evil.

The *Tiruvacakam* and the *Tirukkovaiyar* form the ninth book of the *Tirumurai*, the sacred literature of Saivism. The hymns of Manikkavacakar along with the *Tevaram* were recited in most of the South Indian temples in the eleventh century when the earliest images of Manikkavacakar were installed in temples. Several bronze images of Manikkavacakar have been recovered from the remains of some of the Hindu temples of Polonnaruva, in the course of archaeological excavations.

In iconographic art, the figure of Manikkavacakar is represented in a thrice bent posture on a double tiered high pedestal. The base is a square or rectangular *bhadrapadam* while the upper tier is a *Padmapadam*. The lower part of the body from the waist down to the knee is covered with a garment seemingly of white fine cloth. The right hand is in a posture of *abhayamudra* while the left one holds a book of palm leaves.

At Tirukketisvaram there are two bronze images of Manikkavacakar one of which is lodged in the shrine of the four *camayakuravar* while the other is to be taken in processions around the temple on certain festive occasions.

Tirujnanacampantar

Manikkavacakar

THE SIXTY-THREE NAYANMAR

The tradition of venerating the supreme devotees of Siva, reckoned as sixty-three (63) in number, as mentioned elsewhere here, had its origins in a hymn of Cuntaramurtti Nayanar, in the eighth century. This tradition, in course of time developed into a cult that became an essential component of Saivism in Tamil Nadu. It also led to the development of a literary tradition that culminated in the *Periyapuranam* of Cekkilar.

It should be noted here that the sixty-three(63) saints were also venerated by the Virasaivites in Karnataka where they are described as the *puratanar* (the ancient teachers). In the view of an ordinary Tamil Saivite, Saivism is a religion based on the life and teachings of the Nayanmar. To him the Vedas, Agamas and even the Siddhanta texts are matters of academic and scholarly interest. The *Tirumurai*, which are twelve in number are placed on an equal footing with the Vedas. On the whole they epitomize the ideology, modes of worship and the philosophy and practice of Saivism in its entirety.

There were persons belonging to various communities, among the sixty-three Nayanmar. A large majority were Vellalar, Brahmins, and kings of all the four dynasties: Cola, Pandya, Cera and Pallava. The three authors of the Tevaram hymns and Manikkavacakar are accorded a position of pre-eminence and reckoned as *camayakuravar*. As seen earlier there are separate shrines for the four *camayakuravar*, Campantar and Cuntarar at Tirukkesvaram and this a feature unique to this temple.

Recently bronze images of all the sixty-three saints have been cast for installation at Tirukketisvaram. The final touches in the work of their production have been given by the Stapati who was engaged by Kumar Namasivayam, son of Namasivayam, who has completed the construction of work relating to the Rajarajesvari Amman Temple of Veddaiyanmiripuu at his own expense.

The sixty three saints belong to a period of four centuries beginning from the fourth to the end of the eighth century. Koccenkanan, Ayadikal Kadavarkon and Karaikkal Ammai and Kannapan were the earliest among them. There are poems on Kannappa Nayanar by two authors: Nakkirar and Kalladanar.

According modern scholarly opinion the Saiva Bhakthi movement had its origins under Karaikkal Ammaiyyar who composed three hymns, which are most remarkable, as they articulate the basic conceptions of Saivism. A monumental work, the *Tirumantiram* of Tirumular forms the ninth book of the *Tirumurai*. It is not a compilation of devotional hymns. It expounds the entire ideology and practice of Saivism. All the hymns and other texts composed by several Nayanmar excluding the authors of the Tevaram hymns and the *Tirumantiram* are included in the eleventh book of the *Tirumurai*, the sacred literature of Saivism.

NAMPI ANDAR NAMPI

The ideas about the compilation of the *Tevaram* hymns into a vast compendium reckoned as the sacred literature of Saivism are derived from the *Tirumuraikanda puranam*, a brief text written in the 13th or 14th century, when the Pandyas had become the dominant power in South India. This work is a narrative that describes the compilation of the *Tevaram* hymns. The account is somewhat confused but it is significant as one highlighting the role of two persons, a Cola king of Tiruvarur (திருவாரூர் மன்னன்) and Nampi Andar Nampi in compiling the Tirumurai.

It would appear, contrary to the general belief, that the author of this little work had no clear idea of the name of the Cola King. The name Apaiya Kulacekaran mentioned herein was not that of any one of the Cola Kings.

It does not mention specifically the name of Rajaraja or any of this epithets. There is no reference to the centres of Cola dynastic power: Tanjavur or Kankaikonda Colapuram: Yet as Tiruvarur was a town in the Cola Kingdom and because of the consideration that the text claims that a Cola King had taken the initiative for the compilation of the compendium of *Tevaram* hymns, it may justifiably be assumed that the task was carried out on the direction of a Cola King.

Once the Tamil Vaishnavites had complied the hymns of the Alvar into the compendium called *Nalayiram* during the 10th Century, there was a compelling need for the Saivites to emulate them in this respect.

The tradition of reciting selections from the *Tevaram* at temples during times of worship had its origins in the last days of the Pallavas. During the period of Rajaraja it had become an essential part of worship conducted at temples all over South India.

Endowments were made for reciting these hymns. Around this time, the Nayanmar were conceded a superhuman status and were venerated by Saiva devotees. Rajaraja I had also granted metallic images of the Saiva Saints along with those of deities to the great temple of Tanjavur. Moreover, there is epigraphic evidence about the appointment of functionaries called *Tevaranayakam* by the Cola King since the reign of Rajaraja for superintending the arrangements for the recital of these hymns. In such a context the tradition that Nampi Andar Nampi was appointed to compile the *Turumurai* may be considered as an authentic one. The tradition is that the manuscripts were collected from the temple of Chidambaram. But, there is reason to believe that they were gathered from the libraries of many leading temples in the Cola empire where the recitation of these hymns had become a standard practice.

The work of Nampi Andar Nampi is a watershed in the development of a literary tradition focused on the life and work of the Nayanmar. Chronologically it represents an intermediate stage between the hymn called *Tiruttantattokai* in *Cuntarar Tevaram* and the *Periyapuranam* of Cekkilar.

Nampi Andar Nampi, according to a tradition, was a young priest at the temple of Pollappillaiyar in Tirunaraiyur. He was the author of ten manuals all of which were later included in the 11th book of

the *Tirumurai* collection. The *Tiruttantar Tiruvantati*, which is the most important among them, is an elaborate version of the hymns of Cuntaramurtti Nayanar. The growing body of folk traditions about the Nayanmar as found in the time of the author have been recorded by him.

There are eleven other manuals written by Nampi:

1. *Tirunaraiyur Pollappillaiyar Tiruviraddai Manimalai.*
(திருநறையூர் பொல்லாப்பிள்ளையார் திருவிரட்டை மணிமாலை)
2. *Koyirpanniyar Viruttam*
(கோயிற்பண்ணியர் விருத்தம்)
3. *Alutaiyapillayar Tiruvantati*
(ஆளுடையபிள்ளையார் திருவந்தாதி)
4. *Alutaiyapillayar Tiruccanpai viruttam*
(ஆளுடையபிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம்)
5. *Alutaiyapillayar Tirumummanikkovai*
(ஆளுடையபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை)
6. *Alutaiyapillayar Tiruvulamalai*
(ஆளுடையபிள்ளையார் திருவுலாமாலை)
7. *Alutaiyapillayar Tirukkalampakam*
(ஆளுடையபிள்ளையார் திருக்கலம்பகம்)
8. *Alutaiyapillayar Tiruttokai*
(ஆளுடையபிள்ளையார் திருத்தொகை)
9. *Tirunavukaracu Tevar Tiruvekatakamalai*
(திருநாவுக்கரசுதேவர் திருவோகாதசமாலை)

Among these the first was a hymn on the temple of Tirunaraiyur and the last one is an eulogy on Tirunavukkaracu Nayanar. All other texts are on Tirujnanacampanar.

It is noteworthy that one of the stone images illustrated represents Nampi in a shrine dedicated for him and it is unique because there are no such shrines in an any other Saiva temple.

RAJA RAJA COLAN

The image of the Cola king Rajaraja I at Tirukketisvaram is unique. A metallic image of this king had not been cast anywhere else. It was cast by professional craftsmen from South India on the direction R. Namasivayam who had a deep knowledge of the history of Saiva literature in Tamil. This image represents a major innovation in the Saiva tradition of metal casting.

The achievements of Rajaraja I (985 - 1014) were never surpassed in the history of South India. He was the architect of the Cola empire. He created new traditions in administration and the political formation of the Cola empire as a segmentary dynastic state that survived without any diminution of territory for a period of approximately hundred years.

The Great Temple of Tanjavur that was constructed in this reign was a monument of unmatched excellence. There was no other monument in the history of Hindu architecture in India that was comparable to it in architectural grandeur, the grandiose character of its monumental design and the exquisite character of its ornamentation.

There are many other temples which had their origins in his reign, which were smaller in comparison, but significant as representing the developments of the Dravidian School of Architecture to the highest level of maturity.

In the literary traditions of Saivism in Tamil society, Rajaraja is credited with the accomplishment of the collection, arrangement and preservation of the *Tevaram* hymns of the Nayanmar. These were assembled together in a vast compendium called Tirumurai. This task was accomplished with the support of scholars and religious dignitaries as noted here elsewhere.

Recent studies on the Cola inscriptions from Tirukketisvaram have revealed that the great Saiva temple at Matottam was reconstructed on his initiative and provided with endowments for conducting daily worship and the annual festival. The temple was called Rajaraja-Isvaram.

The image of the King is on a thrice bent standing posture supported by a lotus pedestal. The anatomical details are well - proportioned and is of excellent standard of workmanship exhibiting the characteristics of the art of the ultimate phase of the Nayakkar style, which has come down to our own times in a standardized form. The king is represented here in a posture of holding a bundle of manuscripts with both hands.

The ornamented crown of the head and the sword inside a case hanging down from the right side of the waist to which it is attached by a belt are symbols of regal status.

CEKKILAR

Cekkilar attained celebrity through his masterly work, the *Periyapuranam* which is a landmark not only in the history of Saiva literature but also in the whole range of Tamil literature. He was an accomplished scholar and his knowledge covered a vast range of subjects that were the items of interest for the men of learning of his age. His poetic style was of a standard of excellence and it still continues to awaken the sentiments of piety and because of this reason that Arumuka Navaler had developed an attitude of deep veneration for this work. He rendered it into a prose composition, in the modern style, which remains unsurpassed in quality.

The *Periyapuranam* had a great appeal to the saivites of Sri Lanka, particularly those of Jaffna, who had cultivated a tradition of reciting the text at temples on special occasions.

The *Puranapatanam*, a special mode of creating awareness in the Saiva community, involved the recitation of selected portions of the work and their exposition by learned men who were specialists in the knowledge of Saivisam. It was however, disrupted during the three decades of civil war of the recent past.

Cekkilar was born at Kunrattur in Tondai - nadu, which held positions of power and influence in the Cola Kingdom, especially in the department of revenue. Cekkilar was his family name and Arunmolittevar is his personal name, which is reminiscent of the name

of the great Cola King Rajaraja I. The title Uttamacola Pallavaraiyan, which bestowed to him, suggests that he had held a position of the highest rank in the administration of the Cola Kingdom in the 12th century. Tradition claims that he was a close associate of Anapaya Colan, who identified as Kulottungan Colan II.

Cekkilar had established a temple called Nagesvaram at Kunrattur, where his image was installed in a later period. His *Tiruttantar puranam*, which is known to Saivites as *Periyapuranam* was written during a period, when the cult of the Nayanmar had reached a point of culmination in its development. It is a comprehensive work on the lives and career of the supreme devotees of Siva, the Nayanmar, who were exalted to divine status. Their images, especially of those who had composed the *Tevaram* hymns, were installed in temples and worship was conducted for them regularly. *Tiruttondar Tiruvantati* and other manuals were written by Nampi about two hundred years before him. The traditions that had developed between the days of Nampi, Cekkilar and the *Tirumurai* were the principal sources for the *Periyapuranam*.

The *Tevaram* hymns with imaginative understanding utilized the vast amount of information recorded in them, to project the lives of the Nayanmar in the context of the geographical, ecological and cultural conditions of Tamilakam as he found them. In this work history and myth have mingled together and have become inseparable.

Overall, the *Periyapuranam* is unique as a work on the history of Saivism and unfolds in inimitable poetic style, the religion, life and culture of Tamil society and the geographical setting in which they flourished. Viewed from another angle it is a masterly work on the religion and philosophy of the *Tevaram*. It is in recognition of Cekkilar's monumental contribution to Saivism that a separate shrine has been provided at Tirukketisvaram. The stone image illustrated here has been ceremonially installed and consecrated for worship.

Nevertheless for the pious Saivite, all that is recorded in this work is a matter of belief and of genuine religious experience. Tradition claims, not without foundation, that this *Puranam* was ceremonially recited by the author in the presence of the king and dignitaries at Chitamparam.

VIMANA DEVATAS

It is customary to establish images of deities in the Hindu pantheon on the niches (தேவகோட்டம்) of the external walls of the Vimanam and the Mandapam. The order in which the particular images have to be installed are prescribed in the Agamas and the Silpa Sastras. It is in conformity with the tradition that these have been installed at Tirukketisvaram in the following order;

Dhakshinamurtti and Vinayakar in the South;

Linkotpavar in the West and Brahma and Durga in the North.

These have been beautifully carved and in their aesthetic quality is of a standard of excellence.

Vinayakar

Dhakshinamurti

Linkotpabvar

Brahma

Durga

ARUMUKA NAVALAR

Arumuka Navalar was born in 1822 at Nallur. He was the sixth child in a family of seven children. His parents were Kandappillai and Sivakami.

The life and work of Arumuka Navalar constitutes a landmark in the history of Saivism and the Tamil language. Through his propaganda and publications he arrested the process of conversions to Christianity and put the missionaries on the defensive. He created an awakening among the Tamils about the noble character of their ancestral religion and cultural heritage.

In the early years of his life he had an intimate connection with the Wesleyan Mission, initially as a student and subsequently as a teacher of Tamil in the higher classes and English in the lower classes at the school that was established at the central square of Jaffna Town.

Rev. Peter Percival, “the greatest scholar missionary that Methodism had ever sent to the East”, was the Principal of the school and the Head of the Mission at that time. Arumukam was engaged by Peter Percival as an assistant in the work of translating the Bible into Tamil and the preparation of Christian literature in the Tamil language. He acquired a sound knowledge of Christianity and for that reason he was able to compare Saivism with the fundamental principles the Christian religion. He used that knowledge to defend Saivism from the attacks of the Christian missionaries. He responded to their attacks on Saivism by publishing the *Saivatusana Parikaram* (சைவதுரஷண பரிகாரம்), the *Cuppirapotam* (சுப்பிரபோதம்), and the *Vacciratantam* (வச்சிரதண்டம்), which were taken very seriously and viewed with great concern at the headquarters of the Wesleyan Mission in London.

To him belongs the credit of having used the art of *piracankam* as a means of disseminating with a supreme degree of oratorical skill, the principles and traditions of Saivism. Because of the skills he had developed as a peerless exponent of the beliefs, practices and the philosophical tenets of Saivism he was honoured by the Tiruvavaduturai Atinam, the premier Saiva monastic centre in South India, which conferred on him the title *Navalar*, and this was unprecedented. Because of the reputation he had earned as a master of Tamil prose he is described as *Vacanadai Kaivanta Vallalar* (the unsurpassed master of Tamil prose). Apart from his exceptional skill as a writer, he was the pioneer in the development of modern prose literature in Tamil. Through his association with the Protestant Christian missionaries, he realized that in any language in the modern era, it was inevitable that the mode of oral and written communication had to be in prose.

Arumuka Navalar was also the pioneer in supplying a vast range of Tamil literature in prose in printed form. The *Periyapurana vacanam*, *Kantapurana vacanam* and the *Tiruruvilaiyadar puranam* and many other texts that had a great appeal to the Hindus were of exceptional merit.

On his own he purchased a printing machine in Chennai, had it brought to the island and installed it at Vannarpannai. It was through this printing machine that all his publications were brought out in large numbers, and made available to the public in printed form.

He was also the founder of modern Hindu education in Sri Lanka and the author of graded text books on Saivism and the Tamil language, to be used in schools. In his tracts, which were written in response to missionary attacks on Hinduism, with some measure of sternness, he always refrained from inciting his readers to indulge in acts of violence against Christianity in any form. His concern was that there should not be attempts at religious conversion by any means. It is significant that Arumuka Navalar realized that the concerns of civil society could transcend sectarian barriers. When a famine occurred in Jaffna he co-operated with the Christian leadership in providing humanitarian assistance to those who were adversely affected.

In the latter part of Arumuka Navalar's career, his main concern was the reformation of Saivism. In his last tract on the Kantacuvami Temple of Nallur, he articulated the view that the community of worshippers had all rights in regulating the affairs of Hindu temples and the Trustees and managers were obliged to implement their decisions. Perhaps, in this respect, he was influenced by the traditions of Protestant Christianity in which the congregation had an overriding authority in the management of affairs.

In conclusion it may be observed that Arumuka Navalar who had versatile talents gave Saivism in the island a form and content that was consistent with the age old traditions that were forgotten in the days of Portuguese and Dutch occupation. It was largely because of the inspiration provided by his life and work that the Tamils in the island developed the qualities of self - reliance and an attitude of commitment to defend their language and religion with courage and determination even in times of adversity. The restoration of the Tirukketisvaram temple, which was a vision of Arumuka Navalar has turned out to be a reality. Recently an image of Arumuka Navalar that was carved at the School of Sculpture at Mamallapuram has been brought to Tirukketisvaram for ceremonial installation at an appropriate location in the temple.

On the four sides of the flagstaff base

Astira Tevar

சைவ சீத்தாந்தப் பெருமக்களின் அடிப்படைத் தத்துவ விளக்கங்களை ஆக்கித்தந்த பேராளர்

பேராசிரியர் வை. இரத்தினசபாபதி
சைவசீத்தாந்த துறை.

“சிவனொடு ஒக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனொடு ஒப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனம் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும்
தவளச் சடைமுடித் தாமரை யானே”

“பொன்னால் புரிந்திட்ட பொற்சடை என்னப்
பின்னால்தான் பிறங்க இருந்தவன் பேர் நந்தி
என்னால் தொழப்படும் என் இறை மற்றவன்
தன்னால் தொழப்படுவார் இல்லைதானே”

என்பன திருமுலரால் தம் அருளனுபவத்தின் அடிப்படையில்
அருளப்பெற்ற இரண்டு தமிழ்கள்.

“சிவன் என்னும் நாமம் தனக்கே உரிய செம்மேனி என்னம்மான்”
என்றும் “சிவன் என்னும் ஓசையல்லது அறையோ திருநின்ற செம்மை
உளதே” என்றும் அப்பரடிகளால் உணர்ந்து ஒதப்பெற்ற செம்பொருளாம்
சிவத்துடன் சம்பந்தமாகும் திருவுடைச் சைவ சமயம்.

சைவ சமயம் சார்ந்த பிரிவுகள் பலவாயிருப்பதும் தென்தமிழ் நாட்டு
மக்களால் அறிவதற்குரியதாகவும் அடைந்து அனுபவித்தற்குரியதாகவும்
வழக்கிலுள்ள பெரு நெறியானது சைவசீத்தாந்தச் செந்நெறியே.

“அவனேதானே ஆகிய அந்நெறி” என்று இதனை எடுத்துக் கூறிய
மெய்கண்டார் இந்நெறியின் அனுபவநிலையை ஏகன் ஆகிய இறைபணி
நிற்றல் என்று எடுத்துக் காட்டிச் சிறப்பித்தார்.

வேதங்களின் உயிரோட்டமாக அமைந்துள்ள மகாவாக்கியங்களை
ஏற்றுக்கொண்டு அனுபவப் பொருளை வழங்கியும் ஆகமங்களை உடன்
கொண்டு அமைக்கப் பெற்ற அனுபவக் கருவூலங்களின் தொகையாக
விளங்குவதே சைவசீத்தாந்தப் பெருநெறி.

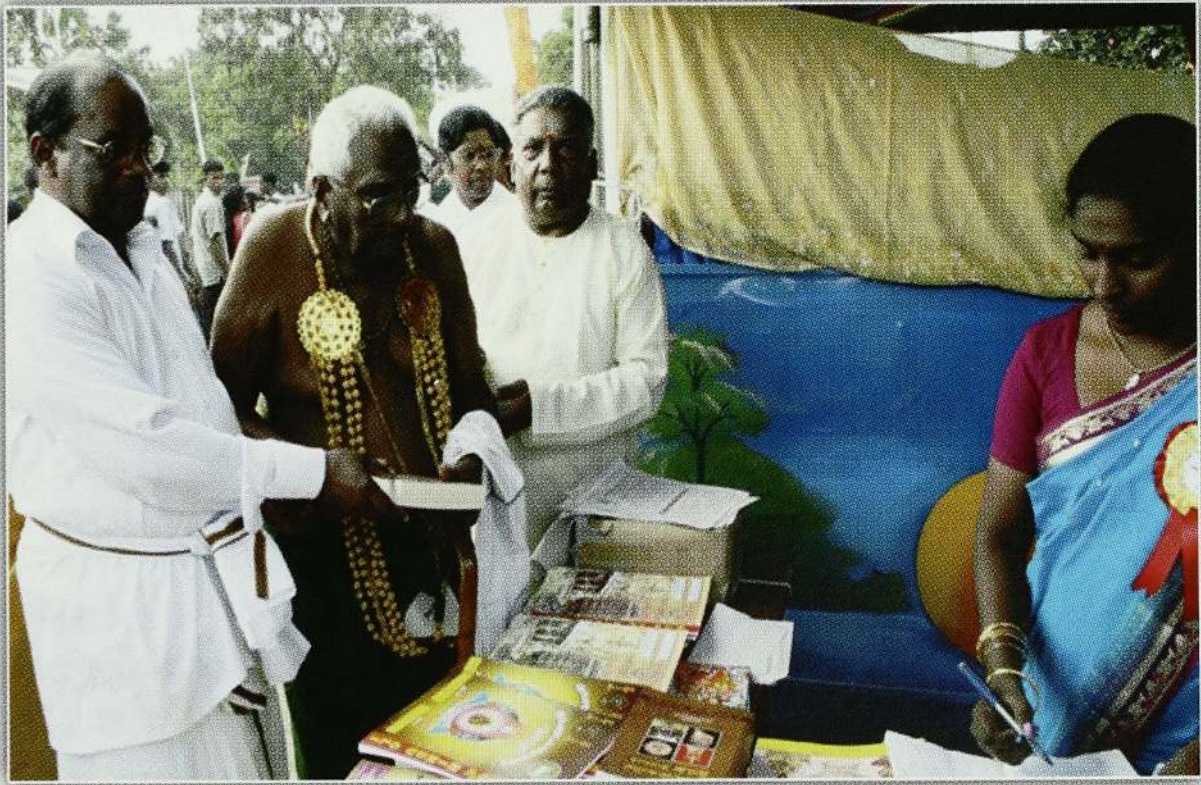

“முப்பதும் ஆறும் படிமுத்தி ஏணியாய்
ஒப்பிலா ஆனந்தத்து உள்ளொளி புக்குச்
செப்ப அரிய சிவம் கண்டு தான் தெளிந்து
அப்பரிசாக அமர்ந்திருந்தாரே”

என்ற திருமூலர் திருமந்திரத் தமிழால் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு கடந்துதான் சிவம் என்னும் செம்பொருள் கண்டு அடைந்து, அனுபவிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை கண்டு தெளியலாம்.

முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் அவற்றின் காரியமாக விளங்கும் அறுபது தாத்துவிகங்களையும் முழுமையாக எடுத்துத், விரித்தும், விளக்கியும் தெளிவான நடையில் எழுதப் பெற்ற நூலே இந்நூல்.

சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையை உணர்ந்தவர்களுங் கூட, தத்துவ தாத்துவிக விளக்கங்களைத் தெளிவாக எடுத்து விளக்கும் வல்லமை பெறாதவர்கள் பலர் உண்டு. சைவசித்தாந்த நுண்பொருளைத் தத்துவ, தாத்துவிக விளக்கங்களுடன் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்வதற்குப் பெரிதும் பலன் பெறும் உயரிய நூல் இந்நூல்.

சிவதொண்டர் அணியின் கண்காட்சி, நூல் விற்பனை என்பவற்றை நமசிவாயம் அவர்கள் தொடக்கி வைக்கிறார்.

அறநெறிப் பாடசாலை ஆசிரியர் செல்வி சூரியஜோதிக்கு நமசிவாயம் பரிசில் வழங்கி கௌரவிக்கிறார்.

சைவ சித்தாந்தத் தத்துவ நுட்பங்களை இன்றைக்கு வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞானக் கொள்கைகளுடன் இணைத்துக் காட்டி, சைவ சித்தாந்தம் ஒரு விஞ்ஞான அடிப்படையைக் கொண்ட வாழ்வியற் கொள்கை என்று புதிய நோக்கத்தில் விளக்கம் கண்டு, அரிதின் ஆய்ந்து, தெளிவான தமிழில் எளிமையாக எழுதப் பெற்றுள்ளது இந்நூல்.

“சைவ சித்தாந்தம் கூறும் தத்துவங்களும் தாத்துவிகங்களும் ஒரு விஞ்ஞான நோக்கு” என்ற தலைப்பில் எழுதப்பெற்ற இந்நூல் இரண்டு பாகங்களாக அமைக்கப் பெற்ற உயர்ந்த ஆய்வியல் நூல். இலங்கையிற் பல்லாண்டுகள் சட்டத்தரணியாகப் பணிபுரிந்ததோடன்றி, திருக்கேதீச்சுரத் திருப்பணிச் சபையின் செயலதிபர், அறங்காவலராக அமைந்த பேராளரும் சைவ, ஆகமங்களின் வழி அனைத்துத் திருக்கோயில் அமைப்பு வழிபாட்டு முறைகளும் அமைய வேண்டும் என்று அயராது பாடுபட்டுத் தம் உடல், பொருள், ஆவி ஆய அனைத்தையும் ஆகமச் சைவப் பணிக்கே அர்ப்பணித்தவரும், நாளும் தவறாது சிவபூசை செய்து திருமுறைப் பாராயணம் செய்பவரும், சிறந்த ஒழுக்க சீலரும், யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலரின் வழிநின்று சைவ சித்தாந்தச் செந்நெறி பேணும் அன்பினரும், என்னுடைய அன்பின் கெழுதகைச்

சான்றோரும் ஆகிய சிவப்பெருந்திருமிகு இரா. நமசிவாயம் அவர்கள் அரிதின் முயன்று, எளிதின் இயற்றிய இந்நூல் அனைத்துச் சைவப் பெருமக்களாலும் போற்றியுணரப் பெறும் புனிதம் உடையது; பயன் உடையது என்று எழுதுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

சைவ சித்தாந்தத்தை அனுபவ வழிநின்று விளக்குபவர்கள் அருளாளர்கள். கொள்கையைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறி விளக்கும் மெய்ப்பொருளியலாளர் வழிநின்று சைவ சித்தாந்தத் தத்துவங்களை முன்பின் முரண்பாடு இன்றி, அடைவுடன் பிறழ்ச்சி இன்றி எழுதப்பெற்றது இந்நூல். இந்த வகையில் இதுவரை வெளிவராத புதுமையும் தெளிவும் பொலிவும் அமைந்த நூலாகும். விஞ்ஞான வழியில் நின்று சைவசித்தாந்தத்தை விளங்கிக் கொள்ள முயல்வார்க்குப் பெரிதும் துணை செய்யும் அரிய நூலாகும் இது.

வணக்கத்துக்கும் போற்றுதலுக்கும் உரிய நூலாசிரியர் சிவஞானப் பெரும் புலமைச் சைவத் தனிநாயகர் சிவத்திரு இ. நமசிவாயம் அவர்கள் இயற்றிய இந்நூல் சைவப் பெருமக்களின் இல்லந்தோறும் அணிசெய்ய வேண்டிய அரிய நூலாகும்.

தவத்திரு வாலாயானந்த சுவாமிகள் போன்றோர் சைவ சித்தாந்தப் படவிளக்கம் அமைத்துக் காட்டியுள்ளார்கள். அவை இப்போது கிடைத்தற்கரியவை. அரிய நுட்பங்களையெல்லாம் எடுத்துக் காட்டிச் சைவசித்தாந்தத் தத்துவங்களையும் தாத்துவிகங்களையும் விளக்கும் இந்நூல் சைவப் பெருமக்களின் உள்ளார்ந்த தத்துவ, தாத்துவிக ஐயங்களை நீக்கும் அரிய நூலாகும்.

காலத்தின் தேவை அறிந்து, சைவ சித்தாந்தப் பெருமக்களின் அடிப்படைத் தத்துவ விளக்கங்களை ஆக்கித்தந்த பேராளர் இ. நமசிவாயம் அவர்கள் பல்லாண்டு வாழ்ந்து இத்தகைய நூல்கள் பலவற்றை ஆக்கித் தரவேண்டும் என்று பணிவன்புடன் வேண்டி, அவரடி பணிந்து இறைஞ்சுகின்றேன்.

10.11.96

கேதீஸ்வரத் திருப்பணியே தனது முதற்பணியென சேவையாற்றிய பெருமகன்

செவாலியர் சிவகாமி இராமநாதன்

யாழ்ப்பாணத்தின் வட திசையில் அமைந்துள்ள அச்சுவேலி எனப்படும் ஊரிலே சின்னத்தம்பி வள்ளியம்மை தம்பதிகட்கு மூன்று புத்திரர்களும் ஒரு பெண்ணும் பிறந்தார்கள். அவர்களுக்கு பொன்னையாபிள்ளை, செல்லையாபிள்ளை, இராசாப் பிள்ளை, தங்கமுத்து என்று பெயரிட்டார்கள். இவர்களுடன் செல்லையாபிள்ளை அச்சுவேலியிலேயே இராசமுத்து என்பவரைத் திருமணம் செய்து ஐந்து பெண்களுக்கும் ஒரு மகனுக்கும் பெற்றோராகினர். இளையவராகிய இராசாப்பிள்ளை மூளாயிலே சிதம்பரநாச்சியாரை மணம் முடித்தார். அவர்களின் ஒரே பிள்ளை நமசிவாயம்.

அமரர் நமசிவாயம் இளையவரின் புத்திரனாக இருந்தாலும் அவரது பெரியப்பா பிள்ளைகளிற்கும் மூத்தவனாக விளங்கினார். இவர் சிறுவயதிலேயே தந்தையை இழந்து தாயின் அரவணைப்பிலும் வழிகாட்டலிலும் வாழ்ந்து வந்தார். தனது கல்லூரிப் படிப்பைச் சூழிபுரம் விக்டோரியாக் கல்லூரியில் முடித்துக் கொண்டு, பின் சட்டக்கல்லூரி புகுந்து சட்டவல்லுனராக விளங்கினார்.

இவர் தந்தையை இழக்கும் முன் தனது பிள்ளைப்பருவத்திற் பொலிகண்டி என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தார். பொலிகண்டி கடற்கரையிலே கந்தவனம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில் அமைந்துள்ளது. அக்கோயிலில் அமரர் நமசிவாயம் அவர்களது பேரன் சின்னத்தம்பியார் பரம்பரை ஆதீனக்கர்த்தாவாக இருந்தார். அவரது இரண்டாவது புத்திரன் திக்கம் செல்லையா பிள்ளையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதும் இராசாப்பிள்ளைக்குப் பொலிகண்டியில் நிலம் இருந்தபடியாலே தனது சகோதரனுக்கு உதவியாக அங்கு வாழ்ந்து வந்தார். திக்கம் என்றழைக்கப்படும் ஊர் பொலிகண்டிக்குக் கிழக்கில் உள்ளது. இங்கு மேற்குப்புறமாக மூன்று குடும்பங்களும் வணங்குவதற்காக ஒரு பிள்ளையார் கோயிலும் உள்ளது. அதனை நீர்வளைப்பிள்ளையார் என்றழைப்பர். அங்குதான் நமசிவாயம் அவர்கட்கு ஏடு தொடக்கப் பட்டது. பொலிகண்டியில் இருக்கும் பொழுது அவரது தந்தை இராசாப் பிள்ளை காலமானார். அதன் பின் அவர் தாயுடன் மூளாய்க்குச் சென்று அங்கு தன் கல்வியைத் தொடர்ந்தார்.

பேரன் சரவணா கேதீஸ்வரன் - அமுதவாணி ஆகியோரின்
திருமண நிகழ்வில் குடும்பத்தினருடன் நமசிவாயம்

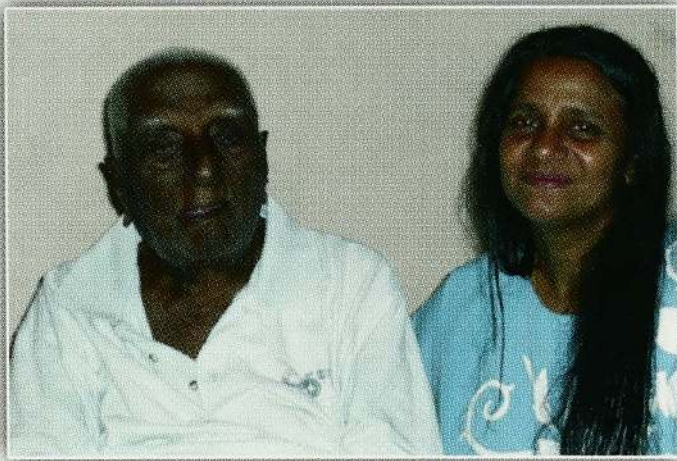
சட்ட வல்லுனராகத் தகுதி பெற்றதும் கொழும்பிலே தனது தொழிலை மேற்கொண்டார். அக்காலத்தில் அவருக்கு வட்டுக்கோட்டைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் பிரதிக் கல்வி அமைச்சருமாகிய க. கனகரத்தினம் அவர்களது மூத்தமகள் விஜயலட்சுமி அவர்களைத் திருமணம் செய்தனர். விஜயலட்சுமி நான்கு பிள்ளைகளுக்குத் தாயானார். அவரது பிள்ளைகள் சிறியவர்களாக இருக்கும் பொழுதே தனது தாய் வசிப்பதற்காகப் பொலிகண்டியில் சின்னாவளை எனப்படும் பகுதியில் ஒரு வீடு கட்டி, அங்கு தென்னை, மா, பலா போன்ற மரங்களை நாட்டி அதனைச் சோலையாக வைத்திருந்தார். இந்த வீடு கந்தவனப் பெருமானது கோயிலுக்கு மிக அண்மையில் உள்ளது. அடிக்கடி தனது குடும்ப சகிதமாக அங்கு சென்று தங்கிக் கந்தனை வழிபட்டுச் செல்வார். அது மாத்திரமன்றித் தனது பெரியப்பா திக்கம் செல்லையா பிள்ளையின் மகனும் தனது தம்பியாருமாகிய யோகேந்திரனுக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தார்.

திக்கம் செல்லையா பிள்ளையின் பெண் பிள்ளைகளும் அண்ணா என்ற மரியாதை கொடுத்து அவர் அறிவுறுத்தல்களை ஏற்று நடந்தனர். இந்தக் கோயிலின் தேர்த்திருவிழா சின்னத்தம்பியார் பிள்ளைகளின் உபயமாகவே அன்று தொடங்கி இன்று வரை நடைபெறுகிறது.

அவ்வகையில் இன்று யோகேந்திரனின் புதல்வர்களும் நடத்தி வருகிறார்கள். கந்தவனக் கோயிலில் இரு தேர்கள் உள்ளன. இரண்டும் கட்டுத் தேர்கள். ஒன்று 200 வருடங்களுக்கு மேற்பட்டதும் மிகவும் பெரியதுமாகும். சில வருடங்களுக்கு முன்பு அத்தேரிற் சில அவசியமான திருத்த வேலை ஏற்பட்டது. அதனை நமசிவாயத்தின் மூத்த மகன் ராஜன் கனகரத்தினம் சில லட்ச ரூபாவைச் செலவு செய்து அவற்றைச் சீர் செய்து தேர் இலகுவாக நகரும் படி செய்வித்தார். அதுமாத்திரமன்றி, அப்பெரிய தேருக்கு இந்தியாவிலிருந்து சிற்பவேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்த தேர்ச்சீலையை சில லட்ச ரூபாய் செலவிற் செய்வித்து, அத்தேரினை மேலும் அழகுபடுத்தினார். இது நமசிவாயத்தின் வழித்தோன்றல் செயற்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அது மாத்திரமன்றி ராஜன் கனகரத்தினம் ஒவ்வொரு வருடமும் இலண்டனில் இருந்து வந்து தேர் உற்சவத்திற் பங்கு பற்றிச்செல்வார்.

நமசிவாயம் அவர்களின் தாயார் சிதம்பரநாச்சியார் முதிர்வடைந்த காலத்திலே அவரால் தனியே வாழ முடியவில்லை. அவரின் அருந்தவப் புதல்வனாம் நமசிவாயம் தாயாரைக் கொழும்புக்கு அழைத்துச் சென்று, தன்னுடனே அவரது கடைசிக் காலம் வரை வைத்துப் பராமரித்து வந்தார். இதனால் சின்னாவளையில் இருந்த வீட்டை விற்று விட்டார். இதனைப்பின்பு அறிந்த மூத்த மகன் மிகவும் மனவருத்தமடைந்தார். இருப்பினும் அவர்கள் கந்தப்பெருமானை வந்து தரிசிப்பதை கைவிடவில்லை. எப்பொழுதும் அவர்களுக்குத் திக்கம் செல்லையா பிள்ளையின் வீடு இருந்தது.

நமசிவாயமும் மருமகள் சந்திர காந்தியும்

நமசிவாயத்துடன் மகன் ராஜன்,
பேரன் சரவணா கேதீஸ்வரன்

மனைவி விஜயலக்ஷ்மி 1980 ஆம் ஆண்டு அமரராகியதன் பின் திருக்கேதீஸ்வரத்தானோடு இருந்த ஈடுபாடு நமசிவாயத்திற்கு மேலும் வலுவடைந்தது. நமசிவாயம் தன் பிள்ளைகளை அவரவர் வாழ்க்கையிற் சீராக அமர்த்தி விட்டு அவர்களுக்குத் தான் கடமைப்படக்கூடாதென்று தனிமையில் பணியாட்களின் உதவியோடு பலகாலம் இந்தியாவிலும் பின் இலங்கையிலும் வாழ்ந்து வரலானார். மிகுந்த சிவபக்தன். பல சைவ சித்தாந்த நூல்களை எழுதி வெளியிட்டவர். திருநீற்றுப்பூச்சும் இடையில் நான்கு முழவேட்டியும் அவரையே நாம் வணங்கும் படியான தோற்றம். கொழும்பில் அவர் இராமகிருஷ்ண மடத்தில் சிலகாலம் இருந்து, பின் அவ்விடத்திலேயே தனக்கு வசதியான ஒரு வீட்டில் வாழ்ந்து வரலானார்.

அவர் தனியே வாழ்ந்த முறை யாருக்கும் கட்டுப்பாட்டுடன் வாழ விரும்பாத தன்மையும் திருக்கேதீஸ்வரத்தானின் பணிகளைச் செவ்வனே செய்ய வேண்டுமென்ற உந்துதலுமேயாகும். தள்ளாத வயதிலும் திருக்கேதீஸ்வரத்தானின் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் பங்கு கொண்டு எல்லாவற்றையும் சரிவர மேற்கொண்டு வந்தார். இக்காலத்திலே தனது இரண்டாவது மகன் சிவகுமாரையும் அவரது மனைவி சந்திரகாந்தியையும் தனக்குப்பின் தன்பணி தொடரச் செய்தார். மூன்றாவது மகன் ஜயேந்திரனும் திருக்கேதீஸ்வரத்திலே அநாதைப் பிள்ளைகளிற்கு ஓர் இல்லம் அமைத்துச் செவ்வனே நடத்தி வருகின்றார்.

நமசிவாயம் அவர்கள் சொல்லிலும் செயலிலும் நேர்மையுடையவர். அதனால் யாருக்கும் பயப்படாத ஒரு மனத் தைரியமும் கொண்டவர். எதையும் நேரே கூறுவதற்குத் தயங்க மாட்டார். 99 வயதை எட்டிய பெரியார் இன்னும் பத்து மாதங்களில் 100 ஆவது வயதை எட்டுவார், எப்படியெல்லாம் அதனைக் கொண்டாட வேண்டுமென்று பிள்ளைகளும் நாமும் மனக்கோட்டை கட்டக் காலன் அதனைப் பொறுக்காது அவரை வீழ்த்தி, இடுப்பெலும்பு முறிந்து, படுக்கையில் சில நாட்கள் இருத்தி வைத்ததனாற் சிவனடிசேர்ந்தார். அவர் பிள்ளைகள் இன்று அவர் செய்த பணிகளைச் செவ்வனே தொடர்ந்து செய்து வருகின்றனர். அவரின் குல தெய்வமான கந்தவனப் பெருமான் பெருமையை அவர் என்றும் வாயாரப் பேசிக் கொண்டு இருப்பதோடு கந்தவனத்தின் பணிகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்.

பொலிகண்டி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி என்று அழைக்கப்படும் முருகன் கோயில் ஈழத்தின் ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்று. கந்தபுராணத்தின் ஒரு பகுதியாகிய தக்ஷிண கைலாய மான்மியமும் ஈழத்தின் பழைமை கூறும் ஈழமண்டல சதகமும் மேல்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றன: முருகப்பெருமான் திருச்செந்தூரிலே சூரனை அழித்து, வள்ளி தெய்வானை ஆகியோரை மணமுடித்த வேளையில், கதிர்காமம் செல்லும் நோக்கில் வேதாரணியம்

சென்று, அங்கிருந்து மரக்கலத்தில் தேவியர்கள் இருவருடனும் வீரபாகுதேவர், இந்திரன், பிரம்மா, விஷ்ணு, நவவீரர்கள், கின்னரர், கிம்புருடர், சப்தரிசிகள் உட்பட்ட முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் புடைசூழக் கடற்பிரயாணம் செய்து, காங்கேசன்துறையில் இறங்கிப் பின் மீண்டும் கடல் வழியாக வந்து, பொலிகண்டி என்னும் ஊரில் வன்னி மரங்கள் நிறைந்த வனத்தில் இறங்கி, அங்கு கோயில் கொண்டெழுந்தருள் விரும்பி, விசுவகன்மாவினால் ஒரு கோயிலைக் கட்டுவித்து, அங்கே முருகப் பெருமான் தேவியர்களுடன் அழகிய மயிலில் எழுந்தருள் இருக்கையில் முருகப் பெருமான் கடற் பயணம் செய்த தோஷம் நீங்கும் பொருட்டு பிரம்மா, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலியோர் மகாபிஷேகம் செய்து வழிபட அவர்களுக்கு நல்லருள் பாலித்த தலமாகையால் அன்றிலிருந்து அவ்வன்னி வனம் கந்தவனம் என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றது. பின் முருகப் பெருமான் இங்கிருந்து கடல்வழியாகத் திருகோணமலை சென்று, அங்கிருந்து உகந்தை சென்று, இறுதியாகக் கதிர்காமம் சென்றதாகக் கூறப்படுகின்றது.

நமசிவாயம் திருக்கேதீஸ்வரத் திருப்பணியினை தனது முதற்பணியாகக் கொண்டு சேவையாற்ற முற்பட்டார்.

நமசிவாயமும் பேரப்பிள்ளைகள் நிமேஷன், கௌசல்யா, சரவணா கேதீஸ்வரன் ஆகியோரும்

காஞ்சிபுரத்துக் குமரக்கோட்டத்திலே கச்சியப்பர் கந்தபுராணத்தை அரங்கேற்றிய போது அதன் பிரதிச்சுவடிகள் இங்கும் கொண்டு வந்து பாடப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

இங்கே மூன்று சண்முகர் விக்கிரகங்கள் உண்டு. ஒன்று பழையவர் என்றழைக்கப்படும் பழைய மூலவர், இரண்டாவது தற்போதைய மூலவர். மூன்றாவது ஆறுமுகநயினார் என அழைக்கப்படும் எழுந்தருளி சண்முகர். இவர் மூலவராக இருந்த பொழுது கோயில் மிகச் சிறப்பாகக் காணப்பட்டது. அக்காலத்தில் உடுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த சிவசம்பு என்பவர் கண்பார்வை இழந்து இருக்கையில் முருகன்மேல் நான்மணிமாலை பாடிக் கண்பார்வை மீளப்பெற்றுள்ளார். இவரைப் புலவர் என்று பட்டம் கொடுத்து ஆறுமுகநாவலர் பாராட்டியுள்ளார்.

சுமார் நூறு வருடங்களுக்கு முன் அபிஷேகம் செய்யும் பொழுது குடம் தவறி விழுந்ததால் பழையவருடைய இடது புறக் கரம் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. அதனால் அவர் உள்வீதியில் வட பக்கத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டார். இப்போது இருக்கும் மூலவர் கும்பகோணத்திலிருந்து தருவிக்கப்பட்டு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. இங்கிருக்கும் எழுந்தருளி சண்முகர் உலகிலேயே மிகப் பெரியவராவார். இதற்கடுத்ததே திருத்தணியில் உள்ள விக்கிரகம். இவர் தேர்த்திருவிழாவிற்கும் சூரன் போருக்குமே எழுந்தருளுவார்.

இதனை நமசிவாயம் அவர்களின் பெரிய தகப்பனார் திக்கம் செல்லையாபிள்ளை 1928 ஆம் ஆண்டு நேர்த்திக்கடனுக்காக இக்கோயிலின் தெற்கு வீதியில் வைத்து வார்ப்பித்துப் பிரதிஷ்டை செய்தார். இங்குள்ள நறுநீர்க்கேணி, வீரவாகு தேவர் தண்டத்தினால் இடித்து உண்டாக்கப் பெற்றது என்றும், இதன் நடுவே இப்பொழுது கல்லாகக் காணப்படுவது அப்பொழுது கற்பூரம் விளையும் மலையாகக் காணப்பட்டதாகவும் பின் போர்த்துக்கேயரின் கால்பட்டே அது கல்லாக மாறியதாகவும் சொல்வர்.

இக்கோயிலின் தலவிருட்சம் வன்னிமரம். இங்கு மூன்று வன்னி மரங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் இரண்டு மிகவும் பழைமையானவை.

குழந்தைப் பேறு இல்லாதவர்களுக்குக் கந்தவனத்தான் குழந்தை பாக்கியம் அருளும் தெய்வமாக இன்றும் விளங்குகிறான். இங்குள்ள காஞ்சிமா எனப்படும் மாமரத்துக் கனியுண்டு குழந்தை வரம் பெற்றவர்களை நாம் இப்பொழுதும் காணலாம்.

நமசிவாயம் அவர்களது வழித்தோன்றல்களின் குலதெய்வமாக இத்தகைய சிறப்புக்கள் வாய்ந்த பொலிகண்டி கந்தவனநாதன்

விளங்குகிறான். இதனை அவர்கள் இன்றும் தம் உள்ளத்திலிருத்தி வழிபடுகிறார்கள். நமசிவாயம் அமரராகும் பொழுது ஒரு தொகை பணத்தை விட்டுச் சென்றுள்ளார். அதனைக் கந்தவனத்திற்கே அர்ப்பணித்துள்ளார். அதனை அவரது மகன் சிவகுமார் அக்கோயிலுக்கு ஓர் இராஜகோபுரம் அமைப்பதற்கு அடித்தளம் கட்டப் பயன்படுத்தப் போகிறார். ஓம் நமசிவாய என்று ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கும் இராஜகோபுரம் சிறப்புடன் அமையவும் அவரது குடும்பத்தவர்கள், சுற்றத்தவர், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் திருகேதீஸ்வரத்தான், நீர்வளைப்பிள்ளையார் கந்தவன நாதன் பாதார விந்தங்களிற் சரண்புகுந்த நமசிவாயம் அவர்களின் ஆசிகள் என்றென்றும் கிடைப்பதாக.

மக்கள் ராஜன் கனகரட்னம், சிவகுமார் மருமக்கள் வாசுகி, சந்திரகாந்தி ஆகியோருடன் நமசிவாயம்

முதறிஞர், சிவநெறிக்காவலர், சிவஞானச் செல்வர், சித்தாந்த வித்தகர், சிவமாமணி இராசப்பிள்ளை நமசிவாயம் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

சித்தாந்தப் புலவர் அ. திருநாவுக்கரசு
செயலாளர்,
திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச் சபை.

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக
அஃதிலாதார் தோன்றலில் தோன்றாமை நன்று”

என்னும் பொய்யாமொழியார் புகழுரைக்கேற்ற குடிவழி வரலாறுடைய குரிசில்.

யாழ்ப்பாணம் எனப் பண்டு முதல் இன்றுவரை புகழ்விஞ்சி நிற்கும் நாட்டிலே செல்வங் கொழிக்கும் சீர் புகழ் அச்சுவேலியைத் தந்தை நிலமாயும் விழுமிய பலவளங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள மூளாய்த் திருநகரை தாயார்புலமாகவும் பெற்ற பெருமையுடையார் “முதறிஞர்” இரா. நமசிவாயம்.

அவரின் தந்தை வழியார் அச்சுவேலி நொத்தாரிஸ் முருக உடையார், சின்னத்தம்பியாபிள்ளை, இராசாப்பிள்ளை, பொன்னையாபிள்ளை, செல்லையாபிள்ளை, சரசாலையில் மணஞ் செய்த தங்கமுத்து கணபதிப் பிள்ளை என்போராவர்.

தாய்வழியோர் இருபாலை முத்து முதலியார் சுவாமிநாதர், சின்னத்தம்பியார், சிதம்பரநாச்சியார் எனுந் தகவுடையோர். இராசப்பிள்ளையெனும் நற்பண்பாளர் சீர்புகழ் பண்புடைய கற்பரசியாய் சிதம்பரநாச்சியாரைக் கடிமணம் புரிந்தார். அவர் தம் அன்பகலா இல்வாழ்வில் 11.04.1912 இல் முகிழ்ந்த முத்தே ‘சிவஞானச் செல்வர்’.

இரா. நமசிவாயமெனுஞ் செம்மல் பாலர் பருவத்திலே திக்கம் உவெஸ்லியன் மிசன் பள்ளியிற் கல்வி பயில வைத்தனர். நீர்வளைப் பிள்ளையார் கோயிலிலே தொடக்கக் கல்விக்காக ஏடு தொடக்கினர். தந்தை தாயருக்குத் தனிக் குழந்தையானமையாற் சிறப்புடன் செல்லக்குழுவியாய் வளர்ந்தார். இளவயதினிலே சுட்டித்தனமும் வீரமும் வேகமும் விவேகமும் இவர் தம்முதலாய் மிளிர்ந்தன. தந்தைவழி ஊரும்

இலங்கைக்கான இந்திய உயர் ஸ்தானிகர் நிருபமாராவ் ஆலயத்திற்கான நன்கொடையினை நமசிவாயத்திடம் வழங்குகிறார்.

உறவும் கொண்ட அச்சுவேலி திக்கம் (பொலிகண்டி கந்தவனக் கடவை) என்னுங் கிராமத்தில் இவர் வளர்ந்தார்.

“சிவஞானசீலரின்” நான்காம் அகவையில் இவர்தம் தந்தையார் இவரைப் பிரிந்து சிவனார் திருவடி மேவினார். தந்தையின் பிரிவாற்றாத் தனயன் தாயாரின் அரவணைப்பில் மூளாய்க் கிராமத்தில் தாயத்தாருடன் கூடிவளரத் தலைப்பட்டார்.

தொடக்கக் கல்வி

“முதறிஞன்” ஆரம்பக் கல்வி மூளாய் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை, சித்தங்கேணி இந்துக்கல்லூரி, யாழ். இந்துக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி ஆகியவற்றிலே தொடங்கி இவர்தமை வளர்த்து ஆளாக்கியதெனின் மிகையன்று.

இக்கல்லூரிகளைத் தொடர்ந்து சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி இவர்தம் உயர்கல்விக்கு உந்து சக்தியாக அமைந்தது. 1924 முதல் 1932 ஆம் ஆண்டுவரை உயர் கல்வியூட்டி உயர்ந்தோனாக்கியது.

அக்காலை இக்கல்லூரியின் அதிபராக சைவத்தின் தலைசிறந்த அறிஞராகத் திகழ்ந்த சைவப்பெரியார் ச. சிவபாதசுந்தரனார் வழிகாட்டிச் சென்றார்.

“முதறிஞர்” அவர்கள் இக்கல்லூரியிலேயே கேம்பிறிஜ் யூனியர், இலண்டன் மற்றிகுலேசன் தேர்வெழுதி வெற்றிகண்டார். இவரின் சைவசமய அபிமானம் வளர்ச்சி அடைவதற்குச் சைவப் பெரியாரின் தொடர்புகள் அடித்தளமாகிவிட்டன. சைவப் பெரியாரின் சைவசமய அறிவுகொளுத்தலுடன் “முதறிஞர்” தம் பெரியதந்தையாரான சைவஞானி திக்கம் செல்லையாபிள்ளை அவர்களின் வழிநடத்தலும், அவர்களின் நல்லறிவு புகட்டும் தெளிந்த சைவ நெறி ஆற்றலையும் அதன் நுண்ணிய உண்மைப் பொருளையும் ஆய்ந்து தெளிவு பெற வழிசமைத்ததெனலாம்.

இவர்தம் ஆங்கிலப்பலமை, இலத்தீன் மொழியறிவு மீதூர, சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியும் அதன் தலைவர் அருட்தந்தை லோங் அடிகளுமேயாம் காரணகர்த்தாக்கள். தமிழும் ஆங்கிலமும் நீரோட்டம் போல் தங்குதடையின்றி எண்ணத்திலும் எழுத்திலும் நாவிலும் உருண்டோடுகின்ற திறனுடையதாய் அன்றும் இன்றும் விளங்கி நிற்பது கண்கூடு.

பெரியார் தனது மாணவப் பருவத்தில் உலக உத்தமர் மகாத்மாகாந்தி, சக்கரவர்த்தி இராசகோபாலாச்சாரியார், ஜவஹர்லால் நேரு போன்ற உலகத் தலைவர்களைக் காண நேர்ந்தமையும் அவர் தம் தேவைக்குச் சிறிது பொழுது குளிப்பதற்கு வெந்நீர் வைத்தளித்தமையும், செய்யக்கிட்யமையும் வாழ்க்கையில் அன்னார்க்குக் கிட்ய பெரும்பேறெனலாம்.

மன்னார் மாவட்ட இந்து ஆலயங்களின் ஒன்றியத்தின் வருடாந்த கூட்டத்தில் வைத்திய கலாநிதி கதிர்காமநாதன், புலவர் திருநாவுக்கரசு ஆகியோருடன் நமசிவாயம்.

நமசிவாயத்திற்கு “திருப்பணிச் செம்மல்” பட்டம் வழங்கிய வைபவம்: திருவாடுதுறை ஆதீன முதல்வர் முதலான ஐவர் நமசிவாயத்திற்கு அவருடைய சேவையைப் பாராட்டி வழங்கிய சான்றிதழ்கள் வைபவ மேடையில் சபையோரின் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன.

“முதறிஞர்” மேற்கல்வியினைத் தொடர்ந்து 1935 முதல் 1940 வரை சட்டக்கல்வியை மேற்கொண்டு அதில் மெச்சுமளவிற்குத் திறமையுடையவரானார். 1941 ஆம் ஆண்டிற் சட்டத்தரணியாகச் சத்தியப்பிரமாணம் செய்து கொண்டார்.

இவர் தம் வாழ்நாளிற் சமய, சமூக, அரசியற்றுறைகளில் மிகுந்த ஆர்வமுடையவராகவும் அத்துறைகளிலே தான் துறை போகக் கற்க வேண்டுமென்னும் உணர்வு மேலோங்கி இருந்ததென்பதும் சைவ சித்தாந்த தத்துவக் கருத்துக்களை அரிதின் முயன்று தெளிவடைய ஆசைப்பட்டவர் என்பதும் பெரியாரின் ஆக்கங்களான “சைவ சித்தாந்தங் கூறும் தத்துவங்களும் தாத்துவிகங்களும் ஒரு விஞ்ஞான நோக்கு” எனும் நூலும் “SAIVASIDDHANTA IN THE LIGHT OF MODERN SCIENCE AND COSMOLOGY” எனும் ஆங்கில நூலும் உணர்த்தி நிற்கும்.

அயல்நாட்டு நல்லறிஞர் கூட்டு

இக்காலத்தில் இவருக்குக் கற்றறிந்த நல்லோர்கள், புகழ்பெற்ற பெரியார்கள் தனவந்தர்கள், முதலியோரின் நட்பும் தொடர்புகளும் இயல்பாகவே கிடைத்தன.

அத்தகையோரிற் குறிப்பிடத்தக்கோர் ராஜா சேர், அண்ணாமலைச் செட்டியார், முத்தையாச் செட்டியார், எம். ஏ. ஏ. இராமசாமிச் செட்டியார், மதுரை நாராயணன் செட்டியார், அரு. இராம. அருணாசலம் செட்டியார், குமாரராணி முத்தையாச் செட்டியார், ஆ. நாராயணசாமிபிள்ளை, எம். ஏ. ஏ. வாசு (மியூசிக் அக்கடமி) போன்றோராவர்.

உள்ளூர்ப் பெரியார்கள் நட்புங் கூட்டும்

திருவாளர்கள் சங்கரப் பிள்ளை செல்லமுத்து, சேர் ஒலிவர் குணத்திலகா, செளமியமூர்த்தி தொண்டமான், கோ. ஆழ்வாப்பிள்ளை, யு. அசீஸ், இராசலிங்கம், எம். ஏ. ஏ. செல்வநாயகம், செ. சுந்தரலிங்கம், ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், சேர். வைத்தியலிங்கம் துரைசாமி, ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா, இந்துபோட் எஸ். இராசரத்தினம், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, சுவாமி விபுலானந்தர், சிவமணி சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன், ஈ. சண்முகம் போன்ற தலைசிறந்த தலைவர்களும் தமிழகத்து அமைச்சர்கள், அறிஞர்களான க. இராசாராம், எம். ஜி. இராமச்சந்திரன், இராம வீரப்பன், கி. ஆ. பே. விஸ்வநாதன், கரு. முத்துத் தியாகராச செட்டியார், பண்டிதமணி மு. கதிரேசன் செட்டியார், பழநெடுமாறன், வை. கோபாலசாமி, கல்கி சதாசிவம் குடும்பத்தினர், கல்கி கிருக்ஷணமூர்த்தி, ப. மு. சிதம்பரநாதமுதலியார் போன்றோர்கள் பெரியாரை மிகுந்த பண்போடும் அன்போடும் பெருமதிப்போடும் பேணி வந்தார்கள். இப்பெரியவர்களனைவரும் பெரியார் நடுநின்று கோரும் அனைத்து உதவிகளையுஞ் செய்வதோடு மட்டுமன்றி செய்யத் தயாராகவுமிருந்தனர்.

மணவிழா

“முதறிஞர்” விடலைப்பருவத்திற் பொலிவோடும், புகழோடும் இருந்தகாலம், இலங்கை அரசின் கணக்காய்வுத் திணைக்களத் துணைத் தலைவராகவும், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத் தலைவராகவும் பின்பு வட்டுக்கோட்டைப் பாராளமன்ற உறுப்பினராகவும், துணை அமைச்சராகவும், வட்டுக்கோட்டைத் திருநகரைப் பிறப்பிடமாகவுங் கொண்ட கண்ணியமும் நெறி வழுவாத சேவையாளருமான திரு. கனகரத்தினம் அவர்களின் தலைமகள் விஜயலட்சுமி அம்மையாரைத் தன் வாழ்க்கைத் துணையாக 1944 ஆம் ஆண்டில் முறைப்படி மணஞ் செய்தார்.

திருமணவிழாவின் போது பெருந்தொகையான மக்கள் சூழ, சேர் ஒலிவர் குணத்திலக முன்மொழிய, ராஜா சேர் அண்ணாமலை அரசர் வழிமொழிய மணவிழாப் பதிவு செய்யப்பட்டுக் கோலாகலமாக நிறைவேறியது. பெரியார் தம் தவத்தின் பேறாய் மணவாழ்விற்கேற்ற மங்கையர் நற்குண நற்செயலுடையராயும் அறம்செய்து நல்வாழ்வு வாழ்ந்து செம்மையறங்காத்திட்ட நங்கை நல்லாராய்த் திகழ்ந்தார்.

சரவணமுத்து சுவாமிகள் நினைவு மடம் (திருவாசக மடம்) திறப்பு விழாவில் நமசிவாயம் - திருக்கேதீஸ்வரம்

இல்லத்தரசியார் இனிய வாழ்க்கைப் பொறுப்பைத் தலைமேற் கொண்டமையால் “முதறிஞர்” தமக்கு இல்லப் பொறுப்புகளுங் குறைந்தது. சமூகப்பணிகளை முன்னெடுக்க வாய்ப்பு நிறையக்கிட்டிற்று.

இவ்வரிய சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திச் சமயத்துறை, அரசியற்றுறை ஆகியனவற்றில் ஊக்கமுடையராய்ப் பொதுப்பணிகள் பல ஆற்றத் தலைப்பட்டார்.

சமய, சமூக நிறுவனங்கள் மூலம் அளப்பரிய சேவைகள் பலசெய்து திகழ்ந்தார்.

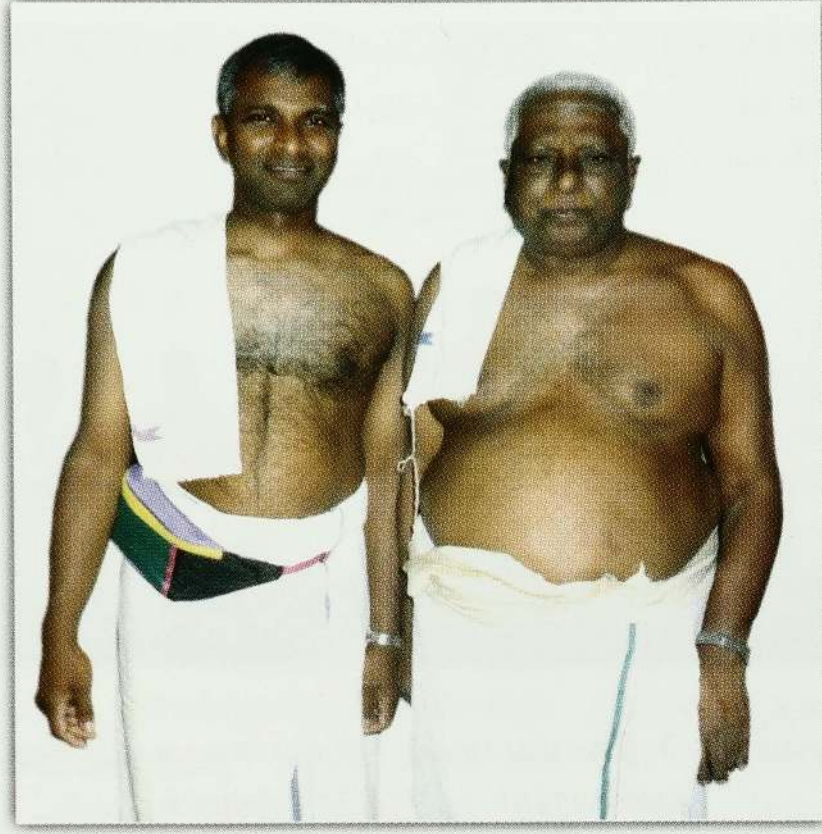
இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை (குறள் 53)

எனும் பொது மறையின் இலக்கணம் விஜயலட்சுமி அம்மையார்.
மக்கட் செல்வம்

எத்துணைச் செல்வங்கள் பல்கிப் பெருகியிருப்பினும் ஒருவருக்கு மக்கட் செல்வமே பெருஞ்செல்வமெனச் செந்நாப்போதார் தெளியவைக்கின்றார். முதறிஞர்க்கு மக்கட் செல்வமுங் குறைவின்றிக் கிட்டியது.

அச்செல்வங்களும் வள்ளுவனார் கூறிய இலக்கணத்திற்கு அமைவுடையதாயே அமைந்தன. உலகில் அறிய வேண்டியன, தெரியவேண்டியன பலவற்றை விளங்கிய பண்புடை மக்களையே பெற்றெடுத்தார்.

நமசிவாயமும் மூத்த மகனும்

மூத்த மைந்தன் டாக்டர் இராசன் நமசிவாயம், பெண்மகவு பண்புடை சகுந்தலா ஸ்ரீகாந்தன் இரகுநாதன், மூன்றாமவர் தொழிலதிபர் சிவகுமார் நமசிவாயம், நான்காமவர் டாக்டர் ஜயேந்திரன் நமசிவாயம் என்போர் பெரியாரின் அன்பு மக்களாவர்.

பெறுமவற்றுள் யாம் அறிவதில்லை அறிவறிந்த மக்கட் பேறு அல்ல பிற
(குறள் 61)

என்னும் மெய்மொழிக்கேற்றாற் போல் மூத்தவர் தலைசிறந்த மருத்துவராகப் பிரித்தானியாவிலும் பட்டதாரியான பெண்மகவு சீருடனும் சிறப்புடனும் கனடாவிலும் மூன்றாமவர் உலகளாவிய தொழிலதிபராக இலங்கை, இந்தியா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற இடங்களிலும் நான்காம் மைந்தன் துறைசார் மருத்துவ நிபுணராகப் பிரித்தானியாவிலும் சிறப்புடன் அறங்காத்து வாழ்கின்ற சிறப்பு போற்றுந் தகைத்தாம்.

இந்நால்வர்க்குங் கிட்டிய வாழ்க்கைத் துணையினர் வாசுகி, ஸ்ரீகாந்தன், சந்திரா, மஞ்சு ஆயினோர் பண்பிறவா வாழ்வு காட்டுபவர்களெனின் மிகையன்று.

பெரியார் “ஏழு பிறப்பிலும் தீயன தீண்டாப் பழிப்பிறங்காத பண்புடை மக்களைப்” பெற்றது மட்டுமன்றிக் குறைவற்ற செல்வங்களாக மகிழ்ந்தின்புற்றுச் செல்லங்கொஞ்சிடப் பேரக்குழந்தைகள் எண்மர்க்கு உரித்துடையரானார். சரவணா, கிருஷ்ணா, விஷ்வா, நிமேஸ், கௌசல்யா, இலட்சுமி, அபிராமி, சிவநேசன் என்போர் அவர்கள்.

இத்துணைக் குறைவிலாச் செல்வங்களைக் கண்டு களிப்புற்ற பெரியார் அவர்கள் அழியாப் பொருளாம் சிவனாரிடம் தனக்கெனத் தனியிடந் தேர்ந்திட எண்ணங்கொண்டார். அத்தேர்வின் முதற்படியே 1973 இல் பரத்துவப் பொருளாய திருக்கேதீச்சரத் திருத்தலத்திற் கால்பதிக்க வைத்தது.

மாண்புமிகு பொதுச் செயலாளர்

திருப்பெருந்திரு ஆறுமுகநாவலர் அவர்களாற் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு, சைவசீலர்களாய பசுபதிச் செட்டியார், சைவப்பெரியார் சிவபாத சுந்தரனார், சிவமணி சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன், சட்டத்தரணி ச.சோமசுந்தரம், இரா. சபாநாயகம், மு. ஞானப்பிரகாசம் ஆகியோர் தலைவர்களாகவும், பொறியியலாளர் எஸ். ஆறுமுகம், இலங்கை அரசத் தலைமைக் கணக்காய்வாளர் க. கனகரத்தினம், சி. சரவணமுத்து அடிகளார், செல்லப்பாச் சுவாமியார், டாக்டர் செ. அரியரத்தினம், வி. அல்லிராசா, நாட்டுக்கோட்டை நகரத்துச் செட்டியார்கள் ஆகியோர் துணைநிற்கப் படிப்படியாகத் திருப்பணி வேலைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. திருப்பணிச் சபை அமைத்த பின் சிவமணி கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களின் முயற்சியால், படவரைஞரால் வரைபடங்கள் வரையப்பட்டு, பணிகள் தொடர்ந்தன. இக்காலம் சட்டத்தரணி சிவசுப்பிரமணியம், வி. அல்லிராசா, மண்ணியல் ஆய்வாளர் சி. கந்தையா போன்றோர் பொதுச் செயலாளர்களாகப் பணிபுரிந்தனர். சிவமணியார் காலத்தில் திருப்பணிகள் அடிமட்டத்தில் இருந்து மிகவேகமாக வளர்ந்ததெனலாம்.

இடைக்காலம் திருப்பணிகள் தொய்வு நிலைகண்டன. நான்காவது பொதுச்செயலாளராக “முதறிஞர்” இ. நமசிவாயம் அவர்கள் திருப்பணிச் சபையினரால் ஒருமனதுடன் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது முதல் 1990 வரை திருப்பணிகள் மிகவேகமாகப் பெரியாரின் காலத்தில்தான் நிகழ்ந்தன எனலாம். 1976 இல் பெருஞ்சாந்திவிழா (திருக்குடத்திருமுழுக்கு) பெருமெடுப்பில் தலைசிறந்த தமிழகத்துச் சிவாச்சாரியார்களையும் உள்ளூர் சிவாச்சாரியார்களையுங் கொண்டு சிவபூர் ஐ. கயிலாசநாத சிவாச்சாரியார் தலைமையில் வெகு சிறப்பாக நிகழ்ந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து கொடியேற்றவிழா (மகோற்சவம்) வைகாசித் திங்களில் நிகழ்த்தப்பட்டது.

“முதறிஞரின்” ஓய்வில்லா ஊக்கமும் உழைப்பும்

பொதுச்செயலாளர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது முதல் சிவப் பேறடையும் வரை திருக்கோயில் வளர்ச்சி பற்றிய சிந்தனையேயன்றி வேறு சிந்தனையற்றவராகக் கனவிலும் நினைவிலும் வாழ்ந்த நிலையைக் காணமுடிந்தது.

திருக்கோயில் வளர்ச்சிக்காகத் தன்மையும் மறந்து வெட்க துக்கமின்றித் தன்னின் மேலவர்களிடமும் கீழவருடனும் சமமானவர்களிடமும் திருப்பணிக்கு நிதி, பொருள் கோருவதில் சளைக்காத உள்ளமுடையராய்த் திகழ்ந்தமை போற்றுதற்குரியதொன்றாம்.

ஆலயம் அனைத்து வகையிலும் குறைவில்லாது நிறைவுடையதாய் இருக்க வேண்டுமென்ற பேரவாவினால் தமிழகத்துப் பாடல்பெற்ற பேராலயங்கள் பலவற்றையும் அணுகி அங்குள்ள குறைநிறை, செய்யத்தக்கன தகாதன எவையென்பதை சம்பந்தப்பட்ட நூல்களைத் தேர்ந்து, தெரிந்துகொள்வதும் நேரில் கண்ணுற்றுப் புரிந்துகொள்வதும் இவர் தம் இடைவிடா முயற்சிகளாகும்.

சிவாச்சாரியர்களின் தகுதி, அவர்தம் ஆசாரமுறை, அணுகுமுறைகளை அவதானிப்பதும் சிவாகமவிதிகட்கு ஒவ்வாதனவற்றை முகமன் பாராது எடுத்துரைப்பதும், திருத்தங்கூறுவதும் இவர்தம் வளையாநெறியினையும் அஞ்சாமையையும் உணர்த்தும். “முன்னின்று பின்னோக்காத் தறுகண்மையுடையார்” என்பதை நேரிலே கண்டு திகைப்பவர் பலர்.

சைவத்தின் வரலாற்றை நெடுங்காலம் நெறிப்படுத்திச் செயற்படும் திருமடங்களான திருஆவடுதுறை, தருமபுரம், திருப்பனந்தாள் முதல்வர்களின் நல்லாசி பெற்றவர் அன்னார். இம்மூலவர்கள் வழியாகத் திருக்கோயிலுக்கு வேண்டிய முக்கியமான மதியுரைகளையும் தேவைகளையும் அவர்கள் பின்சென்று நிறைவு செய்விக்கும் ஆற்றல் மிகப்படைத்தவர்.

நமசிவாயம், மகன் சிவகுமார், பேரப்பிள்ளைகள் இருவர் ஆகியோர் மாமல்லபுரம் சிற்பக் கல்லூரியில்: திருக்கேதீஸ்வரம் மகாமண்டபத்தின் சிற்பவேலைப்பாடுகள் கொண்ட தூண்கள் மாமல்லபுரத்தில் செதுக்கப்பட்டன. அவ்வேலைகள் சென்ற நூற்றாண்டின் 80 களின் முற்பகுதியில் தொடங்கிய போது எடுக்கப்பட்ட படம்.

சிவநெறியே தனித்துவம். சிவனே பரத்துவம், சிவனே முதற்பொருளென்னும் திடங்கொண்ட செந்நெறியாளர். பரத்துவம் பற்றிப் பேசுவோரின் பொருளை உணர்ந்து அனுபவத்தாலும், சித்தாந்த நூல்களின் பயிற்சித் தெளிவினாலும் வழிப்படுத்துமாற்றல் பெற்றவர்.

சிறு தெய்வ வழிபாடுகளில் அறவே நம்பிக்கையிழந்தவர். அங்கலாய்த்து ஆவேசப்பட்டுத் தக்கநெறி உண்மை புரியாது தலைதடுமாறும் அன்பர்களுக்குச் சிவத்துவ உண்மை நிலையையும் உயர்வையும் எடுத்துக்காட்டுடன் நிலைநிறுத்தும் வல்லமை படைத்தவர்.

திருப்பணி வேலைகள் சிறிதும் முடங்காது தொடரத் தமிழ்நாடு அரசு, ஆந்திர அரசு, பாண்டிச்சேரி அரசு அமைச்சர்களை நாடியும் தமிழகத்துத் தனவந்தர்களை அணுகியும் நிதிசேகரித்து, மாமல்லபுரத்தில் அரசினர் சிற்பக்கலைக் கல்லூரியிலே திருக்கேதீச்சரத் திருக்கோயிலிற்கு எனப் பல ஆண்டுகளாகச் செதுக்கப்படும் சிற்பக்கலைத் தூண்களுக்கு ஒருபகுதி நிதியினை ஈடுசெய்தமையைக் கூறியே ஆகவேண்டும்.

தற்போது ஒட்டணித் தூண்களும் சுற்றுக்கோயில் (குறடு) தூண்களும் நிறைவடைந்துள்ளமையால் அவற்றை இங்கு கடல் வழியாகக் கொண்டு வருவதற்குரிய முயற்சி மேற்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். இத்தூண்கள் இன்ன இன்ன வடிவமைப்பில் அமைய வேண்டுமென்னும் உள்ளடக்கிடக்கை உந்தலால் பதிகம் பாடிய சம்பந்தர், சுந்தரர், முதலாம் இராசராசசோழன், இரண்டாம் இராசேந்திரசோழன், மண்டோதரி, கொடிப்பெண், நாவலர், குதிரை, சிம்மம் 64 சிவமூர்த்தங்கள், 108 சிவதாண்டவங்கள் போன்ற வரலாறு பேசும் வடிவங்கள் இடம்பெற வேண்டுமெனவும் சிந்தித்து வடிவமைக்கப்பட்டமை பெரியாரின் சிந்தனையேயாம். இவ்வமைப்புக்கள் யாவும் தமிழகத்துத் தலைசிறந்த கலைஞர்களான வைத்தியநாதன், செல்லக்கண்ணு, கணபதி, சிங்காரவேல் முதலான ஸ்தபதிகளை முன்னிலைப்படுத்தி அவர்தம் விதந்துரையின்படி செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்திய போபால் நகரில் அரசின் தலைமைச் செயலர் செகத்பதி அவர்களின் அவசர அழைப்பின்படி போபாலில் அவரால் தேடி எடுக்கப்பட்ட “பாண” இலிங்கத்தைப் பெறுவதற்கு என்னையும் அவசரமாக அழைத்துச்சென்று ஐந்து நாட்கள் கோயிலிலே தங்கி இலிங்கத்தைப் பெற்று வந்தமை பேறுடைப் பெருமையன்றோ.

1976 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பெருங்சாந்தி விழாவைத் தொடர்ந்து ஐந்து திருத்தேர்களின் கட்டுமானப் பணிகளையும் தொடர ஆவன செய்யத் துணிந்தார்.

இத்திருத்தேர்களமைப்பதற்குப் பல்லினமரங்கள் தேடவேண்டிய நிலைக்காளாக்கப்பட்டு மா, பலா, மருது, மஞ்சவுணா, மாவிலங்கு, தேக்கு,

இலுப்பை, கருங்காலி, சமண்டல், யாவரணை போன்ற மரங்களைச் சின்னவில், பெரியவில் காடுகளை, என்னுடைய துணையுடன் நுழைந்து சென்று நேரடியாகத் தெரிவுசெய்து, அவற்றை எடுத்துவருவதற்கு ஆற்றுவாய்க் கால்களையும், சேறும் சுரியுமான இடங்களையும் கொடிய விலங்கினங்கள் வாழுமிடங்களையும் தாண்டிச் சேகரித்த அவலம் சொல்லும்தரமன்று.

இத்துணை இடர்பாடுகளுக்கு மத்தியில் திருத்தேர்கட்குத் தேவையான சித்திரவேலைப்பாடுகளில் எவ்வகைச் சித்திரங்கள் அமையவேண்டுமெனச் சிந்தித்துக் காசிபம், சிற்பரத்தினம், சிற்பச் செந்நூல் வேறுபல கலை நூல்களின் ஆய்வின் பின் திருத்தேர்கட்கு அரசினர் சிற்பக்கலைக் கல்லூரிச் சித்திர வேலைகள் செய்யும் கலைஞர்களை வரவழைத்தும் திருத்தேர்கள் முற்றுமுழுதாயமைப்பதற்குப் பொறுப்பாக யாழ்ப்பாணம், திருநெல்வேலி ஸ்தபதியார், சிற்பக்கலா வல்லுனர் ஆ. சீவரத்தினம் அவர்கள் மூலம் செய்து முடிக்கப்பட்டு 1981 இல் வெள்ளோட்ட உலாவும் மகோற்சவத் திரு உலாவும் சிறப்பாக நிகழ்த்தப்பட்டன.

முல்லைத்தீவு காட்டிலிருந்து ஒருவருட காலமாகத் தேடி மிகுந்த சிரமத்தோடு எடுத்து வரப்பட்ட முதிரை மரத்தில் செய்யப்பட்ட கொடித்தம்பம். இது செப்புத் தகட்டினால் மூடப்பட்டுள்ளது. இந்த மண்டபத்தின் இப்போதைய நிலையிலிருந்து மகாமண்டபமாக மாற்றியமைப்பதற்கு இந்திய அரசாங்கம் பெருந்தொகையான பணஉதவி செய்வதற்கு முன்வந்துள்ளது. திருக்கேதீஸ்வரம் பாடல்பெற்ற தலம் என்பதனையும் சைவர்களின் பாரம்பரிய சின்னங்களில் முதன்மையானவற்றுள் ஒன்று என்பதனையும் உணர்ந்து இந்திய அரசாங்கம் இப்பாரிய உதவியைச் செய்கின்றது. பத்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு சோழப் பேரரசன் முதலாம் இராச இராசன் பாடல் பெற்ற தலம் என்பதால் இங்கே கற்றளியாக புதிய ஆலயம் அமைத்தான் என்பது குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியது.

தேர்த்திருவிழாவன்று கடவுளர் வீதிவலம் வரும் பஞ்சரதங்கள். இவற்றினை நிர்மாணிப்பதற்கு வேண்டிய மரங்களை நமசிவாயமும் புலவர் திருநாவுக்கரசரும் பலவருடங்களாகச் சிரமப்பட்டுத் தேடிப் பெற்றார்கள். திருநெல்வேலி சீவரெத்தினம் ஸ்தபதியாரின் தலைமையில் மரச்சிற்பக் கலைஞர்களினால் நுட்பமான வேலைப்பாடுகள் சிறப்பாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் திருக்கேதீஸ்வரத்தைப் போன்று மாத்தளை முத்துமாரியம்மன் கோயிலில் மட்டுமே பஞ்சரதங்கள் உள்ளன.

இத்திருத்தேர் உலாவிற்சாகச் சிறப்புமிகு தமிழகப் பெருங்கோயில்கள் எவற்றிலுமில்லா அளவினதான (பீடத்துடன் 5 1/2) சோமாஸ்கந்தர் பஞ்சலோகப்படிமம் மத்திய அரசு விருது பெற்ற கும்பகோணம் இ. செகநாதஸ்தபதியார் அவர் மகன் சிவசங்கரன் அருணதபதியார் ஆகியோரைக் கொண்டு வடிவமைத்து வார்த்த பெருமையும் வெள்ளிக்கிழமை அம்பாள், கௌரியம்பாள், இராசராசசோழன், நம்பியாண்டார் நம்பி, அதிகாரநந்தி, 63 நாயன்மார், உற்சவ நடேசர் படிமங்களும் மேற்கூறிய ஸ்தபதியர்களைக் கொண்டே வழுவின்றி வடிவமைத்து வார்த்தெடுக்கப்பட்டது. நிறைவுடைய ஆலயமாக ஈழத்திருநாட்டில் அமையவேண்டுமென்னும் எண்ணக்கருவே “முதறிஞர்” அவர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

இப்பெரியார் அவர்களின் தளர்வில்லாச் சைவ அறிவு, திருப்பணிச் சேவை, ஆலய நாளாந்தப் பணிகள், நிலையான கொள்கைப் பிடிப்பு ஆகியனவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு சைவத்தைப் பேணி வளர்க்கும் திருஆவடுதுறை ஆதீனம் நாவலர் போன்ற அருளாளர் அறிஞர்கட்குப் பின் ஈழத்தில் “முதறிஞர்”, “சிவநெறிக்காவலர்”, “சைவசித்தாந்தச் செம்மல்” எனப் பெருமைப்படுத்திப் பொற்கிழி, சான்றுமடல் தந்து உயர்த்தியதெனின் இவர்போன்ற சித்தாந்தப் பேரறிஞர் ஒருவர் வாழ்நாளில் நாம் வாழக் கிடைத்தமை பெரும்பேறன்றோ.

திருக்கேதீஸ்வரத்து தேர்ச் சிற்பங்கள் தனிச் சிறப்புடையவை. மிகநுட்பமான வேலைப்பாடுகள் கொண்டவை. பெரியதேரின் அடித்தளத்தில் அற்புதமான வேலைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. இந்து சமய மரபில் தேர்கள் விமானங்களைப் போல் அமைக்கப்படுவது வழமை. எவ்வாறு விமானங்களில் அதிகளவான சிற்பங்கள் காணப்படுமோ அதேபோல சமயக் கருத்துகளையும் புராணக் கருத்துகளையும் விளக்கும் சிற்பங்கள் தேர்களிலும் அமைக்கப்படுவது வழமை.

தொண்ணூறாண்டைக் கடந்து கொண்டிருக்கும் பெரியார் அது கடந்தும் வழிகாட்ட ஏனையவர் வாழ வகை செய்வார் ஆடல்வல்ல திடமாயுறைகின்ற திருக்கேதீச்சர நாதர். பெரியார் அவர்களின் முயற்சிகள் அனைத்திற்கும் உறுதுணையாக அணுக்கத் தொண்டர்களாக இருந்தோரை நினைவு கூர்வது பெரியார்க்கும் பெருமையன்றோ, பல்லாண்டுகளாக அந்த வரிசையில் உறுதுணையாய் ஊக்கமும் ஆக்கமுந் தந்த பட்டயக்கணக்காளர் அறங்காவற் குழுத்தலைவர் வி. கயிலாசபிள்ளை குடும்பம், பொதுச் செயலாளர் வானொலி மாமா ச. சரவணமுத்து, பட்டயக்கணக்காளர்கனகசபாபதி, அமரர்தி. சண்முகராசா, கணக்காய்வாளர் ச. திருவாதவூரன், ஏழாலை சி. கந்தசாமி, புலவர் அ. திருநாவுக்கரசு, கு. பொ. குமாரசாமி, பெரியாரின் பிள்ளைகள் ஆகியோர் ஆவர்.

தகர்ந்த நிலை

1990 முதல் இன்றுவரை ஆலயச் சிதைவுகள், சூழலிலுள்ள மடங்கள், மனைகளின் அழிவுகள் சொல்லிலடங்காதவை; கணக்கிடின் பல கோடி ரூபா பெறுமதிமிக்கன. இவற்றையெல்லாம் சீர்செய்து செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்னும் பேராசையாலும், ஆலயம் முன்போன்ற நிலைக்கு வளரவேண்டுமென்னும் உந்துதலினாலும், தொண்ணூறாண்டைக் கடந்த நிலையிலும் சோர்வின்றிப் பணிகளை முன்னெடுக்க என்னையும் அழைத்துக் கொண்டு அலைந்து திரிந்த காட்சி உளமுருக்குவதொன்றாகும். அரசால் அழித்தொழிக்கப்பட்ட இவையனைத்தும் அரசினாலேயே சீர் பெற அரசை வலியுறுத்தும் முயற்சிகள் பலவற்றைப் புரிந்து வந்தமை வெளிச்சம்.

பெரியார் சரியானதோர் கொடிக்கம்பத்தைத் தேடப் பலவருடம் வாகனம் செல்லும் வழிகளிலெல்லாம் அடர்ந்த காட்டருகே வாகனத்தை நிறுத்திக் காட்டினுள் தேடித்திரியும் படலம் பரிதாபத்திற்குரியதாகும்.

தேடுதலின் பலனாய் அலைவினைத் தேறவைத்திடும் வகையில் பெருங்காட்டினுள் கொடிக்கம்பத்துக்குரிய பாரிய தேக்க மரத்தினைக் கண்டு கே.கே.ஆர். நிறுவன உரிமையாளர் கே.குலேந்திரராசா அவர்களின் வாகனத்தில் பெரும் முயற்சியில் திருத்தலத்திற்கே கொணர்ந்து சேர்த்த அருமைதனை மறக்கமுடியுமா? மைந்தனாக, நண்பனாக, உடன்பிறந்தவன் போல என்னை 52 ஆண்டுகள் பண்பிறவாது தோழனாகப் பேணிய பெருமையை மறந்திடலாமோ...

வயதிலே தளர்ந்தாலும் உள்ளம் இளமையென்பது பெரியாரின் நினைவாற்றலும் ஊடாடலும் வெளிச்சம். திருக்குடத் திருமுழுக்குவிழா அண்மித்திருப்பதால் அவர் தம் சிந்தனை யாவும் குடமுழுக்குப் பற்றியதாகவே இருந்தமை கண்கூடு.

பல்துறை விற்பன்னர்

சமயச் சடங்குகள், திருமணம், பூசை முறைகள், செயற்பாடுகள் யாவும் நன்குணர்ந்தவர்; அறிந்தவர். சிவாச்சாரியார்கள் யார்? சிமார்த்தர் யார்? வேதமெது? சிவாகமமெதுவெனப் பிரித்துணர்ந்து கொண்டவர். சிவசிந்தைக்கு மாறுபாடானவற்றை மறுத்துரைக்கும் வல்லன்மையுடையார்.

கனகசபாபதி எழுதிய திருக்கேதீச்சர வரலாற்று நூல் வெளியீட்டு விழாவில்

“கண்ணின்று கண்ணரசு சொல்லினுஞ் சொல்லங்க
முன்னின்று சின்னோக்காச் சொல்”

யாராக, எவராக இருந்தாலும் தவறை நேருக்கு நேர் சொல்லிவிடும் துணிச்சல் மிக்கவர்.

ஆலயப் பணிகள் நெறிபட, திருப்பணிகள் சிறப்புறப் பழைமையும் புதுமையுந் தழுவிய சிந்தனையாளர், செயலாளர், “முதறிஞர்” போன்ற பலர் தோன்ற வேண்டும். இவற்றிற்கெல்லாம் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குபவரே நம் திருப்பணிச் சபைத் தலைவர் முதறிஞர், சிவநெறிச்செல்வர், சிவமாமணி, சிவஞானச்செம்மல், இராசாப்பிள்ளை நமசிவாயம்.

முத்திபெற்று வாழ்கவாழ்க பல்லாண்டு
வளர்க வளர்க திருப்பணித் தொண்டு
“வேதசிவாகமநெறி தழைத் தோங்கமிகு சைவத்துறை விளங்க”

தவமுனிவர்கள் உறைவிடம், திருக்கோயில் திருவிடங்கள். திருக் குளங்கள் பலவற்றையும் குறைவிலா நிறைவாக்கி மறுசீரமைப்பது புண்ணியத்திலும் மேலான புண்ணியமாம். முன்னவனார் கோயில் பூசைகள் முட்டிடிந் மன்னர்க்குத் தீங்குண்டாம், வாரிவளங்குன்றும் கன்னங்களவு மிகுந்திடும் என்னும் திருமுலர் வாக்கைத் தலை மேற்கொண்டு நெறிபிச காது நாம் முதறிஞர்வழி வாழ்ந்திடுவோம்.

சிவ சிவ

செந்தமிழும் சிவநெறியுஞ் செறிந்த சிவஞானசோதி
செம்மொழியாம் சிவநாம மோது சிவமாணியே
அங்கமெலாம் திருநீறு கமழ் சிவபரத்துவத்தோன்
அந்தமிலா சிவநாமமோது நமசிவாயன்தானே

ஈழமதில் நல்லோரும் வல்லோருமுண்டு கண்டீர்
இவர்களையே விஞ்சியவர் இவரேயாவர்
வெந்துயர நல்குரவை போக்க எண்ணும்
விரிசடையான் ஆழ்கின்ற அருள் விமலன்தானே

கற்றவனைக் கற்றவனே காமுற்றான் காண்
காசினியின் வித்தாரக்கவி சொல்லாநின்றான்
எத்தாலும் இன்றுள முதறிஞனிவனேதானே
எவரேனு முண்டோசொ லிவன் மேலென்பேன்

நல்லூரின் நாவலர்க்கும் பின்னே வந்த
நனி சிறந்த நமசிவாயன் என்பான் தன்னை
உன்னி இரண்டாமவராய் யாடுதுறை அண்ணலாரும்
எண்ணியதால் புகழாரம் அன்றேதந்தார்

தேன்குருக்குச் செந்தமிழைத் தினமும் பேசும்
சீராளன் நமசிவாயனுக்குச் சிறப்புச் செய்த
பேராதீனம் அன்னவர்குப் பொன்னாழிதந்தார்
பொற்காசுடனே பொன்னாடை போர்த்தினாரே

பாவம் வினை யறுக்கும் பரமனடியிணையே
தேவர்நிதம் போற்றி நிற்பர் அவனருளைநாடி
திசையெல்லா மவன் பெயரைச் செப்புநாவன்
தாவில்சீர் நமசிவாயனை நாம் மறக்கலாமோ.

தேனொழுகு போதம் சிவஞான சித்திமுதல்
நல்ஞானவளங் கொளிக்கும் நற்சிவப்பிரகாசத்துடன்
பாசமாம் பற்றறுக்கும் பன்னிரு திருமுறையை
பாங்குடனே நாள்தவறாப் பயின்றான் மன்னன்

ஈழத்தின் இணையற்ற சித்தாந்தியென்போம்
ஏரணைய வாழ்வதனை நிலையா கொண்டோன்
மானத்தில் தன்னிலையில் வழுவா மாண்புகொண்டோன்
ஞானத்தின் திருவுருவை நாம் மறக்கலாமோ

உலகெலாம் பரந்த சைவப் பேரவைகள்
உவைபோன்ற இந்துப்பெரு மன்றமெல்லாம்
நவையற்ற நல்லறிஞர் நமசிவாயம் தன்னை
மலையொத்த தலைவராகப் போற்றுவோமே

செல்வளமும் சிவப்பணியும் செறிந்த செம்மல்
அல்லலுறும் நல்குரவோர்க் கருளும் சிந்தை
நன்மகவைத் தந்தபெரு மனிதநேயன்
நின் புகழே என்றென்றும் நீடுவாழ்க

இன்பமுந் துன்பமு மிணைந்த குழவிகள்
அன்புஞ் சிவமு மிரண்டல்ல வென்றுதான்
என்ற இரும்பொருட்கிசைந்த உளத்தினன்
நன்றே செய்தனன் நமசிவாயனே

கற்றாவின் உளம் போலக் கசிந்து கசிந்தேயுருகும்
வித்தார நெஞ்சத்தன் விழுமியத்தைப் போற்றிடுவோம்
சுத்த தத்துவமாம் சொக்கனடி வாழ்த்திசைத்து
அத்தா தவமுனியின் அருள்செரிய வாழ்ந்திடுவீர்

மறைந்தும் மறக்கமுடியாத சைவப்பெரியார்

கந்தையா நீலகண்டன்
வழக்கறிஞர்,
தலைவர், அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம்.

சைவப்பெரியார் இ. நவசிவாயம் அவர்களின் நூற்றாண்டு நினைவு அஞ்சலியை அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத் தலைமையகத்திலே சனிக்கிழமை 3.6.01 அன்று நினைவுப் பேருரையுடன் பெரியார் நமசிவாயம் நூற்றாண்டு நினைவு இதழாக இந்து ஒளி சித்திரை - ஆனி இதழ் வெளியீடும் இடம்பெற்றதையொட்டி இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது.

இந்தப் பெரியாரைப்பற்றி பல விடயங்களைப் பக்கம் பக்கமாக எழுதலாம். அவரின் ஜனன நூற்றாண்டு 11.04.01 அன்று ஆரம்பமாகி இருக்கின்றது. இந்த நூற்றாண்டில் அவரின் சேவைகளை நினைவு கூர்ந்து அகில இலங்கை இந்து மாமன்றமும் திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச் சபையும் பல நிகழ்வுகளை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும். அதன் ஆரம்பமாக மாமன்றக் காலாண்டிதழான இந்து ஒளி சித்திரை - ஆனி இதழ் நமசிவாயம் ஐயாவின் நூற்றாண்டு நினைவு மலராக 3.6.01 வெளியிடப்படுகிறது. இன்றைய காலக்கட்டத்தில் இந்து மக்கள் யாவரையும் வேதனைக்குள் ஆழ்த்தும் விடயம், திருக்கேதீச்சரப் புனித பூமியை அரசு புனித நகராகப் பிரகடனப்படுத்தும் முயற்சியாகும். இதனை ஐயாவும் எதிர்த்தார். அரசின் கையில் ஆதிக்கம் கூடுவதை அவர் விரும்பவில்லை.

அவற்றைப்பற்றி என் மனத்திரையில் இன்றும் ஓடும் சில நினைவலைகளை இங்கு எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். அவரைச் சாதுர்யமாக ஒரு சட்டத்தரணியாக, எமது மக்களுக்காக என்றும் துடித்த ஒரு மானத்தமிழனாக, சைவசிந்தார்ந்த புலமைமிக்க ஒரு சமய அறிஞராக, பொலிகண்டிக் கந்தவனக் கடவையிற் சிறிய பராயத்தில் வளர்ந்தமையை மறவாது அந்த ஆறுமுகப் பெருமான் மீது என்றும் பக்தி கொண்ட அடியாராக, ஸ்ரீ கௌரியம்பாள் சமேத ஸ்ரீ திருக்கேதீச்சரப் பெருமானின் புகழ் பாரெல்லாம் பரவ அப்பாடல் பெற்ற திருத்தலத்தைச் சிறப்பாகப் புனருத்தாரணம் செய்யவும் அத்திருக்கோயிலில் சமய நெறி தவறாது பூசைகள் நடப்பதற்கும் தன்னை அர்ப்பணித்த ஒரு தொண்டராக, தான் நம்பிய கொள்கையை இறுக்கிப்பிடித்து எவருக்கும் பயப்படாது அவற்றை பின்பற்றிய ஒரு பிடிவாதக்காரராக, என்றும் பழைமையை நினைவுகூர்ந்து கடந்த கால உறவுகளை மீட்டுப்பார்ப்பதில் ஒரு திருப்தி கண்டவராக, தான் கற்றறிந்த

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் வெளியீடான இந்து ஒளியின் 10 ஆவது ஆண்டு வெளியீட்டு விழாவில் திருக்கேதீச்சர திருப்பணிச் சபைத் தலைவர் தவயோகராஜா, நமசிவாயத்தைக் கௌரவிக்கின்றார்.

விடயங்களை மேலும் மேலும் படித்துத் தன் அறிவை 99 வயதிலும் வளர்த்த ஓர் அறிஞராக, ஒரு காலத்தில் மன்னாருக்குப் போகும் வீதி மோசமாக இருந்த காரணத்தினாற் பயணம் செய்யத் தயங்கிய எங்களைப் பிரமிக்கும் வகையிலே தயங்காது அடிக்கடி திருக்கேதீச்சரம் தரிசித்த செயல் வீரராக இளமைத்துடிப்புமிக்க பெரியவராக அவரை கண்டிருக்கின்றோம். அந்த அனுபவங்களிற் சிலவற்றை இங்கு தருகிறேன்.

“நமசிவாயம் ஐயா” இந்த நாட்டு இந்து மக்களின் வரலாற்றில் ஓர் அத்தியாயம். அவரின் இந்த உலக வாழ்வு இன்னும் எட்டு மாதங்கள் நீடித்திருந்தால், கடந்த சித்திரை மாதத்தில் அச்சைவ பெரியாருக்கு நூறு ஆண்டுகள் பூர்த்தியான சிறப்பைப் போற்றி நூறாவது பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடியிருப்போம். ஆனால் விதி விளையாடி விட்டது. அந்தச் சிவநெறிக் காவலரை இழந்து இந்நாட்டின் இந்து சமூகம் இன்னும் ஏழ்மையாகி விட்டது. இருந்தும் அவரின் ஜனன நூற்றாண்டினை நினைவு கூர்ந்து அவரின் பெருமையை மறவாது அஞ்சலி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

“மனிதர்களாகப் பிறந்து விட்டோம். வாழ்க்கையை அனுபவித்து மகிழ்ந்து எமது தேவைகளையும் அபிலாசைகளையும் நிறைவு செய்து

கொள்வதுதான் இப் பூமியில் பிறந்ததன் நோக்கம்” எனப் பலரும் தன்னலத்துடன் இருந்து விட்டுச் செல்லும் இந்த உலகில், ஒரு சிலரேனும் தன்னுடன் வாழ்பவர்களைப் பற்றிச் சிந்தித்து, மற்றவர்களுக்காகவும் வாழ வேண்டும் என உணர்வதால் தான் சமுதாயத்திலே சீர்திருத்தங்கள், மறுமலர்ச்சிகள் ஏற்படுகின்றன. பின்னவர் வரிசையில் நமசிவாயம் ஐயா எமது மக்களுக்காகச் சிந்தித்துச் செயற்பட்ட உத்தமர்.

ஆறுமுக நாவலர் திருக்கேதீச்சரத்தின் பெருமையை எடுத்துரைக்க பிற்காலத்திற் பாடல்பெற்ற அத்திருத்தலத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்த சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் போன்ற தியாக உணர்வு மிக்க பெரியோர்கள் வரிசையில் எங்களின் நமசிவாயம் ஐயா சேர்ந்து, திருக்கேதீச்சரப் பெருமானின் திருத்தலத்தின் சிறப்பை உலகெலாம் பரப்பி, எமது பெருமானின் புனருத்தாரணப் பணிகளை மேலெடுத்துச் செல்வதே தன் வாழ்வின் இலட்சியமாகக் கொண்டு தனது வாழ்வின் இறுதிக் காலத்தை அதற்கே அர்ப்பணித்தார். சில ஆண்டுகள் இந்நாட்டில் நடந்த துர்ப்பாக்கியமான போர்ச் சூழல் காரணமாகத் திருக்கேதீச்சரத்தில் பூஜைகள் நடைபெறாமல் இருந்தபோது பெரியார் நமசிவாயம் மனமுடைந்த நிலையில் இருந்தார். எமது மக்கள் எதிர்நோக்கிய வேதனைகளும் சோதனைகளும் ஐயாவை வாட்டிக் கொண்டேயிருந்தன.

சிறியேன் ஐயாவை நேரிலே காண்கின்ற பாக்கியம் முதலில் 1968 இல் கிடைத்தது. ஐயா எமது குடும்பத்தின் உறவினர் என்பதை எனக்கு பிற்காலத்தில் எடுத்துரைத்துத் தொடர்புகளையெல்லாம் விளக்கி இருந்தாலும் அதுவரை எனக்கு ஐயாவை நேரிலே சந்தித்துப் பழகும் வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை. இலங்கைச் சட்டக்கல்லூரி இறுதி வகுப்பு மாணவனாகப் பயிற்சி பெற ஆரம்பித்த காலகட்டம் அது, கொழும்பு - 01 ஆம் வீதியில் வழக்கறிஞர் சின்னத்துரை சுந்தரலிங்கம் அவர்களிடம் பயிற்சி பெறுவதற்காகச் சேர்ந்திருந்தேன். அதே கட்டிடத்தில் ஐயாவின் காரியாலயமும் ஓர் அறையில் இருந்தது. சுந்தரலிங்கத்தின் அலுவலகத்தில் இடம் இல்லாததால் ஐயாவின் அறையில் ஒரு மேசையில் இருந்து வேலை செய்ய சுந்தரலிங்கம் ஒழுங்கு செய்திருந்தார். அப்போது நமசிவாயம் அவர்கள் புதுக்கடையிற் பிரபல்யமான வழக்கறிஞர்.

இந்தியப் பரம்பரை வர்த்தகர்கள் புறக்கோட்டையை ஆண்ட காலம் அது. நமசிவாயம் ஐயாவும் செல்லத்துரை ஐயாவும் தான் அவர்கள் தேடி வந்த வழக்கறிஞர். பம்பரமாகச் சுழன்று கடமையாற்றி வந்த நமசிவாயம் அவர்களைப் பிற்காலத்தில் அடிக்கடி இராணி வழக்கறிஞர் பி. நவரத்தினராஜாவின் ஆலோசனை அறையிலும் கண்டிருக்கிறேன். கஷ்டமான வழக்குகளைக் கையாள்வதில் அவர்கள் இருவரும் பிரபல்யமாக இருந்தமையையும் அறியக்கூடியதாக இருந்தது.

இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கியின் சட்ட ஆலோசகராகவும் இருந்தார். அவர் சட்டத் தொழிலைக் கைவிடுகின்ற காலகட்டத்தில் அந்த வங்கி எமது சட்ட நிறுவனத்தின் சேவையைப் பெற்றது. எனவே அவர் அந்த வங்கிக்காக திரு. நவரத்தினராஜாவை ஏற்படுத்தி நடத்திய வழக்கு ஒன்றை நான் பொறுப்பெடுத்து நெறிப்படுத்தும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அவ்வாறாக அவரை முதலில் சட்டத்தரணி என்ற உறவுடன் தான் அறிந்துக் கொண்டேன்.

1983 இனக் கலவரத்துடன் என்று நினைக்கிறேன். அவர் சென்னையில் குடியேறி விட்டார். அதன்பின் 1990 சித்திரை மாதத்தில் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றப் பொதுச் செயலாளராக மீண்டும் பொறுப்பு ஏற்றுப் புரட்டாதி மாதத்தில் மாமன்றத் தலைமையகக் கட்டிட வேலைகளை ஆரம்பித்ததன் பின் ஒரு சைவ ஆன்மீக மாநாட்டிற்காகத் தமிழ் நாடு சென்ற சமயம் பல ஆண்டுகளின் பின் சென்னையில் அவரைச் சந்தித்தேன். “இங்கே இடியப்பம் கிடையாது; இரவுக்கு என் வீட்டை வா இடியப்பம் சாப்பிடலாம்” என என்னையும் என் மனைவியையும் இரவு போசனத்திற்கு அன்புடன் அழைத்த ஐயா, மாமன்றத் தலைமையகத்தைக் கொழும்பில் கட்டத் தொடங்கியிருப்பதைக் குறிப்பிட்டு “ஏன்டா கொழும்பில் மினக்கிடுறீங்கள், வடக்கைக்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் ஆன்மீக எழுச்சி மாநாட்டில் நமசிவாயம் தலைமையுரை ஆற்றுகின்றார்.

கவனியுங்கள்” என்று தன் மனக்கிடக்கையைக் கொட்டினார். ஆனால் ஐயா நினைத்தது ஒன்று; நடந்த சரித்திரம் வேறு ஆகி விட்டது. இறுதியாக 1996 இல் மாமன்றத் தலைமையகம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. பத்தாண்டு களில் அத்தலைமையகத்திலிருந்து கிடைக்கும் வாடகை வருமானத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூரில் திருமதி பேரம்பலம் அம்மா தாராளமனதுடன் தந்த காணியில் மூன்று மாடிக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டு, இன்று அங்கு இந்து ஆராய்ச்சி நிலையமும் நூலகமும் சைவ வித்தகர் பயிற்சி நிலையமும் இருக்கின்றன. ஐயா அவர்களும் எமது மாமன்ற அறங்காவலர் சபைத் தலைவராகி அந்தச் சொத்துக்களைப் பேணும் பாக்கியமும் பெற்றார்.

சென்னையில் ஐயா தந்த ஆலோசனையை ஞாபகமுட்டி, இந்தச் சொத்துக்கள் பற்றியும் கூறி, ஏதோ ஐயாவின் ஆசையும் ஓரளவு நிறைவு பெற்றதாக அவருக்கு ஒரு நாள் கூறினேன். சிரித்தார்; சிரித்து விட்டுச் சொன்னார், “வன்னியர் வீட்டான் நீ... விட மாட்டாய்”; எமது வடமராட்சி வன்னியர் குலமரபையும் அந்த உறவையும் ஐயா எப்போதும் எடுத்துக் கூறி என்னுடன் அன்பு பாராட்டுவது வழக்கம். இறுதியாகக் கடந்த வருடம் திருக்கேதீச்சரத்தில் திருவிழாக்காலம் நிறைவேறிக் கடைசி நாள் கொடி இறக்க நிகழ்வு நடக்கிறது; தள்ளுவண்டிக் கதிரையில் ஐயா இறுதியாக மகன் குமார், மருகி சந்திரா சகிதம் திருக்கேதீச்சரப் பெருமானைத் தரிசித்த இரவு அது. என்னையும் நண்பர் ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி கனகநாயகம் கனகாஸ்வரனையும் அருகே இருக்க வைத்து, 99 வயதிலும் ஐயா பழைய விடயங்களை ஞாபகமுட்டி, அன்பு பாராட்டிக் கொண்டிருந்த அந்த நிகழ்வு இன்னும் என் மனத்திரையில் ஓடுகிறது.

நமசிவாயம் ஐயாவிடம் சைவ சமயப்பற்று மிகவும் ஆழமாகப் பதிந்திருந்தது. அது தொடர்பில் பல அனுபவங்களைக் கூறலாம். அன்றைய இந்து கலாசார அமைச்சர் தி. மகேஸ்வரன் இலங்கையில் நடத்திய உலக இந்து மாநாட்டில் சைவசித்தாந்தம் சம்பந்தமாக தனி அமர்வு வேண்டும் அல்லது மாநாட்டில் பங்குபற்ற மாட்டேன் எனப் பிடிவாதம் பிடித்தார் ஐயா. அமைச்சரைச் சந்தித்து இராமகிருஷ்ணமிஷன் மண்டபத்தில் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் அனுசரணையுடன் அந்த அமர்வு இறுதியாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது.

பல வருடங்களின் பின் 1.3.00 அன்று திருக்கேதீச்சரத்தில் மகா சிவராத்திரி தினத்திலே வசந்த மண்டபத்திலே சரவணமுத்து (வானொலி) மாமாவும் நானும் நிகழ்ச்சிகளை நெறிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தோம். மட்டக்களப்பில் இருந்து வந்த இளைஞர்கள் மன்றம் மன்றாடிய படியால், ஒரு பஜனை நிகழ்ச்சி நடத்தச் சரவணமுத்து மாமா ஒத்துக் கொண்டு அந்நிகழ்ச்சி அவரின் அறிவிப்புடன் ஆரம்பமானது. இளைஞர்கள் சைவத் திருமுறைகளுக்குப் புறம்பான பாடல்களையும் பாட ஆரம்பித்தனர்.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் வெளியீடான “சிவ வழிபாட்டு” மலரை, நீதியரசர் சி. வி. விக்னேஸ்வரன் முன்னிலையில் மாமன்றத்தின் தலைவரும் வழக்கறிஞருமான கந்தையா நீலகண்டன், வர்த்தகர் ஜெகதீசன் ஆகியோரிடமிருந்து நமசிவாயம் பெற்றுக் கொள்கின்றார்.

நேரம் இரவு இரண்டு மணி இருக்கும். ஆலய அலுவலகத்தில் இருந்த நமசிவாயம் ஐயா பொல்லையும் பிடித்துக் கொண்டு குடுகுடுவென நடந்து, ஓடி வந்தார் என்றே கூற வேண்டும். “ஏய் சரவணமுத்து உனக்கும் மூளையில்லையா? இது என்ன டப்பா பாட்டுக்கள் எங்கள் கோயிலில்?” எனச் சத்தம் போட்டு விட்டார். நிகழ்ச்சியை சரவணமுத்து மாமா உடனே நிறுத்தி விட்டார். இந்த முறை அவர் இளைஞர்களிடம் மன்றாட வேண்டி ஏற்பட்டது. சரவணமுத்து மாமாவும் ஐயாவும் நெருங்கிய நண்பர்கள். “என்ன செய்யிறது இதில் எல்லாம் நமசி மிகவும் கட்டுப்பாடு” எனச் சிரித்துக் கொண்டு சரவண முத்து சமாளித்துக் கொண்டார்.

இப்படியாக எமது சமயநெறி முறை தவறாது திருக்கேதீச்சரத் தலத்தை நிர்வகிக்க வேண்டும் என்பதில் அவர் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார். ஐயாவையும் என்னையும் இன்னும் நெருக்கமான உறவுக்குத் தள்ளிய இன்னும் ஒரு தொடர்பு பொலிகண்டி கந்தவனக்கடவை. ஐயாவின் உறவினரின் நிர்வாகத்தில் இருக்கும் கந்தவனக்கடவையிலும் வளர்ந்த அனுபவம் மட்டுமல்ல கந்தவனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் வள்ளி தெய்வானை சமேத ஆறுமுக சுவாமி பெருமான் மீதும் ஐயாவிற்கு அளப்பரிய பக்தி இருந்தது. எனது தந்தையார் மலேசியாவிலிருந்து இளைப்பாறி, ஊருக்கு வந்த பின்பு, தள்ளாத வயதிலும் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் வழிபட்ட திருத்தலம் அது.

இப்படியான தொடர்புகள் காரணமாக நமசிவாயம் ஐயா என்னை அரவணைப்பதில் மகிழ்ச்சி கண்டார். அந்த அரவணைப்புப் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்ததும் இறைவனருளே.

ஸ்ரீ கௌரியம்பாள் சமேத திருக்கேதீச்சரப் பெருமானின் சேவையிலும் பொலிகண்டி கந்தவனப் பெருமான் வழிபாட்டிலும் என்னை அடிக்கடி தூண்டிய பெருமைக்குரிய நமசிவாயம் ஐயாவின் சிறப்பான குணாதிசயங்களை நினைவுகூர்ந்து சொல்லும்போது, தான் சரியென உணர்ந்ததை வலியுறுத்துவதும் தான் செய்ய நினைத்ததை எப்படியும் செய்து சாதிக்க வேண்டும் என்ற திடசங்கற்பமும் சைவ சித்தாந்தத்தின் சிறப்பை எல்லோரையும் போற்றவைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கமும் முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

ஐயாவின் இன்னும் ஒரு சிறப்பம்சம் என்னவென்றால் பழைய தொடர்புகளை என்றும் ஞாபகத்தில் மீட்டு எடுத்து வைத்து, பழம் பெருமையைப் பேசி அத்தொடர்பில் தான் விரும்பியவற்றைச் சாதிக்க முற்படுவது; முறையற்ற வழியில் மக்களை ஏமாற்றி மத மாற்ற முயற்சிகள் நடத்துவதை அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் கண்டித்து வந்ததுடன் அதே ஆட்சேபனையைக் கிளப்பிய பௌத்த மத நிறுவனங்களுடன் சேர்ந்து முறையற்ற மத மாற்றத்தை தடுப்பதற்கு, சட்டம் ஆக்கப்பட வேண்டும் என அரசினை வற்புறுத்தி வந்தோம். ஜனாதிபதி திருமதி. சந்திரிக்கா குமாரதுங்க அவர்களிடமிருந்து அதற்கு ஆதரவு கிடைக்காத காரணத்தினால் அன்றைய பிரதமராக இருந்த இன்றைய ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சவைச் சந்திக்க அவரின் இல்லத்திற்கு ஒரு தூதுக் குழுவாக பௌத்த நிறுவன பிரதிநிதிகளுடன் சென்றிருந்தோம். இராஜபக்சவைச் சந்தித்ததும் உடனே அவரின் பரம்பரையை எடுத்துரைத்து அவரின் தந்தை தன்னுடைய நண்பர் என்பதையும் ஞாபகமுட்டி ஐயா தொடங்கிவிட்டார். பழைய அனுபவங்களை இராஜபக்சவும் சுவாரஸ்யமாகச் செவிமடுத்ததுடன் ஐயாவை மிகவும் மரியாதையுடன் உபசரித்து நீண்ட நேரம் அவருடன் தான் கதைத்தார். அப்படி மற்றவர்களை வசீகரிக்கும் சக்தியும் பெரியார் நமசிவாயத்திடம் காணப்பட்டது.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தால் “சிவப்பணிச்செல்வர்” எனப் பட்டம் அளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்ட நமசிவாயம் ஐயா திருக்கேதீச்சரப் புனருத் தாரணத் திருப்பணியிலே மிகவும் அக்கறை கொண்டிருந்தார். நான் ஒரு தடவை இந்தியாவிற்குச் சென்ற சமயம் கோயிற் கட்டிடக்கலை சம்பந்தமான நூல் ஒன்றை வாங்கிவருமாறு என்னைக் கேட்டார். அந்த அன்பு வேண்டுகோளை மறவாது தமிழ் நாட்டுக் கலைக் கோயில்கள் என்ற நூலின் இரு பிரதிகளை வாங்கி வந்து ஐயாவுக்கு ஒரு பிரதியைக் கொடுத்து விட்டு ஒன்றை என்னுடன் வைத்திருந்தேன். ஆலயக் கட்டிடக்கலை

நமசிவாயம் மறைவின் பின் முதலாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவில் அவரைக் கௌரவித்து அகிலஇலங்கை இந்து மாமன்றம் சிறப்பிதழாக வெளியிட்ட இந்துஒளி மலர்.

நுட்பங்களை ஆழமாக அவர் அறிந்திருந்தார் என்பதைத் திருக்கேதீச்சர திருப்பணிச் சபைக் கூட்டங்களில் அவர் சொல்லிய கருத்துக்களிலிருந்து அறிந்திருந்தேன். தான் அறிந்த விடயங்களை மேலும் படித்துத் தன் அறிவை வளர்ப்பதில் அவர் மிகவும் ஆர்வமாக இருந்தார். அதனைச் சென்னைப் பல்கலைக்கழக சைவ சித்தாந்தப் பேராசிரியராக இருந்த முனைவர் வை. இரத்தினசபாபதி அவர்களும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

நமசிவாயம் ஐயா மீது பெரும் மரியாதை வைத்திருந்தவர் பேராசிரியர் வை. இரத்தினசபாபதி. 2002 யூலை மாதத்தில் வே.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் பத்தாவது நினைவுப் பேருரையாற்ற எமது மாமன்ற அழைப்பில் இங்கு வந்திருந்த சமயம் அவரை ஊரெழு அகனகசூரியர்

கண்ட நேர்காணல் வினாவிடை மாமன்ற இந்து ஒளியில் 11.10.00 இல் வெளிவந்திருக்கிறது. பேராசிரியர் தந்த இரு பதில்கள் அவர் ஐயா மீது வைத்திருந்த அந்த மரியாதையைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அவைகளை இங்கே தருகின்றேன்.

கேள்வி: சைவ சித்தாந்தப் பெருநெறி தாங்கள் அடிக்கடி குறிப்பிடுவது.

பதில்: வேதங்களின் உயிரோட்டமாக அமைந்துள்ள மகா வாக்கியங்களை ஏற்றுக்கொண்டு அனுபவப் பொருளை வழங்கியும் ஆகமங்களை உடன் கொண்டு அமைக்கப்பெற்ற அனுபவக் கருவூலங்களின் தொகையாக விளங்குவதே சைவ சித்தாந்தப் பெருநெறி. இது சம்பந்தப்பட்டதாக உங்கள் நாட்டைச் சேர்ந்த வணக்கத்துக்கும் போற்றுதலுக்கும் உரிய மூத்த சட்டத்தரணியும், திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச் சபைத் தலைவருமான இ. நமசிவாயம் அவர்கள் எழுதிய “சைவ சித்தாந்தம் கூறும் தத்துவங்களும் தாத்துவிகங்களும் - ஒரு விஞ்ஞான நோக்கு” என்ற அருமையான நூலை இளம் சமுதாயம் படித்து உணரவேண்டும்.

கேள்வி: நிறைவாக, இன்றைய இளைஞர்களுக்குத் தாங்கள் தரும் அறிவுரை?

பதில்: காலம் மாறுகிறது. நான் சிறுவனாக இருந்தபோது தொலைபேசி கிடையாது. என் மகன் பிறந்த பின் தொலைபேசியுடன் வளர்ந்தான். இப்போது என் பேரன் கணனியுடன் வாழ்கிறான். விஞ்ஞான ரீதியாக இவை நன்மை தரும் மாற்றங்கள். ஆனால் அவை எங்கள் வெளிப்புற வாழ்க்கை வசதியை உயர்த்துகின்றன. எமக்குள் இருக்கும் பரம்பொருளை நினைத்து எங்களை உண்மையில் வளர்ப்பது, உயர்த்துவது சமயம்.

நமசிவாயம் ஐயா அவர்களின் வழியில் சைவ சித்தாந்தத்தை அறிந்து தெளிந்தவர்கள் சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை இளைஞர்களுக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டும். இது காலத்தின் தேவை. சைவ சித்தாந்தத்தின் பொருளை இளம் சமுதாயம் அறிந்து, தெளிந்து பயன்பெற வேண்டும்.

பேராசிரியர் இரத்தினசபாபதியின் அறிவுரையை நாங்கள் என்றும் நினைவுகூர்ந்து சைவசித்தாந்த அடிப்படைத் தத்துவங்களை இளைஞர்களுக்கு எடுத்துரைப்பதே எங்கள் சைவப் பெரியார் நமசிவாயம் ஐயாவிற்கு அளிக்கும் உண்மையான அஞ்சலி. அந்த வழியில் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் யாழ். பணிமனையில் இந்து ஆராய்ச்சி நிலையம் அமைத்துச் சைவ வித்தகர் பயிற்சி அளித்து வருகின்றோம். எங்கள் அன்பான வேண்டுகோளினை அமெரிக்கா ஹவாய் ஆதீன ரிஷி தொண்டுநாதன் அவர்களின் ஆசியுடன் ஏற்று அரச சேவையில் இருந்து அடுத்த மாதம் இளைப்பாறி இந்து ஆராய்ச்சி நிலைய இயக்குநராக

ஆன்மீகப் பணிக்கு தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணிக்க ஒத்துக் கொண்டுள்ள செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு. திருமுருகனின் வழிகாட்டலில் நடக்கும் சைவ வித்தகர் பயிற்சியை மேலும் எடுத்துச் செல்ல நமசிவாயம் ஐயாவைப் போற்றி நினைவுகூரும் அன்பர்கள் மாமன்றத்துடன் திரண்டு வந்து உதவுங்கள்.

அதே நேரத்தில் தான் தவறு எனக் கருதும் விடயங்களைக் காரசாரமாகக் கண்டித்து விடுவதிலும் வல்லவர் நமசிவாயம் அவர்கள். அதே நேரத்தில் மனிதநேய மாமணி. வி. கயிலாசபிள்ளை, பிரதித் தலைவர் தவயோகராஜா போன்றோரையும் அணைத்து தம் பணிகளை நிறைவேற்றும் சாமர்த்தியம் அவரிடம் இருந்தது. 99 ஆண்டுகளுக்கு மேல் இப்படிப் பன்முக குணாதியங்களைப் படைத்த பெரியவராக உலாவி வந்த ஐயாவுக்கு நூற்றாண்டு விழா எடுக்க எங்களுக்குப் பலன் கிடைக்கா விட்டாலும் அவரது ஜனனதின நூற்றாண்டு நிறைவு சமயத்தில் அவர் வாழ்ந்து காட்டிய வாழ்வினை நல்லபாடமாக எண்ணி அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் பொழுது அமரர் ஆரம்பித்த நல்ல பணிகளைத் தொடர ஸ்ரீ கௌரியம்பாள் சமேத திருக்கேதீச்சரப் பெருமான் எங்களுக்கு துணை நிற்பாராக.

பாலாவி தீர்த்தத்தின் அருகே அமைந்திருக்கும் விநாயகர் கோயில்.

சிவனருட் செல்வர்

வித்துவான் திருமதி. வசந்தா வைத்தியநாதன்

“எல்லையற்ற இறைமையே இன்பத்தின் ஊற்றாகும்”

-சாந்தோக்கிய உபநிடதம்-

உலகில் மனிதனாகப் பிறப்பது அதிசயமில்லை. மனிதனாக வாழ்வது தான் அதிசயம். ஈசலின் வாழ்வு ஒருநாள்தான்; பட்டாம்பூச்சியின் வாழ்வு பத்து நாட்கள்தான். இப்படி அற்ப உயிர்களாகத் தோன்றுவதிலே என்ன பெருமை? ஏன் பிறந்தோம்? எதற்காகப் பிறந்தோம்? என்று அறியாமலேயே வாழ்ந்து மடிவது ஒரு வாழ்க்கையா? உண்டு, உறங்கி, மக்களைப் பெற்று வாழ்வதை விலங்குகளும் தானே செய்கின்றன. வெந்ததைத் தின்று, வேகாததை எறிந்து வாழும் இலட்சக் கணக்கான மனிதர் கூட்டத்துள் நானும் ஒருவன் என்பதில் என்ன பெருமை? எட்டையபுரக் கவிஞன் கூறுவது போல;

“தேடிச் சோறு நிதம் தின்று - பல
சின்னஞ்சிறு கதைகள் பேசி -மனம்
வாடித் துன்பமிக உழன்று - பிறர்
வாடப் பலசெயல்கள் செய்து -நரை
கூடிக் கிழப் பருவம் எய்தி - கொடுங்
கூற்றுக்கு இரையெனப் பின் மாயும் - பல
வேடிக்கை மனிதரைப் போலே - நான்
வீழ்வே னென்று நினைத்தாயே”

இந்தக் கேள்வி கூனிக்கிடக்கும் மனித இனத்தைத் தட்டி எழுப்பும்.

மனிதன் வாழும் காலம் மிகச் சொற்பமானது. அதிலே நோய் தின்றது போக, இரவு பகலும் அரித்தது போக, மூப்பு கவர்ந்தது போக மிகுதி நாட்கள் தானே நமது நாட்கள். இதனைத் தொண்டரடிப் பொடி ஆழ்வார்,

“வேத நூல் பிராயம் நூறு மனிசர் தாம் புகுவரேனும்
பாதியும் உறங்கிப் போகும் நின்றதில் பதினையாண்டு
பேதை பாலகன தாகும் பிணி பசி மூப்புத் துன்பம்
ஆதலால் பிறவி வேண்டேன் அரங்கமா நகருளானே”

எனப் பாடுகிறார். சரீரம் என்ற சொல்லிற்கே அழியக்கூடியது என்பது தான் பொருள்.

“சீர்யதே இதி சரீர்” விநாடிக்கு விநாடி அழிவை எதிர்கொள்கிறோம். இறந்த காலமும் எதிர்காலமும் உண்டேயல்லாமல் நிகழ்காலம் என்றே ஒன்று இல்லை என்று ஆன்றோர் கூறுவர்.

“பாளையாம் தன்மை செத்தும், பாலனாம் தன்மை செத்தும்
காளையாம் தன்மை செத்தும், காமுறும் இளமை செத்தும்
மீளூமில் வியல்பும் என்னே மேல்வரு மூப்புமகி
நாளும் நாம் சாகின்றோமால் நமக்கு நாம் அழாத தென்னே”

என்று குண்டலகேசி உலகிற்கு உண்மையினைக் கூறும். “இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது, சிவபெருமானை வணங்கி முத்தி பெறற் பொருட்டே” என்ற நாவலர் பெருமானின் வாக்கைத் தனது வாழ்க்கையாக்கி, அழிவுகளை ஆக்கப் படிகளாக்கி, நமது காலத்திலே வாழ்ந்து, திருக்கேதீச்சரப் பெருமானின் திருவடிகளில் நித்யமுக்தியெய்திய சித்த புருசர் சைவத்திரு அமரர் இராசாப்பிள்ளை நமசிவாயம் அவர்கள் தான்.

இந்து சமய விவகார அமைச்சரின் ஆலோசகரான மகேஸ்வரி வேலாயுதத்தின் அருகே நமசிவாயம் அமர்ந்திருப்பதையும் வைத்திய கலாநிதி கதிர்காமநாதன் உரையாற்றிக் கொண்டிருப்பதையும் திருக்கேதீஸ்வர திருப்பணிச்சபை பிரமுகரான சரவணமுத்து மாமா, புலவர் திருநாவுக்கரசு முதலானோரும் நிற்கின்றார்கள்.

1912 ஏப்ரல் 11 ஆம் நாள் ஒரு புண்ணியனைப் பெற்றெடுக்கும் பெருமையுடன் மலர்ந்தது. வடமராட்சியில் புகழ்பூத்த பாரம்பரியம் மிக்க திக்கம் செல்லையா அவர்களின் பெருமையினை உரைக்க திரு இராசாப்பிள்ளைக்கும் அவரது துணைவியாருக்கும் திருமகனாகப் பிறந்தார் நமசிவாயம். பெற்றோர்கள் என்ன காரணத்தைக் கொண்டு குழந்தைக்கு “நமசிவாயம்” என்று பெயரிட்டார்களோ தெரியாது. ஆனால் அக்குழந்தை சைவ உலகில் நமச்சிவாயத் திருமந்திரத்தின் பெருமையை மெய்ப்பித்தது.

“படைக்கல மாகவுன் னாமத் தெழுத்தஞ் செனாவிற் கொண்டேன்
இடைக்கல மல்லே னெழுபிறப் பும் உடைக் காட்செய்கின்றேன்
துடைக்கினும் போகேன் தொழுது வணங்கித் தூநீரணிந்துன்
அடைக்கலம் கண்டா யணிதில்லைச் சிற்றம்பலத்தானே”

என்னும் அப்பர் பெருமானின் திருவாக்கிற்கு வாழ்வியல் இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தவர் சைவப் பெரியார் இரா. நமசிவாயம் அவர்கள். ஒருவன் எத்தனை ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான் என்பது முக்கியமல்ல; அவன் எப்படி வாழ்ந்தான் என்பதே முக்கியம். சைவப் பெரியார் அதிக ஆண்டுகளும் வாழ்ந்தார்; அதிக சாதனைகளையும் செய்தார்.

சிவபூரி குமாரசாமிக் குருக்கள் அவர்களையும் சைவத் தோன்றல் நமசிவாயம் அவர்களையும் பெற்றதனால் அச்சுவேலியின் புகழ் உயர்ந்தது. பெரியார் தனது ஆரம்பக் கல்வியை அச்சுவேலியிலும், மேற்படிப்பினைச் சுழிபுரம் விக்டோரியா, யாழ் சம்பத்திராசியார் கல்லூரி முதலானவற்றிலும் கற்றுத் தேர்ந்தார். பின்னர் சட்டவல்லுநராகத் தன்னை உயர்த்திக் கொண்டார்.

இவரது இல்வாழ்க்கையில் மணம் பரப்பும் மலராக இணைந்து கொண்டவர் வட்டுக்கோட்டைப் பாராளுமன்ற அங்கத்தினராக இருந்த கனகரத்தினம் அவர்களின் புதல்வியார் விஜயலட்சுமி அவர்கள்.

“மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகித் தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.”

நமசிவாயம் அவர்களின் வாழ்வின் நிழலாக நின்று அவரது வாழ்வின் ஏற்ற இறக்கங்களிலே தோள்கொடுத்து உதவிய உத்தமி. பானை பிடித்த பாக்கியசாலியினால் இல்லறம் தழைத்து நன்மக்கட்பேற்றினாற் சிறந்தது. திருமதி. நமசிவாயம் நற்பண்புகளின் உறைவிடம்; சிறந்த வயலின் இசைக்கலைஞர். அவரது முயற்சியினாற் பல இந்திய கர்நாடக சங்கீத விற்பன்னர்கள் இலங்கை வந்து தங்களது இசை வன்மையால் மக்களை மகிழ்வித்தனர். திருமதி. விஜயலட்சுமி கொண்ட கணவனையும் பெற்ற பிள்ளைகளையும் சிகரத்தில் ஏற்றி மனம் மகிழ்ந்தார். அவர்

தொட்டதெல்லாம் பொன்னாகியது. நிறைவான வாழ்வை வாழ்ந்து பூவும், பொட்டும் துலங்க தீர்க்க சுமங்கலியாக இறைபாதம் எய்தினார்.

துணை இழந்த அன்றில் பறவையான நமசிவாயம் அவர்கள் தனது சட்டப்படிப்பு, அரசியல், உயர்வாழ்வு அனைத்தையும் துறந்து “செல்வன் கழலேத்தும் செல்வம் செல்வமே” என்ற ஏகாந்த சிந்தனையுடன் திருக்கேதீஸ்வர ஆலய நிர்மாணப் பணிகளிலே தன்னைப் பூரணமாக ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டார். சைவசித்தாந்தம், ஆகமங்கள், திருமுறைகள், ஆலய சம்பந்தமான கட்டிட நிர்மாணம், முதல் படிமக்கலை ஈறாக அனைத்து துறைகளிலும் தேர்ந்த நுணுக்கமான அறிவைப் பெற்றுக்கொண்டார். இக்கலைகளில் முழுமையான அறிவைப் பெறுவதற்காகக் கிடைத்தற்கரிய நூல்களை வாங்கிக் கற்றுத் தெளிந்தார்.

தனது வாழ்நாளின் இறுதி முச்சுவரை திருக்கேதீஸ்வர நினைப்பையன்றி வேறு எந்த நினைவும் அவரைத் தீண்டியதில்லை. நினைத்து நினைத்து, சிந்தித்து சிந்தித்து, தெய்வத் திருவுருவங்களையும் பூஜாகிரமங்களையும் அமைத்து மகிழ்ந்தார். எந்த ஆலயத்திலும் இல்லாத முறையில் தேவாரப் பதிகம் தேடிய இராஜராஜனுக்கும் செப்புப் படிமம் அமைத்ததோடு மட்டுமல்லாமல் மகோற்சவ காலத்தில் ஒருநாள் திருவிழா நடத்துகின்ற நன்றிமறவா விழுமியத்தையும் இவ்வாலயத்திற் காணலாம். மேலும் உற்சவம் கொண்டருளும் பெருமானாக, திருவுளங்கொள்பவராகச் சோமாஸ்கந்தப் பெருமான் எழுந்தருள்வது சிறப்பானது.

இவ்வாலயத்திற்கேயுரிய தனிச் சிறப்பு, தீர்த்தத் திருநாளிலும் பாலாவிக்கரைக்கு நடராசப் பெருமான் எழுந்தருளித் தீர்த்தமாடிய பிறகுதான் வசந்த மண்டப பூஜை நிறைவேறி, பெருமான் தீர்த்தத்திற்கு எழுந்தருளும் காட்சியும் எங்கும் காணமுடியாத அற்புதமாகும். நடராசப் பெருமானுக்கு வருடத்தில் ஆறுமுறைதான் அபிஷேகம் நடைபெறும். இந்த நடைமுறை மாறி அமைந்திருப்பது இந்த ஆலயத்திலேதான்.

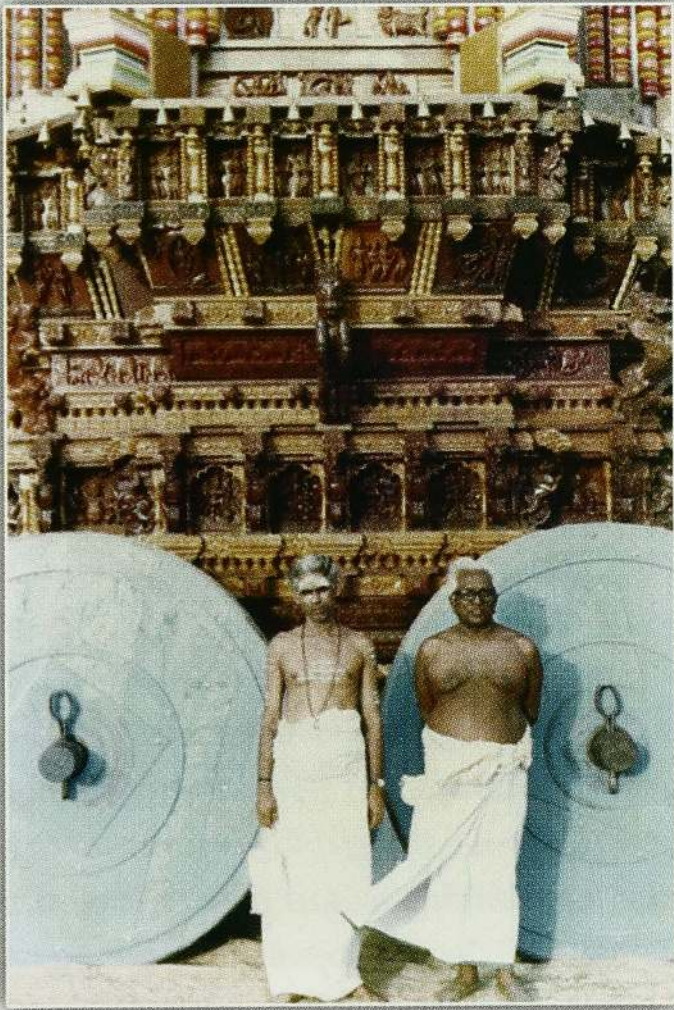
திருவிழாக்களில் மட்டுமன்றி நாஸ்தோறும் நடைபெறும் பூசை முறையிலும் கூட ஒருமாறுதலை இங்கே காணலாம். எல்லா ஆலயங்களிலும் முதலில் விநாயகர்பூஜை, அடுத்தது சிவபெருமானுக்கு - அதற்கடுத்தது அம்பிகைக்கு; இதுதான் வழமை முறை. ஆனால் இங்கு விநாயகரையடுத்து திருக்கேதீச்சர நாதனுக்குப் பூஜை; அது நிறைவுற்ற பிறகு பரிவார மூர்த்திகள் பூஜை; கடைசியில்தான் கௌரியம்பாள் பூஜை. இதற்கான காரணத்தை சிவபூரி பாலசுப்ரமணியக் குருக்கள் அவர்களிடம் கேட்டதில் ஓர் அற்புத விளக்கம் கிடைத்தது. அம்பிகை பூரிமாதா அல்லவா! முழுமுதல் பிரம்மா வரை அனைவருக்கும் தாய்; கருணையால் நெகிழும் மனம் படைத்தவள். தன் குழந்தைகள் பசியோடிருக்க எந்தத் தாயாவது முதலில் உண்பாளா? இது சாதாரண உடல்

கொடுத்த தாய்க்கே முடியாது என்னும் பொழுது தாயறியாக் கருவிலிருந்து உயிருட்டும் தாய்த்துணையான பராசக்தியால் முடியுமா? அதனால்தான் அனைவருக்கும் “நைவேத்தியம்” நிகழ்ந்த பிறகு அவளுக்கு பூஜை, நைவேத்தியம் முதலியன நிகழ்கின்றன என்று குருக்கள் அவர்கள் கூறியபொழுது எனது கண்கள் பனித்தன.

மேலும், சைவப் பெரியார் அமரர் நமசிவாயம் அவர்கள் அதிகார நந்திப் படிமத்தையும், கையில் வேத்திரப்படை காட்சியளிக்க அமைத்திருக்கின்றார். இதனை அவரே, நான் அங்கு சென்றிருந்தபொழுது, எனக்குக் காட்டி மிக மகிழ்ந்தது நெஞ்சிலே பசுமையாக உள்ளது. சரப மூர்த்தி, எங்கும் இல்லாத உயரத்திலான அழகுசொட்டும் சோமாஸ்கந்தர் திருவுருவம் இவையெல்லாம் நம்மை வியப்பிலாழ்த்துகின்றன.

திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்திலேயே தனது உயிரைப் பதித்து வைத்திருந்த அமரர் அவர்களின் மரணமும் ஆடி அமாவாசை புண்ணிய தினத்தில், அப்பர் ஐயாற்றிலே திருக்கயிலைக் காட்சியைக் கண்ட புனிதமான தினத்தில் அமைந்தது அன்னாரது முக்கரணத் தூய்மைக்குச் சான்றாகும். அவரின் திருநாமம் உலகிற் சைவம் உள்ளளவும் நிலைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

திருமுறைக் கலாநிதி
சோ. முத்துக்கந்தசாமி தேசிகர்
உடன் நமசிவாயம்

நானறிந்த நற்றவத்தார் நாடறிந்த நமசிவாயத்தார்

மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன்

திருக்கேதீச்சரப் பணி

வடமராட்சியில் வதிரி ஒரு சிற்றூர். அவ்வூரவர் தியாகராசா என் மாமா. அவருக்கு அந்த ஊரெங்கும் நெருங்கிய உறவினர்கள் திக்கம் செல்லையா உள்ளிட்டோர். திக்கம் செல்லையாவின் அண்ணன் இராசுவின் மகன் நமசிவாயம். அச்சுவேலியைச் சேர்ந்தவர். வதிரித் தியாகராசா மாமா, மறவன்புலவில் மணியகாரன் மகளைத் திருமணம் செய்து பெற்ற ஒரே மகன் சண்முகராசா.

1960 களில் கொழும்புக்கு நான் வந்த காலங்களில் சண்முகராசா அவர்கள் எனக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்த பலருள் நமசிவாயம் அவர்களும் ஒருவர்.

பொலிகண்டியிற் கந்தவனக் கடவையில் முருகனை வழிபட்டு வளர்ந்தவர் நமசிவாயம். தன் சிறுவயதிலேயே தந்தையார் இராசு இறந்துவிட, தன் சிற்றப்பா திக்கம் செல்லையாவுடன் வளர்ந்தவர். சைவ சமய நெறியில் இம்மியும் பிறழாது வாழ்ந்தவர் செல்லையா. சமய தீட்சைகளை முறையாகப் பெற்றவர். தவத்திரு ஈசான சிவனார் என்ற தீட்சா நாமதாரி.

சைவ சமய சாத்திர நூல்களை முறையாகப் பாடங்கேட்டவர். திருவடிப்பேறு எய்தும் படிநிலை கூறும் நூல் “துகளறு போதம்”. சீர்காழிச் சிற்றம்பல நாடிகள் இயற்றிய அந்த நூலுக்குத் திக்கம் செல்லையா விரிவான விளக்க உரை எழுதியுள்ளார். எனின், அன்னாரின் நிழல் சார்ந்த நமசிவாயம் சிறு வயதிலேயே சைவ நெறிகளில் மூழ்கித் திளைத்து வளர்ந்திருப்பாரல்லவா? கொழும்பு, பம்பலப்பிட்டி, சரசுவதி மண்டபத்தில், தென்கிழக்கு மூலையில் உள்ள அறையில் முதன்முதலாகத் திரு. நமசிவாயம் அவர்களைச் சந்தித்தேன். அங்கே திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச் சபையின் அலுவலகம் இருந்தது. சண்முகராசா அங்கு தொண்டுகள் செய்து வந்தார். நமசிவாயமும் தொண்டுகள் செய்து வந்தார்.

அக்காலத்திற் கொழும்பு இந்து இளைஞர் மன்றத்திற் பணியாற்றினேன். தொண்டர் அணியாக; மகாசிவராத்திரி, உற்சவத் திருவிழா ஆகிய இரு நிகழ்ச்சிகளுக்கும் திருக்கேதீச்சரம் செல்வேன்.

கடற்றொழில் ஆராய்ச்சி நிலையத்திற் பணிபுரிந்தேனாதலால் என் ஆராய்ச்சிப் பணிகளுக்காக மன்னார் செல்வேன். எப்பொழுதும் திருக்கேதீச்சர ஆலய வளாகத்தில் தங்குவேன். சண்முகராசா மீது அளவற்ற அன்பும் மதிப்பும் நமசிவாயம் வைத்திருந்தார். எந்தத் தன்னல நோக்கமும் இன்றி, எடுத்த செயலில் ஆர்வமும், ஈடுபாடும் கொள்பவர் சண்முகராசா; ஆட்களைப் பார்க்கார், பணியைக் கூர்மையாகக் கவனிப்பார்; பரந்து அலசுவார்; பணிபுரிபவருடன் இசைந்து குழைந்து உருகிப் பணிபுரியும் பாங்கினராதலால், சண்முகராசாவின் உதவிகள் நமசிவாயத்தின் பணிச் சுமையைக் குறைத்தன. அந்த அலுவலகத்தில் நானும் சில நாட்கள் பணிபுரிந்திருக்கிறேன். உறுப்பினர் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கி, நன்கொடைகளைப் பெருக்கும் நோக்கம் நமசிவாயத்துக்கு இருந்தது. அரசிடம் நன்கொடை கேட்கும் ஆர்வத்தில் இருந்தார்.

நமசிவாயம் அவர்களுடனான தொடர்புகள் வலிமைபெற, அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக் கிளையில் இருவரும் உறுப்பினராக இருந்தமையும் காரணம். மற்றுமொரு தளம் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம். அங்கும் அவரது பணிகள் இருக்கும். நானும் தொடர்பாக இருந்தேன்.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

1970 களின் தொடக்கப் பாதியில் நமசிவாயத்துக்கும் எனக்கும் நெருங்கிய உறவு ஏற்பட்டது.

திருக்கோயில்களில் வழிபடுவோர் குழுக்களை அமைப்பது, திருக்கோயில் ஆட்சியில் அவர்கள் பங்களிப்பது எனக் கோயில்களை மக்கள் மயமாக்கும் கண்ணோட்டத்துடன் அரசு செயற்படத் தொடங்கிய காலம். அக்காலத்தில் ஆட்சியில் பிரதமராகச் சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கா இருந்தார். இந்துத் திருக்கோயில் ஆட்சியமைப்புத் தொடர்பான மறுசீரமைப்புச் சட்ட முன்வடிவைத் தயாரிக்க அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தை அணுகியது அரசு. நீதியரசராக இருந்து ஓய்வுபெற்ற சிவசுப்பிரமணியம் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத் தலைவர். இலங்கையில் உள்ள இந்துச் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பே அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம். கொழும்பில் உள்ள இந்து அமைப்புகளில் இலங்கையின் பல பாகங்களில் இருந்துவரும் உறுப்பினர்கள் இருப்பர். கொழும்பிலுள்ள அமைப்புகளே மாமன்றத்தில் முக்கிய பங்காற்றி வந்த காலம்.

நீதியரசர் சிவசுப்பிரமணியம், கேணல் சபாநாயகம், கே. சி. தங்கராசா போன்றோர் அரசுச் சார்புடையோர். அரசு அவர்களைப் பயன்படுத்தும். அவர்களும் அரசின் நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றவர்களாக, அரசுப் பதவிகளில் இருப்பவராதலும் உண்டு.

மறுசீரமைப்புக்கான சட்டமுன்வரைவை அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தில் விவாதிக்க ஒரு கூட்டம் பம்பலப்பிட்டி சரசுவதி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. நமசிவாயம், சண்முகராசா ஆகியோர் திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச் சபை சார்பில் அங்கு உறுப்பினர். நாற்பதின்மர்வரை கூடியிருந்தனர். அவர்கள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் இருந்து வந்திருந்தனர்.

சட்ட முன் வரைவின் படிபெற்றுப் படித்திருந்தோம். திருக்கோயில் ஆட்சியமைப்புகளில் குறைகள் இருந்தன. ஆனால் சட்டமுன் வரைவில் கூறியன இந்து சமூகத்தின் முதுகெலும்பை உடைக்க வழிவகுக்கலாம் என உணர்ந்தோம்.

நமசிவாயம், சண்முகராசா, கந்தசாமி, ஐ. தி. சம்பந்தன் போன்ற பலருக்கு இதில் ஒத்த கருத்திருந்தது. எனக்கும் அதே கருத்து. ஆனால் அரசு சார்பாளரை மீறி இதைச் சொல்வதில், அதுவும் வலியுறுத்துவதில் கூட்டத்திலிருந்த பலர் தயங்கினர்.

திருக்கேதீச்சரத்தில் நடைபெற்ற இரண்டாவது சிவதொண்டர் மாநாட்டில் நமசிவாயம், கம்பவாரிதி ஜெயராஜ், அபிராமி கைலாசபிள்ளை முதலானோர் கௌரவிக்கப்பட்டு மேடையில் அமர்ந்திருக்கின்றார்கள்.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தில் நான் உறுப்பினனல்லன். எனினும் என் கருத்தைத் தெரிவிக்க விழைந்தேன். அக்காலத்திற் பொறியியல் மற்றும் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் என்மீது அளவற்ற வாஞ்சையுடையோராய் இருந்தனர். பலரை எனக்கு நேரிற் பழக்கமில்லை. ஞானானந்தன், கருணாகரன், இளங்கோ போன்ற பொறியியல் மாணவர் கந்தையா நீலகண்டன் போன்ற சட்ட மாணவர் என் கருத்தை ஏற்றனர். ஏறத்தாழ 20 மாணவர் பம்பலப்பிட்டி இந்து தொடக்கப் பாடசாலையிற் கூடினோம். சட்ட முன் வடிவை எதிர்க்கும் முழுக்கங்களை அட்டைகளாக்கி ஒருவருக்கு ஓர் அட்டை எனக் கையில் பிடித்தோம். அருகிலிருந்த சரசுவதி மண்டபத்துள் வரிசையாக நுழைந்தோம்.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றக் கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. வரிசையாக அட்டைகளுடன் கூட்டத்தினரைச் சுற்றி அமைதியாக வலம் வந்தோம். மூன்று முறை வலம் வந்தபின், தலைவருக்கு அருகில் சென்ற நான், சட்ட முன்வடிவின் படியைத் தீயிட்டேன். நமசிவாயம் எழுந்தார், இளைஞருக்கு மதிப்பளிப்போம்; அவர்கள் எதிர்காலத்தவர்; இந்தச் சட்டமுன் வடிவை ஏற்பது பொருத்தமல்ல என்றார். அவரைத் தொடர்ந்து கந்தசாமி பேசினார். வேறும் சிலர் பேசினர். எந்த முடிவும் எடுக்காமல் கூட்டம் கலைந்தது. நமசிவாயம் உறுதியுடன் எதிர்த்ததால், சட்டமுன் வடிவு கரைந்தது. அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத் தலைமைப் பதவியை மறுநாள் நீதியரசர் சிவசுப்பிரமணியம் துறந்தார்.

ஒத்த கருத்துடைய இருவர், ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பில்லாமலே, ஒரே நோக்கத்தை அடையலாம் என்பதற்கு இந்த நிகழ்ச்சி சான்று. சைவ சமயத்துக்கு இடர்தரும் முயற்சிகளை முளையிலேயே கிள்ளி எறியலாம் என்பதற்கும் அரசு சார்பான தமிழர்களை அறவழியில் எதிர்கொள்ளலாம் என்பதற்கும் இந்த நிகழ்ச்சி சான்று. நமசிவாயத்தின் உறுதியால் மேலும் அவர்பால் ஈர்க்கப்பட்டேன்.

லோரன்சு தெருக் கிழக்கு முலையில் மற்றொரு தெருத் தொடக்கம். அங்கே நமசிவாயத்தின் இல்லம். அவர் என்னை அழைத்துச் சென்றார். புத்தகத் தட்டுகளின் நடுவே அவர் இருக்கை. சட்டப் புத்தகங்களா? பொது அறிவு நூல்களா? சைவ சமயத் தத்துவ நூல்களா? அவர் தீவிர வாசகர்.

அவர் துணைவியார் திருமதி. விசயலட்சுமி அம்மையாரின் விருந்தோம்பலில் மகிழ்ந்தேன். இலங்கை அரசின் கணக்குத் தணிக்கையாளர் நாயகமாக மிக உச்சமான பதவியில் இருந்தவரான கனகரத்தினத்தின் மகளே திருமதி. விசயலட்சுமி. அடிக்கடி அவர் இல்லம் செல்லத் தொடங்கினேன். பொதுவாழ்வில் இணைந்து பணி புரியும் வாய்ப்புகள் பெருகின.

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம்

1973 தொடக்க மாதங்களில் பம்பலப்பிட்டியில் மிலாகிரி அவெனியு, சரசுவதி மண்டபம், இந்து தொடக்கப் பாடசாலை ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக் கிளையின் கூட்டங்கள் மாறி மாறி நடைபெற்ற காலம். தமிழர் உணர்வுகளா, அரசின் மேலாதிக்க நிலையா? அரசுச் சார்பாளரான தமிழர் கருத்தா?

இந்தக் கூட்டங்களில் தமிழர் உணர்வோடு கலந்து செயற்பட்டவர் நமசிவாயம். எனக்கும் அவருக்கும் ஒத்த கருத்து நிலவியமை எவ்வாறு? நிகழ்வுகளில் சந்திப்போம் பேசுவோம், ஏதோ முன்கூட்டியே பேசி வந்தவர்கள் போல ஒத்துக் கருத்துரைப்போம்.

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக் கிளையின் தலைவர் நீதியரசர் தம்பையா விலகவேண்டும் என ஒரு கூட்டத்தில் வலிந்து குரல் கொடுத்தேன். வியப்பு என்னவென்றால் எனக்கு ஆதரவாக வந்த குரல்களுள் முதன்மையானது நமசிவாயத்தினதாம். பின்னர் ஈழவேந்தன் குரல் கொடுத்தார்.

அடுத்த சில நாட்களுள் நீதியரசர் தம்பையா பதவி விலகினார். அரசு சார்பாளர் பலர் விலகினர். தமிழ் உணர்வாளர் கை வலிவுபெற்றது. அரசின் மேலாதிக்கத்தை நேரே எதிர்கொள்ள, உட்பகை நீங்கிக் கையாளும் நிலை வந்தது.

யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நடந்தால், அதனைக் கலைக்க அரசு உயிர்களைப் பலிகொள்ளும் எனச் சரசுவதி மண்டபத்தில் நடந்த கூட்டம் ஒன்றிலே நமசிவாயம் கூறினார். முன்கூட்டியே ஊகிக்கும் இயல்பு அவருடன் கூடப் பிறந்தது.

மாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற முன், மிகச் சிலர், அஞ்சா நெஞ்சினர் ஆதரவு தந்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள மாநாட்டுச் செயலகம் வந்தனர். நமசிவாயம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு முன்கூட்டியே வந்தார். நிகழ்ச்சி ஏற்பாடுகளைக் கவனித்தார்.

அரசு அனுமதி மறுத்த காலங்களிலும், பின்னர் அனுமதி வழங்கிய காலங்களிலும் அவர் எம்முடன் கலந்திருந்தார். மாநாடு வெற்றிபெற உழைத்தார். மாநாட்டிறுதி நாள் கலைஞர்களுக்குப் பரிசளிப்பு விழா; வீரசிங்கம் மண்டபத்தின் முன் நிற்கிறேன். தொண்டர்களுக்கு உரிய கருத்துரைகளை வழங்கிக்கொண்டிருந்தேன்.

“சச்சி” என்ற குரல், தொடர்ந்து “றெஸ்ற் ஹவுஸ்” பக்கமாகப் போனேன். அங்கே அல்பிரட் துரையப்பா நிற்கிறார்; ஆளுக்கு முகம் சரியில்லை. “என்ன நடக்குமோ? கவனமாயிருங்கோ.” இது நமசிவாயத்தின்

எச்சரிக்கை. அன்று இரவு 9 உயிர்கள் பலியான சோக நிகழ்வு; கூட்டமே பாதியில் கலைந்த கலக்க நிலை; அரசுக் காவலர் படை வந்ததால் விளைந்த நிகழ்வுகள்; முன்கூட்டியே ஊகிக்கும் இயல்பு நமசிவாயத்துடன் கூடப் பிறந்தது. சில ஆண்டுகளின் பின்னர் ஐ. நா ஆலோசகராக வெளிநாடு போய்விட்டேன்.

மயிலாப்பூர் சந்திப்புகள்

1986 தை தொடக்கம் சென்னையில் வாழத் தொடங்கினேன். அக்காலத்தில் மயிலாப்பூர் பாபநாசம் சிவன்தெருவில் நமசிவாயம் வாழ்ந்தார். எழும்பூரிலிருக்கும் எங்களில்லம் வருவார். என் தந்தையார் சென்னையில் இருந்த காலம் அது. என் தந்தையாருக்கும் அவருக்கும் நெருங்கிய நட்பு. அவர் சொன்ன நிகழ்ச்சி ஒன்றை இங்கே பதிவு செய்கிறேன். திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணி சபை நிகழ்ச்சிக்காக யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார் நமசிவாயம். நகருள், கதிரேசன் கோயிலடியில், என் தந்தையாரின் சிறீ காந்தா அச்சகத்திற் சந்திக்கிறார். அங்கிருந்து சைவ பரிபாலன சபைக்குப் போகவேண்டும். என் தந்தையார் ஈருருளியை ஓட்டுகிறார். பின் இருக்கையில் நமசிவாயம்.

என் தந்தையாரின் எடை 55 கிலோ. நமசிவாயத்தின் எடையோ 85 கிலோவுக்குக் குறையாது. எவ்வாறோ இருவரும் ஈருருளியிற் சைவ பரிபாலன சபையை அடைகிறார்கள். அங்கே தங்கித் திருக்கேதீச்சர சபைப் பணியைப் பார்க்கிறார்கள். மீண்டும் என் தந்தையார் ஈருருளி ஓட்ட, நமசிவாயம் பின்னிருக்கையில் அமர, யாழ்ப்பாணம் பேருந்து நிலையத்துக்கு வருகிறார்கள். எவ்வாறு என் தந்தையார் எப்பக்கமும் சாயாமல், உடைந்த தார்ச் சாலைக் கரையோர வழியாக ஈருருளியை ஓட்டியிருப்பார் என்ற கவலை எனக்கு இப்பொழுது நினைத்தாலும் ஓயாது.

இருவரும் ஒருவரோடொருவர் அன்பு கொண்டாடிய, இணைந்து பணிபுரிந்த இது போன்ற நிகழ்வுகள் பலவற்றைச் சென்னைச் சந்திப்புகளிற் பேசுவார்கள். கணபதி சிற்பியார் சீசெல்சு நாட்டிற் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு வரைபடம் உருவாக்க வேண்டும். என் தந்தையாரையும் என் மைத்துனரையும் என்னையும் தன் வண்டியில் அழைத்துக் கொண்டு மாமல்லபுரம் சென்றார் நமசிவாயம். கணபதி சிற்பியார் முதல்வராக இருந்த மாமல்லபுரம் சிற்பக் கலைக் கல்லூரிக்குச் சென்றோம். கணபதி சிற்பியாருடன் பேசினோம். சில மாதங்களின் பின் கணபதி சிற்பியார் சீசெல்சுக்குச் சென்றார். அங்கே அழகான பிள்ளையார் கோயில் ஒன்று எழுந்து நிற்கிறது.

கணபதி சிற்பியாருக்கும் நமசிவாயத்துக்கும் பாசப் பிணைப்பு. ஏதோ கூடப் பிறந்தவர்கள் போலப் பேசிக் கொள்வார்கள். சிற்பக் கலையில்

ஈடுபாடு, அக்கலையின் நுணுக்கங்களிற் பட்டறிவு, கோயில் அமைப்பு விதிகளில் தெளிவு, சைவ சமயச் சாத்திரங்களில் ஊறிய இறுக்கம் யாவையும் நமசிவாயத்திடம் கண்டவர் கணபதிச் சிற்பியார்.

தமிழக அரசு நிதி வழங்கியும் பிற நிதிகளையும் கொண்டு தமிழகத்திலே கருங்கல் சிற்பப் பணிகள் திருக்கேதீச்சர ஆலயத்துக்காக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. கணபதி சிற்பியார் மேற்பார்வையில் நமசிவாயம் தூண்டுதலில், காரைக்குடியிலும் பழனியிலும் மாமல்லபுரத்திலும் இப்பணிகள் நடந்ததாக அறிந்து கொண்டேன்.

சைவத்தின் மாண்பு

திருப்பனந்தாள் காசி மடம், தமிழ் நாட்டின் சைவப் பீடங்களுள் ஒன்று, வடக்கே, காசி, கேதாரம் வரை அறநிலைச் சொத்துகள் பெருகிய மடம். திருப்பனந்தாள் காசி மட அதிபர் சென்னைக்கு வந்தால் தங்குவதற்குப் பல இடங்கள் உள்ளன. ஆனால் அவர் நேரே மயிலாப்பூர் செல்வார். நமசிவாயம் இல்லத்திலே தங்குவார்.

எவர் ஒருவர் சைவ சமயத் தத்துவங்களைத் நமசிவாயத்திடம் ஒருமுறை உரையாடுகிறாரோ, பின்னர் அவர் நமசிவாயத்தை விட்டகலார். சென்னையில் கிடைக்கும் அரிய காலத்தைத் நமசிவாயத்துடன் உரையாடிக் களிப்போம் எனக் கருதி, அவரில்லத்திற்கே வந்து தங்கும் துறவி, திருப்பனந்தாள் காசி மட அதிபர். மரபுகளை அறிந்த நமசிவாயம், துறவிகளுக்குரிய மாண்புடன் அதிபருக்கு விருந்தோம்புவார்.

திருவாசக மடத் திறப்புவிழாவில் நமசிவாயம்: மன்னாரைச் சேர்ந்த சைவர்கள் அவரோடு வந்து நட்புறவு கொண்டாடி, அவரைக் கௌரவித்து பூரிப்படைவார்கள்.

அதே சமயம் சைவத் திருமடங்களின் குறைகளை வெளிப்படையாகக் கூற, அதுவும் அதிபரிடமே கூறத் தயங்கமாட்டார்.

அண்டத்தின் இயக்கம் பற்றிய இயற்பியல் கருத்துக்கும் நடராச தத்துவத்துக்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்கிய ஆங்கில நூல் ஒன்றை, புகழ்பெற்ற மேலைநாட்டு இயற்பியலாளரின் நூல் ஒன்றை அனைவரிடமும் காட்டி விளக்குபவர் நமசிவாயம். தகுதியானவருக்குப் படி ஒன்றை அன்பளிக்கவும் தயங்கார்.

சைவ சமயக் கருத்துகளை உள்ளடக்கிய நூல்களை எழுதினார். அத்தகைய அருமையான நூல் ஒன்றை அச்சிட்டுக் கொடுத்தேன். தான் படித்துப் பயன்பெற்ற முருகேசு பண்டிதரின் (கிறித்தவர், நீர்வேலியூர்) சிவஞானசித்தியார் சுபட்ச வசனம் நூலை என்னிடம் தந்து மீள்பதித்தார்.

நேபாள மன்னருக்கும் இவருக்கும் இருந்த தொடர்பாடல் காரணமாக நேபாளத்தார் நடத்திய உலக இந்து மாநாட்டுக்கு இவரை அழைத்திருந்தனர். நாகபுரிக்குக் கிழக்கே இராய்ப்பூரில் மாநாடு; என்னையும் வருமாறு அழைத்தார். உடன் சென்றேன். உடல் நலமற்ற காலத்திலும் விடாது சென்றார். இலங்கையில் இந்துக்களுக்கான துன்பத்தை விளக்கினார். என்னையும் பேசச் சொன்னார். பின்னர் இதே அமைப்பினர் தென்னாபிரிக்காவிலும் மாநாடு நடத்தினர். அங்கும் சென்று வந்தார் எனப் பின்னர் அறிந்தேன்.

சிவனை வழிபடுவதே வாழ்வு. சைவமே நெறி. இவை நமசிவாயத்தின் கொள்கை. புறம் போகேன் என்ற திருவாசகக் கொள்கையார். அனைத்துத் தத்துவங்களையும் படிப்பார். படிக்கப் படிக்கத் தனக்குச் சைவத்தின் மேலுள்ள நம்பிக்கை பெருகும் என்பார்.

வேதாந்த தத்துவங்களின் சிறப்பை அறிந்தவர். ஆனாலும் சைவத்தின் மாண்பை வேதாந்தம் வழி தெளிவார். வேதாந்திகளின் ஆங்கில உரை வீச்சில் மயங்கி, தத்துவ மயக்கத்தில் உழல்வோரைச் சாடுவார்.

திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச் சபைக்குள், இவ்வாறு மயங்கி உழல்வோரின் வாடையும் வரக்கூடாதென்பதில் தெளிவாக இருந்தார். சைவத்தில் ஊறியவர்கள் என நம்பி, அழைத்து வந்தேனே! சபைக்குள் அறிமுகம் செய்தேனே! சபைப் பொறுப்பில் இருந்தவாறே வேதாந்திகளின் உரைவீச்சில் மயங்கி, அவர்களின் காலில் வீழ்ந்து வணங்குகிறார்களே! அக்கருத்துகளைச் சபைக்குள் புகுத்த முயல்கிறார்களே! இவர்களை அறிமுகம் செய்த பாவியானேனே! வருந்தி என்னிடம் முறையிடுவார். அவர்கள் யார் என எனக்கு அடையாளம் காட்டமாட்டார்.

சபையின் நிதி நிர்வாகத்திலே தான் அறிமுகம் செய்தவர்களால் ஏற்படும் குழப்பங்களையும் தன்னலம்சார் சேமிப்பு முதலீட்டுக் கொள்கைகளையும்

பொறுக்க முடியாது நமசிவாயம் மனம் புழுங்கிய காலங்களில் அவருடன் இருந்தேன். தன்னலமற்றவர்கள் என்று நம்பினேன். பிழைவிட்டேன் என மனம் நொந்து கூறுவார். எவருக்கோ குடியரிமை பெறுவதற்காகச் சபைக்கான மலேசிய நன்கொடைகளை இவர்கள் மடைமாற்றிய செய்திகளால் தான் துன்புறுவதாக என்னிடம் வருந்திக் கூறுவார்.

என்னிடம் அவர்களை அடையாளம் காட்டாமலே பேசுவதால், இவர் வருத்தத்துக்குக் காரணர் யார் என என்னால் இறுதிவரை அறியமுடியவில்லை. ஆட்களைப்பார்க்காதவர், ஆட்டத்தைப்பார்ப்பவர். எனவே ஆட்களை ஊகிக்கவும், முடியாதவாறு தப்பாட்டத்தை மட்டும் தெளிவாக்குவார். இராசாராம் மரீனாக் கடற்கரையிற் புலர்காலை நடை நண்பர்களாகப் பலரை அறிந்து வைத்திருந்தார். நமசிவாயம் அவர்களில் ஒருவர், காலப்போக்கில் விலகினாலும் இராசாராமுடனான நட்பு நெருக்கமாகத் தொடர்ந்தது.

பெரியாரின் தனிச் செயலராக, அண்ணாவின் தொண்டனாக, எம்ஜியாரின் நண்பராக இருந்து, மக்களவை உறுப்பினர், சட்டப் பேரவைத் தலைவர், அமைச்சர் எனப் பல பதவிகளை அலங்கரித்த க. இராசாராம், சேலத்திலே செல்வாக்கான குடும்பத்தவர்.

இருவரும் ஒருவரில்லத்துக்கு மற்றவர் வருவதும் இணைந்து நிகழ்ச்சிகளுக்குப் போவதுமாகத் தம் நட்பை வளர்த்தனர். அந்த நட்பு வட்டத்துள் என்னையும் இணைத்துக்கொண்டனர். க. இராசாராம் இல்லத்தில் காலை இடலியை விரும்பி உண்பது போலவே, நமசிவாயம் இல்லத்தில் மதிய உணவை விரும்பி உண்பேன்.

இராசாராம், நமசிவாயம் இருவருக்கும் வாரந்தோறும் எண்ணெய்க் குளியலால் தசைச் சோர்வைப் போக்குபவரை என்னிடமும் அனுப்பினர். எனக்கு அவர் பயன்படவில்லை.

இருவருக்கும் நினைவாற்றல் அதிகம். அரசியலை அலசும் அதே நேரம், அரசியல்வாதிகளையும் அலசுவர். செல்வாக்கான குடும்பங்களின் வாழ்வுமுறை அவர்கள் அலசலிலே தோயும்.

தமிழரின் பண்பாட்டுக் கூறுகளால் ஈர்க்கப்பட்ட இருவருக்கும் நூல் வாசிப்பும் தொடர்பான அலசலும் பொழுதுபோக்கு.

தமிழ்த் தேசிய உணர்வின் விலை

நமசிவாயத்தின் உற்ற நண்பர் மற்றும் உறவினர் வி. நவரத்தினம். முன்பு ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர். கனடாவில் வாழ்ந்து வந்தார். சென்னைக்கு வந்த அவர் மகனார், நூல் ஒன்றை அச்சிட விரும்பினார். தமிழ் நாட்டினத்தின் தோல்வியும் எழுச்சியும்

என்ற வி. நவரத்தினத்தின் அந்த ஆங்கில நூலை அச்சிடுமாறு நமசிவாயம் என்னைப் பணித்தார்.

அச்சிட்ட காலங்களில் தமிழ் நாட்டில் நடந்த நிகழ்வுகளால் அந்த நூலை முழுமையாக அச்சிட முடியாதமை பற்றி நமசிவாயத்திடம் விளக்கினேன். அந்த நூலைக் கனடாவில் மறுபதிப்புச் செய்தபொழுது முழுமையாக அச்சிட்டனராம்.

உவந்து உறைபவர்

இந்தியாவுக்குத் திரும்பி வரமுடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் நமசிவாயத்தின் எஞ்சிய நெடுவாழ்வின் நிறைவடையா ஏக்கமாகத் தொடர்ந்தது.

பருத்தித்துறையில் வந்திறங்கும் தமிழகப் பொருள்களைச் சுமைகாவிகள் தோட்சுமையாக எடுத்துச் செல்லும் பாதையில் அவர்கள் ஓய்வாக இருக்கத் தெருமுடி மடமும் கிணறும் கொண்ட வதிரியிலும், திக்கத்திலும் சிறுவனாக வளர்ந்தவருக்கு இந்தியத் தொடர்புகளே சுவாச மூச்சு.

இந்தியத் தொடர்புகள் கனவல்ல, நாள்தோறும் காணும் நனவாக வளர்ந்தவருக்கு, இறுதிக் காலத்தில் இந்தியப் பயணம் கனவாகியமை காலத்தின் கோலம்.

1997 இல் சென்னையில் ஒரு மாதம் நான் சிறையில்; தொடர்ந்து 2000 ஆம் ஆண்டில் இந்திய அரசு என்னையும் நாடுகடத்த முயன்றது; ஆணையைத் தந்தது. பின்னர் சென்னை நீதிமன்றத்திலேயே என் கடவுச் சீட்டு முடங்கியது. நீதிமன்றப் பாதுகாப்பில் இந்தியாவில் இதுவரை தங்கியுள்ளேன். எனவே நமசிவாயத்துடன் நேரடித் தொடர்பு இல்லை.

சென்னை நீதிமன்ற அனுமதியுடன் 2003 இல் இலங்கை சென்றேன். திருக்கேதீச்சரம் சென்றேன். நமசிவாயம் அவர்களுடன் தங்கினேன். திருக்குடமுழுக்கு நன்னீராட்டு விழாவைத் தன் வாழ்நாளிலேயே காணத் துதி செய்து விரும்பினார், கண்டு களிக்குமாறு திருக்கேதீச்சரநாதனார் துதிசெய்தவருக்கு அருள் செய்தார். அக்காலத்தில் அவருடன் அங்கு இருந்தேன். நமசிவாயம் அவர்களுடன் ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுகாலத் தொடர்பு. எத்தனையோ நிகழ்வுகள். எத்தனையோ கருத்துப் பரிமாறல்கள்; எத்தனையோ முரண்பாடுகள்; எத்தனையோ இசைந்த இயல்புகள்; சில வரிகளிலோ, சில பக்கங்களிலோ சொல்லி முடிக்க முடியாத செய்திகள்.

சிவநெறிக் காவலர் இரா. நமசிவாயம்

சாந்தி நாவுக்கரசன்
பணிப்பாளர்,
இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

அருள் நெறியின் சார்பில் வாழ்வினை முன்னெடுத்து உலகியலைச் சீரமைக்க வித்திட்டவர்கள் வழியில் அமரர் இராசாப்பிள்ளை நமசிவாயம் அவர்களைச் சிறப்பாகக் கூறலாம். “திருவாய் பொலியச் சிவாயநம என்று நிறணிந்தேன்.” என இடையறாது ஒதிக்கொண்டு அப்பர் சுவாமிகளின் வழியிற் சரியைத் தொண்டாற்றிய உத்தமர் அவர்.

சட்டம் படித்த சட்டத்தரணியாக இருந்தாலும், சிவத்தொண்டாற்று வதிலும் பின்னிற்கவில்லையே! பத்து வருடகாலமாகத் திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச்சபையின் தலைவராக இருந்து ஆலயத்திற்குப் பஞ்ச ரதங்களை நிர்மாணித்தும் மகாபலிபுரத்து சிற்பக்கல்லூரி ஸ்தபதிகளைக் கொண்டு கலைநயம் மிக்க சிற்பங்களை ஸ்தாபகஞ் செய்தும் பெரும் தொண்டாற்றினார்.

திருமுறைகளைத் தொகுத்த நம்பியாண்டார் நம்பிக்கும் அவற்றைத் தொகுப்பித்த இராஜராஜ சோழனுக்கும் சிலை அமைத்த சைவப் பெரியார் அமரர் நமசிவாயம்.

“அறவோர்க்களித்தலும், அந்தணரோம்பலும்
துறவோர்க்கு எதிர்தலும் தொல்லோர் சிறப்பு”

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA

என்பதற்கு அணிகலனாக வாழ்ந்தமையைச் சிறப்பித்து திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 2002 இல் அவரைக் கௌரவப்படுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

“ஊழிற் பெருவலியாவுள மற்றொன்று
சூழினும் தான் முந்துறும்”

திருக்கேதீச்சரப் பெருமான் மீதான பற்றுடனும், பக்தியுடனும் 99 ஆண்டு காலம் சைவநெறியிற் பெருவாழ்வு வாழ்ந்து சிவபதம் அடைந்த பெருமகனார் அவர்.

திருக்கேதீச்சரத்தில் நித்திய பூசை, மகோற்சவம், கும்பாபிஷேகம் என எல்லா வகையான கிரியைகளும் வழிபாடுகளும் மிகச் சிறப்புற

உரிய காலக்கிரமங்களுக்கமைய இடம் பெறுவதற்கான ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டும், ஆலய அறங்காவலர்களுக்கு முன்னுதாரணமாகவும் விளங்கியவர். இவ்விடயங்களில் ஆலோசனை வழங்கவல்ல அறிவும், அனுபவமும், ஆளுமையும் மிக்க ஒருவராகவும் விளங்கிய அமரர் நமசிவாயம் ஏறக்குறைய நாற்பது ஆண்டுகள் வரை திருக்கேதீஸ்வர ஆலய திருப்பணிச் சபை செயலாளராகவும், தலைவராகவும் பதவி வகித்துப் பணியாற்றிய காலப் பகுதி திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்தின் வரலாற்றின் மிகச் சிறப்பானதொரு அத்தியாயமாகும்.

அமரர் நமசிவாயம் திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிக்கு மேலாகச் சைவத் திருமுறைகள், சைவசித்தாந்தம், சைவம் என்பன சார்ந்த பல கட்டுரைகளைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதியுள்ளார். “சைவ சித்தாந்தம் கூறும் தத்துவங்களும் தாத்துவிகங்களும்” என்ற சிறந்த சைவ சித்தாந்த நூல் ஒன்றை எழுதியுள்ளார். இந்நூல் அவர் மெய்ஞானத்திலே பெற்றிருக்கும் ஆழ்ந்த அறிவையும், அதனை விஞ்ஞானத்துடன் இணைத்து நோக்கும் எழுத்தாற்றலையும் எடுத்துக்காட்டச் சிறந்த சான்றாகும். சிறந்த ஆங்கில மொழிப்புலமையும் மிக்க பேரறிஞர் அவர்.

ஆறுமுகநாவலர் பெருமானின் அருள்மொழிகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்த சைவப் பெரியார். சிவனே முழுமுதற் கடவுள்; திருவைந்தெழுத்தே மூலமந்திரம்; சிவனை வழிபடச் சிவலிங்கமே உன்னதமான அடையாளச் சின்னம்; அதுவே வேத ஆகம விதி.

ஐந்தாவது உலகச் சேக்கிழார் விழாவில் “சிவதொண்டர் மாமணி” எனும் பட்டம் வழங்கி நமசிவாயம் கௌரவிக்கப்பட்ட அரங்கம்.

சைவத் தமிழ் உலகம் போற்றும் சைவப் பெரியார் இரா. நமசிவாயம்

சின்னத்துரை தனபாலா
அறங்காவலர்,
கொழும்பு சைவ முன்னேற்றச் சங்கம்.

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக
அஃதிலார் தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று”

என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. இவ்வகையிலே தோன்றி, சைவப் பெருமக்களின் பேரன்பிற்கும் பெருமதிப்புக்கும் உரியவராக வாழ்ந்து மறைந்த சைவப் பெரியார் இரா. நமசிவாயம் அவர்களது சைவத் தமிழ்ப்பணி என்றென்றும் மறக்க முடியாதது. போற்றுவதற்குரியது.

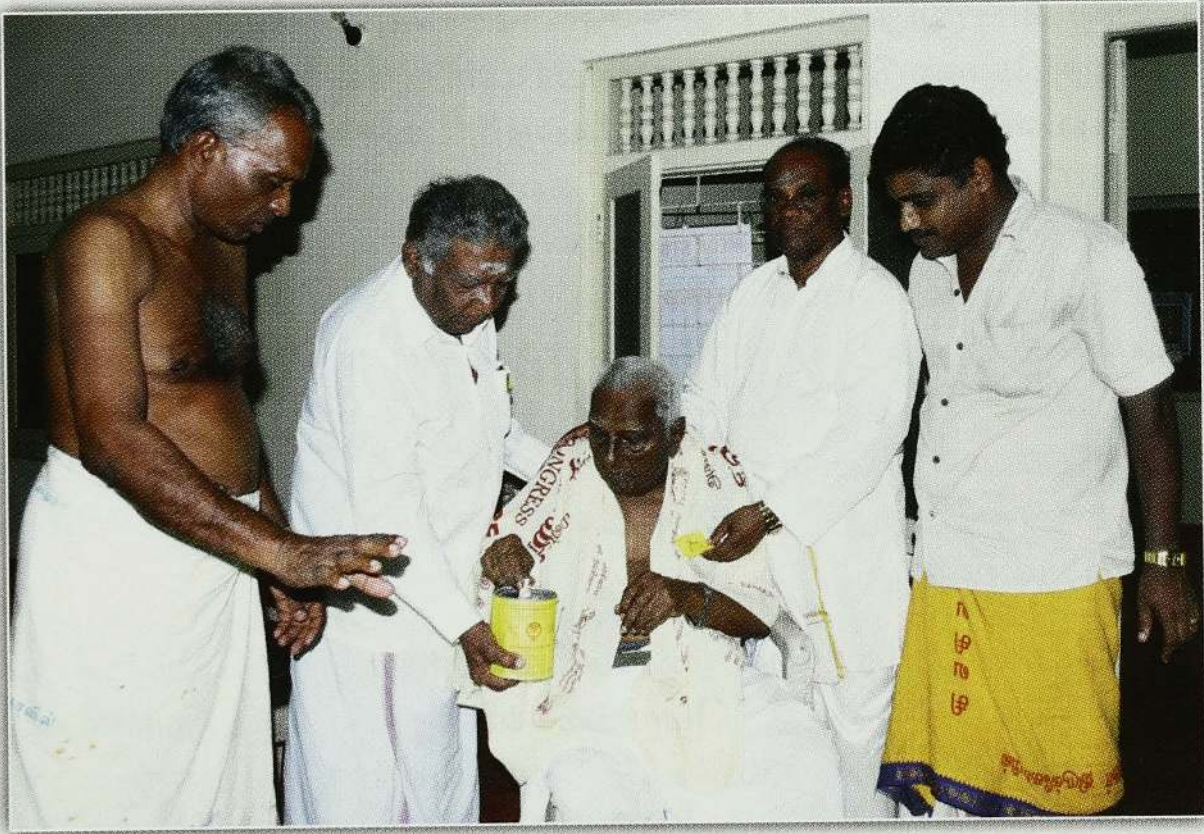
சைவ ஆகம விதிமுறைகளுக்கும், சைவசமய நெறிமுறைகளுக்கும் அமையச் சைவ மக்களது வாழ்வு அமையவேண்டும் என்பதில் தீவிர ஆர்வம் கொண்டிருந்ததுடன் இதனூடாகச் சமூகத்தை வழிநடத்துவதிற் பெரும் பங்குகொண்டு உழைத்த பெரியார் அவர். சைவப் பாரம்பரிய நெறிமுறைகளைச் சைவக் குருமார்களும், சைவ மக்களும் சரியாகப் பேணவேண்டும் என்பதிலும் தீவிர கவனம் செலுத்தி வந்தவர். அந்த வகையில் வாழ்ந்தும் காட்டியவர். சைவப் பாரம்பரிய விதிமுறைகளுக்கும், நெறிமுறைகளுக்கும் மாறுபட்டவகையிலான நிகழ்வுகள் இடம்பெறுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில், அவற்றைத் துணிச்சலுடன் சுட்டிக்காட்டித் திருத்தம் செய்வதில் இரா. நமசிவாயம் முன்னின்று செயற்பட்டவர். சைவ சித்தாந்தம் தொடர்பாக அவரால் எழுதி வெளியிடப்பட்ட நூல்களில் இது சம்பந்தமான கருத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்துக்காட்டியிருப்பதையும் சிறப்பாகச் சொல்லலாம்.

தென்னிந்தியாவிலுள்ள பல சைவ ஆதீனங்களது பெருமதிப்பையும் இந்திய அரசியல் அறிஞர் பெருமக்களினதும் எழுத்தாளர்களினதும் தொடர்பை மட்டுமன்றி நம்நாட்டு அரசியல்வாதிகளினதும், அறிஞர் பெருமக்களினதும் எழுத்தாளர்களினதும் தொடர்பையும் பெற்றிருந்தார்.

இரா. நமசிவாயம் அவர்களின் சிவபக்தி, அவரைத் திருக்கேதீஸ்வர ஆலய திருப்பணித் தொண்டில் இணைத்துக்கொண்டது என்று சொல்லலாம். திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்தின் வளர்ச்சிக்கும் சிறப்புக்கும் இவரது சேவையும். அயராத உழைப்பின் ஊடான பங்களிப்பும் பெரிதும்

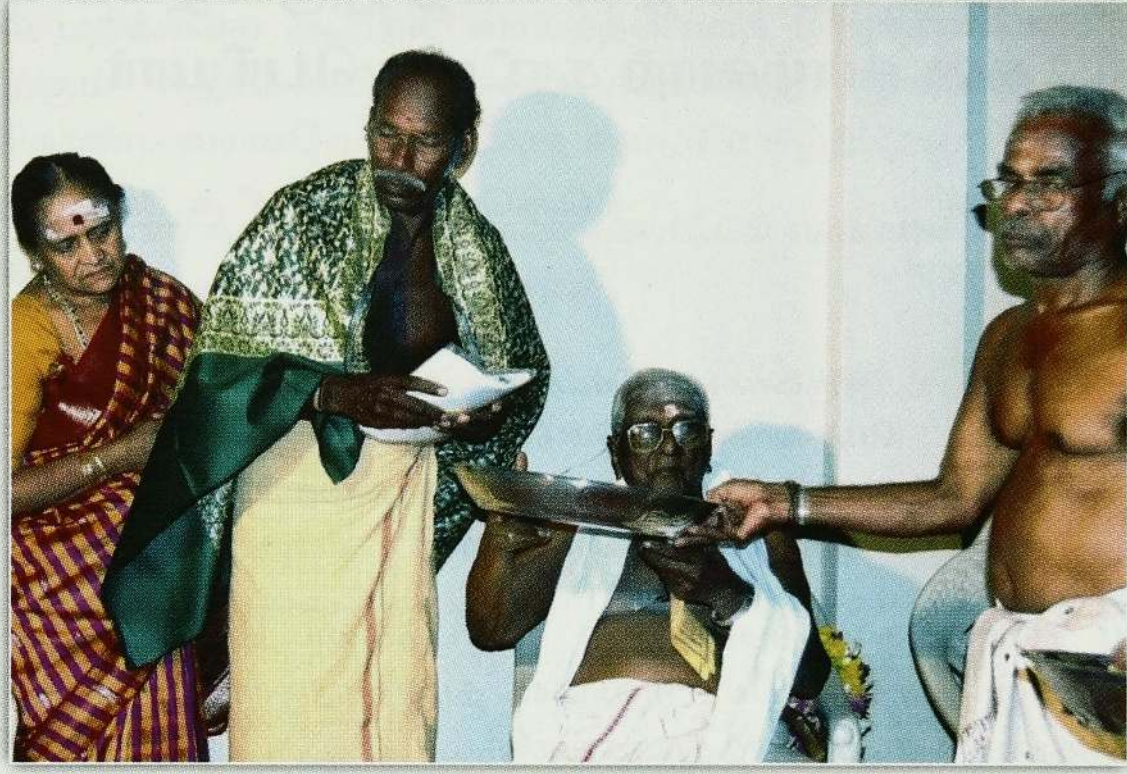

துணையாக இருந்திருப்பது வரலாற்றுப் பதிவாக அமைந்திருக்கிறது. சைவ சமயத்தின் சின்னமாகவும், கொடியாகவும் போற்றப்படும் நந்திக்கொடியைக் சைவப் பெருமக்களுக்கு இலவசமாக விநியோகித்து வருவதுடன் அதன் பெருமைகளையும் முக்கியத்துவத்தையும் பரப்பும் வகையிலான எனது முயற்சிக்கும் பணிக்கும் நமசிவாயம் பெரிதும் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் தந்து என்னை ஊக்குவித்து வந்தவர் என்பதைச் சிறப்பாகச் சொல்ல வேண்டும். சைவாலயங்களின் கோபுரங்களில் நந்திக்கொடி பறக்க விடப்பட வேண்டும் என்பதில் ஆர்வமும் விருப்பமும் கொண்டிருந்தவர். இந்த வகையில் திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தின் கோபுரத்தில் நந்திக்கொடி நிரந்தரமாகவே பறந்து கொண்டிருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தவர். நாயன்மார்களது தேவாரப் பதிகங்களுக்கு மிகுந்த மதிப்பையும் கௌரவத்தையும் கொடுத்து வந்திருப்பதுடன் ஆலயங்கள் தோறும் பக்தி பூர்வமாகத் திருமுறைகளை ஓத வேண்டும் என்பதற் பெரிதும் அக்கறை கொண்டு, அதற்கான ஒத்துழைப்பையும் அவர் வழங்கிவந்துள்ளார் என்பதையும் சிறப்பாகச் சொல்ல வேண்டும்.

2010 ஆம் ஆண்டில் சிவராத்திரி தினத்தில் உலக சைவப் பேரவையின் கொடிதினத்தில் மன்னார் மக்களுடன் நமசிவாயம்

திருவாசக மடத்தைக் கட்டிய கலைஞர்களுக்கு நமசிவாயம் கௌரவம் வழங்குகிறார். இக்கலைஞர்கள் மன்னார் மாவட்ட இந்து சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நமசிவாயம் திருக்கேதீச்சரத்தில் இருந்த காலத்தில் அங்குள்ள சிவனடியார்களோடும் சமுதாயத்தோடும் நெருங்கிப் பழகி நல்லுறவுகளை ஏற்படுத்தினார்.

அவர் சமயத்தின் ஊடாகச் சமூகத்திற்குச் செய்திருக்கும் சேவைகளும் என்றென்றும் போற்றப்பட வேண்டியனவாகும். இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை விடயத்திலும் பெரிதும் அக்கறை கொண்டிருந்ததுடன், பிரச்சினை தீர்க்கப்படுவதுடன் அதன் ஊடாகத் தமிழ் மக்களுக்கு விடிவும் நல்லதொரு எதிர்காலமும் கிடைக்கவேண்டும் என்பதிலும் நாட்டங் கொண்டு உழைத்தவர்.

பெரியார் நமசிவாயம் அவர்களது சமய, சமூகப் பணிகளை அவரது பிள்ளைகளும் தொடர்ந்து சிறப்பாக முன்னெடுத்துச் செல்கிறார்கள். 99 வருட காலம் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து, சைவப் பெரும்பணியின் ஊடாக ஏராளமான சைவப் பெருமக்களின் நெஞ்சங்களில் நிறைந்துள்ள பெரியாரின் நினைவுகள் என்றென்றும் தொடரும் என்பது மட்டும் நிச்சயம்.

தமிழர் அமைதி வாழ்வு பெற இருவழிகளைத் தன் வாழ்வாற் காட்டிய பெரியார்

“செந்நெறிச் செல்வர்” கு.யோ. பற்றிமாகரன்
இலண்டன்.

“திருவாக்கும் செய்கருமங்கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர்தங் கை”

என்னும் விநாயகர் அகவலைச் சிவபதமடைந்த சைவப்பெரியார் சட்டத்தரணி இ. நமசிவாயம் அவர்கள் தமது நூலான “சைவசித்தாந்தம் கூறும் தத்துவங்களும் தாத்துவிகங்களும் - ஒரு விஞ்ஞானநோக்கு” என்னும் நூலிற்குக் காப்புக் கவியாக இணைத்திருந்தார். இந்தப் பாடலிற் கூறப்பட்ட திருவாக்கும் - செய்கருமங்கை கூட்டும் செஞ்சொற் பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும், ஞானமுதல்வனான பிள்ளையார் திருவருளால், சைவப்பெரியார் சட்டத்தரணி இ. நமசிவாயம் அவர்களின் சொந்தக்குணங்களாக அமைந்திருந்தன என்பது அவருடன் பழகிய அனைவருக்கும் தெரிந்த விடயம்.

திருமூலநாயனார் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறினையும் தமிழாற் கடந்த நிலையிலேயே சிவம் என்னும் செம்பொருள் காணுதல் இயலும் என்று திருமந்திரத்திலே தெளிவாக எடுத்துரைத்தார். இந்த உண்மையைத் தனது உள்ளுணர்வால் உணர்ந்த சைவப்பெரியார் அவர்கள் திருமூலரின் “யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்னும் பெருநோக்கிலே தம்மையும் இணைத்து எழுதிய சைவசித்தாந்த விளக்க நூல்தான் “சைவசித்தாந்தம் கூறும் தத்துவங்களும் தாத்துவிகங்களும் - ஒரு விஞ்ஞானநோக்கு” என்னும் ஆன்மீக நூல். ஆங்கிலத்தில் புலமை உடைய சட்டத்தரணி அவர்கள் “என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாய்த் தமிழ் செய்யுமாறே” என்கிற திருமூலர் திருமந்திரத்தை மறவாது தமிழில் இச்சைவசித்தாந்த விளக்க நூலை எழுதியமை அவரின் சைவத்தமிழ்ப்பற்றின் எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது.

எனது மதிப்புக்குரிய சைவத்தமிழ்ப் பெரியார் மறவன்புலவு சச்சிதானந்தன் அவர்களின் வழியாகத்தான் நான் சென்னையில் வாழ்ந்த காலங்களில் சட்டத்தரணி ஐயா அவர்களின் அறிமுகமும் உறவும் கிடைத்தது. திருநீற்று நெற்றியுடன் உதட்டில் புன்னகையுடன் வரவேற்கும் சட்டத்தரணி ஐயா அவர்களின் ஒவ்வொரு பேச்சும் செயலும் தாயகம்,

தேசியம், தன்னாட்சி என்ற எண்ணக்கருக்களை வளர்க்கின்ற மற்றவர் நெஞ்சில் பதிக்கின்ற ஆற்றல் வாய்ந்தனவாக இருந்தன. சத்தியத்திற்கும் தர்மத்திற்கும் எந்நிலையிலும் எவ்வகையிலும் துணைநிற்கும் உள்ள உறுதி கொண்டவராகவே அவரைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

“அன்பு நாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண்”

என்ற வள்ளுவம்தான் அவரைக் காணும் பொழுது, பேசும் பொழுது மனதில் எழும். அவரின் தன்னலமற்ற அன்பு பழிபாவங்கலுக்கு நாணுதல் என்னும் பண்பு, அனைவருடனும் ஒப்புரவு கொண்டொழுகும் நுட்பம், நலிந்த மக்கள் மேலான கருணை, உண்மையின் மேலான உறுதித்தன்மை, அவரை ஒரு சான்றோனாக அவருடன் பேசிப்பழகிய சிலநாட்களிலேயே என் மனம் போற்றச் செய்தது. தன்னலமற்ற அன்பு தவறுகள் கண்டு மட்டற்ற கோபமாக அவரைப் பொங்கியெழ வைப்பதையும் கண்டுள்ளேன். மறுவினாடி அரவணைப்பு மொழிகள் ஆறுதல் செயல்கள் அவரிடத்திலிருந்து வெளிப்பட்டுக் கல்லுக்குள் ஈரம் அவர் நெஞ்சம் என்பதைக்காட்டி மனதை நெகிழவும் வைக்கும்.

அஞ்சாமை, அறிவுடமை, அன்புடைமை, பணிவுடமை, பண்புடமை என்னும் ஐந்தும் ஒருவரிடத்தில் அமைதல் அருமையில் அருமை. அத்தகைய உயர்ந்தோர்களிற் சைவப்பெரியார் சட்டதரணி இ. நமச்சிவாயம் அவர்களும் ஒருவர். சொல்லால் அல்ல; செயலால் வாழ்வால் விடுதலை உணர்வை வளர்த்த பெரியார் அவர். தமிழக முன்னாள் முதல்வர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுடன் தம்பி என்று அழைத்து எதனையும் பேசக் கூடிய உரிமையுள்ள அண்ணாவாக அவர் திகழ்ந்தார். அவர் தனக்குக் கிடைத்த நட்புக்களை, நன்மதிப்பை, தமிழகத்தில் அகதிகளாக வாழும் தமிழர்கள் நல்வாழ்வு பெறவும் தாயகத்தில் தமிழர்கள் உரிமையுடன் வாழவும் பயன்படும் வகையில் செய்த பணிகள் பல.

திருக்கேதீஸ்வரத்தான் அவரை ஆட்கொண்டதன் காரணமாகத் திருக்கேதீஸ்வரத்தின் தொன்மையைத் தன்மையை மீள்வித்து அம்பலத்தரசன் ஆட்சியிலே தமிழ் மக்களை நிறுத்திடும் சிவப்பணியாக அவரின் அனுபவமும் அறிவும் செல்வமும் செல்வாக்கும் பயன்பட்டன என்பது அவரின் வரலாறாக உள்ளது. அவர் சிவோகம் பாவநிலை என்கிற சைவசித்தாந்தம் காட்டும் உயர்நிலையைத் தன் வாழ்வில் கண்டு சிவத்துடன் வாழும் பொழுதே கலந்தின்புற்று உடல் உதிர்த்து இன்று சிவத்திலே தாடலையாகத் தன்னைப் பொருத்திக் கொண்ட சீவன்முத்தராகவே அவரை நான் எண்ணுகிறேன். இதனாலேதான் அவர் தனக்கு ஆன்ம பலமும் அறிவுத்திறனும் தந்த சைவசித்தாந்தத்தை 21 ஆம்

நூற்றாண்டில் வாழும் நம் தமிழினத்திற்கு விஞ்ஞான அணுகுமுறையுடன் எடுத்து விளக்கும் நோக்கில் “சைவசித்தாந்தம் கூறும் தத்துவங்களும் தாத்துவிகங்களும் - ஒரு விஞ்ஞான நோக்கு” என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார் என்பது என் எண்ணம்.

பண்டிதமணி கணபதிப்பிளை அவர்களின் காலத்தில் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் வழியிற் சைவப்பணி செய்த பெரியார்களின் வரிசையில் இடம்பெறும் தகுதியும் தன்மையும் சைவப்பெரியார் சட்டத்தரணி இ. நமச்சிவாயம் அவர்களுக்கு உண்டு. எமக்கெல்லாம் தந்தை போன்ற வயதினரான அவர் அப்பர் பெருமான் உழவாரத் தொண்டு செய்தது போல திருக்கேதீஸ்வரத் திருப்பணியை தன் வாழ்நாட் பணியாக மாற்றிக் கொண்டார். வெறுமனே புறப்பணியாகக் குடமுழுக்கு செய்வதுடன் நின்று விடாது அகப்பணியாக அன்புற்றமர்தலே சிவம் என்ற உயர் நோக்கத்துடன் ஆதரவற்ற மனிதர்க்கும் உரிமையிழந்த மனிதர்க்கும் தம்மால் இயன்றதைச் செய்யும் சேவையாளராகவும் அவர் திகழ்ந்தார். இந்தச் சேவை மனதிற்கான அடித்தளம் அவரின் சைவசித்தாந்த அறிவு; அந்த சைவசித்தாந்த அனுபவ வழி நின்று சமயக்குரவர்கள் சந்தானக்குரவர்கள் நோக்குகள் போக்குகளுக்கு மாறுபடாது விஞ்ஞான அணுகுமுறையில் எழுதப்பட்ட அவரின் இந்த நூல் இதுவரையில் வெளிவராத புதுமையும் தெளிவும் பொலிவும் அமைந்த நூலாகும். இந்நூலுக்கு முன்னுரை வழங்கிய சென்னைப் பல்கலைக்கழக சைவ சித்தாந்தத்துறை தலைவரும் “சைவசித்தாந்தம்” மாத இதழின் ஆசிரியருமான பேராசிரியர் வை. இரத்தினசபாபதி அவர்களின் கூற்று அர்த்தமுள்ளது மட்டுமல்ல இந்நூலின் வழி சைவப்பெரியாரின் சிந்தனைகளில் பங்கேற்கும் படியான அழைப்புமாக அமைகிறது.

கார்ள் சாகன் (Carl Sagan), மார்க்கஸ் செளன் (Marcus Chown), பிரிட்ஜிஓவ் கபரா (Fritjof Capra) போன்ற அண்ட ஆய்வாளர்களின் நூல்களை நுணுகி ஆராய்ந்து “சுவண்டம்” பௌதிகவியலின் இன்றைய வளர்ச்சிகளையும் உயிர்க்கலங்கள் மரபணுக்கள் குறித்த ஆய்வுகளின் இன்றைய வளர்ச்சிகளையும் உள்வாங்கி இன்றைய காலத்திற்கு ஏற்ப சைவசித்தாந்தம் அன்றே கருத்துக்களைக் கொள்கைகளை கூறியது என்பதை விளக்குவதே சைவப்பெரியாரின் நோக்காக இந்நூலில் காணப்படுகிறது. இதற்காக அவர் ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக் கழகப் புகழ்பெற்ற மரபணுத்துறைப் பேராசிரியரான றிச்சர்ட் டோர்க்கின்ஸ் அவர்களைக் கூடத் தேடிச்சென்று சந்தித்து தன் சிந்தனைக்கு விஞ்ஞான பலத்தைத் தேடிக்கொண்டார் என அவரின் மூத்த மகன் வைத்திய கலாநிதி ஆர்.கே நமச்சிவாயம் என்னுடன் பேசிய பொழுது கூறினார். இது இந்நூலில் உள்ள கருத்துக்களின் விஞ்ஞான அணுகுமுறைக்கு அவர் கொடுத்த ஆய்வுமுறையியலை உணரவைத்தது.

“உலகப்புகழ் பெற்ற விஞ்ஞானிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உண்மைகளுக்கும் சைவசித்தாந்தம் கூறும் உண்மைகளுக்கும் மிகுந்த ஒப்புதல் உள்ளது. இவ்விசேடத் தன்மை சைவத்திற்கு மட்டுமே உள்ளது. சைவசித்தாந்தம் கூறும் மாயை முப்பத்தாறு தத்துவங்களாக நின்று, மூவகை உயிர்களுக்கும் உலகாகவும் உடலாகவும் பயன்படுகிறது. தத்துவம் என்பதற்குக் கருவி என்பது பொருளாகும் சைவசித்தாந்தம் மட்டுமே கூறும் கால அளவைகளும் இன்றைய அண்டம் முழுமை விஞ்ஞானம் கூறும் காலஅளவைகளும் ஒத்திருக்கின்றன” எனக்கூறிய சைவப்பெரியார் சைவசித்தாந்தத்தின் விஞ்ஞானத்தன்மைகள் வெளிப்படுத்தப்படுவதற்காகவே இந்நூலை எழுதியதாகக் கூறியுள்ளார்.

சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் உயர்ஞானமும் உண்மையான உழைப்பும் இனத்தின் மேம்பாட்டிற்குத் தேவையான இரு நிபந்தனைகளாக அமைகின்றன. இந்த உயர்ஞானத்தை மதங்கடந்த நிலையில் தமிழர் மெய்யியலாக நின்று வழங்கும் சக்தி சைவ சித்தாந்தத்திற்கு உள்ளது. இதனை தமிழரின் மெய்யியலாகக் கொண்டு அவர்களின் தத்துவங்கள் விழுமியங்கள் குறித்த பார்வைகள் முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும் என்பதையே சைவப்பெரியாரின் இந்நூல் தெளிவாக்குகின்றது. அதே வேளை மரபினைப் பேணி பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் காலவகையினானே என்னும் நன்னூல் அழைப்பிற்கு ஏற்பத் தமிழர்கள் வாழ வேண்டும்.

பழைமைபழைமை என்று எல்லாவற்றையும் ஒதுக்குவதையோபுதுமை புதுமை என்று எல்லாவற்றையும் ஏற்பதையோ விடுத்து, பழைமையின் சிறப்புகளும் புதுமையின் ஆற்றல்களும் தமிழ்ச் சைவப்பண்பாட்டுத் தளத்தில் இணைக்கப்படல் வேண்டும். இதற்கான கருத்தியல் பலத்தைச் சைவசித்தாந்தத்தை தெளிவாக அறிவுறுத்தலால் தமிழர்களுக்கு வழங்க முடியும். சிவப்பணிகள் மூலம் சேவை, அர்ப்பணிப்புத் தன்னலமற்ற அன்பு என்பன வளர்க்கப்படின் சமூக உள்வாங்கலும் மக்களுக்குச் சக்தியளித்தலும் பலப்படுத்தப்படலாம். இதற்கான கருத்தியலையும் வாழ்க்கை முன்னுதாரணங்களையும் கொண்ட வாழ்வு சைவப் பெரியார் அவர்களின் வாழ்வு.

தமிழர்களின் உண்மையான உழைப்பு ஒன்றுதான் தமிழர்களுடைய பிரச்சினைக்கான ஒரு தீர்வு என்பதில் உறுதியாக இருந்தவர் சட்டத்தரணி அவர்கள். இதனை எவ்விதம் செய்யலாம் என்பதை அவர் வாழ்வால் வெளிப்படுத்தினார். ஒரே தலைமை, எல்லாத் தமிழர்களையும் உடன்பிறப்புக்களாகக் கருதுதல், யார் என்ன செய்தாலும் அது தமிழர்களின் நிலம், பலம் இரண்டையும் பாதிக்குமானால் எதிர்த்தல், இலட்சிய உறுதியை வளர்த்தல், உலகத் தமிழினத்தை இணைத்தல்

என்பனவற்றை தனது வழியாகக் கொண்டு வாழ்ந்து உண்மையான உழைப்பை உறுதியாகச் செய்தவர் சட்டத்தரணியவர்கள்.

வாழுகின்ற மக்களுக்கு வாழ்ந்தவர்கள் பாடமடா! திரையிசை என்பதற்கு அப்பால் முன்னோர் சொல்லையும் வழியையும் பின்பற்றலின் தேவை உணர்த்தும் கவிவரிகள். சைவத்தின் உயர்ஞானத்தை ஒவ்வொரு சைவனும் உணர்ந்து மற்றவர்களுக்கு வாழ்வால் உணர்த்தி இறையருள் கொண்ட இனமாகத் தமிழினத்தை மாற்றல்; தமிழினத்தின் துன்பதுயரங்களை ஒவ்வொரு தமிழனும் தன் உழைப்பால் மாற்றல் என்னும் இருவழிகளை வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து என்றும் சிவபதத்தில் நிலைத்து நிற்கும் அமரர் இ. நமசிவாயம் எமக்குக் காட்டி நிற்கின்றார். அதன் வழி நடந்தால் நாடு போற்றும் மனிதர்களாய் சிறப்புறலாம்; வீடு பேறும் பெற்றிடலாம். இந்த இருவழிகளையும் வீட்டிலிருந்து தொடங்கி நாட்டு வழக்காக மாற்றிடுவதன் மூலமே பிரச்சினைக்கான தீர்வுக்கான வழியினை உருவாக்கலாம். வாயினால் சொல்லாமல் தமிழினத்துடன் வாழ்ந்து சேவையால் அதனை உறுதி செய்தல் வேண்டும். இதனை சட்டத்தரணியாக வாழ்ந்த ஐயா அவர்கள் செய்த பொழுதே அவரின் வாழ்வு தமிழர்க்கான ஆதார சக்திகளுள் ஒன்றாயிற்று. இந்நிலையில் பாதுகாப்பான அமைதி வாழ்வை உருவாக்க அவர் வழியில் உழைப்பதே ஆன்மாவுக்கு அமைதி கொடுக்கும் எமது செயலாகும் என்பதே என் எண்ணம்.

நமசிவாயத்தின் பங்களிப்புடனும் இந்துகலாசார திணைக்களத்தின் உதவியுடனும் கட்டப்பட்ட ஞானவைரவர் அறநெறிப் பாடசாலை திறப்பு விழாவில்

நம சீவாயம் என்றொரு சைவசித்தாந்த மாமலை

வைத்திய கலாநிதி மு.கதிர்காமநாதன்
தலைவர் - இந்து ஆலயங்களின் ஒன்றியம், மன்னார் மாவட்டம்

திருக்கேதீச்சர ஆலய திருப்பணி சபையின் தலைவராக, செயலாளராக 38 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய மூதறிஞர், சிவமாமணி, சித்தாந்த வித்தகர் இரா. நமசிவாயம் அவர்கள் சைவத்தின் மேல் வேறு சமயமில்லை; சிவனைத் தவிர வேறு வழிபடும் கடவுளும் இல்லை என்ற திடமான நம்பிக்கையுடனும், பிடிவாதத்துடனும், அவரது பெயரிற்கேற்ப சித்தத்தை சிவன்பால் வைத்த ஒரு சைவசித்தாந்த மாமலையாவார்.

பிறரால் விரும்பும் பெரும் புகழாழராக, தன்னலம் கருதாது பிறர் நலன் போற்றிடும் அன்பு மனத்தினனாக, அனைவரையும் மதிக்கும் பண்புடையவராக, சிறந்த ஆலயநிர்வாகியாக, தலைசிறந்த வழக்குரைஞராக, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மனிதநேயமிக்க மனிதனாக, தமிழினதும், சைவத்தினதும் உரிமைக்குரலாக ஒலித்த ஒரு போராளியாக அவரை நான் பார்த்திருக்கின்றேன். இரக்க சிந்தை, மிக எளிய வாழ்க்கை, இனிய பண்புகளை அவரிடம் கண்டு வியந்துள்ளேன். தன்னுடைய கொள்கையில் தளராத உறுதியுடனும், பிடிவாதத்துடனும் இருந்த போதிலும் பிறரை மதித்தல், கௌரவித்தல், எவரையும் காயப்படுத்தாது, எவருக்கும் சிரமம் கொடாது இருத்தல் போன்ற இனிய பண்புகள் அவரைத் தேடி அவரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தன.

உள் ஒன்று வைத்து புறம் ஒன்று பேசத் தெரியாதவர் அவர், சிறியன சிந்தியாத பெருந்தகையாளராக வாழ்ந்த அவர், சிவனைத் தவிர வேறு எந்தத் தெய்வங்களையும் மனதால் நினைக்காதவர். ஒருவரிடம் என்ன என்ன நற்குணங்கள் இருக்க வேண்டுமோ அவையெல்லாம் அவரிடம் இருந்தன. எவை இருக்கக் கூடாதோ அவையெல்லாம் இல்லாதொழிந்தன.

தான் கொண்ட கொள்கைக்காக, சிவநெறியையும், சைவத்தையும் நாம் இப்போது காத்தால், சிவன் எங்களைக் காப்பாரென்ற திடமான நம்பிக்கையில் முழுமுனைப்புடன் ஈடுபாடுகாட்டியவர். சைவ சித்தாந்த தத்துவத்திற்காக உறுதியுடன் போராடிய சைவ சித்தாந்த மாமலை ஒன்றை சிவபூமியாகிய இலங்கை இழந்து இன்று கலங்கி நிற்கின்றது. கௌரி உடனுறை திருக்கேதீச்சர நாதர் கண்ணீர் வடிக்கின்றார்.

நமசிவாயம் ஐயா என்ற சைவசித்தாந்த மலையைப் பற்றி பேச, எழுத உள்ள உரிமை என்னைப் போன்ற மடுவுக்கு என்றுமே இருந்ததில்லை. ஆனால் 35 வருடங்களுக்கு மேலாக நெருக்கமாக, இந்த மலைக்கு அருகில் வசித்ததினால் நினைவுகளை மீட்டிப்பார்க்கும் உரிமை இந்த மடுவுக்கு இருக்கின்றதென நினைக்கின்றேன்.

“சைவசித்தாந்தம் கூறும் தத்துவங்களும், தாத்துவியங்களும்” என்ற அவருடைய நூல் சைவ சித்தாந்த கருத்துக்களை நவீன விஞ்ஞானத்துடன் இணைத்து நோக்கும் எழுத்தாற்றலினைக் காட்டி நிற்க அவரே சைவ சித்தாந்த கருத்துக்களுக்கு உயிர் கொடுத்து வாழும் ஒரு சிவ தொண்டராக விளங்கினார்.

யாருமே மன்னார் வருவதற்குப் பயந்து கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில், பாதைகள் எல்லாம் சீர்கெட்டிருந்த நிலையில், இருதய வருத்தத்தினாலும் சுவாச, சிறுநீரக நோயினாலும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் கூட கொழும்பிற்கும், திருக்கேதீச்சரத்திற்கும் ஒரு இளைஞனைப் போல துடிப்புடன் பயணித்தார். இதேபோல், திருக்கேதீச்சர தல கட்டிட புனருத்தாரண வேலைகளில் ஈடுபடுவதும், கட்டுப்பாடற்ற பிரதேசத்தில் எதற்கும் பயப்படாமல், யாருக்கும் அஞ்சாமல் கொடிக்கம்பத்திற்கு மரம் தேடி, வன்னிக் காடுகளுக்குள் சென்று வருவதும் சைவ சித்தாந்தத்தைமேம்படுத்துவதற்கான உறுதியான போராட்டமாகவே நான் நினைக்கின்றேன்.

இந்து ஆலயங்களின் ஒன்றியம் என்ற நிறுவனத்தை மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த நேரத்தில் திருக்கேதீச்சர தேவஸ்தானத்தையும் இதில் இணைக்கும்படி கேட்ட போது, இந்த நல்ல முயற்சியை வரவேற்ற ஐயா அவர்கள், உங்களுடைய நிறுவனத்தினுடைய பெயர் “இந்து ஆலயங்களின் ஒன்றியம்” என்றிருந்தால் திருக்கேதீச்சர தேவஸ்தானம் அதில் இணைய மாட்டாது. ஆகவே அதனுடைய பெயரை “சைவ ஆலயங்களின் ஒன்றியம்” என மாற்றுங்களென கட்டளையிட்டார். அவருடைய சைவப்பற்றையும், பிடிவாதத்தையும் நன்குணர்ந்த நாங்கள் “சைவ ஆலயங்களின் ஒன்றியம்” என்ற பெயரிலேயே மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள 112 கோயில்களையும் இணைத்து இந்த ஒன்றியத்தினை ஆரம்பித்தோம். இந்த ஒன்றியம் ஆரம்பித்த செய்தி வீரகேசரி பத்திரிகையிலும் பிரசுரமாகியது. இந்தச் செய்தியை வாசித்த மன்னாரில் இருக்கும் எனது நண்பர் “ஐயா, நீங்கள் ஒரு நல்ல காரியம் செய்திருக்கின்றீர்கள். இந்த சைவச் சாப்பாட்டுக் கடைகளெல்லாம் மிக அழுக்காகவும், துப்பரவு இல்லாமலும் இருக்கின்றன. உங்கள் ஒன்றியத்தின் மூலம் சைவச் சாப்பாடு

உண்ணும் மக்களுக்கு ஒருதரமான, சுத்தமான உணவு கிடைக்குமென்று நம்புகின்றோம்” என்று சொன்னார். மன்னாரைப் பொறுத்த வரையில் சைவம் என்பது மரக்கறிச் சாப்பாட்டுடன் சம்பந்தப்பட்டதாகவே கருதப்படுகின்றது. ஒரு விழாவிற்கோ அல்லது பிரதான நிகழ்விற்கோ போகும்போது சாப்பாடு பரிமாறுபவர் “நீங்கள் சைவமா” என்று எல்லா மதத்தவரையும் கேட்பார். அவர்கள் சைவம் என்று சொன்னால் மரக்கறி உணவும் அல்லாவிடின் மச்ச உணவும் பரிமாறப்படும்.

இந்த வேடிக்கையை நவசிவாயம் ஐயாவிடம் சொல்லி, மன்னாரில் சைவம் என்றால் சமயத்தை குறிப்பிடும் ஒரு சொல் அல்ல, மாறாக அது ஒரு மரக்கறிச் சாப்பாடினைக் குறிக்கும் சொல் என்பதை விளங்கப்படுத்தினோம். எங்களது பரிதாப நிலையைப் புரிந்து கொண்ட அவர் உங்களுடைய நிறுவனத்தைப் பெயரிலே மட்டும் இந்து ஆலயங்களின் ஒன்றியமாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் செயற்பாட்டிலே அது ஒரு சைவ ஆலயங்களின் ஒன்றியமாக இயங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். இந்த வேண்டுகோளின் நிமித்தம் நான் கொடுத்த உறுதிமொழி அவர் வாழ்ந்த காலத்திலும் சரி, அவரில்லாத இந்த துன்பகரமான காலத்திலும் என்னால் கடைப்பிடித்து வரப்படுகின்றது.

மன்னார் ஞானவைரவர் கோயில் அத்திபாரக் கல் நாட்டு விழாவில் வைத்திய கலாநிதி கதிர்காமநாதன் முதலானோருடன் நமசிவாயம்

பேசாலை இறங்குதுறையைப் பாவித்து மீன்பிடிக்க உள்ளூர் மீனவர்கள் திடீரென அனுமதித்திராத நிலை தோன்ற, இதனால் ஸ்ரீஸ்கந்த மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்க மீனவர்கள் கடலுக்குப் போக முடியாமலும், தொழிலின்றி வருமானம் ஏதுமின்றி பட்டினிச் சாவினை எதிர்நோக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். இந்நேரத்தில் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் இரண்டரை ஏக்கர் காணி வாங்கி இவர்களுக்கு இறங்கு துறையாகப் பாவிக்க கையளித்தது. இந்தக் காணியில் இவர்கள் கோயில் ஒன்றினைக் கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்தார்கள். இந்தக் கோயில் ஒரு பிள்ளையார் கோயிலாகவோ அல்லது வைரவர் கோயிலாகவோ இருக்க வேண்டுமென நாங்கள் தீர்மானித்தோம்.

ஆனால், பேசாலை மீனவர்களில் ஒருவர் தனது கனவில் அனுமார் தோன்றியதாகவும் இந்தக் காணியில் அனுமார் கோயில் அமைக்க வேண்டுமென கூறியதை ஏற்றுக்கொண்ட மற்ற மீனவர்கள், அனுமார் கோயில் அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள். இதற்கான அடிக்கல் நாட்டு விழாவிற்கு என்னை அழைத்திருந்தனர்.

நமசிவாயம் ஐயாவிற்கு கொடுத்த வாக்குறுதி எனது நினைவில் என்றென்றும் இருந்ததினால் அந்த விழாவிற்கு போகவில்லை. அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் பொதுச் செயலாளர் கந்தையா நீலகண்டன் அந்தக் காணிக்கு விஜயம் செய்தபொழுது கட்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அனுமார் கோயிலையும் அவர் பார்வையிட்டார். அப்பொழுது மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்க தலைவர் அடிக்கல் நாட்டு விழாவிற்கு நான் வரவில்லையென்பதை ஒரு முறைப்பாடாக நீலகண்டன் ஐயாவிடம் சொன்னார். நீலகண்டன் அவர்கள் என்னிடம் “ஏன் போகவில்லை” என்று கேட்டார். பிரச்சினையான விடயங்களில் எந்தப் பதிலும் அளிக்காமல் மௌனமாக இருப்பதே சிறந்ததென நினைத்து எந்தப் பதிலும் அளிக்காமலிருந்தேன். என்ன நினைத்தாரோ தெரியாது கந்தையா நீலகண்டன் அவர்கள் “அனுமார் கோயில் என்பதினால்தான் போகவில்லையோ” என்று கேட்டார். “ஓம்” என்று தலையாட்டினேன். சிவனே முழுமுதற் கடவுள், சிவநெறியே பரத்துவம், அதுவே தனித்துவம் என்று வாழ்ந்த சிவநெறிக்காவலர் நமசிவாயம் ஐயாவின் சிந்தனைகள் என்னையும் ஆட்கொண்டிருந்தன என்பதற்கு இது ஓர் உதாரணம்.

சிவராத்திரி தினத்தன்று யாழ்ப்பாணமே போற்றித் துதிக்கும் ஒரு தலைசிறந்த பேச்சாளர் திருக்கேதீச்சர திருத்தலத்திற்கு வந்திருந்தார். இதையறிந்த நமசிவாயம் ஐயா தன்னை உடனடியாக வந்த சந்திக்குமாறு எனக்கு செய்தியனுப்பினார். அவரிடம் சென்றபோது வந்திருந்த பெரியவரின் பெயரைச் சொல்லி இவர் எதற்காக வந்திருக்கின்றார் எனக் கேட்டார். “இலங்கை வானொலியில் நேரடி ஒலிபரப்பிற்கு

வர்ணனையாளராக வந்திருக்கின்றார்” என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர் “அவரை அந்த வேலையை மட்டுமே செய்யச்சொல்லி சொல்லுங்கள், எந்தக் காரணம் கொண்டும் வசந்த மண்டபத்தில் உரையாற்ற வேண்டாமென்று நான் சொன்னதாக அவரிடம் சொல்லுங்கள்” என்று சொல்லியனுப்பி விட்டார்.

முதல் முறையாக தர்மசங்கடம் என்ற கருத்தின் பொருளை அன்று உணர்ந்து கொண்டேன். இரண்டு தர்மங்களுக்கிடையே மாட்டிக் கொண்டு என்ன செய்வதென்று தெரியாத நிலையைதான் பெரியவர்கள் தர்மசங்கடமென்று கூறியிருக்கின்றார்கள் என்பது எனக்கு புரிய ஆரம்பித்தது. சிறந்த பேச்சாளரும், சமூக சேவையாளருமான அந்த பெரியவரிடம் இதை எப்படிச் சொல்வதென்று தெரியாமல், அவரைப் பேசுவதற்கென்று யாரும் அழைத்தால் அவர்களிடம் இந்தச் செய்தியை இரகசியமாகச் சொல்வோமென்று நினைத்தபடி, அமைப்பாளர்கள் யாரும் அவரைப் பேச அழைக்கக்கூடாது என்று இறைவனை இரந்து வேண்டி வசந்த மண்டப பூசை தொடங்கிய மாலை ஆறு மணியிலிருந்து அடுத்த நாள் காலை ஐந்து மணிவரை ஒரு காவல் நாயாக வசந்த மண்டபத்திலேயே காத்துக் கிடந்த ஞாபகமும் எனக்கு வருகின்றது.

சிவராத்திரி நாளில் லிங்கோற்பவ பூசையை ஒரு போதும் தவற விடுவதில்லை. அந்த வருடம் மட்டும் அதற்கும் போக முடியாமல் நமசிவாயம் ஐயாவின் பேச்சிற்கு மதிப்புக் கொடுத்து வசந்த மண்டபத்திலேயே காத்திருக்க வேண்டியேற்பட்டது. என்னுடைய பரிதாப நிலையைப் பார்த்து இரங்கிய புட்டுக்கு மண் சுமந்த இறைவன் அருளால் அந்தச் சிவராத்திரி தினத்தன்று யாருமே அந்தப் பெரியவரைப் பேச அழைக்கவில்லை. என்னையும் இறைவன் தர்ம சங்கடத்தில் ஆழ்த்தவில்லை.

இதேபோன்று இந்து சமய பிரிவுகளிலுள்ள சுவாமிகளோ, அவர்களுடைய சீடர்களோ இங்கு உரை நிகழ்த்தவோ அல்லது வேறு பஜனை நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தவோ, கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளை முன்னெடுக்கவோ கேட்டபோது “இது சிவனுடைய சந்நிதானம். இங்கு நீங்கள் உரை நிகழ்த்த முடியாது. வேறு எங்காவது உங்களது பணிகளை செய்யுங்கள். எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை” என கூறியிருந்ததையும் கண்டிருக்கின்றேன். தான் தவறு எனக் கருதும் விடயங்களை யாருக்குமே பயப்படாமல், விட்டுக்கொடுத்தலுக்கும் இடமில்லாமல், காரசாரமாகக் கண்டித்து சமய நெறிமுறை தவறாது திருக்கேதீச்சர திருத்தலத்தை நிர்வகித்து வந்த மகான் அவர்.

சைவசித்தாந்தத்தைப் பற்றி எதுவுமே தெரியாமல் இருந்த நான் அதைப் பற்றி ஏதாவது புரிந்து கொண்டேன் என யாரும் நினைத்தால் அதற்கு

முதற் காரணமும், முழுக்காரணமும் நமசிவாயம் ஐயா அவர்களையே சாரும். அவருடைய சைவசித்தாந்த கருத்துக்கள் பிற்பகல் தேநீருடன் ஆரம்பித்து, இரவு அவர் வீட்டில் உண்ணும் தோசைக்குப் பின்பும் தொடர்ந்து நடைபெறும்.

வரலாற்றுச் சிறப்பிற்குரியதாகவும், பாடல் பெற்ற பெருமைக்குரியதாகவும் திகழும் சிவாலயமான திருக்கேதீச்சர தேவஸ்தானத்தை 1996 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பூசைகள் எதுவுமின்றி பூட்டப்பட்டிருந்தபோது எத்தனையோ அவலமானகாலகட்டங்களிலெல்லாம் இங்கு எழுதமுடியாத எத்தனையோ நெருக்குவாரத்தின் மத்தியிலும், அர்ப்பண சிந்தையுடனும், அக்கறையுடனும், அசைக்க முடியாத ஆழ்ந்த பக்தியுடனும் உலகப் புகழ்பெற்ற திருக்கேதீச்சரத்தில் நடைபெற்ற சிவராத்திரி விழாப் போன்று பக்திசிரத்தையுடன் தொடர்ந்து 12 வருடகாலமாக வருடந்தோறும் அதே ஆன்மீகச் சிறப்புடன் மன்னார் பெரியகடை ஞானவைரவர் தேவஸ்தானத்தில் மகாசிவராத்திரி விழா நடைபெற, அதை ஒரு முறை காணவந்த நமசிவாயம் ஐயா, வைரவர் சூலத்திற்கு பதிலாக மாமல்லபுரத்திலிருந்து ஒரு வைரவர் சிலையை தான் தருவித்துத் தருவதாகவும் அதை புதிதாக அமைக்கும் கோயிலில் பிரதிஷ்டை செய்யுமாறும் கேட்டுக்கொண்டார். புதிதாக வைரவர் கோவிலொன்று கட்டத் தொடங்கும் சிந்தனை முளைவிட்டு வரும் வேளையில், ஊர் சதமல்ல, உற்றார் சதமல்ல, உற்றுப்பெற்றபேர் சதமல்ல, இந்த தேகம் சதமல்ல, கட்சி ஏகம்பனே உன்தாழ் மலரே சதமென்று நமசிவாயம் ஐயா நினைத்தாரோ என்னவோ, தெய்வம் உங்கள் பணி போதுமென்று அழைத்ததினால் ஏற்பட்ட இழப்பு எமக்கு ஜீரணிக்க முடியாத பேரிழப்பு.

இராமனுடன் போர் செய்த சிவபக்தனான இராவணன் போரில் எல்லாவற்றையும் இழந்து நின்ற நிலையில் திருக்கேதீச்சர திருத்தலமும், மன்னார் மாவட்டமும் இன்று இருக்கின்றது. வானரம் பொருத மார்ப்பும், வரையினை எடுத்த தோளும், நாரத முனிவர்க்கேற்ப நயம்பட உரைத்த நாவும், தாரணிமவுளி பத்தும், சங்கரன் கொடுத்த வாளும், வீரமும் களத்தே போட்டு வெறுங்கையோடு நின்றிருந்த அந்த சிவபக்தனின் நிலையிலேயே நாங்கள் இருக்கின்றோம்.

பஞ்சரத்தேர் பவனி நடைபெறும்போது சிவனுடைய தேரில், சிவனுடைய காலடியில் திருப்பணிச் சபையின் தலைவர் இருந்து வருவது காலங்காலமாக கடைப்பிடித்து வரும் ஒரு சம்பிரதாயமாகும். கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற பின் நமசிவாயம் ஐயாவிற்கு புறஸ்ரேற் சுரப்பி வீங்கியிருந்ததினால் அவர் ஐந்து நிமிடத்திற்கு இரண்டு தரம் சிறுநீர் கழிப்பதற்காக செல்லவேண்டிய நிலையிலிருந்தார். இப்படியான நிலையில் ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு மேலாக தேரில் இருந்து வருவதென்பது

ஒரு நடைமுறை சாத்தியமற்ற விடயமாக எனது சிற்றறிவுக்குப் பட்டது. ஆனால் தேர்த்திருவிழா அன்று சுவாமி தேருக்கு வருவதற்கு ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு முன்பே நமசிவாயம் ஐயா அவர்கள் தேரடிக்கு வந்ததுடன் சுவாமி ஏற்றிய பின்பு ஒரு பச்சைக் குழந்தை போல யாருடைய உதவியுமின்ற தேரில் தாவியேறி ஒன்றரை மணித்தியாலத்திற்கு மேலாக தேரில் சிவனின் காலடியில் இருந்து அதன் பின் தேரை விட்டு இறங்கி இரண்டு மணித்தியாலத்திற்கு மேலாக அர்ச்சனை செய்வதையும் மற்றும் நிர்வாக அலுவல்களையும் கவனிப்பதைக் கண்டு பெரும் ஆச்சரியத்தில் திகைத்துப் போனேன்.

சைவசித்தாந்தத்தில் அவரால் எனக்கு அடிக்கடி சொல்லப்பட்ட ஜீவகரணம் சிவகரணமாதல் என்ற நிலைக்கு அவரே உதாரணமாக வாழ்ந்து காட்டினார். ஜீவகரணம் சிவகரணமாதல் என்பதெல்லாம் மக்களிடையே பக்தியை வளர்ப்பதற்காக கட்டிவிடப்பட்ட கட்டுக்கதையென்றே உள்மனத்தில் நான் நினைத்திருந்தேன். இந்த நினைப்பு முதறிஞர் நவசிவாயம் ஐயா அவர்கள் தேரேறியதுடன் என்னைவிட்டு ஓடியே போய்விட்டது.

சிவதொண்டர் மாநாட்டில் புலவர் திருநாவுக்கரசு, வைத்திய கலாநிதி கதிர்காமநாதன் முதலானோருடன் நமசிவாயம் - திருக்கேதீச்சரம்

கரணம் என்றால் உடம்பும் அதன் உறுப்புக்களுமாகும். நமது கை, கால் போன்ற உறுப்புக்கள் நம்முடைய வாழ்க்கைக்குரியதென்று எண்ணுகின்ற வரைக்கும் அவை ஜீவகரணங்கள். மனதிற்குள்ளே எம்முடைய உடம்பைப் பற்றி எண்ணாமல் இறைவனைப் பற்றியே எண்ணத் தொடங்கி விட்டால் இந்த உடலும் உறுப்புக்களும் இறைவனையே சேர்ந்து விடுவதால் இவை சிவகரணங்கள். மனத்திலே நம்முடைய வாழ்வைப் பற்றி எண்ணியிருக்கும் வரைக்கும் அது ஜீவகரணம்; அப்போது வலி தெரியும்; கனம் தெரியும்; பழு தெரியும், பயம் தெரியும். நோய் தெரியும்; அதன் தாக்கங்கள் தெரியும்; மனதிற்குள்ளேயே நம்முடைய வாழ்க்கையை எண்ணாமல் இறைவனை எண்ண ஆரம்பித்து விட்டால், இந்தக் கரணங்கள் இறைவனோடு சேர்ந்து விடுவதால் வலி தெரியாது; பயம் தெரியாது; பழு தெரியாது; நோய் தெரியாது; அதன் தாக்கமும் தெரியாததென்ற சைவ சித்தாந்தத்தின் கருத்தை அனுபவ ரீதியாக அறியும் பெரும் பாக்கியம் அன்று கிடைத்தது.

ஞானத்திலே நான்கு ஞானம் உண்டு என்கிறது சைவசித்தாந்தம். இந்த உலகமெலாம் எல்லாம் வல்ல ஒரு பரம்பொருளின் விருப்பத்தினால் நடக்கின்றதென்பது ஒரு ஞானம்; அதற்கு சிவஞானம் என்று பெயர். அதுதான் சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம். வாழ்க்கை அனுபவத்தை ஒவ்வொன்றாக தெரிந்துகொண்டு, இதனால் வருகின்ற இன்பம் இத்தகையது; இதனால் வருகின்ற துன்பம் இத்தகையது என்று இவ்விரண்டிலிருந்தும் பாடம் கற்றுக்கொள்வது பவஞானம் அல்லது அனுபவ ஞானம். அவ்வாறே கற்றுக்கொண்ட ஞானத்தை எடுத்து எழுத்தாலும், பேச்சாலும் மற்றவர்களுக்கு தெரிவிப்பது கலை ஞானம். அவ்வாறே எல்லா கலை ஞானத்தையும் கற்றுக்கொண்ட பிறகு தானும் இறைவனும் ஒன்றாக கலப்பது மெய்ஞானம்.

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்.

பவமதனை அறமாக்கும் பாங்கினிலே ஓங்கிய ஞானம்

உவமையிலா கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞானம்

என்ற இந்த நான்கும் ஐயாவிற்கு கைவரப் பெற்றதினால் மனித ஆற்றலுக்கு அப்பால் சிவபக்தனாக மட்டும் நில்லாது அவரை சிவனாகவே கண்ட மக்கள் அவர் காலைத் தொட்டு வணங்கிச் செல்வதை நான் கண்டிருக்கின்றேன். நானும் அதைச் செய்வதை வழக்கமாகவும் கொண்டிருக்கின்றேன்.

சிவராத்திரி தினத்தன்றே உலகச் சைவ பேரவையின் கொடிதினமும் உலகளாவிய ரீதியில் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. கடந்த ஒரு தசாப்த காலமாக ஒவ்வொரு வருடமும் முதலாவது நந்திக் கொடியை வாங்கி,

உண்டியலில் காசைப் போட்டு இந்தக் கொடி தினத்தை ஆரம்பித்து வைத்து, உலக சைவப் பேரவை உறுப்பினர்களை உற்சாகப்படுத்துபவர் சிவநெறி காவலர் நவசிவாயம் ஐயா அவர்களேதான். அவரில்லாத இந்த சிவராத்திரி கொடிதினத்தன்று அவர் விட்டுச்சென்ற வெற்றிடமும், இட்டு நிரப்ப முடியாத இடைவெளியையும் உள்ளம் உணர கண்கலங்கியது.

ஒரு நாள் பிரம்மாவும், திருமாலும் ஒன்றாக இருந்து தமக்கிடையில் பேசிக் கொண்டார்கள். “இவ்வளவு நாள் வரைக்கும் ஒரு உண்மை தெரியாமல் போய்விட்டது” என்று பிரம்மா கூற, “என்ன உண்மை” என்று திருமால் வினாவ, “சிவனுடைய கருணையைப் பெற வேண்டுமென்றால் மண்ணுலகத்தில் மனிதராக பிறக்கவேண்டுமென்றும், ஒருவனை பக்குவப்படுத்தக்கூடிய சோதனைக் களம் பூமிதானென்றும் சிவன் ஏற்பாடு செய்திருப்பது நமக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டது” என்று பிரம்மா விளக்கினார்.

“புவணியில் போய் பிறவாமையினால் நாள் நாம் போக்குகின்றோம் அவமே”

மண்ணுலகத்திலே போய் பிறவாமையினால் நாம் நம்முடைய வாழ்நாட்களை வீணாக்கிக் கொண்டு இருக்கின்றோம் என்று மலரவன் அதாவது பிரம்மாவும் திருமாலும் ஆசைப்படவும், ஏன் ஆசைப்பட்டார்களென்றால், இந்தப் பூமி சிவன் உய்யக் கொள்கின்றவாறு என்கிறார் மாணிக்கவாசகர். மாணிக்கவாசகர் ஒருவர்தான் திரும்ப திரும்பச் இதைச் சொல்கிறார். இந்தப் பூமியில் எங்களை விட்டு, இன்ப துன்பங்கள் என்ற இரண்டினையும் நம்மை அனுபவிக்க விட்டு, பக்குவப்பட்டு வரும்வரைப் பார்த்து, பக்குவப்பட்டு வந்தவுடன் இறைவன் ஏற்றுக்கொள்கிறான். ஆகவே மனிதனாகப் பிறக்க வேண்டும். மனிதர்களைத்தான் இறைவன் மிகவும் விரும்புகிறான்.

“விண்ணோர்கள் ஏற்றுதற்கு கூசும் மலர்ப்பாதம் இன்று நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளும்” என்கிறார் மாணிக்கவாசகர். இது நமசிவாயம் ஐயா அவர்களையே மனதில் வைத்து மாணிக்கவாசகர் சொன்னதாக எனக்குப்படுகிறது. தெய்வத்தை வணங்க வணங்க தெய்வத்தினுடைய எண்ணம், சிந்தனை எம் உள்ளத்தில் நிறைய நிறைய இயற்கையாக உள்ள குற்றங்கள் நீங்கிப்போய், தெய்வத்தோடு கலந்து தெய்வமாக மாறி, அகம் பிரம்மாஸ்தி என்ற நிலையை வாழும்போது பெற்றவர் ஐயா அவர்கள். “ஆறுகொல் சடையத்தாலும் அயனும் என்றும் இவர்களாகி வேறு உள குழுவையெல்லாம் மானுடம் வென்றதம்மா” என்று சுக்கீரிவன் மூலமாக ஐயா அவர்களை எங்களுக்கு கம்பன் அறிமுகப்படுத்துகிறான்.

அவருடைய மகனான வைத்திய கலாநிதி ஜெயந்தன் நவசிவாயம் அவர்களினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சிவனருள் இல்லத்தில் இருக்கும்

பிள்ளைகளை யாரும் ஆதரவற்ற பிள்ளைகள் என்றோ, அநாதைப் பிள்ளைகள் என்றோ சொல்லிவிட்டால் அவரால் தாங்கிக்கொள்ள முடியாத விடயமாக இருக்கும். அந்த குழந்தைகளை அவர் தெய்வக் குழந்தைகள் என்றே அழைப்பார். இந்த தெய்வக் குழந்தைகளோடு தன்னுடைய 97 ஆவது பிறந்த தின விழாவை கேக் வெட்டி மிக எளிமையாக கொண்டாடிய ஒரு சாமானிய மனிதராக எங்கள் நவசிவாயம் ஐயா அவர்களைக் கண்டேன்.

ஒரு சின்ன தெய்வக் குழந்தையொன்று அவர் வாயில் கேக் துண்டொன்றை ஊட்டிவிட்ட போது மிகவும் மகிழ்வுற்ற அவர் “என்னுடைய வாழ்வில் மிகச் சந்தோசமான நாளும், மிகச் சந்தோசமான நேரமும் இதுதான்” என்று சொல்லி குழந்தைகளோடு குழந்தையாக குதூகலித்து நின்ற காட்சி மனக்கண் முன் இன்னும் நிற்கின்றது.

வாழவேண்டும் வாழவேண்டும் நூறுகாலம் நீங்கள் வாழுகின்ற காலமெலாம் நல்ல காலமென நாங்கள் நினைத்து மகிழ்ந்திருக்க அந்த காலத்தை அடைய எட்டு மாதங்களே இருந்த நிலையில்,

நிற்பார் நிற்க நில்லாவுலகில்
நில்லோம் இனி நாம் செல்வோமே
பொற்பால் ஒப்பாத் திருமேனி
புயங்கள் ஆழ்வான் பொன்னடிக்கே

என்று மாணிக்கவாசகர் சொன்னதிற்கிணங்க நீங்கள் சென்றுவிட நாங்கள் தனித்து, தவித்து போனோம் ஐயா.

பொலிகண்டி கந்தவனம்

இலங்கையிலுள்ள முருகக்கடவுளின் ஆறுபடை வீடுகளிற் பொலிகண்டி கந்தவனம் கோயிலும் ஒன்றாகும். மிகவும் புராதனமான இவ்வாலயத்தின் மூலஸ்தானத்திற் சண்முகர் விக்கிரமாக எழுந்தருளியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தில், வடமராட்சிப் பகுதியில், பருத்தித்துறையிலிருந்து தொண்டைமானாறு செல்லும் வழியில், பொலிகண்டி என்னும் சிற்றூரில் கடற்கரையோரமாக இவ்வாலயம் எழிலுடன் அமைந்துள்ளது. இக்கோயிலை ஸ்கந்தாரண்யம், கந்தவனக்கடவை, முருகவனம், கந்தசுவாமி கானகம், வெள்ளரிக்கொல்லை, அம்பலவாண முருகேச சுவாமி கோயில், பொலிகண்டிக் கந்தசுவாமி கோயில் எனப் பல பெயர்களாற் குறிப்பிடுவர்.

ஆலயத்தின் தோற்றம் பற்றித் தட்சிண கைலாய மான்மியமும், ஈழத்தின் பழமை கூறும் ஈழமண்டல சதகமும் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்படுகின்றன. முருகப் பெருமான் திருச்செந்தூரிற் சூரனை அழித்து, வள்ளி தேவயானை ஆகியோரை மணம் முடித்த வேளையில், கதிர்காமம் செல்லும் நோக்கில் வேதாரண்யம் சென்று, அங்கிருந்து

கந்தவனக் கோயிலின் வனப்பான முகப்புத் தோற்றம். யாழ்ப்பாணத்தில் வடமராட்சியில் அமைந்துள்ள முதன்மையான திருத்தலங்களில் ஒன்று. மிகவும் புராதனமானது. நமசிவாயத்தின் முன்னோர்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்டு பரிபாலனம் செய்யப்படுகின்றது.

மரக்கலத்திலே தேவியர்கள் இருவருடனும் வீரவாகுதேவருட்பட்ட நவவீரர்கள், கின்னரர், கிம்புருடர், சப்தரிஷிகள், இந்திரன், பிரம்மா, விஷ்ணு உட்பட முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் ஆகியோர்களுடன் கடற் பிரயாணம் செய்தார். இலங்கையின் வடகரையாகிய காங்கேசன் துறையை வந்தடைந்து, அங்கு கோயில் கொண்டு, பின்னர் மிண்டும் கடல் வழியாகப் புறப்பட்டு பொலிகண்டி எனும் ஊரில் வன்னி மரங்கள் நிறைந்த வன்னி வனத்தை வந்தடைந்து, அங்கு கோயில் கொண்டெழுந்தருள் விரும்பி, விஸ்வகன்மாவினால் ஒரு கோயிலைக் கட்டுவித்து அங்கே முருகப்பெருமான் தேவியர்களுடன் அழகிய மயிலில் எழுந்தருளினார்.

முருகப் பெருமான் கடற்பயணம் செய்த தோஷம் நீங்கும் பொருட்டு பிரம்மா, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலியோர் மகாபிஷேகம் செய்து வழிபட, அவர்களுக்கு நல்லருள் பாலித்த தலமாகையால் அன்றிலிருந்து அவ்வன்னிவனம் “கந்தவனம்” எனும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றது. பின்பு இங்கிருந்து கந்தக் கடவுள் கடல் வழியாகப் பயணம் மேற்கொண்டு திருகோணமலை சென்று, அங்கிருந்து உகந்தை சென்று, இறுதியாகக் கதிர்காமம் சென்றார்.

கச்சியப்பர் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிற் கந்தபுராணத்தை அரங்கேற்றிய போது அவற்றின் பிரதிச்சுவடிகளை இங்கும் கொண்டுவந்து பாடியதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இக்கோவிலுக்கு அருணகிரிநாதர் “உறவு சிங்கிகள்” எனும் திருப்புகழைப் பாடியுள்ளார். அதிற் “கந்தசுவாமி கானகம்” எனும் தல முத்திரையையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இங்குள்ள மூர்த்தங்கள் (விக்கிரகங்கள்) அனைத்தும் சிறப்புப் பெற்றவை. இங்கே மூன்று சண்முகர் படிமங்கள் உண்டு. ஒன்று “பழையவர்” என அழைக்கப்படும் பழைய மூலவர்; இரண்டாவது தற்போதுள்ள மூலவர். மூன்றாவது ஆறுமுகநயினார் என அழைக்கப்படும் எழுந்தருளி. இவற்றிலே பழையவர் எனும் பழைய சண்முகர் விக்கிரகம் சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்தது. இவ்விக்கிரகம் சோழப்பேரரசு காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்த சிற்ப முனிவரால் வடிக்கப்பட்டது. இச்சிற்ப முனிவர் முத்தரச சோழமன்னனால் கை வெட்டப்பட்டிருந்த வேளையில் தமது கைக்குழைச்சுக்குள் உளி வைத்து செதுக்கியமையினால் இச்சண்முகரை “கைக்குழைச்சுக்கல்யாண வேசுவர்” என்று அழைக்கின்றனர். இச்சிற்பியால் செய்த ஏனைய மூன்று விக்கிரகங்கள் தென்னிந்தியாவில் உள்ள சிக்கல், எட்டிக்குடி, எண்கண் ஆகிய தலங்களில் உள்ளன.

மேற்குறிப்பிட்ட சண்முகர் இலங்கைக்கு கொண்டுவரப்பட்டு மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலுள்ள குமாரபுரம் எனும் குகதலத்திற் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. பின்னர் இக்கோயிலைப் போர்த்துக்கேயர்

கந்தவனக் கடவை, திக்கம் செல்லையாப்பிள்ளையின் ஏற்பாட்டில் வார்க்கப்பட்ட வள்ளிதெய்வானை சமேதரரான ஆறுமுக சுவாமியின் வனப்பு மிகு அலங்காரத் தோற்றம்.

இடித்தபோது இவ்விக்கிரகம் கடல் மார்க்கமாகக் கந்தவனம் கொண்டுவரப்பட்டு, பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு வழிபடப்பட்டது. இச்சண்முகர் மூலவராய் இருந்தபோது கோயில் மிகவும் சிறப்படைந்தது. இவ்வேளையில் உடுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த சிவசம்புப்புலவர் (இவருக்கு ஆறுமுகநாவலரே “புலவர்” எனும் பட்டம் வழங்கினார்)

தமது இரு கண் பார்வையையும் இழந்த வேளையில் கந்தவனம் வந்து இங்குள்ள நறு நீர்க்கேணியில் நீராடி, இப்பழைய சண்முகரை வழிபட்டு, நான்மணிமாலை பாட இவரது இழந்த கண்பார்வை கிடைக்கப்பெற்றது.

சுமார் நூறு வருடங்கட்கு முன் இம்மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் நடைபெறும் போது அபிஷேகக் குடம் தவறி வீழ்ந்து சுவாமியின் இடதுபுற வரத கரத்தை ஊறடையச் செய்தது. அதனால் இதே அமைப்புடைய இன்னோர் சண்முக விக்கிரகம் கும்பகோணத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டு மூலவராக வைத்து வழிபடப்படுகிறது.

முன்றாவதாகக் கூறப்படும் (ஆறுமுகநயினார்) இலங்கைக்குக் கிடைத்த ஓர் அரிய பொக்கிசமாகும். ஏனெனில் இவ்விக்கிரகம் போல் மிகுந்த அழகுடைய மிகவும் பெரியதுமான சண்முகர் வேறெங்கிலுமில்லை. இது சைவப் பெரியார் திக்கம் சி.செல்லையாபிள்ளையின் ஒரு நேர்த்தியின்

பொருட்டு 1928ஆம் ஆண்டு கோயிலில் வைத்தே வார்ப்பிக்கப்பட்டது. இதன்போது இவ்வூர் மக்கள் அனேகர் ஏராளமான பொன்னை இவ்விக்கிரகம் வார்க்கத் தயாரான ஐம்பொற் கலவையிற் சேர்த்தனர். சிலர் தாமணிந்திருந்த திருமாங்கல்யத்தைக் கூட இதில் சேர்த்தனர். இதனழகைக் கண்டு திருமுருக கிருபானந்த வாரியாரே வியந்துள்ளார். இதற்கு அடுத்த பெரிய திருவுருவமே இந்தியாவின் ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்றான திருத்தணியிலுள்ளதாகும்.

இச்சண்முகர் தேருக்கும், சூரசங்காரத்துக்கும் என வருடத்தில் இரு தடவையே எழுந்தருளுவார். இங்குள்ள மூன்று சண்முகர்களும் இந்திர மயிலிலேயே அமர்ந்துள்ளனர். இம்மயில் இடதுபுறம் நோக்கியதாக நிற்கின்றது. அருகில் இருபுறமும் வள்ளியம்மையும், தெய்வானையம்மையும் நின்ற திருக்கோலத்திலேயே காட்சி தருகின்றனர். இது தவிர இங்கு முத்துக்குமார சுவாமியும் கார்த்திகேயரும் உற்சவ மூர்த்திகளாவர். இத்துடன் திருவிழாக் காலங்களில் விநாயகரும் வேணுகோபாலரும் பரிவார உற்சவ மூர்த்திகளாக வீதிவலம் வருகின்றனர்.

இக்கோவிலின் அமைவுபற்றி நோக்கும் போது, ஆதிகாலத்தில் மூன்று வீதிகளுடன் காணப்பட்டுப் பின்னர் போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் இரு வீதிகளாக மாற்றமடைந்தன. கோயில் வீதிகள் மிகவும் விசாலமானவையும் அழகானவையுமாகும். அதனால் “திருவாரூர்த் தேரழகு கந்தவனத்தெரு அழகு” எனப் பழமொழியுண்டு. கோயிலிற் பரிவாரத் தெய்வங்களாக விநாயகர், நாகதம்பிரான், சந்தானகோபாலர் நால்வர் (இது சிவபாதசுந்தரனாரால் நிறுவப்பட்டது), பழையவர், வேலாயுதர், நவக்கிரகங்கள், வயிரவர், சண்டிகேசுரர் என்பன காணப்படுகின்றனர். இங்கு ஆனி மகோற்சவம், ஆனி அமாவாசை தொடக்கம் ஆனிப் பெளர்ணமி வரை நடைபெறுகின்றது. கந்தசஷ்டி கொடியேற்றப்பட்டு மகோற்சவமாக நடைபெறுகின்றது. இது தவிர மாசிமகம், திருவாதிரை என்பனவற்றிற்கு தீர்த்தோற்சவமும் நடைபெறுகின்றது. ஒவ்வொரு வெள்ளி, மாதக் கார்த்திகை என்னுந்தினங்களில் சுவாமி உற்சவம் நடைபெறுகிறது. மானம்பூ தினத்தன்று சூரன் சம்ஹாரம் நடைபெறுகின்றது.

இக்கோயிலின் அற்புதங்கள், சிறப்புக்கள் பற்றி நோக்கும்போது இங்குள்ள நறுநீர்க்கேணி மிகவும் அற்புதம் வாய்ந்தது. இது வீரவாகு தேவர் தண்டத்தினால் இடித்து உண்டாக்கப் பெற்றது என்பது கர்ண பரம்பரைக் கதை. இதில் கற்பூரம் விளைந்த சிறப்பு உண்டு. இக்கேணியின் நடுவிலுள்ள கல் “கற்பூரமலை” எனப்படுகிறது. இது கற்பூரமாக இருந்ததாகவும் போர்த்துக்கேயர் வந்து இக்கேணியில் இறங்கியதிலிருந்து அத்தன்மை அற்றுப்போனதாகவும் கூறப்படுகிறது. இங்கு கற்பூரம்

விளைந்ததால் முற்காலத்திலே “கற்பூரக்கந்தன்” என்ற பெயருடன் கந்தவனப் பெருமான் அழைக்கப்பட்டார்.

இக் கோயிலின் தலவிருட்சம் வன்னிமரம். இங்கு மூன்று வன்னிமரங்கள் உள்ளன. அதில் இரண்டு வன்னிமரங்கள் இரண்டாயிரம் வருடங்கள் பழைமை வாய்ந்தன என்று கூறப்படுகின்றது.

குழந்தையில்லாதவர்களுக்குக் குழந்தைப் பாக்கியம் கிட்டும் அற்புதத் தலமாக இக்கந்தவனம் விளங்குகின்றது. அதற்கு மூலகாரணம் இங்குள்ள “காஞ்சிமா” என அழைக்கப்படும் மாமரத்திலிருந்து கிடைக்கும் கனியாகும். அக்கனியை உண்பவர்களுக்குக் குழந்தை வரம் கிடைப்பது ஐதீகமாகும். அவ்வகையிற் பிறப்பவர்களுக்குக் “கந்தவனம்”, “கல்யாணவேலன்”, “ஸ்கந்தாரண்யன்”, “கந்தவனநாதன்”, “காஞ்சிமாவடிவேல்” போன்ற இக்கோயிற் பெயர்களை வைக்கும் மரபும் முற்காலத்தில் இருந்தது. அவ்வகையில் இத்தலத்தில் நேர்ந்து பிறந்தவரே சைவப்பெரியார் சிவபாத சுந்தரனார். இக்காஞ்சி மாமரம் சென்ற நூற்றாண்டில் அழிவடைந்த போது இதன் கன்றுமரம் இன்றும் நின்று பயன் அளிக்கின்றது.

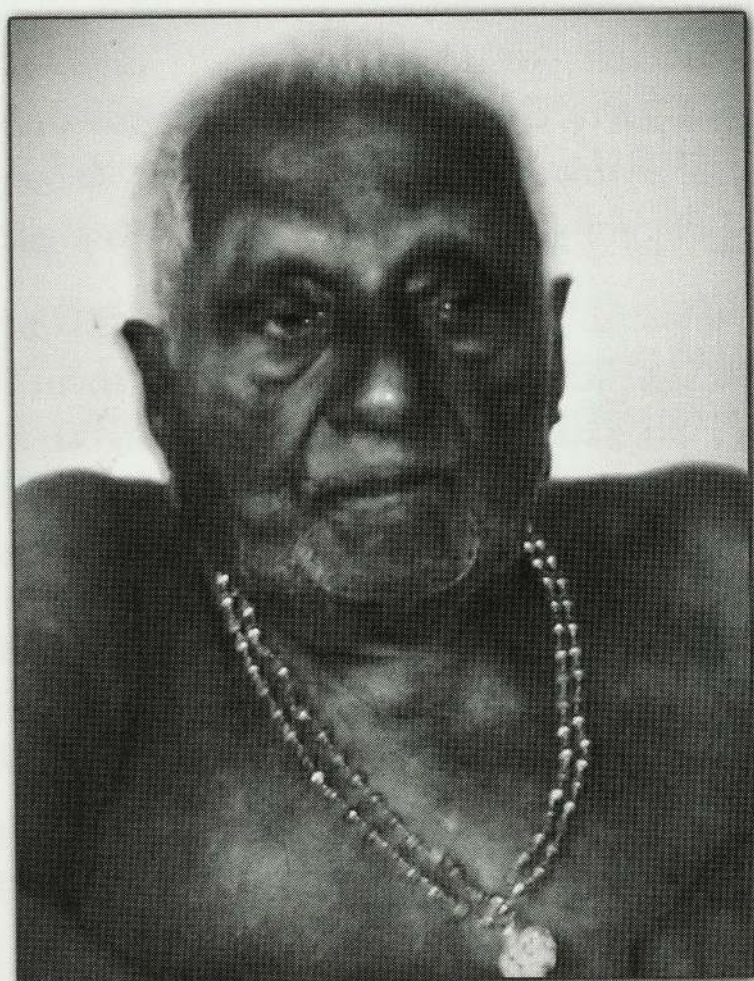
இங்குள்ள தேர் மிகவும் பிரமாண்டமானது. இத்தேரும் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில் தேரும் ஒரேயளவு கொண்டவை. மாவிட்டபுரம் தேர் நாகரவடிவுடையது. கந்தவனத் தேர் திராவிட வடிவுடையதும் இருநூறு வருடங்களுக்கு முற்பட்டதுமாகும். இன்றும் இத்தேரே வலம் வரும் சிறப்புடையது. இங்கு தேர்த்திருவிழா மிகவும் சிறப்புடையது.

இவ்வாறு பலசிறப்புக்களைக் கொண்ட கந்தவனத்திற்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் கா. கோ. வெங்கட்ராமன் கந்தவனக் கலம்பகம் எனும் நூலைப்பாடி வெளியிட்டுள்ளார்.

இக்கோயிற் பூசைகள் கும்பகோணத்திலிருந்து வந்து நவிண்டிலில் வசித்து வந்த பிராமண குலத்தவர்களால் ஆற்றப்படுகின்றது. தினமும் ஐந்து காலப் பூசை நடைபெறுகிறது.

இக்கோயிலைப் பராமரிப்பவர்கள் திக்கம் சி.செல்சையாபிள்ளையின் வழித்தோன்றல்களாவர். இவர் “துகளறுபோதம்” எனும் சைவசித்தாந்த நூலிற்கு உரை செய்தவர். இவரின் சிறப்புக் கருதி திருவாவடுதுறை ஆதீனம் “ஈசானசிவன்” எனும் பட்டம் வழங்கியது. இப்பெரியாரின் முயற்சியினால் வேதாரண்யம் (திருமறைக்காடு) வரணியைச் சேர்ந்த சைவர்களிற்கு உரிய வகையில் மீண்டும் கிடைக்கப்பெற்றது. அவரின் பரம்பரையினரே ஆதீன கர்த்தாக்களாய் இருந்து பரிபாலித்து வருகின்றனர்.

சைவத் திருக்கோயில்களில் நிகழும் பூசைகளும் (அர்ச்சனை) அவற்றின் மொழியும்

இரா. நமசிவாயம்
தலைவர், திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச்சபை.

உலகத்திலுள்ள பொருள்கள் அறிவுடையனவென்றும் அறிவில்லாதன வென்றும் இருதிறப்படும். இவ்விரண்டும் முறையே சித்தென்றும் சடமென்றும் வழங்கப்பெறும்.

சித்தென்பது உயிர். இவ்வுயிர் யாதேனுமொன்றைப் பற்றி நின்று செயற்படுமன்றித் தனித்து நின்று செயற்படுமாறு இல்லை. எதுபோலு மெனின் அக்கினி ஒரு பொருளைப் பற்றிநின்றுதான் செயற்படும். எனவெ சித்துக்கு சடப்பொருளாகிய பிரபஞ்சம் இன்றியமையாதது வேண்டப்படும். உயிர்களின் கன்மத்துக்கீடாகச் சடப்பொருள்கள் தோன்றி, நின்று, ஓடுங்குகின்றன.

இங்ஙனம் முத்தொழிற்படும் உலகம் சடமாதலால், சடமாகிய மட்குடம் முதலியன போலத் தானே முத்தொழிற்படாது.

உயிர், இச்சடப் பொருட்களைக் கூடினாலன்றிச் செயற்படாததலின், அவ்வுயிர்தானே இச்சடப் பொருள்களைத் தொழிற்படுத்த முடியாது. இவ்விரண்டும் இவ்வாறாகவே பாரிசேட அளவையால் இச்சடப் பொருள்களைக் காரியப்படுத்தி இவற்றையும், உயிர்பொருள்களையும் கூட்டுவிப்பான் ஒரு முதல்வன் உண்டென்பது துணியப்படும்.

மேலும் உயிர்கள் உய்தற்பொருட்டு, அஃதாவது முக்தியை நோக்கி முன்னேறுவதற்கு இம்முதல்வன் அருளியவை வேதம், ஆகமம் என இரண்டாம். அவற்றுள் வேதம், இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என நான்காம். இவற்றுள் வேதம் பொது, ஆகமம் சிறப்பானவை.

இனி ஆகமம் - காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், ஆக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விஜயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், இரௌவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பரமேஸ்வரம், கிரணம், வாதுளம் என இருபத்தெட்டு. இவையேயன்றிச் சார்பான குமார தந்திரம் போன்ற பல உப ஆகமங்களும் உள்ளன.

சைவத்தினதும் அதன்தத்துவக் கொள்கையாகிய சைவசித்தாந்தத்தினதும் மூலநூலாக உள்ளவை சிவாகமங்கள். இவ்வாகமங்களனைத்தும் தனித் தனி சரியாபாதம், கிரியாபாதம், யோகபாதம், ஞானபாதம் என நான்கு பாதங்களையுடையன. இவற்றுள் சரியை தந்திரக்கலையெனவும் கிரியை, யோகம் மந்திரக்கலைகள் எனவும் ஞானம் உபதேசக் கலையெனவும் கூறுவர். சரியை ஆலயப் பிரதிட்டை முதலியவற்றைக் கூறும், கிரியை ஆன்மார்த்த பரார்த்த பூசை முதலியவற்றைக் கூறும். யோகம் பிராணவாயுவை அடக்கி மனதைச் சுழுமுனை வழியாக பிரமந்திரத்தில் செலுத்தி, நிறுத்திச் சோதி முதலியவற்றைத் தரிசித்தலைக் கூறும்.

ஞானபாதம் பதி, பசு பாசமென்னும் பொருளுண்மையினையும், அவற்றின் இலக்கணங்களையும் பசு பாசத்தினின்று நீங்கிப் பதியை அடைதற்குச் செய்ய வேண்டிய சாதனங்களையும் அங்ஙனம் சாதித்தாற் பெரும் பேறாகிய முத்தி நிலையினையும் கூறும்.

இந்த ஞானபாதம் அனைத்தும் பொருளுண்மை, இலக்கணம், சாதனம், பயன் என்னும் இவைகளைப் பற்றிய பிறர் பக்கங்களை எடுத்துக் கூறி அளவையியல் வாயிலாக மறுத்து, அவற்றின் உண்மையைப் பொதுவகையாகவும் சிறப்பு வகையாகவும் கூறும். ஆதலின் சிவாகமங்களின் ஞானபாதமே சித்தாந்தமாகும்.

வேதம், ஆகமம் அனைத்தும் வடமொழியிற்றான் சிவபெருமானால், தோற்றுவிக்கப் பெற்றவை. வேதங்களுக்கு எழுத்து இல்லை. கர்ண பரம்பரையாகவே இருந்து வந்தன. ஆகமங்கள் பூர்வகாலத்திலிருந்தே எழுத்தில் உள்ளன. கிரந்த எழுத்தில் உள்ளன.

“கேவேடராகி கௌரீரது படுத்தும்
மாவேட்டாகிய ஆகமம் வாங்கியும்
மற்றவை தம்மை மகேந்திரத்திருந்
துற்றவைம் முகங்க ளாற்பணித்தருளியும்”

கீர்த்தித் திருவகவல் - திருவாசகம்

மகேந்திரமலை தெற்கின் கண் இருந்தது. “மாவேட்டாகிய ஆகமம் வாங்கியும்” - பெரிய ஏட்டின்கண் அமைந்த ஆகமங்கள் இருபத் தெட்டினையும் மகேந்திரமலையின் கண் இருந்து, பொருந்திய தன் ஐமுகங்களால் உபதேசித்தருளியும் என வருதலும் காண்க.

ஆகமங்கள் முன்னொரு காலத்தில் தமிழில் இருந்தன என்பதற்கு ஆதாரம் எதுவும் இல்லை. அதுவெறும் பேச்சாகும். இப்படிச் சொல்லி மயங்குவதிற் பயன் எதுவும் இல்லை.

“ஆரியம் தமிழோடிசையானவன்”

இது - திருநாவுக்கரசர் திருவாக்கு

“வேண்டத் தக்க தறிவோய் நீ வேண்ட முழுதுந் தருவோய் நீ”

- திருவாசகம்

மோட்ச முன்னேற்றத்திற்குத் தந்திரம், மந்திரம், தோத்திரம் என்பவை முன்றும் இன்றியமையாதவை. இவை சிவபெருமானின் சங்கற்பம்.

எனவே சிவபெருமான் முதல் இரண்டையும் ஆகமவாயிலாகவும், பூநீருத்திரம் போன்ற மந்திரங்களை வேதம் வாயிலாகவும் வடமொழியில் தோற்றுவித்தனன். மற்றும் தோத்திரங்களை திருமுறைகளாக அருளாளர்கள் வாயிலாகவும் தோற்றுவித்துள்ளான். இக்கோட்பாட்டை யொத்த நிலையில் உள்ளவர்கள் தலையீடு செய்வதும் மொழிபெயர்த்து திருக்கோயில்களின் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர எத்தனிப்பதும் சிவநிந்தைச் செயலாகும். சைவமக்கள் இக்கொள்கை உள்ளவர்களைக் கடுமையாக எதிர்ப்பார்கள். இது ஒரு பேர் இயக்கமாக வெடிக்கும்.

மெய்கண்டாருக்கு முன் முழுமையான சைவ சித்தாந்த சாத்திரம் தமிழில் இல்லை. சைவசித்தாந்தத்தின் தமிழ் மூல நூல் சிவஞானபோதம்; வழிநூல் அருணந்தி சிவாசாரியார் அருளிய சித்தியார். உமாபதி சிவாசாரியார் அருளிய சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன் முதலிய துணை நூல்கள். இவர்கள் அருளாளர்கள். முற்றுணர்ந்தவர்கள்.

திருக்கைலாசத்தில் கல்லால மர நிழலிலே தட்சணாமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருந்த சிவபெருமான்பால் எல்லா ஆகமப் பொருள்களையும் மலையற விளக்கும் சிவஞானபோதத்தை உபதேசம் பெற்ற திருநந்தி தேவர் மரபிலே வந்த பரஞ்சோதி மகாமுனிவர் திருவெண்ணை நல்லூர் மெய்யுணர்வில் முற்றுப்பெறுடைய சுவேதனப் பெருமானைக் கண்டு, அவருக்குத் தீட்சை புரிந்து, தாம் தம் குருவாகிய சத்திய ஞான தரிசனிகள் பாற் கேட்டவாறே சிவஞானபோதத்தை விளங்க உபதேசித்து, அதனைத் தமிழ் பேசும் சைவ மக்கள் உய்யும்படி தமிழில் அருளிச்செய்தனர். எனவே தமிழ் சிவஞானபோதத்தின் பூர்வ நூல் வடமொழியிலுள்ள இரௌரவ ஆகமமாகும். இதுபோலத்தான் கம்பராமாயணத்திற்கும் வால்மீகி இராமாயணத்திற்குமுள்ள ஒற்றுமை. இவை இரண்டும் வெறும் மொழிபெயர்ப்புகளல்ல; வழிநூல்களுமல்ல; சார்பு நூல்களுமல்ல; தனி நூல்களே.

வேத ஆகமங்களின் மொழிபெயர்ப்பனைத்தும் திருக்கோயிலிற் கிரியைகளை நடத்துவது தீம்பழத்தின் சுளையைச் சாப்பிடாது வெறும் தோலை உட்கொள்ளுதற்குச் சமமாகவிருக்கும்.

1925 ஆம் ஆண்டு அளவில் மறைமலை அடிகளும் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்களும் தனித்தமிழ் இயக்கத்தைத் தொடங்கினர். சைவப் பெரியார்கள் சு. சிவபாதசுந்தரனார், ஜே. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை, சீ. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் (பெரிய புராண ஆய்வுரை ஆசிரியர்), அச்சுவேலி குமாரசுவாமிக் குருக்கள் ஆகியோர் தனித்தமிழ்க் கொள்கையைக் கண்டித்தனர். சு. சிவபாதசுந்தரனார் அவர்கள் பல ஆதாரங்கள் காட்டித் தனித்தமிழ் கொள்கையை மறுத்தார். 1946 ஆம் ஆண்டளவில் யாழ்ப்பாணத்தில் சைவ மகாநாடு ஒன்று நடாத்தப்படுவதாக இருந்தது. இம்மகாநாட்டிற்கு தலைவராக மறைமலை அடிகளின் சீடரான இளவழகனார் என்பவரை அழைப்பதற்குச் சபையினர் தீர்மானம் செய்து அவரும் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின் போக்குவரத்துக்குரிய பணமும் அனுப்பப்பட்டது. இதைக் கேள்விப்பட்ட சு. சிவபாதசுந்தரனார் கூறியதாவது:

“இந்தியாவில் இருந்து அம்மை நோய் முதலியன இலங்கையிற் பரவுவதைத் தடுப்பதற்குச் சட்டங்கள் இருக்கின்றன. தனித்தமிழ்க் கொள்கை இலங்கையில் புகுவதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு சட்டமும் இல்லை”

என்று கூறிக் கவலைப்பட்டார். இளவழகனாரை அழைக்க வேண்டாம் என்று சபையினருக்குக் கூறினார். பிரயாணத்திற்குரிய பணத்தை அனுப்பி விட்டோம் என்று சபையினர் கூறினர். பணம் போனாலும் பரவாயில்லை; அவரை அழைக்க வேண்டாம் என்று சபையினரைக் கேட்டுக்கொண்டார். அவரின் சொல்லைக் கேட்டுச் சபையினரும் இளவழகனார் அழைப்பை நிறுத்தி விட்டனர்.

இன்று மேல்நாடுகளில் குடியேறிய ஈழத்தமிழர்களின் பிள்ளைகள் தமிழ் பேசத் தெரியாதவர்களாக உள்ளனர். இப்படியான ஒரு புதுத் தலைமுறை உருவாகிறது. ஆனால் சைவசமயக் கோட்பாட்டைக் கைவிடவில்லை. அங்குள்ள திருக்கோயில் வழிபாட்டில் ஈடுபடுகிறார்கள். இவர்கள் நாளடைவில் திருக்கோயிற் பூசைகள் ஆங்கிலத்தில் செய்யப்படவேண்டும் என்று கேட்கக் கூடும். ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை.

அர்ச்சனை தமிழ், வடமொழி ஆகிய இருமொழிகளிலும் செய்யலாம். திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தில் 1947 ஆம் ஆண்டில் இருந்தே இரு மொழிகளிலும் நடைபெற்று வருகிறது. பொருத்தமான திருமுறைப் பாடல்கள் அவற்றிற்குள்ள பண் இசையுடன் பாட அர்ச்சனை நடைபெறுகிறது. இந்த முறையில் இங்குள்ள ஆலயங்களில் அர்ச்சனை செய்யலாம். இதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு தமிழ்நாட்டிலுள்ளவர்களின் உதவி தேவையில்லை. தமிழ் அர்ச்சனைக்கு வேண்டிய தேவார திருவாசகப் பாடல்களைத் தொகுத்துத் தருவதற்கு திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச் சபை ஒழுங்குசெய்யும்.

பிரகிருதி மாயை

இருபத்து நான்கு ஆன்ம தத்துவங்களும் பிரகிருதி மாயையிலிருந்து தோன்றும். இவற்றைச் சிவபெருமான் சீகண்ட ருத்திரர் வாயிலாகத் தோற்றுவிப்பார். அசுத்த மாயையின் காரியமாகிய கலையினின்றும் பிரகிருதி மாயை தோன்றும்.

அவ்வியத்தம்

இதனை “மூலப்பகுதி” என்றும் “மூலப்பிரகிருதி” என்றும் “மான்” என்றும் கூறுவதுண்டு. இதன்கண் சத்துவம், இராசதம், தாமதம் என்னும் முக்குணங்களும் தோன்றும். முக்குணங்களும் வெளிப்படாது அடங்கி நிற்கும் நிலையே மூலப்பிரகிருதி ஆகும். இதற்கு அவ்வியத்தம் என்றும் பெயர். முக்குணங்களும் வெளிப்பட்டுத் தம்முள் சமமாய் இருக்கும் நிலைக்குக் “குணதத்துவம்” என்று பெயர்.

தத்துவத் தோற்றம்

முக்குணங்களுள் ஒன்றைவிட ஒன்று மிகும்பொழுது மேலே கண்ட இருபத்துநான்கு (24) தத்துவங்களும் தோன்றும். மேலே கண்டவாறு பதம் ஐந்து; தன்மாத்திரை ஐந்து; ஞானேந்திரியம் ஐந்து; கன்மேந்திரியம் ஐந்து; அந்தக் கரணம் மூன்று; குணதத்துவம் ஒன்று என ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து நான்கு என்பது தான் சைவசித்தாந்தக் கொள்கை.

குணம் ஒரு மூன்றும்

குணதத்துவம் - சத்துவகுணம், இராசதகுணம், தாமத குணம் ஆகிய மூன்றும் ஏனைய ஆன்ம தத்துவம் இருபத்திமூன்றிலும் கலந்து நிற்கும். உலகம் முக்குணமயம் எனச் சொல்லப்படுகிறது. உதாரணமாகக் காற்று இளம் தென்றலாக வீசும்போது சத்துவ குணத்தோடு அது கலந்து நிற்கிறது. காற்றே வீசாமல் மந்தநிலையில் இருக்கும்போது தாமத குணத்தோடு அது கலந்து நிற்கிறது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு தத்துவத்திலும் அவ்வப்போது காணப்படும் குணநிலையை வைத்து இந்தக் குண வயப்பட்டிருக்கிறதென அறிந்து கொள்ளலாம்.

வித்தியா தத்துவம்

சுத்தாசுத்தமாயா கருவிகள்

1. காலம்	5. அராகம்
2. நியதி	6. புருடன்
3. கலை	7. மாயை
4. வித்தை	

எனச் சுத்தாசுத்தமாயா தத்துவங்கள் ஏழும் ஆகும். இவற்றை வித்தியா தத்துவங்களென்றும் சொல்லுவார். இவை வித்தைக்கு அல்லது அறிவிற்குரிய தத்துவங்கள்.

ஈற்றில் அமைந்த மாயை - காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன் ஆகியவற்றிற்குக் காரணமாக விளங்குவதால் அதனைக் காரியத்துள்ள ஏனைய தத்துவங்களுடன் சேர்க்காமல் கடைசியாகத் தனியாக வைக்கப் பெற்றுள்ளது.

காலம்

இன்றியமையா இயல்பிற்கு - காலம்

காலத்தைக் கண்ணால் காண முடியாது. ஆனால் அனுபவத்தால் உணரலாம். இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் எனக் காலத்தை மூவகையாக உணர்கிறோம்.

காலம், என ஒரு பொருள் இல்லையென்றும், தொழிற்பாட்டில் தொடக்கம், நடு, இறுதி ஆகியவை காலமாகக் கணக்கிட்டுச் சொல்லப்படுகின்றன என்றும் சில சமயங்கள் கூறுகின்றன.

மேலே கண்டவாறு கால தத்துவம் நித்தியமானது அன்று. அதற்குத் தொடக்கமும் இறுதியுமுண்டு என்பது சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையும் இன்றைய விஞ்ஞான முடிவும் ஆகும். காலம் பூரணமான சார்பற்ற பொருளன்று; காலமும் வெளியும் என்றுமே பிரிக்கப்படாதவை என்று பேராசிரியர் ஐயின்ஸ்ரயின் சார்ச்சியின் தத்துவம் (Theory of Relativity of Einstein) கூறுகிறது.

உம்மைப் பயன்கொல்?

சென்ற பிறவிகளில் நாம் எத்தனையோ நல்வினை, தீவினைகளைச் செய்திருக்கிறோம். அவ்வினைகளின் பயன்களை நாம் இப்பிறவியில் எவ்வளவு காலம் அனுபவிக்க வேண்டும்? எப்பொழுது அனுபவிக்க வேண்டும்? என்பதைக் காலம்தான் நிர்ணயம் செய்கிறது. எனவே கால தத்துவம் இன்றியமையாதது.

Note: Einstein strongly believed in nature's inherent harmony and his deepest concern throughout his scientific life was to find a unified foundation of Physics. He began to move towards this goal by constructing a common framework for electro-dynamics and mechanics, the two separate theories of classical physics. This framework is known as the special theory of relativity. It unified and completed the structure of classical physics, but at the same time it involved drastic changes in the traditional concepts of space and time and undermined one of the foundations of the Newtonian world view.

According to relativity theory, space is not three dimensional and time is not a separate entity. both are intimately connected and form a four-dimensional continuum *space-time*. In relativity theory, therefore, we can never talk about space without talking about time and vice versa. Furthermore, there is no universal flow of times as in the Newtonian model. Different observers will order events differently in time if they move with different velocities relative to the observed events. In such a case, two events which are seen occur in different temporal sequences for other observers. All measurements involving space and time thus lose their absolute significance. In relativity theory, the Newtonian concept of an absolute space as the stage of physical phenomena is abandoned and so is the concept of an absolute time. Both space and time become merely elements of the language a particular observer uses for describing the observed phenomena. The concept of space and time are so basic for the description of natural phenomena that their modifications entail a modification of the whole framework that we use to describe nature. The most important consequence of this modification is the realization that mass is nothing but a form of energy. Even an object at rest has energy stored in its mass, and the relation between the two is given by the famous equation $E=Mc^2$ being the speed of light. Vide pages 71&72 - *The Tao of Physics* - Frij of Capra.

சார்ச்சியின் சிறப்புக் கொள்கை

உலகப் புகழ்பெற்ற சிந்தனையாளரும் விஞ்ஞானியுமான பேராசிரியர் ஐயின்ஸ்டீனின் அவர்கள் இயற்கையின் ஒத்திசைவில் உறுதியான நம்பிக்கை உள்ளவராக இருந்தார். பௌதிகவியலில் ஒருப்படுத்திய ஒரு அடிப்படைக் கட்டுக்கோப்பைக் காண்பதே தமது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கருதினார். அதற்கு வேண்டிய அணுகுமுறையை மேற்கொண்டார். மின்னியக்கவியல் (Electrodynamics), நிலையியக்கவியல் (Mechanics) ஆகிய இரண்டும் ஐதிக பௌதிகவியல் விஞ்ஞானப் பிரிவுகளாகும். இவற்றை ஒருங்கிணைத்து ஒரு கட்டுக்கோப்பிற்குள் கொண்டுவந்துள்ளனர்.

மேற்படியான கட்டுக்கோப்பு அவரது சார்ச்சியின் சிறப்புக் கொள்கை என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இதன் விளைவு நியூற்றனின் (Newton) ஐதிக உலகியல் கொள்கை அடியோடு ஒதுக்கப்பட்டது.

சார்ச்சியின் தத்துவத்தின்படி விசும்பு முப்பரிமாணப் பொருளன்று (Three dimensional); காலமும் தனியான பொருளன்று; விசும்பும் காலமும் மிக நெருக்கமாக ஒருங்கிணைக்கப் பெற்றவை. விசும்பும் காலமும் இடையறாத தொடர்ச்சியுள்ள நாற்பரிமாணப் பொருள்களாகவுள்ளன.

எனவே சார்சியின் தத்துவத்தைப் பொறுத்தவரை விசும்பைப் பற்றிப் பேசும்போது காலத்தைக் குறிப்பிடாமல் இருக்கவியலாது. மறுதலையாகக் காலத்தைப் பற்றிப் பேசும் போது விசும்பைக் குறிப்பிடாமல் இருக்கவியலாது. நியூற்றன் (Newton) கூறியதுபோல் காலத்தின் போக்கு ஒருபடித்தாய் (Absolute) பொதுவானதாக இருக்கவியலாது. காலத்தை ஒட்டி நிகழ்ச்சிகளைச் செயற்படுத்தி, அவற்றை நோக்குவோருக்கு வெவ்வேறு வேகத்தில் அந்நிகழ்ச்சிகள் செயற்பாட்டால் அவை ஒருப்படித்தாய் இரா. உதாரணமாக ஒரே வேளையிற் செயற்படத் தொடங்கிய இரு நிகழ்ச்சிகளின் வேகங்கள் வெவ்வேறாக இருந்தால் அவற்றின் காலப்போக்கை நோக்குவோருக்கு அவை வெவ்வேறாக இருக்கும். எனவே விசும்பு - காலம் என்பவற்றையொட்டிய அளவைகள் அனைத்தும் தனியான இயல்பை இழக்கின்றன.

விசும்பும் காலமும் - இயற்கையின் தோற்றப்பாட்டை நோக்குபவர்கள் அவற்றை விவரிக்க எழும் பொருள்களின் பெயர்களைக் குறிக்கும் சொற்களாகும்.

இயற்கையின் அபூர்வமான தோற்றப்பாட்டை விவரிப்பதற்கு விசும்பு -காலக் கொள்கை அடிப்படையானது. அவற்றை வேறுபடுத்தினால் இயற்கை விவரிக்கும் முழுத்திட்டத்தையும் வேறுபடுத்த வேண்டிவரும். இப்படி வேறுபடுத்தினால் அதிலிருந்து முக்கியமாக உணரப்படுவது பிண்டத்தின் வேறு உரு பேராற்றலாகும். சும்மா இருக்கும் எந்தப் பொருளும் பிண்டத்தில் பேராற்றலின் சேமிப்பு இடமாக இருக்கும். பிண்டத்திற்கும் பேராற்றலுக்கும் உள்ள தொடர் $E=Mc^2$ என்ற பிரசித்தி பெற்ற சமன்பாடு எடுத்து விளக்குகிறது. “இதைத் தொகுத்தவர் பேராசிரியர் ஐயின்ஸ்டைன் அவர்களே.”

ஒளித்திறன்

மாறிலியான ஒளியின் வேகமும் சார்சியின் கொள்கைக்கு அடிப்படையானது. ஒளியின் கதியை அணுகும் வேகங்களை உட்படுத்தும் பௌதிகத் தோற்றப்பாட்டை விவரிக்கும் பொழுதெல்லாம் சார்சியின் கொள்கையும் அதனுடன் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும். இது குறிப்பாக மின்காந்தத் தோற்றப்பாட்டுக்கு ஒப்புதலானது. இதற்கு ஒளி ஒரு உதாரணமாகும். மேலும் இது ஐயின்ஸ்டைனின் (சார்சியின்) கொள்கையை உருவாக்குவதற்கு வழிவகுத்தது.

Note: Carl Sagan - (Director of the laboratory for Planetary Studies of Cornwall University; a scientist of international repute; played a leading role in the Mariner, Viking and Voyager expeditions to planets for which he received the NASA medals for exceptional scientific achievement; Chairman of Division for Planetary Sciences of the American Astronomical Society; Chairman of the Astronomy Section of the American Association for the Advancement of

Science; President of the Planetology Section of the American Geo-Physical Union; Editor in chief of *Icarus*, the leading professional journal devoted to Planetary Research author and co-author of several articles and books), in his book *Cosmos* - 1995, pages 284-286-made the following observations relating to the Hindu concept of Creation and Destruction, indeed infinite in number and 'The Great Oneness and all things evolving from from the 'Oneness'

"Every human culture rejoices in the fact that there are cycles in Nature".

"The Hindu Religion is the only one of the world's great faiths dedicated to the idea that the Cosmos itself undergoes an immense, indeed an infinite number of deaths and rebirths. It is the only religion in which the Time Scales correspond, no doubt by accident, to those of modern scientific Cosmology. It's cycles run from our ordinary day and night to a day and night of Brahma, 8.64 billion years long, longer than the age of Earth or the Sun. And there are much longer times scales still".

"The Chola Bronzes cast in the eleventh century, includes several different incarnations of the God Shiva. The most elegant and sublime of these is a representation of the creation of the universe at the beginning of each Cosmic Cycle, a motif known as the Cosmic Dance of Shiva. The god called in this manifestation NADARAJA, the Dance king with four hands. In the upper right hand is a drum whose sound is the sound of the creation. In the upper left hand is a tongue of flame, reminder that the Universe, now newly created, will billions of years from now be utterly destroyed."

These profound and lovely images are, I like to imagine, a kind of premonition of modern astronomical Ideas". "A millennium before Europeans were willing to divest themselves of the Biblical idea that the world was a few thousand years old, the Mayans were thinking of millions and Indians of billions".

தீராச் சுழற்சி

ஒவ்வொரு மனித இனத்தின் பண்பாடும் காலவட்டத்தின் சுழற்சிக்கும் உட்பட்டதே. உலகத்திலுள்ள தலைசிறந்த சமயக் கொள்கைகளுள் இந்து சமயமும் ஒன்று.

இந்து சமயம் மட்டுமே உலகத் தோற்றமும் ஒடுக்கமும் எண்ணிறந்தனவென்று கூறுகிறது. இன்னும் இந்து சமயம் மட்டுமே கூறும் கால அளவைகளும் இன்றைய அண்ட முழுமை விஞ்ஞானம் கூறும் கால அளவைகளும் ஒத்திருக்கின்றன. இது எதிர்பாராத நிகழ்ச்சி எனலாம்.

இந்துசமயம் கூறும் காலவட்டம் - இரவும் பகலும் அடங்கிய ஒருநாள் தொடக்கம் தேவர்களில் ஒருவரான பிரமாவுக்குரிய இரவும், பகலும் 86.4 நூறுகோடி ஆண்டுகளாகும். இன்னும் இதற்கு மேலான காலகட்டங்களுமுள்ளன.

ஆடவல்லான்

பதினொன்றாம் நூற்றாண்டில் வார்க்கப்பட்ட சோழர் படிமங்கள் சிவபெருமானின் பல்வேறு தோற்றங்களை விளக்குகின்றன.

இவற்றுள் மிக்க எழில் வாய்ந்ததும் மீதுயர் கருத்துப் பொதிந்ததுமாய் ஒவ்வொரு உலகத் தோற்றத்தையும் கலை உருவ அமைப்பில் விளக்குவது சிவபெருமானின் அண்டரங்காகவுள்ள நடனமேயாம். இதற்குள்ள சிறப்பான தெய்வ உருவம் நடராசா - தாண்டவராயர் என்று கூறப்பெறும் இப்படிமம் நான்கு கைகளுடன் அமைந்துள்ளது.

மேலே உள்ள வலக்கையில் தமருகமுள்ளது. இதன் ஒலி உலகத் தோற்றத்தைக் குறிக்கும். அடுத்த மேலே உள்ள இடக்கரம் அனற்பிழம்பை ஏந்துகிறது. இது பலநூறுகோடி ஆண்டுகளுக்குப் பின் நடைபெறும் மறைத்தலைக் குறிக்கிறது. இத்தகைய சிறப்பான படிமங்கள் இன்றைய வான்கோளங்களின் ஆய்வியல் கொள்கைகளுக்கு முன்னோடியான தன்மை உடையன எனக் கருதவேண்டியிருக்கிறது.

வினை-பயன்-நியதி முதலியன

நியதி

காலம் வினைப்பயன்களை எப்பொழுது அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதையும் எவ்வளவு நாள் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதையும் நிர்ணயம் செய்யும் என்று சொல்லப்பட்டது.

இதற்கு-இது

நியதித்தத்துவம் அவரவர் செய்த வினையை அவரவரே அனுபவிக்கும்படி செய்வதோடு, எவ்வாறு அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதையும் வரையறுக்கும். இன்ன வினைக்கு இன்ன பயன் என்பதை நியதித்தத்துவத்தைக் கொண்டுதான் இறைவனின் திருவருட் சக்தி நிர்ணயம் செய்கிறது.

திருவருட் சக்தி திரோதானசத்தியாக நாம் செய்த வினைக்குத் தக்க பயனைத்தான் தருமேயன்றி அதுவாக அதன் இச்சையாக எந்தப் பயனையும் பெத்தநிலையில் தராது; முத்திநிலையில்த்தான் திருவருட் சத்தியாக அதன் கருணை தானே பெருகும். இன்ன வினைக்கு இன்ன பயன் என்பதை நிர்ணயிப்பதுதான் நியதித்தத்துவம்.

ஐந்து கலைகள்

கலைவகை

சுத்தமாயை அசுத்தமாயையை வியாபித்து நிற்கும். இந்த வியாபகம் ஐவகைப்படும். இந்த ஐவகைப் பகுதிகளையும் ஐந்து கலைகளாகச் சொல்வது வழக்கம். அவற்றை நிவிர்த்திகலை, பிரதிட்டா கலை, வித்தியாகலை, சாந்திகலை, சாந்தியதீத கலை எனக் கூறுவர். நிவிர்த்தி கலையில் பிரகிருதிமாயையில் உள்ள மண் தத்துவம் மட்டும் அடங்கும்.

பிரதிட்டா கலையில் பிரகிருதி மாயையில் உள்ள ஆன்ம தத்துவம் 24இல் மண் தத்துவம் நீங்கலாக ஏனைய 23 தத்துவங்களும் அடங்கும். வித்தியா கலையில் அசுத்தமாயா தத்துவம் எனப்படும் வித்தியாதத்துவம் ஏழும் அடங்கும். சாந்தி கலையில் சுத்த தத்துவத்தில் உள்ள சுத்தவித்தை, ஈசுவரம், சதாசிவம், மூன்றும் அடங்கும். சாந்தியதீத கலையில் சிவம், சத்தி என்னும் இரண்டு தத்துவமும் அடங்கும். ஆக 36 தத்துவங்களும் சுத்தமாயையின் பகுதிகளாகிய இந்த ஐந்து கலைகளில் அடங்கும். நிவிர்த்தி கலையில் சுத்தமாயையின் வியாபகம் முனைக்காமல் மிக மென்மையாக இருக்குமாதலால் அதன்கண் மண் தத்துவம் மட்டும் அடங்குகின்றது.

பிரதிட்ட கலையில் சுத்தமாயையின் வியாபகம் சிறிது கூடுதலாக முனைப்பதால் அதன்கண் ஏனைய 23 தத்துவங்களும் அடங்குகின்றன. வித்தியா கலையில் சுத்தமாயையின் வியாபகம் இன்னும் கூடுதலாக முனைக்குமாதலால் அதன்கண் வித்தியா தத்துவம் ஏழும் அடங்குகின்றன. சாந்திகலையில் சுத்தமாயையின் வியாபகம் மிகமிக அதிகமாக முனைக்குமாதலால் அதன்கண் சுத்த தத்துவங்களில் இறுதி மூன்றும் அடங்குகின்றன. சாந்தியதீத கலையில் சுத்தமாயையின் முனைப்பு முழுமையாக விளங்குவதால் அதன்கண் சிவம், சத்தி இரண்டு தத்துவங்களும் அடங்குகின்றன. சுத்தமாயை வியாபகமாகவும், அசுத்த மாயை வியாபியமாயும் இருப்பதாலேயே இவ்வாறு ஐந்து கலைகளாகச் சுத்தமாயை வகுத்துச் சாத்திரங்கள் சொல்கின்றன.

முத்திநெறி சேர்விக்கும்

இறைவனின் திருவருட்சத்தி ஐந்து கலைகளாக நின்று உயிரை முத்திக்கு இட்டுச் செல்லும். அந்தக் கலைகளுக்கும் இதே பெயர்கள் உண்டு. ஆனால் அவை சத்தி கலைகளாகும். அச்சத்தி கலைகளுக்கு இடமாகச் சுத்தமாயையின் பகுதிகள் இருத்தல் பற்றி அதே பெயர்கள் இப்பகுதிகளுக்கும் இடப்பட்டன.

புவனங்கள்

புவனங்கள் என்றால் உலகங்கள் என்று பொருள். இவற்றுள் அண்டங்களும் அடங்கும். ஒவ்வொரு தத்துவத்திலும் புவனங்கள்

உண்டு. பிருதிவி தத்துவம் எனப்படும் மண் தத்துவத்தில் 108 புவனங்கள் உண்டு என்றும் பிருதிவி தத்துவத்திற்கு மேல் பிரகிருதிமாயா தத்துவம் வரை உள்ள தத்துவங்களில் 56 புவனங்கள் உண்டு என்றும், வித்தியா தத்துவம் ஏழிலும் 27 புவனங்கள் உண்டு என்றும் சுத்த தத்துவத்தில் சுத்தவித்தை ஈசுவரம், சதாசிவம் ஆகிய மூன்றிலும் 18 புவனங்கள் உண்டு என்றும் சத்தி நாதம் ஆகிய இரண்டு தத்துவத்திலும் 15 புவனங்கள் உண்டு என்றும் அண்டங்கள் ஆக 224 புவனங்கள் மொத்தமாகப் பிரபஞ்சத்தில் உண்டு என்றும் சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன. இப்புவனங்களில் பல்வேறு வகையான உயிர் வர்க்கங்கள் வாழ்கின்றன. இவை நம் கண்ணுக்குத் தெரியமாட்டா. நாம் வசிக்கின்ற பிருதிவி தத்துவபுவனத்தில் உள்ள இந்த உலகம் மட்டும் நமக்குப் புலனாகிறது.

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்

நாம் வசிக்கின்ற பிருதிவி தத்துவத்தில் அண்டங்கள் இத்துணை என்று கணக்கிடுதலாகாமையின் அவை தம்மை மணிவாசகப் பெருமான்

“நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன”

திருவாசகம் - திருஅண்டப் பகுதி

என்றார்.

அண்டவியற் தத்துவமும் அண்டங்கள் எண்ணற்றவை என்றுதான் கூறுகிறது.

அத்துவாக்கள்

அத்துவாக்கள் என்றால் படிவழிகள் என்று பொருள். உயிர் முத்தியை நோக்கி முன்னேறுவதற்குரிய படிவழிகள் அத்துவாக்கள் என்று கூறப்படும். மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை என அத்துவாக்கள் ஆறாகும். மந்திரம் எழுத்துக்களால் ஆகிய சொல் ஆகும். பதம் மந்திரச் சொற்றொடராகும். வன்னம் என்பது எழுத்துக்களாகும். புவனம் என்பது உலகங்களாகும். தத்துவம் என்பது நாம் மேலே ஆராய்ந்த முப்பத்தாறு கருவிகளாகும். கலை என்பது மேலே சொல்லப்பட்ட ஐந்து கலைகளாகும்.

உலகம், சொல் உலகம், பொருள் உலகம் என இருவகைப்படும். சொல் உலகம் நால்வகை வாக்குகளாக மேலே விவரிக்கப்பட்டது. அவ்வாக்குகளில் தோன்றுகின்ற மந்திரம் பதினொன்றாகும். அவை பஞ்சப் பிரமமந்திரம் என்றும் சடாங்க மந்திரம் என்றும் சொல்லப்படும். மந்திரங்கள் பதங்களால் ஆகியவை. இப்படிப்பட்ட பதத் தொடர்கள் 18 என்று ஆகமத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவை “ஓம் நமோ” முதல் “ஓங்காரம்” வரை உள்ளவையாகும்.

எழுத்துக்கள் வடமொழியில் உள்ள 51 அக்கரங்களாகும். (கிரந்தம்)

புவனம் முன்னே விவரிக்கப் பெற்றபடி 224 ஆகும்.
தத்துவம் முன்னே விவரிக்கப் பெற்றபடி 26 ஆகும்.
கலை முன்னே விவரிக்கப் பெற்றபடி 5 ஆகும்.

ஒன்றில் ஒன்று அடக்கம்

மந்திரம் பதத்துள் ஒடுங்கும். பதம் எழுத்துள் ஒடுங்கும். எழுத்து புவனத்தில் ஒடுங்கும். புவனம் தத்துவத்தில் ஒடுங்கும். தத்துவம் கலையில் ஒடுங்கும். இதனை மந்திராத்துவா பதாத்துவாவிலும், பதாத்துவா வன்னாத்துவாவிலும், வன்னாத்துவா புவனாத்துவாவிலும் புவனாத்துவா தத்துவாத்துவாவிலும், தத்துவாத்துவா கலையிலும் ஒடுங்கும் எனக் கூறுவர்.

கலைகள் ஒன்றிலொன்று ஒடுங்கப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் ஒடுங்கும். இறைவன் குருநாதனாக வந்து ஐந்து கலைகளில் இவ் ஆறு அத்துவாக்களையும் அடக்கி அத்துவ சுத்தி செய்வித்து ஞானத்தைத் தருவான். இது முத்தியைத் தரும் நிர்வாண தீக்கை என்று கூறப்படும். இறைவன் தீக்கை செய்விக்கும்போது ஆறு அத்துவாக்களும் மேற்கண்டவாறு ஐந்து கலைகளிலும் அடங்கும்.

அத்துவாக்கள் அடங்குறு நெறி

நிவர்த்தி கலை

அசுத்தம், மிச்சிரம், சுத்தம் என்னும் மூவகை அத்துவாக்களும் மந்திரங்கள் முதலாக ஐவகைப்பட்டு ஒன்றின் ஒன்று வியாத்தியாய் (வியாபித்தல்) முறையானே பஞ்சக் கலைகளுள் அடங்குமாறு- மந்திரம் இரண்டும், பதம் இருபத்தெட்டும், இறுதியாகிய எழுத்து ஒன்றும், புவனம் நூற்றெட்டும், பிருதுவி தத்துவம் ஒன்றும் ஆகிய இவை ஒன்றின் ஒன்றாக நிவிர்த்தி கலையில் அடங்கும். அதற்குப் பிரமன் அதிதேவதை.

பிரதிட்டா கலை

வாரா நின்ற மந்திரம் இரண்டும், பதம் இருபத்தொன்றும் எழுத்து இருபத்துநான்கும், புவனம் ஐம்பத்தாறும், தார நின்ற தத்துவம் இருபத்தி மூன்றும் ஒன்றின் ஒன்றாகப் பிரதிட்டா கலையில் அடங்கும். மால் அதி தெய்வம்.

வித்தியா கலை

மந்திரம் இரண்டும், பதம் இருபதும். எழுத்து ஏழும் புவனம் இருபத்தேழும், வித்தியா தத்துவம் ஏழும் ஆகிய இவைகள் ஒன்றின் ஒன்றாக வித்தியா கலையில் அடங்கும். உருத்திரன் அதிதெய்வம்.

சாந்தி கலை

மந்திரம் இரண்டும், பதம் பதினொன்றும், எழுத்து மூன்றும் ஆகிய புவனம் பதினெட்டும், உத்தமமாகிய தத்துவம் மூன்றும் ஆகிய இவைகள் ஒன்றின் ஒன்றாகச் சாந்தி கலைக்கண் அடங்கும். மகேச்சுரன் அதிதெய்வம்.

சாந்தியாதீத கலை

மந்திரம் மூன்றும் பதம் ஒன்றும் எழுத்துப் பதினாறும் சிறந்த புவனம் பதினைந்தும், தத்துவம் இரண்டும் ஆகிய இவைகள் ஒன்றின் ஒன்றாக சாந்தியாதீத கலைக் கண்ணே அடங்கும். அதற்குச் சதாசிவர் அதிதெய்வம்.

சத்தியோசாதம் முதலிய பதினொரு மந்திரங்களும், சிவாயநமோநம் முதலிய எண்பத்தொரு பத மந்திரங்களும் கூடார முதலாகிய வன்னம் ஐம்பத்தொன்றும் சிறந்த அநாகிருத புவனம் முதல் புவனம் இருநூற்றிருபத்து நான்கும் பிருதிவிதத்துவம் முதலிய தத்துவம் முப்பத்தாறும், நிவர்த்திகலை முதலிய கலை ஐந்தும் ஆகச் சங்கார முறையில் வைத்தெண்ணி இவ்வாறு கண்டுகொள்க.

ஐந்து கலைகளைப் பற்றி விவரிக்கும்போது சுத்தமாயையில் மிக முனைந்து நிற்கும் பகுதி, குறைவாக முனைக்கும் பகுதி என்னும் வேறுபாடுகள் உண்டெனக் கூறியிருக்கிறோம். மந்திரம், பதம், எழுத்து, புவனம், தத்துவம், கலை ஆகியவற்றிலும் தூல, சூக்கும வேறுபாடுண்டு. தூலமாக உள்ள அத்துவாக்களை தூல கலைகளில் அடக்கியும் சூக்குமமாக உள்ளவற்றை இரு சூக்கும கலைகளில் அடக்கியும் இறைவனாகிய குருநாதன் தீக்கை செய்விப்பான். இவ்வாறு செய்விப்பதன் பொருள் 36 தத்துவங்களால் ஆகிய உலக பந்தத்தை உயிர்விடுத்து இறைவனோடு ஒன்றுவதுதான்.

அறிவால் அறிய அரியன

இருவினை ஒப்பு, மலபரிபாகம், சத்திநிபாதம் வந்துற்ற நிலையில் இறைவனாகிய குருநாதன் இத்தீக்கையைச் செய்விப்பதால் நம் அறிவைக் கொண்டு இவற்றின் உண்மையை அளக்க இயலாது. சிவாகமங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள அளவில் இவற்றை நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஐந்து கோசங்கள்

தூலசரீரம் அன்னமய கோசம் என்றும், சூக்கும சரீரம் பிராணமயகோசம் என்றும் குண சரீரம் மனோமய கோசம் என்றும் கஞ்சுகசரீரம் விஞ்ஞானமய கோசம் என்றும் காரண சரீரம் ஆனந்தமய கோசம் என்றும் சொல்லப்படும்.

தூல சரீரம் உணவால் நிலைப்பதால் அன்னமய கோசம் என்றும், சூக்கும சரீரம் பிராணவாயுவின் இயக்கத்தாற் செயற்படுவதாற் பிராணமயகோசம் என்றும் குணசரீரம் சித்தமாய்ச் செயல்படுவதால்

மனோமயகோசம் என்றும் கஞ்சகசரீரம் ஆன்மாவுக்கு அறிவை உண்டாக்குவதால் விஞ்ஞான மயகோசம் என்றும் காரணசரீரம் சிறிது இன்பத்தை உண்டாக்குவதால் ஆனந்தமய கோசம் என்றும் கூறப்படும்.

கருப்பை சார்விக்கும்

இத்தூலவுடம்பு (பூதனாசரீரம்) போனால் தானும் உடன் அழிதலின்றி நிலைபெற்றுள்ளதாகிய சூக்கம உடம்பினின்றும் யாதானாசரீரமாகி அவ்வினைப் பயன்களை அனுபவித்தற்குரிய வெவ்வேறு உடம்புகள் உளவாதலான், சீவன் அவ்வுடம்போடு நாதனார் ஆணை செலுத்தச் சென்று சுவர்க்கமொடு நரகு, இன்ப துன்பங்களை நுகர்ந்து பின்பு அவ்வினைச் சேடம் (மீதியுள்ளது) அனுபவித்தற்பொருட்டுச் சூக்கும உடம்போடு நிலத்திற் சென்று யோனி (கருப்பாயசம்) சேர்ந்தீடும்.

சத்திருபம்

அவ்வினைகளது வன்மை மென்மைகட்கு ஏற்பப் பூதனா சரீரம் போயவாறே யாதனா சரீரத்தை எடாது மற்றுமோர் பூதனா சரீரத்தை எடுத்தலுமுண்டு. இவையெல்லாம் இடைவிடாது நிகழ்தலும் உண்டு. இடைவிட்டு நிகழ்தலும் உண்டு.

சூக்கும உடம்பில் தூலவுடம்புகள் உண்டாம். தன்மைக்கு உதாரணம் என்னை எனின் மரம் காலமுற்று நீங்கப் பெற, மரவேரில் மற்றொரு நீண்ட மரம் உண்டாதல் போலும் ஆகலின் சூக்கும உடம்பில் தூல உடம்புகள் சத்திருபமாயிருந்து தோன்றுவன.

கூட்டுவிப்பான்

சிவன் உயிர்களை அநாதிசம்பந்தமாகப் பற்றி இருக்கின்ற ஆணவ இருளை வலிகெடச் செய்தற் பொருட்டு நல்வினை தீவினை யென்னும் தொழில்களைச் செய்யும்படி பிரவாக அநாதி சம்பந்தமாகிய கன்ம மலத்தோடு சேர்ப்பன். அறம் பாவம் என்னும் கன்மம் நிகழ்தற்கு உடம்பு இன்றியமையாது இருத்தலின் பிரவாக அநாதி சம்பந்தமான மாயையோடு சேர்ப்பன். இம்முறைமையையே-

“வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிவை
மலங்கப்புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய”

திருவாசகம் - சிவபுராணம்

என மணிவாசகப் பெருமான் அருளியமையுங் காண்க.

தூல உடம்பிற்கு முதற்காரணம் சூக்கும் உடம்பும் அதற்கு மூலம் “மான்” (மூலப்பகுதி) அதற்கு முதற்காரணம் மோகினி. அது பரமமுதற்காரணமெனப்படும்; சுத்தமாயை இவை அனைத்திற்கும் வியாபகமாய் நிற்கும். இவ்விருவகைப் பிரபஞ்சமும் ஆன்மா சிவத்தினைச் சார்தற்கு ஏதுவாகிய பக்குவ காலம் அமைதற் பொருட்டு உள்ளன.

பூதங்களின் குணம், செயல், வடிவம், நிறம்

ஐம்பூத இயல்

மண்:- குணம்-கடினமாதல்; செயல் - தாங்குதல்; வடிவம்-நாற்கோணம்; நிறம்-பொன்மை; அடையாளம்-வஜ்ராயுதம்; எழுத்து-லகரமெய்; அதிதேவர் - பிரமன்;

நீர்:- குணம்-குளிர்ச்சி; செயல்-பதம் செய்தல்; வடிவம்-பிறை; நிறம் -வெண்மை; அடையாளம்-தாமரை; எழுத்து - வகரமெய்; அதிதேவர்- திருமால்;

நெருப்பு:- குணம்-வெம்மை; செயல்-சுட்டு ஒன்றுபடுத்துதல்; வடிவம் -முக்கோணம்; நிறம் -செம்மை; அடையாளம் - சுவத்தி; எழுத்து -ஏகரமெய்; அதிதேவர் - உருத்திரர்;

காற்று:- குணம்-அசைதல்; செயல் - பொருட்களைத் திரட்டல்; வடிவம் -அறுகோணம்; நிறம்-கருமை; அடையாளம்-ஆறுபுள்ளி; எழுத்து - யகரமெய்; அதிதேவர் - மகேசுரன்.

ஆகாயம்:-குணம்-வெளியாகுதல்; செயல்-இடங்கொடுத்தல்; வடிவம் -வட்டம்; நிறம் - புகைமை; அடையாளம்-அமுதவிந்து; எழுத்து - அகரஉயிர்; அதிதேவர் - சதாசிவன்

தத்துவங்களின் தோற்றமுறை

செய்வான்

சுத்தமாயா தத்துவங்கள் சிவம், சத்தி, சதாசிவம் ஈசுவரம், சுத்தவித்தை என்னும் வரிசையில் தோன்றும். சுத்தமாயா தத்துவங்களில் இறைவன் நேரே செயலாற்றுவான்.

செய்விப்பான்

அசுத்தமாயா தத்துவங்களை இறைவன் அனந்ததேவர் வாயிலாக வெளிப்படுத்துவான். அசுத்தமாயையை அனந்ததேவர் கலக்கி ஒரு பகுதியை மாயை எனப் பிரித்து எடுப்பார். அம்மாயையிலிருந்து காலதத்துவம் தோன்றும். பின்னர் அந்த மாயையிலிருந்து நியதி தத்துவம் தோன்றும். அதன்பின் மாயையிலிருந்து கலை என்னும் தத்துவம் தோன்றும். கலையிலிருந்து வித்தை என்னும் தத்துவம்

தோன்றும். வித்தையினின்றும் அராகம் என்னும் தத்துவம் தோன்றும். இத்தத்துவங்கள் சேர்ந்ததே புருட தத்துவமாகும்.

கலையில் தோன்றுவன

கலையினின்றும் பிரகிருதி மாயை தோன்றும். பிரகிருதி மாயையில் சத்துவ, ராசத, தாமத குணங்கள் வெளிப்படாமல் அடங்கி நிற்கும். அவை சமமாக வெளிப்படும் நிலை குண தத்துவம் ஆகும். பின்னர் சத்துவ குணம் மேற்பட அதன்கண் புத்தி தத்துவம் தோன்றும். அதன் பின் ராசதகுணம் மேம்படப் புத்தி தத்துவத்தினின்றும் ஆங்கார தத்துவம் தோன்றும்.

ஆங்காரம் - தோற்றுவிக்கும்

ஆங்கார தத்துவம் சாத்வீகக் கூறு, ராசதக்கூறு, தாமதக்கூறு என முக்குணங்களின் வழி மூன்று கூறாய் நிற்கும். சாத்வீகக் கூறு தைசத ஆங்காரம் என்றும் இராசதக் கூறு வைகரி ஆங்காரம் என்றும் தாமதக்கூறு பூதாதி ஆங்காரம் என்றும் பெயர் பெறும். பின்னர் தைசத ஆங்காரத்தினின்றும் மனம் என்னும் கருவி தோன்றும். அதன்பின் அந்த ஆங்காரத்திலிருந்தே ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் முறையே செவி, தோல், கண், நாக்கு, மூக்கு என ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தோன்றும்.

வைகரி ஆங்காரத்தினின்றும் கால், கை, வாய், கருவாய், எருவாய் ஆகிய ஐந்தும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக முறையே தோன்றும். தாமத ஆங்காரமாகிய பூதாதி ஆங்காரத்தினின்றும் முறையே சத்தம், பரிசம், ரூபம், இரதம், கந்தம் எனும் ஐந்து தன்மாத்திரைகளும் தோன்றும். சத்த தன்மாத்திரையினின்றும் ஆகாய பூதம் தோன்றும். பரிச தன்மாத்திரையில் இருந்து காற்று எனும் பூதம் தோன்றும். ஒளி தன்மாத்திரையில் இருந்து நெருப்பு எனும் பூதம் தோன்றும். இரத தன்மாத்திரையில் இருந்து நீர் என்னும் பூதம் தோன்றும். கந்த தன் மாத்திரையிலிருந்து மண் எனும் பூதம் தோன்றும். பூதங்கள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று தோன்றாமல் மேற்சொன்னவாறு ஒவ்வொரு தன்மாத்திரையிலிருந்தும் ஒவ்வொரு பூதம் தோன்றும். இவ்வாறு 36 தத்துவங்களும் தோன்றும். ஒடுங்கும் பொழுது எந்தத் தத்துவம், எந்தத்தத்துவத்திலிருந்து தோன்றியதோ அந்தத் தத்துவத்தின் கீழிருந்து முறையே ஒடுங்கும்.

தாத்துவிகங்கள்

தத்துவங்களின் காரியம் தாத்துவிகங்கள் எனப்படும். ஆனால் தாதத்துவிகம் அனைத்தும் உடலில் உள்ளனவாக இருக்குமே அல்லாமல் வெளிஉலகில் உள்ளனவாக இருக்கமாட்டா. தாத்துவிகங்கள் 60 ஆகும். தத்துவம் முப்பத்தாறும் (36) தாத்துவிகம் அறுபதும் (60) சேர்ந்து மொத்தம் 96 ஆகும்.

அறுபதினாறென அறைவன சமயம்

பிறசமயங்கள் 36 தத்துவங்களைச் சொல்லாவிட்டாலும் தாத்துவிகங்களிற் சிலவற்றைக் கூடுதலாகச் சொல்லி 96 எனக் கணக்கிடுகின்றன.

இந்தியாவிலே தோன்றிய சமயங்கள் அனைத்தும் தத்துவ, தாத்துவிகங்களின் மொத்தம் 96 என்பதில் பெரிதும் ஒத்துப்போகின்றன.

தாத்துவிகம் அறுபது

மண்ணின் கூறு:- எலும்பு, தசை, மயிர், தோல், நரம்பு என்னும் ஐந்து.

நீரின் கூறு:- சிறுநீர், இரத்தம், சிலேத்துமம், வியர்வை, சுக்கிலம் அல்லது சோணிதம் என்னும் ஐந்து.

நெருப்பின் கூறு:- இருதயத்தில் வெப்பம், பசித்தீ, கண்ணில் வெப்பம், உடம்பில் வெப்பம், பைத்தியம் என்னும் ஐந்து.

காற்றின் கூறு:- உதானன், பிராணன், அபானன், சமானன், வியானன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேசதத்தன், தனஞ்சயன் என்னும் வாயுக்கள் பத்து.

வானின்கூறு:- அத்தி, அலம்புடை, இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை, காந்தாரி, குகு, சங்குனி, சிங்காவை, புருடன் என்னும் நாடிகள் பத்து.

ஞானேந்திரியங்களின் விடயங்கள்:- சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம், என்னும் ஐந்து.

கன்மேந்திரியங்களின் விடயங்கள்:- வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம் என்னும் ஐந்து.

ஆங்காரத்தின் கூறு:- தைசம், வைகாரியம், பூதாதி என்னும் மூன்று. காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம் எனக் குற்றம் ஐந்து (மாற்சரியம் குரோதத்துள் அடங்கும்)

குணத்தின் கூறு:- சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம் என்னும் மூன்று. சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் வாக்கு நான்கு. இவை அனைத்தையும் கூட்டத் தாத்துவிகங்கள் அறுபது ஆம்.

ஈற்றில் இரிவது

அதிக வெப்பத்தால் மூளை கலங்கிப் பைத்தியம் உண்டாகிறது. அதனால் அது நெருப்பின் கூறாக வைக்கப் பெற்றது. காற்றின் கூறாகச் சொல்லப் பெற்றுள்ள வாயுக்கள் நம் உடம்பின் கண் உள்ளவை. தனஞ்சயன் என்னும் வாயுதான் கடைசியாகப் பிரியும். வானின் கூறாகச் சொல்லப் பெற்று நாடிகளின் உள்ளே இடைவெளி இருப்பதால் அவை ஆகாயத்தின் கூறாகச் சொல்லப்பெற்றது.

ஞானேந்திரியங்களின் விடயங்கள் சத்தம், பரிசம், ரூபம், இரதம், கந்தம் என முன்னே சொல்லப்பெற்றுள்ளது. தன்மாத்திரைகளையும், சத்தம் பரிசம், ரூபம், இரதம், கந்தம் எனக் கூறுகிறோம். இவ்விரண்டும் ஒன்றல்ல. ஞானேந்திரியங்களின் விடயங்கள் கண், காது, மூக்கு,

இவைகளால் கவரப்படும் புலன்களாகும். இவற்றை விடய தன்மாத்திரை என்று சொல்வது வழக்கம். விடய தன்மாத்திரை தாத்துவிகத்தைச் சேர்ந்தது. ஐம்பூதங்களுக்கும் முதலாக உள்ள சத்தம், பரிசம், ரூபம் முதலிய தன்மாத்திரைகள் பூத தன்மாத்திரைகள் என்னும் சூக்கும பூதங்கள் ஆகும். அவை தத்துவத்தைச் சார்ந்தவை. இரண்டிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஒருவர், இருவர் துணைகொண்டு

சுத்தமாயையின் காரியங்கள் வைந்தவம் என்றும், அசுத்தமாயையின் காரியங்கள் மாயேயம் என்றும் பிரகிருதிமாயையின் காரியங்கள் பிராகிருதம் என்றும் சொல்லப்படும். சுத்தமாயையின் காரியங்கள் ஐந்து சிவதத்துவங்களாகும். அசுத்தமாயையின் காரியங்கள் ஏழு வித்தியா தத்துவங்கள் ஆகும். பிரகிருதி மாயையின் காரியங்கள் 24 ஆன்ம தத்துவங்கள் ஆகும். சுத்தமாயையைச் சிவபெருமான் நேரே காரியப்படுத்துவார். அசுத்தமாயையை அனந்தேசுவரர் என்னும் விஞ்ஞான கலரைக் கொண்டு காரியப்படுத்துவார். பிரகிருதி மாயையைப் பிரளயாகலருள் ஒருவராகிய சீகண்ட ருத்திரரைக் கொண்டு காரியப்படுத்துவார்.

உயிர்களின் இருப்பிடங்கள்

விஞ்ஞான கலருக்கு அசுத்தமாயைக்கும், சுத்தவித்தைக்கும் நடுவே உள்ள புவனங்கள் இருப்பிடங்களாகும். ஆண்டு சுத்தகாலம் முதல் சுத்தநிலம் ஈறாகிய சுத்த தத்துவங்கள் உண்டு. அவை விஞ்ஞான கலருக்குச் சரீரங்களாகும். பிரளயாகலருக்கு அசுத்தமாயையின் நடுவே உள்ள புவனங்கள் இருப்பிடமாகும். அவர்களுக்குக் காரண சரீரமும், கஞ்சுக சரீரமும் உண்டு. சகலராகிய நமக்குக் காரண சரீரம், கஞ்சுக சரீரம், குணசரீரம், சூக்கும சரீரம், தூலசரீரம் என ஐந்து சரீரங்கள் உண்டு. நமக்குச் சிவதத்துவங்கள் சரீரமாக வராமல் நமக்குள் தத்துவங்களை இயக்கும் தன்மையனவாக இருக்கும்.

அந்தக்கரண எழுத்துகள்

பொருள் அறிவு

பொருள் உலகும் சொல் உலகும் இணைந்தே நிற்கும். அசுத்தமாயா கருவிகள் பிரகிருதி மாயா கருவிகளை எழுப்புமாயினும், சொல்லுணர்வு தோன்றாமல் பொருட்களைநாம் அறிய முடியாததால் அக்கருவிகளோடு ஐந்து கலைகளில் நிற்கும் சூக்குமை, பைசந்தி முதலிய வாக்குகளுக்கு உரிய எழுத்துக்களாகிய நாதம், விந்து, மகரம், உகரம், அகரம் ஆகியவை அந்தக்கரணங்களை உடன் செலுத்தும். அவ்வாறு செலுத்தினால்தான் சொல்லுணர்வு தோன்றிப் பொருள் பற்றிய அறிவு நமக்கு உண்டாகும்.

தூல வைகரி, நிவர்த்தி கலையைப் பற்றி அகர அக்கரவடிவாய் நிற்கும். சூக்கும வைகரி, பிரதிட்டா கலையைப் பற்றி உகர வடிவில் நிற்கும். மத்திமை வித்தியா கலையைப் பற்றி மகரவடிவில் நிற்கும். பைசந்தி சாந்தி கலையைப் பற்றி விந்து வடிவாய் நிற்கும். சூக்குமை சாந்தி அதீத கலையைப் பற்றி நாத வடிவாய் நிற்கும்.

அகரம் ஆங்கார அந்தக்கரணத்தைச் செலுத்தும்; உகரம் புத்தி தத்துவத்தைச் செலுத்தும்; மகரம் மனமாகிய அந்தக்கரணத்தைச் செலுத்தும்; விந்து சித்தத்தைச் செலுத்தும்.

உலகத் தோற்றமும் ஒடுக்கமும்

நித்தமாய் அருவாய் ஏகநிலையதாய் உலகத்திற்கோர்
வித்துமாய் அசித்தாய் எங்கும் வியாபியாய் விமலனுக்கோர்
சத்தியாய்ப் புவனபோகந்தனு கரணமும் உயிர்க்காய்
வைத்ததோர் மலமாய் மாயை மயக்கமும் செய்யுமன்றே.

சிவஞானசித்தியார் பக்கம் அ3 சூ 53

மாயை உலகிற்கு முதற்காரணமெனப்படும். மாயையானது நித்தியமாயும் அருவமாயும் ஒன்றாயும் சடமாகியும் வியாபகமாகியும் சிவபெருமானுக்கோர் பரிக்கிரக சத்தியாயும் (வேண்டும் போது உபகாரப்படும் சக்தி) தனுகரணபுவன போகமுமாய் உயிர்களின் பொருட்டு விரிந்ததோர் மலமாகியும் மயக்கமும் செய்யும். ஒன்றாயொன்றாய் அணுக்களுடைத்தாயிராமை அணுக்கள் மாயையிலிருந்து தோன்றும் காரியப் பொருளாதலால் அவை உலகிற்கு முதற் காரணமாகா.

வினைப்போகமே தேகம்

தத்தம் வினைக்கீடாக உயிர்கள் அச்சுமாறி மற்றொரு யோனியிற் பிறக்கின்றன. தூல உடம்புக்குள் சூக்கும உடம்பிலிருந்து தோன்றுகின்றன. தூல உடம்பிற்கு முதற்காரணம் சூக்கும உடம்பு. இதற்கு முதற்காரணம் மூலப் பிரகிருதி, இதற்கு முதற்கரணம் மோகினி, சுத்தமாயை மேற் சொல்லிய யாவற்றையும் வியாபித்து நிற்கும் இவ்விரு வகைப் பிரபஞ்சமும் ஆன்மா சிவத்தினை சார்தற்கேதுவாகிய பக்குவகாலம் அடைவதற் பொருட்டு உள்ளன.

ஆணவம்-தீர்வு:

அழுக்குடைய மெல்லிய ஆடையின் அழுக்கைச்சாணி, உவர்மண் முதலிய அழுக்கைக் கொண்டு முழுவதும் நீக்குதல் செய்யும் வண்ணான்போல், சிவபெருமான் ஆணவமலத்தினைத் தீர்ப்பான். இச்செயலையே மாணிக்கவாசகர் மேல்வருமாறு பாடுவார்:

“.....வல்வினையேன்றனை
 மறைந்திடமுடிய மாய வீருளை
 அறம்பாவமென்னு மருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழு வழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்குமனத்தால், விமலாவுனக்குக்
 கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள்ளருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி”

திருவாசகம் - சிவபுராணம்

கூட்டுவிப்பான் உடல்

வினைக்கீடாக அவ்வவ்யயிர் யோனியின் மாறிப் பிறத்தலன்றி
 அச்சுமாறி மற்றொரு யோனியிற் பிறத்தலில்லை என்பார்க்குக் கன்ம
 நுகர்ச்சியாகும் வழி எங்ஙனம்?

வினைகள் சடமாகலின் அவ்வவற்கீடாய தனுக்களையும்
 புவனங்களையும் நேராக அறிந்து சென்று அடைய மாட்டா. உயிர்களும்
 சேதனமாயினும் தமக்கென அறிவின்மையான் அவை அவற்றது
 பயனை அறிந்தெடுத்துக்கொண்டு நுகரமாட்டா. இங்ஙனமாதலின் மாயை
 வினைகளைக் காரியப்படுத்தி உயிர்கட்குச் சேர்த்தலும் இறைவனே
 என்பது மேற்பாரிசேட அளவையால் (Principle of Elimination)
 பெறப்பட்டமையின் அஃது உயிர் முதலியவற்றின் உயிர்கள்
 வினைக்கேற்ப இறைவன் மாற்றுவன். ஆதலின் அதன் கண் ஆசங்கை
 என்னை?

பரிணாமக் கொள்கை

மேலும், சார்ல்ஸ் டாவின் (Charles Darwin 1809 - 92) அவர்களின்
 உயிர் இனங்களும் இனவகைகளும் (அச்சு மாறாமல்) படிமுறை வளர்ச்சி
 மாறுபாடுகளும் உயர்வும் பெற்றன என்ற உயிரியல் கோட்பாட்டுக்
 (Evolution) கொள்கையும் இங்ஙனம் மறுக்கப்படுகிறது. இக்கூற்று
 சமயநூல்கட்கும் காட்சியளவை, உரையளவை என்னும் மூன்றிற்கும்
 விரோதமாம். புண்ணியம் செய்தவர் சுவர்க்கம் சென்று சுவர்க்கபோகம்
 (இன்பம்) அனுபவிக்கையில் தேவராயன்றி மனிதராயிரார். அங்கு
 போகநுகர்வு இறுதியடைந்ததும் திரும்பிவந்து பிறக்கும் போது தேவராய்ப்
 பிறவாது மனிதராய்ப் பிறப்பர். ஆதலினால் மனிதர் தேவராயும் தேவர்
 மனிதராயும் பிறப்பர் என்பது வெளிப்படை.

ஆணவ மாயையுங் கன்மமு மாமலங்
 காணுமுளைக்குத் தவிடுமி யான்மாவந்
 தாணுவை யொவ்வாமற் றண்டுல மாய்நிற்கும்
 பேணவாய் மற்றுநின் பாசம் பிரித்தே

-திருமந்திரம் - 2192

பொதிவகை

ஆணவம் உமியையும் கன்மம் முளையையும் மாயை தவிட்டையும் ஒக்கும், ஆணவம் வலுநீக்கம் வரை மாயையும் கன்மமும் ஆன்மாவுக்கு வேண்டப் பெறும். ஆன்மா பாசங்களை நீங்கச் செய்ய இறைவனது திருவடியைப் பற்றவேண்டும். ஆன்மா சிவத்தைப் போல வியாபகம் பெறாமல் உமி முதலியவற்றால் மூடப்பெற்று உள்ளிருக்கும் அரிசி போல நிற்கும்.

ஒன்றே முன்றே

மாயை ஒன்றானாலும் செயற்படுமுறையில் முன்றாகும். அவையாவன -சுத்தமாயை, சுத்தா சுத்தமாயை அல்லது மிச்சிரம் (கலப்பு) அசுத்தமாயை. அவற்றுள் மல கன்மங்களோடு விரவாது முதற் காரணமாய் நிற்பது சுத்த மாயையென்றும் அஃது ஏனைய இரண்டையும் வியாபித்து நிற்கும்.

விந்துவின் கீழாயடங்கி, மல கன்மங்களோடு விரவி, முதற் காரணமாய் அசுத்த மாயையாகியும் அவ்வசுத்த மாயையினது தூலபரிணாமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதி மாயையென்றும் கூறப்பெறும்.

அம்முன்றனுள் சுத்தமாயையினின்றுஞ் சங்காரமுறை பற்றி வைகரி முதல் வைத்தெண்ணப்படும் நாலு வாக்கும் தோன்றும்.

அசுத்த மாயையினின்றுஞ் சங்காரமுறை பற்றி அராகம் முதல் வைத்தெண்ணப்படும் காரணதத்துவம் ஐந்தும் தோன்றும்.

பிரகிருதி மாயையினின்றுஞ் சிருட்டிமுறை பற்றிக் குணதத்துவ முதல் வைத்தெண்ணப்படும், போக்கிய தத்துவம் இருபத்து நாலுந்தோன்றும். இங்ஙனஞ் சடரூபமான விந்து, மோகினி, மான் முன்றுந் தத்தங் காரியங்களைச் சிவனவன் தன் சந்நிதி தன்னின் நின்றே சிவசத்தி சங்கற்ப ரூப சந்நிதியினின்றும் தோற்றுவிக்கும்.

அனந்தர், சீகண்டர் செய்யும் தொழிலுஞ் சிவ சந்நிதியையின்றி அமையாவென்னும் கருத்தான் முன்றற்கும் சிவ சந்நிதியே கூறப்பட்டது.

ஐந்துசுத் தத்தின் கீழ் ஏழ் சுத்தாசுத் தம் அசுத்தந்
தந்திடும் புமன்கீழ் எண்முன்றாயதத்துவஞ்சீவர்க்கு
வந்திடும் பிரேர காண்டம் மருவபோக சயித்திரத் தோடு
அந்தமில் அணுக்களுக்குப் போக்கிய காண்டம் ஆமே

சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் - அ.3. செ.70

இத்தத்துவம் முப்பத்தாறனுள் முதல் ஐந்தும் சுத்தம்; நடுவண் ஏழும் சுத்தாசுத்தம் அல்லது மிச்சிரம்; பின்னுள்ள நான்கும் அசுத்தமெனவும் முறையே பிரேரகாண்டம், போக சயித்திருகாண்டம். போக்கிய

காண்டமெனவும் காரணக் குறிபெற்று முத்திறப்படும். இதனால் அம்முப்பத்தாறு தத்துவமும் முவினமாதல் கூறப்பட்டது.

குறிப்பு - பிரேர காண்டம் - மற்றை தத்துவத்துங்களைத் தொழிற்படுத்தலுக்கு வேண்டிய தத்துவக் கூட்டம். போகசயித்திரு காண்டம் - போகத்திற்கு ஏதுவாகிய தத்துவக் கூட்டம். போக்கிய காண்டம் - அனுபவிக்கப்படும் தத்துவக் கூட்டம்.

மாயை - மருவு பெயர்

-சுத்தமாயைக்கு விந்து, குடிலை, குண்டலினி, மகாமாயை, ஊர்த்துவமாயை என்றும் பெயர் உண்டு.

-அசுத்தமாயை மயக்கத்தைத் தருவதால் மோகினி என்றும் அழைக்கப்படும். (சிலர் அசுத்தமாயையிலுள்ள மாயை என்னும் தத்துவத்தையே மோகினி என்று கூறுவதுண்டு.)

“தூலமாம் உருவினுக்குச் சூக்குமம் முதல்; அதற்கு மூலம் மான்; அதற்கு மூலம் மோகினி...”

சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் அ.2: செ: 50

பொருள்: மான் என்பது மூலப் பிரகிருதி தூல உடம்பிற்கு முதற்காரணம் சூக்கும உடம்பு. அதற்கு மூலம் மான் (பிரகிருதி மாயை). அதற்கும் மூலம் மோகினி (அசுத்தமாயை)

மாயா தத்துவம் நாலாறாவன

அசுத்த மாயை தத்துவங்கள் 24 அவையாவன: அந்தக் கரணங்கள் 3, ஞானேந்திரியங்கள் 5, கன்மேந்திரியங்கள் 5, தன்மாத்திரைகள் 5, பூதங்கள் 5, குணதத்துவம்-1.

உலகம் அசுத்தமாயையிலிருந்து தோன்றுகிறது. அசுத்தமாயையிலிருந்து - காலம், நியதி, கலை என்னும் தத்துவங்கள் தோன்றும்.

காலம் - இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என முத்திறப்பட்டுச் சிவனது ஆணையினால் உலகத்தைத் தோற்றுவித்து, காத்து, அழிக்கும், நியதிதத்துவம் - அக்காலத்தின் பின்னாக மாயையினின்று தோன்றி அவரவர் செய்த கன்மம் அவரவரே நுகருமாறு நியமிக்கும்.

அதன்பின் அம்மாயையினின்றே கலைதோன்றி ஆணவத்தை ஏகதேசத்தின் (சிறுபாகம்) நீக்கி. ஆன்மாவின் கிரியா சத்தியை விளக்கி, வினைக்கீடாக வரும் போகத்திற் செலுத்தி நிற்கும்.

அக்கலையினின்று வித்தை தோன்றி அவ்வான்மாவினது ஞான சத்தியை ஏகதேசத்தில் விளக்கி அதன் கண் செலுத்தி நிற்கும்.

அவ்வித்தையினின்றும் அராகம் தோன்றி இச்சாசத்தியை விளக்கி வினைவழி அப்போகத்திற் செலுத்திநிற்கும். காலம், நியதி, கலை, வித்தை அராகம் ஆகிய ஐந்து தத்துவங்களும் ஆன்மாவுக்கு, உட்சட்டையாக அமையும்.

இச்சட்டை கஞ்சகசரீரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அநாதி கேவலத்தில் எவ்விதவுடலுமின்றிக் கிடந்த ஆன்மாவுக்கு முதலில் அசுத்தமாயையிற் கலக்குண்ட பாகம் பொதுச் சரீரமாக அமைகிறது. இதனைக் காரண சரீரம் எனக் கூறுவர். அடுத்துக் கஞ்சகசரீரம் சிறப்பு வகையான் அமைகிறது.

இக் கஞ்சக சரீரமுள்ளவயிர் இச்சாஞானக்கிரியை முதலிய மூன்றனையும் ஏகதேசத்தின் மருவி பொது வகையால் புருடதத்துவமெனப் பெயர் பெற்று அப்போகத்தில் முதல்வன் ஆணையால் புருடனாகி நிற்கும். அதன் பின்பு மூலப்பிரகிருதி கலையினின்றும் அவ்வியத்த (வெளிப்படாதிருத்தல்) குணவடிவாய்த் தோன்றி, அதன்கண் நின்றும் வியத்தமாய்த் (வெளிப்படுதல்) தரப்படும்.

சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம் என்னும் (முக்குண வடிவாய்) மூவகையாய் அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் முத்திறப்பட்ட ஒன்பது வகையாய் நிற்கும். அவையாவன - சாத்துவிதத்தில் சாத்துவிதம், சாத்துவிதத்தில் இராசதம், சாத்துவிதத்தில் தாமதம்; இராசதத்தில் சாத்துவிதம், இராசதத்தில் இராசதம், இராசதத்தில் தாமதம்; தாமதத்தில் சாத்துவிதம், தாமதத்தில் இராசதம், தாமதத்தில் தாமதம் என்பன போகத்திற்குச் சாதனமாயதன்கண் தோன்றும் புத்தி முதலிய தத்துவங்களும் குணவடிவேயாய் உயிரைப் பந்திக்கும். அதனால் போக நுகருமிடம் எங்கணும் உயிரும் அக்குணவடிவாய் நிற்கும். மூலப்பிரகிருதியிலிருந்து குணதத்துவம் மாத்திரமன்றி விபரீத உணர்வுக்குக் காரணமாகிய அவிச்சை (அஞ்ஞானம்) வினையும் தோற்றுவிக்கும்.

புத்தி அவ்வியத்தில் தோன்றி அதன்பின் புத்திதத்துவம் அந்தக் குணதத்துவத்தினின்றும் தோன்ற, அவ்வயிர்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்கள் தன் பால் சாரப்படுதலும், அவ்வினைக்கீடாக வந்த விடயத்தை இஃது இன்னதென நிச்சயித்தலும் நிச்சயித்தபின், சுகதுக்க போக வடிவாய் பரிணமித்தும் உயிரின் அறிவு தொழில்கட்கு விடயமாகியும் நிற்கும்.

புத்தியின்கண் ஆங்காரம் தோன்றும். என்னோடொப்பார் இல்லையென அகந்தைப்படுதற்குக் காரணமாய் வாயிற்காட்சிக்கு விடயமாய்த் தோன்றிய தொன்றனை இஃது இன்னதென்று புத்தித்தத்துவம் நிச்சயிக்கும்படியாக யானென்றும் எனதென்றும் அதன்கண் ஒருமைப்பட்டு எழுந்து ஆன்மாவோடு வேற்றுமையின்றி நிற்கும். அதுவும் குணவேற்றுமை பற்றிப் பூதாதி முதலிய வேறுபாட்டால் முத்திறப்படும்.

ஆங்காரம் - பூதாதி ஆங்காரம், வைகரி ஆங்காரம், தைசத ஆங்காரமென முத்திறப்படும். அம்முன்றனுள், தைசத ஆங்காரத்தினின்றும் மனம் தோன்றி எதிர்ப்பட்டதொருவிடயத்தை இஃது யாதோவெனச் சித்தரூபமாய் நின்று சிந்தித்தும் பின்னர் ஐயுற்று நிச்சயிக்கவும் விரும்பும். மனதின் பின்னதாக ஞானேந்திரியங்களும் அத் தைசத ஆங்காரத்தின்னின்றே தோன்றும். ஏனை வைகரி ஆங்காரத்தினின்றும், கன் மேந்திரமைந்துந்தோன்றும்.

குறிப்பு: விபரீத உணர்வு - ஒன்றை வேறு ஒன்றாக அறிதல், வாயிற்காட்சி - ஐம்பொறிகளால் காணுதல்

இந்திரியம்

காது, கண், தோல், நாக்கு, மூக்கு என்பனவும் வாய், கால், கை, எருவாய், கருவாய் என்பனவும் முறையே ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களுமாம்.

விடயம், கருவிகள்

பரிசம், இரதம், ரூபம், கந்தம், சத்தம் என்பன ஞானேந்திரியங்களுக்கு விடயங்களாம். வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம் ஆனந்தமென்பன கன்மேந்திரியங்களுக்கு விடயங்களாம். ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் புறக்கருவிகள்.

அவ்விருவகை இந்திரியங்களும் ஒன்றை விடயிக்கலுறுவார்க்கு உடம்பின் புறத்தே தோன்றி விடயிக்கும். மனம், புத்தி, சித்தம், ஆங்காரம் அவ் இந்திரியங்களால் தரப்பட்ட விடயத்தை உடம்பினகத்தே நின்று விடயிக்கும் உட்கருவிகள். ஏனைக்கலாதிகளாவன அவ்வந்தக் கரணங்களான் விடயிக்கப்பட்டுவந்த பயனை ஆத்மாவின் இச்சா ஞானக் கிரியைகட்குப் பொருந்துவனவாய் உள்ள அந்தக் கரணங்களாம். இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலின் இம் முத்திறக் கருவிகளும் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டு உயிரைப் பந்தித்து நிற்கும். அவ்விரு வகை இந்திரியங்களும் தோன்றிப் பின் ஏனைப் பூதாதி ஆங்காரத்தினின்றும் ஓசை, பரிசம், ரூபம், இரதம், கந்தங்கள் முதலிய தன் மாத்திரைகள் தோன்றி அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை விடயிக்குமாறு ஊக்குவித்து உடனிற்கும்.

இத்தன் மாத்திரைகள் ஐந்தும், மனம், புத்தி, ஆங்காரம் என்னும் எட்டும் கூடிப் புரியட்டக அல்லது சூக்கும உடம்பெனப்படும்.

சத்தம் முதலிய தன்மாத்திரைகள் ஐந்தினும் நின்று முறையே வான், வளி, தீ, நீர், நிலம் முதலிய தூல பூதங்கள் ஐந்தும் தோன்றி அவற்றுடன் பிரிப்பின்றி முறையே ஒன்றற்கொன் றேற்றமாகிய சாத்துவிதம் முதலிய குணங்கள் வியத்தி ரூபமாக உடையனவாய் நிற்கும். இவ்வைம்பெரும் பூதங்கள் தன்மாத்திரையோடுகூடி நின்று இந்திரியங்களின்தொழிற்பாட்டை ஊக்குதற்கு இவற்றின் காரிய பூதங்களாகிய தாத்துவிகங்கள் அறுபதும் (60) அங்கம் அங்கி முறைமையனவாய் உடனிற்கும்.

பூதத்தியல்

ஐம்பெரும் பூதங்களுள் ஆகாயமானது இடங்கொடுத்தலாகிய குணமும், தொழிலும் உடையதாம். வாயுவானது சலித்தல் பரந்தவற்றைத் திரட்டுதலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம். தீ சுட்டு ஒன்றுவித்தல் ஆகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்.

நீர் - இடைவிடாது குளிர்ந்தலாகிய குணமும் பதஞ் செய்தலாகிய தொழிலும் உடையதாம். மண்ணானது வலிதருதற்கு ஏதுவாகிய கடினமாதல், தரித்தலுமாகிய (தாங்குதல்) குணமும் தொழிலும் உடையதாம்.

நிலம், நீர், தீ, வளி, வெளியாகிய ஐம்பெரும் பூதங்களின் வடிவம் முறையே நாற்கோணமும், தண்பிறை போலும் இருகோணமும், முக்கோணமும் அறுகோணமும் வட்டமுமாகும்.

பொன்மையும் வெண்மையும், செம்மையும், கருமையும், புகையுமாகிய ஐவகை நிறங்களுமாம். எழுத்துக்கள் (பீசங்கள்) முறையே ல, வ, ர, ய, வெள என்பனவும்,

குறிகள் (அடையாளம்) வச்சிரமும் தாமரையும் சுவத்திகமும், அறுபுள்ளியும் அமுதவிந்து என்பனவுமாம். அதிதெய்வம் முறையே அயன், மால், உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன் என்பவராம்.

நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை வித்தை, சாந்தி, சாந்தியாதீதம் என்னும் கலைகளுக்கும் மேற்சொல்லியவாறே வடிவம் பீசம் அடையாளம், அதிதெய்வம் என்பன சொல்லப்படும்.

சுத்த தத்துவம் என்று முன்னமே சொன்ன ஐந்தும் ஈண்டும் கூறிய தத்துவம் முப்பத்தொன்றும் உள்பட தத்துவங்கள் முப்பத்தாறாம்.

சைதன்யம்

அவற்றுள் முதல் ஐந்தும் சடமாயினும் சிற்சத்திக்குச் சுதந்திர வடிவாதலினால் சைதன்னியம் எனப்படும்.

புருட தத்துவம் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நிற்பதனால் சதசத்துவென்றும், ஏனை முப்பது தத்துவங்களும் அசித்தென்றும் சொல்லப்படும்.

இத்தத்துவம் முப்பத்தாறுனுள் முன் ஐந்தும், நடுவண் ஏழும், பின் இருபத்துநான்கும், முறையே சுத்தம், சுத்தாசுத்தம் அல்லது மிச்சிரம், அசுத்தமெனவும் உயிர்கள் அனுபவத்திற்கு ஏதுவாகும். பிரேர காண்டம் பொருந்திய போக காண்டம் போகசயித்திருகாண்டத்துடன் எண்ணிலாத, உயிர்களுக்குப் போக்கிய காண்டமெனவும் காரணக்குறிபெற்று முத்திறப் பெறும்.

இம்முப்பத்தாறு தத்துவமும் தூலதத்துவம், சூக்கும தத்துவம், அதிசூக்கும தத்துவமென ஒவ்வொன்றும் மூவகைப்பட்டுப் பொதுவும், பொதுச்சிறப்பும், சிறப்புமாய் நிற்கும். இத்தன்மையுள்ள தத்துவங்களை

அதிட்டிக்கும் அணுபக்க சம்பு பக்கத்து அதிதெய்வங்களும் அவ்வத் தத்துவப்பெயர்பெறுமாகலான் எல்லாப்பொருள்களையும் தத்துவங்களில் வைத்துக் காண்க. எனவே இத்தத்துவம் முப்பத்தாறும் உணர்ந்தானுக்கு எல்லாப் பொருளும் இனிது விளங்கும். மேற்கூறிய பொருளைத்துஞ் சிவாகமங்களில் விரித்துக் கூறப்பெறுகிறது.

புனர் உற்பவங்கள் ஆனவை

இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் சங்காரகாலத்துத் தத்தங் காரணங்களின் ஒடுங்கும்வழி - நிலன் மூலப்பகுதி ஈறாகி இருபத்து நான்கு தத்துவங்களும் சீகண்டருத்திரனால் ஒடுங்கும். மூலப் பகுதிக்கு மேலுள்ள ஆறுதத்துவங்களும் வித்தையீசராகிய அனந்தரால் ஒடுங்கும். அவற்றின் மேலுள்ள சுத்த வித்தை முதலிய மூன்று தத்துவமும் இலயத்தில் நின்ற சிவனால் ஒடுங்கும். ஏனைச் சத்திதத்துவம் சிவதத்துவம் இரண்டும் சுத்தமாம் சிவத்தின் ஒடுங்கும். இவை புனர்உற்பவங்களானவை. அவ்வவை அவ் அவரால் ஆம். இவருட் சுத்தசிவன் ஒருவனே நித்தியன். ஏனை மூவரையும் நித்தியர் என்பது உபசாரம்.

சாருவாகம் முதல் ஐக்கிய வாத சைவம் ஈறாகிய புறப்புறச் சமயமும் புறச்சமயமும் அகப்புறச்சமயமும் என்னும் முக்கூற்றுச் சமயத்தெய்வங்களெல்லாம் பூதமுதல் அசுத்த மாயாத தத்துவம் ஈறாக ஒவ்வொரு தத்துவங்களில் நிலைபெறும்.

சிவாகமங்ளுட் கூறப்படும் ஏகன், அனேகன், இருள் கருமம், மாயையிரண்டும் என்னும் ஆறு பொருட்கும் உண்மைத்தன்மை விளக்குகின்ற சைவம் எனப்படும். தலையாகிய அறுவகைச் சமயத் தெய்வமாய் நின்ற அதிகார போக இலய சிவபேதங்கள் சுத்தவித்தை முதலியவாகப் பொருந்திய ஐந்து தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றின் நிலைபெறும். சித்தாந்த சைவத்தெய்வமாகிய சுத்தசிவம் இம்முப்பதாறையும் கடந்து நிற்கும்.

பவன் பிரமசாரியாகும் பன்மொழி கன்னியாகும்

ஏகன் - செயல்

அங்ஙனம் ஏக நாதனாய் நிற்கும் சிவபெருமான் ஒன்றின் ஒன்றாய்ப் பவந்தரும் - சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவன், மகேசுரன், உருத்திரன், மால், பிரமா ஒன்றின் ஒன்றாகத் தோன்றி ஒவ்வொரு தத்துவங்களில் நின்று கொண்டு தத்தந் தொழில்களைச் செய்யும். சிவம், சத்தி, நாதம், விந்துவாகிய அருவத் திருமேனி நான்கும் மகேசன், உருத்திரன், மால், அயனாகிய உருவத்திருமேனி நான்கும் சதாசிவமாகிய அருவுருவத்திருமேனி ஒன்றும் ஆகிய முத்திறத்து “நவம் தருபேதம் ஏகநாதன் நடிப்பன் என்பர்”- ஒன்பது வர்க்கத்திலும் வேற்றுமையின்றி நின்று அவ்வத் தொழில்களைச் செய்வன்.

எழுவர்க்குரிய சத்தியர்

மேற்கூறிய சிவபேதம் ஏழனுக்கும் உரிய சத்திபேதம் முறையே சிவத்திற்குச் சத்தியாகியும், நாதத்திற்கு விந்துவாகியும், சதாசிவத்திற்கு மனோன்மணியாகியும், மகேசனுக்கு மகேசையாகியும், உருத்திரனுக்கு உமை ஆகியும், மாலுக்குத் திருவாகியும், அயனுக்கு வாணியாகியும் எழுவகைப்படும். எம்மிறைவனாகிய பரமசிவன் சிவபேதம் ஏழினும் நின்று நடாத்துமாறெல்லாம் அவனோடு தாதான்மியமாய், நீங்காது நிற்கும் பராசத்தியும் இச்சத்திபேதம் ஏழினும் அவனுக்குத் துணையாய் நின்று நடாத்தும்.

சிவமும், அந்தச் சத்தி முதலியவற்றை அதிட்டித்து நிற்கும். மரமும் வயிரமும் போல் ஒப்ப இயைந்து நின்றலின் எல்லாத் திருமேனியுஞ் சத்தி, சிவம் இரண்டிற்கும் பொது வடிவேயாமாயினும் சிவனுக்குச் சத்தி, தேவியும் ஆகையால் அதற்குரிய வடிவு விசேடம், குணவிசேடம் பற்றிச் சிவபேதம் சத்தி பேதம் என்றாயின.

சிவதத்துவத்தினின்று சத்தி தத்துவம் தோன்றியும் சத்தி தத்துவத்தினின்று சிவம் (சதாசிவம்) தோன்றியும் (சத்தி தத்துவத்தினின்று சாதாக்கிய தத்துவம் தோன்றியும் இருவரும் கூட இவ்விடத்துச் சடமும் சேதனமுமாய் பிரபஞ்ச மெல்லாம் தோன்றியும் சிவன் பிரமசாரி ஆவன். சிவசத்திகன்னிகை ஆவன். முதல்வன் அருள்பெற்ற ஞானிகட்கு இத்தன்மைதான் தெரியும்.

சத்தியுஞ் சிவமுஞ் செய்யும் இச்செயல்கள் எல்லாம் நம்மனோர் பொருட்டாக நடித்துக் காட்டும் நாடகமேயன்றிப் பிறிதில்லை. சிவாயலங்களில் நடத்தப்படும் நித்தியப் பள்ளியறை உற்சவமும், ஆண்டுப் பெருவிழாவில் இடம்பெற்று நடத்தப்பெறும் திருக்கல்யாண வைபவமும் இவற்றை விளக்குவன.

தனுசுரண புவனபோகங்களும், அவைமூலமாயுள்ள பெத்த முத்திகளும், அப்பெத்தமுத்திகளிற்படும் பேதங்கள் அனைத்தும் மேற்கூறிய தத்துவங்களால் ஆயின என்றும், அத்தத்துவங்கள் உயிர்களோடியைவன அன்றி முதல்வனோடு இயைவன அல்ல என்றும், நன்குணர்ந்து அத்தத்துவங்களைக் கழிய முறைமையின் வைத்துக் கழித்து அவற்றிற்கு மேலாய் நிற்பது ஒன்றனை ஐயந்திரிபின்றி உணரப்பெற்றோன் அவன் சிவன் பிரமசாரியும் அம்பிகை கன்னியுமாமென்னும் அவ்வுண்மை யறிவுடையனாவன். இருவினைகளை நுகர்வித்து நீக்குதற் பொருட்டும் அதனால் உயிர், பருவம் எய்திய வழி மேலைக்கு வித்தாகாதவாறு தீக்கையால், அவற்றை முதிர்வித்துப் பற்றறக் கழித்தற்பொருட்டும் சகல தீமைகளுக்கும் காரணமாகிய ஆணவ மலத்தைப் போக்குதற் பொருட்டுமாம்.

ஆணவ மலம்

ஆணவ மலமானது எண்ணிறந்த சத்தி உடையதாய் எண்ணிறந்த உயிர்களிலும் செம்பிற்களிம்பு போல அநாதியே சேர்ந்துநின்று கேவலத்தில் எவ்வுயிர்களின் அறிவொடு தொழில்களை மறைத்து நின்று போத்திருத்துவத்தை நிகழ்த்தி எஞ்ஞான்றும் காரணமாய் நின்று, அஞ்ஞானத்தை நிகழ்த்தும். ஆணவமலம் உயிரோடு ஒன்றித்து நின்று, அறிவு இச்சைச் செயல்களை மறைப்பதாகிய மலத்துக்கு வேறுநின்று அவற்றை விளக்குவதாகிய மாயைக்கும் தம்முள் வேற்றுமை பெரிது.

பந்திப்பன பெரிதும்

மேலே நல்வினை தீவினையெனக் கூறப்பெற்ற கன்மமலமும் அதன்பின் நித்தமாய் அருவாய் எனக் கூறப்பெற்ற மாயாமலமும் இவ்விடத்துக் கூறப்பெற்ற ஆணவ மலமுமாகிய இம்முன்று மலங்களும் நெல்லுக்கு முளை, தவிடு உமிபோல் உயிரைப் பந்தித்து நின்று முறையே போகமும், பந்தமும் போத்திருத்துவமும் பண்ணுவனவாம். கன்ம மலம் போகம் பண்ணுதலாவது நெல்லின் கணுள்ள முளைத்தற் சத்திமுளையைத் தோற்றுவித்தல் போல் உயிரின்கட் சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவித்தல்.

மாயாமலம் பதஞ்செய்தல் என்பது முளைத்தற்கு அனுகூலஞ் செய்து உடன் நிற்கும் தவிடுபோல அச்சுகதுக்கங்கள் அங்ஙனம் தோன்றுதற்குத் துணைக் காரணமாய்த் தன் காரியமாகிய தனுகரணம் முதலியவற்றையும் உயிரையும் இயைவித்து நின்றல்.

ஆணவமலம் போத்திருத்துவம் செய்தலாவது அம்முளை அங்ஙனம் தோன்றுதற்கு நிமித்த காரணமாகிய உமி போல அத்தோற்றத்திற்கு நிமித்த காரணமாயவற்றை முறுகுவித்து நின்று அச்சுகதுக்கங்களை உயிர்நுகருமாறு நிலைபெறுத்தி நின்றல்.

மாயேயம் - திரோதாயி

வேறும் இருமலமெனப்படுவன - அச் சுகதுக்க விளைவுகட்கெல்லாம் இடமாய் நின்று வியாபகமாகிய ஆன்மாவின் அறிவிச்சைச் செயல்களை ஏகதேசப்படுத்துவதென மேலே சொல்லப்பட்ட மாயா காரியத்தை மாயேயமென்றும், பொருந்திய அவ்வம்மலங்களை அவ்வத் தொழிற்படுத்திப் பாகம் வருவிக்கும் சிவசத்தியை மறைத்தலைச் செய்வதாகிய திரோதாயி என்றும் வேறே இரு மலங்கள் உள்ளன.

அவற்றுள் மாயாகாரியம் மாயையில் அடங்குமாயினும் பந்தித்தலிற் படும் வேற்றுமை பற்றி மாயேய மலமென வேறுவைத்து எண்ணப்படும்.

அம்மலங்கட்கு அனுகூலமாய் நின்று செய்யுஞ் சிவசத்தி பராசத்தியின் அடக்கமாயினும் தொழில் வேற்றுமை பற்றி திரோதாயியென வேறுவைத்து எண்ணப்படும்.

முன்றுடன் இரண்டு

இவ்வைந்து மலங்கள் உயிர் தொறும் நின்று செய்யும் பந்தவேறுபாடு அறிதற்பாலது. மேற்கூறிய பிறப்பிறப்புக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் இவ் ஐவகை மலங்களும்.

ஆணவம், மாயை, கன்மம், மாயேயம், திரோதாயியாகிய இவ் ஐவகை மலங்களும், ஆன்மாவின் மேற்கூறிய பிறப்பிறப்புக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகும். இவ் ஆன்மாவானது நிலையில்லாத கொள்ளிவட்டமும் காற்றாடியும் போலக் கணப்பொழுதிற் சுழற்சியுற்று பிறப்பிறப்பில் தங்கி அல்லற்படும்.

நால்வகைத் தோற்றம்

முட்டையும், வியர்வையும், வித்தும், பையுமாக எண்ணப்படும் நால்வகைத் தோற்றத்து எழுவகைப் பிறப்பின் எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனி பேதத்தினின்று விரிந்த பேதங்கள் அளவின்றி உள்ளன. அவற்றுட் பலவகைப்பட்ட யோனி பேதங்கள் ஒழிந்து அவ்வலமரலை நீக்குதற்கு வாயிலாகிய மானிடப் பிறவி எய்துதல் கடலைக் கையால் நீந்திக் கரையேறினவன் காரியத்தோடு ஒக்குமென்க.

குறிப்பு - “அலமலருதல்” - சுழற்சியுறுதல்.

என்ன புண்ணியம் செய்வரோ?

அம்மானிடப் பிறவியினும் மானுடர் வாழ்கின்ற இவ்வுலகத்துள் நற்றமிழ், வேதாகமம், திருமுறை, மெய்கண்ட சாத்திரங்கள், திருவள்ளுவர் குறள் ஆகியவை வழக்கம் இல்லா நாட்டிலே பிறத்தல் நீங்கி அவை வழக்குடைய உத்தம நாடுகளில் தோன்றுதல். மிக்க புண்ணியத்தான் அமைவது ஆகும்.

புறச்சமயங்களிற் செல்லாது சைவசமயத்திற்குரித்தாய் சைவநற் குடும்பத்தில் உதித்து உயர்ந்த சித்தாந்த நெறியுணர்ச்சியாலே சிவபிரானை வழிபடப் பெறுவார் உளராயின் ஆணவ மலத்தானாகிய அவ்வலமரலை நீங்கி வீடு பேறு எய்துவார்.

மானிடப் பிறவிதானும் வகுத்தது மனவாக்காயம்

ஆனிடத் தைந்தும் ஆடும் அரன்பணிக்காக அன்றோ

-சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் 62

அவ் அரன் பணி பயன் படுதல் எனை உலகங்களில் கூடாமையால் மேலுலகத்துள்ள மாயோன் முதலிய தேவர்களும் தேசவிசேடமாகிய இம்மண்ணுலகத்தில் வந்து அச்சிவ பிரானை அருச்சிப்பார்.

பிறவி

மானுட யாக்கை அத்துணை பெருமை உள்ளதாயினும் மாதாவினுடைய கருப்பத்தில் தானே அழிவதாயும் பிறந்த உடனே அழிவதாயும், பிறந்து சிறுகாலத்திலிருந்து அழிவதாயும், பாலனாய் அழிவதாயும், இளமையில்

அழிவதாயும், நரையுண்டாகி விருத்த தசையில் அழிவதாயும், இத்துணைப் பொழுது நிற்கும் என்று அறியவராது நீர்க்குமிழிபோல் எப்பொழுதும் அழிதல் தன்மை உடையது. எனவே உள்ள போதே உய்யப் பார் என்க.

என்று வருமோ இறுதி

“.....வார்கடலுலகினில்
யானை முதலா எறும்பீறாய
ஊனமி லியோனியி னுள்வினை யிழைத்தும்
மானுடப் பிறப்பினுள் மாதாஉதரத்
தீனமில் கிருமிச் செருவினிற் சிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் சிழைத்தும்
இருமதி விளைவின் ஒருமையிற் சிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் சிழைத்தும்
ஈரிரு திங்களிற் பேரிருள் சிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் சிழைத்தும்
ஆறு திங்களினூறலர் சிழைத்தும்
எழு திங்களில் தாழ்புவி சிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் சிழைத்தும்
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் சிழைத்தும்
தக்க தசமதி தாயொடு தான் படும்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் சிழைத்தும்
ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தவக்காலை
ஈண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல சிழைத்துங்
காலை மலமொடு கடும்பகல் பசி நிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை சிழைத்தும்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில்
ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுள் மதர்த்துத்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்து
எய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்து
ஈர்கிடைபோகாவிள முலை மாதர்தம்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் சிழைத்தும்
சித்தவுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக் களிநெனும் அவாவிடைப் சிழைத்தும்
கல்வி யென்னும் பல்கடற் சிழைத்தும்
செல்வம் என்னும் அல்லலிற் சிழைத்தும்
நல்குர வென்னுந் தொல்லிடம் சிழைத்தும்
புலவரம் பாய பலதுறைசிழைத்தும்
தெய்வமென்பதோர் சித்தமுண்டாகி
முனிவிலாததோர் பொருளது கருதலும்”

-திருவாசகம் - போற்றித்திருவகவல்

என வந்தமைகாண்க.

அழிதல் இயலே

அழியும் தன்மைய தாகிய அவ்யாக்கையில் உண்டாகிய அறிவுமோ எனில், விடயங்களை ஒவ்வொன்றாய் அறிவதன்றி ஒருங்கேயறியும் ஆற்றலிலது.

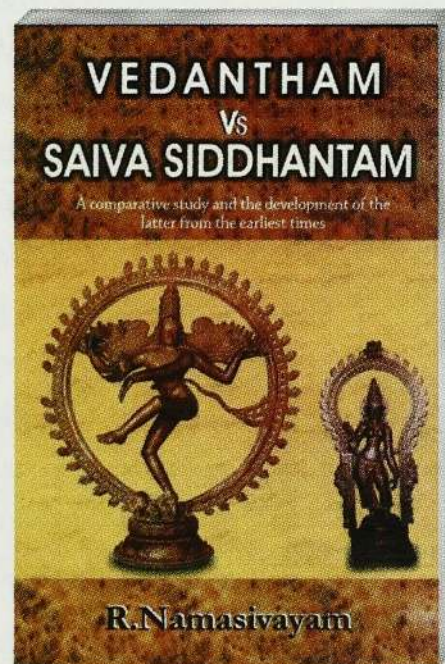
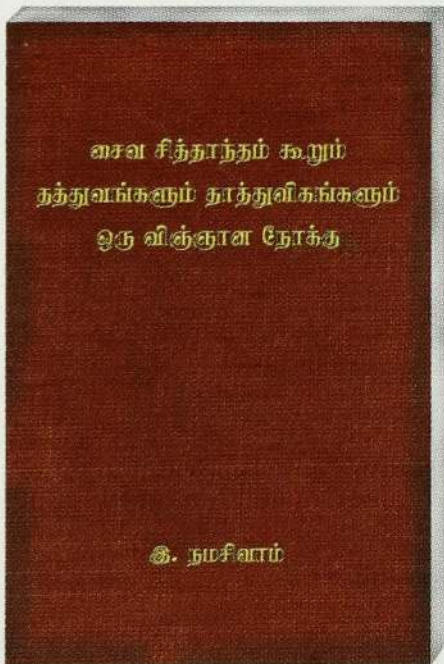
ஒவ்வொன்றாய் அறியும்போதும் தானறிவதனை விட்டுவிட்டறிவதன்றி, இடைவிடாமல் அறியமாட்டாது.

நில்லா முன்று

மேலும் உறக்கம் முதலியவற்றிலும் அறியமாட்டாது. இன்னும் யாக்கைக்குரிய செல்வம் நிலையுள்ளதன்று. இவ்யாக்கை நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமைகளை, உணரவல்லார்க்கே அவற்றான் ஆகிய மையலை விடுதல் கூடும்.

அதிகாரஞ் செய்து செருக்குறுவார் செத்தாரின் வேறல்லர் என்பது அறிய வல்லார்க்கு, அதனால் ஆகிய மயக்கம் விடுதல் கூடும். பொருள் வாஞ்சையால் அந்நடைப்பிணங்களுக்குப் பின்சென்று, நின்று, ஏக்கமுறும் மாந்தரும் நடைப்பிணங்களே அன்றி வேறல்லர். இவற்றை உணரவல்லார் மேற்படி சிறுமை நீங்கி சிவபிரானை வழிபட்டுப் பெறும் இறவாச் செல்வத்தை எய்துவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்
மெய்கண்டதேவன் வாழ்க

SAIVA SIDDHANTA IN THE LIGHT OF MODERN SCIENCE AND COSMOLOGY

The solar year begins when the sun enters the mahara rasi. To the Tamils, this event is very important as it ushers Pongal, a feast designated to commemorate and offer our gratitude to the sun. It is related to all things on earth, importing energy to them, the most important being agriculture and animal husbandry. Pongal festival includes honouring of domestic animals, specially cattle, which aid agriculture.

The seasons come about because of the $23\frac{1}{2}$ degree inclination of the earth's axis to the plane of its orbit. If the axis was not inclined, the climate for any particular latitude would never change, since the angle of the sun on that particular belt on earth would not vary.

The axis is so tilted that the North Pole is inclined away from the sun and the South Pole towards the sun for six months period which is known as *dakshinayana* or *karkalam* the rainy season. Similarly, during the following six months, the situation is reversed. The period or season is called *uttarayana* or *vasantham*, summer season.

Pongal day is the beginning of uttarayana. To the celestials Indiran, Vishnu, Brahma and a host of others-one full year is considered a whole day, the first phase, uttarayana, six months in duration, is its day-time and the second phase, dakshinayana its night.

The Cosmic Cycle

From time immemorial the Tamils knew about the side with the twelve segments and four yugas.

The four yugas are :-

Kirudayugam	1,728,000 years.
Tirodayugam	1,296,000 years.
Thuvaparayugam	864,000 years.
Kaliyugam	432,000 years.

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA

The total (4,320,000 years) is known as *saturyagam*. Seventy one *saturyugams* make one *manvantara* and 1,000 *saturyugams* make one *kalpa*.

At the conclusion of a *kalpa*, the universe gets destroyed. The full life of the present universe is therefore 4,320,000,000 years, and its age as per Tamil calendar (1998 - 1999) is 1,955,885,099 years and the *kaliyugam* is in its 5,099th year.

The destruction known as *sarvasangaram* takes place by *sankarpam* or divine will of Lord Siva. The entire universe is destroyed, and the souls of Vishnu, Brahma, Indra and thirty three crores of celestial devas, and all other living beings, infinite in number, with *mayai*, repose at the sacred feet of Lord Siva, who alone stands as *ekan*. Lord Siva, depicted as *Kangalamurtti*, carries on his sacred shoulders the skeletons of the successive line of the several Vishnus, Brahmas, Indras etc. Who died during the successive *kalpas*. He performs the function of destruction in order to give respite to the tired souls which have had several births and deaths.

Thereafter creation also takes place at his will. Thus, creation, preservation and destruction are a perpetually repeating process without a beginning and end.

Carl Sagan, Director of the Laboratory for Planetary studies in the Cornwall University and Editor-in-chief of *Icarus*, the leading professional journal on planetary research, made the following observation.

“Every human culture rejoices in the fact that there are cycles in nature. The Hindu religion is the only one of the world’s great faiths dedicated to the idea that cosmos itself undergoes an immense, indeed an infinite number of deaths and rebirths. It is the only religion in which the time-scales correspond to those of modern scientific cosmology. Its cycles run from our ordinary day and night to a day and night of Brahma, 8.64 billion years longer than the age of earth or sun. And there are much longer time scales still...A millennium before Europeans were willing to divest themselves of the biblical idea that the world was a few thousand years old, the Mayans were thinking of millions and Indians of billions.”

The Universe

Marcus Chown, an astrophysicist, writes as follows about Edwin Hubble, who had given up a law career to study the heavens: "In 1923 Edwin Hubble turned the most powerful telescope in the world the newly-built 100 inch reflector on Mt. Wilson above Pasadan, USA, on to a misty white patch in the night sky known as Great Nebula in Andremeda. It is a vast island of stars suspended in deep space. But Hubble had yet to make his greatest discovery. He showed that the universe had not existed forever as most astronomers believed, but that it had a beginning. The simplest and the most naïve explanation of what Hubble had found is that at some time in the remote past a violent explosion took place centred on earth. Hubble had made the outstanding astronomical discovery of the century. The entire universe was expanding, its constituent galaxies flying apart like cosmic shrapnel. He had also found that there must be a beginning of time (kala), one of the instruments (*asuddha maya tattvas*) postulated in the Meikanda Shastras, and that although the universe was old, it had not existed for ever. By imagining the expansion running backwards like a movie in reverse, astronomers now deduce that the universe came into existence in the Big Bang about 15,000 million years ago. For the first time scientists would be able to ask where the universe with its galaxies, stars and living organisms has come from and where it was going. Cosmology the most audacious of sciences was born."²

Saiva saints, several centuries, earlier had given categorical answers to this question. What Saint Manikkavasagar had to say relating to the expanding universe following the Big Bang is:

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிரக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங்காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நிற்கெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன

Tiruvandapakuti, Tiruvasagam

"In the boundless space were born
Spherical bodies countless in number
Shining in splendor vying with each other
Expanding over one hundred and one crores in number"

If the Big Bang was an explosion, it was an explosion unlike any other. For one thing, when a bomb goes off, shrapnel is blown outwards into void that already exists as the surrounding air. But no such void existed before the Big Bang. There was literally nothing. The Big Bang created everything and that included empty space *akayam*, matter and even time. As soon as it was created, the universe began expanding, contrary to the 'static' theory of Einstein. When Einstein learned of Hubble's discovery, he realized his error.

Another major difference between a familiar explosion and the Big Bang is that the latter happened everywhere at once. It would have been impossible to point out a place and say that it was the centre of explosion in the way that you can point to the place where a bomb went off. Fifteen billion years ago every particle of matter was simply set in motion rushing away from every other particle of matter.

An explosion which occurs everywhere at once has an important consequence. It makes every observer in the universe think that they are at the centre of the explosion. So although we see every other galaxy rushing away from us, it does not mean that we are in a privileged position at the centre of the universe.

Evolution and Involution

According to Saiva Siddhanta, which believes in three entities, viz *pasu*, *pati* and *pasa*, *anavam* (ego), *karmam* (aggregate of the effect of all our good and bad thoughts and actions) and *mayai* (cosmic energy in its primordial form) constitute *pasa*. *Mayai* in its evolved form is the material universe. This is based upon the scientific principle that matter cannot be destroyed and it could not come out of nothing. This is based on the principle of *satkaryavada*.

When the involution (*sarvasangaram*) takes place at the conclusion of the *kalpa*, even space, one of the elements of time (*kala*), which is one of the instruments postulated by the Siddhantins, gets destroyed along with the other four elements – earth, water, fire and air. They all become energy, which is in turn involved as *mayai*, the primordial energy.³

Atom Analysis

The diameter of atom is about one millionth of a centimeter. Far from being hard and solid particles, the atoms consist of vast regions

of space in which extremely small particles – protons, neutrons and electrons – move around the nucleus.⁴

An atom is extremely small compared to microscopic objects, but it is huge compared to the nucleus in its centre. The protons, neutrons and electrons are further divisible into indivisible subatomic particles – two exclusive categories, quarks and leptons. These are very abstract entities, which have a dual aspect. Depending on how we look at them, they appear sometimes as particles and sometimes as waves. This dual nature is also exhibited by light which can take the form of electromagnetic waves or of particles.

The property of matter and of light is very strange. It seems impossible to accept that something can be at the same time a particle i.e. an entity confined to very small volume, and a wave which is spread over a large region of space. This contradiction gives rise to most of the koan-like paradoxes, which finally led to the Quantum Theory. The whole development started when Max Planck discovered that energy of heat radiation is not emitted continuously, but appears in the form of energy packets. Einstein called these energy packets 'quanta' and recognized as fundamental aspect of nature. Einstein was bold enough to postulate that light and every other form of electromagnetic radiation can appear not only as waves, but also in the form of quanta, which gave the quantum theory its name. They have since been accepted as bona-fide particles and are now called photons. They are particles of a special kind, however, mass-less and always travelling with the speed of light.

In course of time, even these may be resolved into more minute components.⁵

Yet they can be no further analysis. What is obtained by such ultimate analysis cannot have any further components and will not therefore be subject to any change. This leads to the principle: "Whatever is further un-analyzable cannot undergo any change". Again since there can be no change in them, they have always been and will always be what they are. That is, they are eternal.

Mayai

These abstract invisible and indivisible entities are evolved from primordial all-pervading pure energy which the Saiva Siddhanta

calls *mayai*. It is mass-less and formless, inexplicable, inscrutable, intractable and is beyond the concept of modern science. Similarly, when the entire universe is destroyed, it evolves into *mayai*. The word *mayai* itself means that which (ma=) involves and (ya=) evolves.

Mayai is real and causeless and as such eternal like God, and *anma* (soul), but insentient. Saiva philosophy further postulates the existence of material cause and of the efficient cause of every phenomenon and is therefore essentially deterministic. In the case of a pot, clay, an inert matter from earth which too is inert, is the causal factor or the material cause, as the clay on its own motivation cannot become a pot; the potter is the efficient cause to mould the clay into the pot; and the potter's wheel, the instrumental cause. Similarly, *mayai* is the material cause of the physical universe and God is its efficient cause.

Since *mayai* is inert, an efficient cause, God with *sakti* (power) personified as an inseparable female, as instrumental cause, is necessary for creation.

Mayai is one of the powers of Siva, symbolized as a deer, and is held as such in one of his hands in most of the Maheswara's icons (anthropomorphic forms) established for worship in temples.

Saiva saints had full knowledge of the aforementioned cosmic process and why and how it took place from very early times.

“ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவாய் என்னை புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே”

“Beyond created time and space art thou
Without beginning and end
Yet thou dost create the many worlds
Preserve, destroy and procreate
And through manifold births thou leadest me
Bestowing your grace to your dedicated service
Imperceptible as the fragrance
Thou art afar and yet so near”

The Cosmic Dance

On a devolutionary basis, Lord Siva has nine forms:

Sivam	Sakthi	Natham
Vindu	Sadasivam	Mahesvaran
Brahman	Vishnu	Rudran

Of these, Mahesvaran denotes the representation of the twenty five different manifestations of Lord Siva. They are his anthropomorphic forms and are cast in bronze. One of them is the image of Lord Nadarajah. Referring to this image, Dr. Ananda Coomaraswamy declared: "The clearest image of the activity of God which any art of religion can boast of. No artist of science must postulate behind all phenomena." ⁶

The image of Lord Siva as Nadarajah symbolizes the entire cosmic process-its evolution and involution that take place at his divine will.

His dance called ananda nadanam is eternal, without beginning, ceaseless and it pervades the entire universe, within and without, pulsating it. He dances at the great temple of Chidambaram. The upper right hand holding the drum, damarukam, and its beat symbolizes the primordial sound or Big Bang, which not only created the inanimate, but also various forms of knowledge.

“பூமலி கற்பகம் புத்தேள் வைப்பும்
நாமநீர் வரப்பின் நானில் வளாகழும்
ஏனைய புவனமு மெண்ணிங்குயிரும்
தானே வகுத்த துண்டமருகக் கரமே”

“Ever wishful Karpaga tree that sprung in the celestial world
The oceans, mountains, good earth
All the worlds, countless living beings are all the handiwork
Of your hand with the damarukam” ⁷

Dr. Fretj of Copre, a research scientist in high-energy physics says:

“I had a beautiful experience which set me on a road that has led to the writing of this book. I was sitting by the ocean one late summer afternoon watching the waves rolling in and feeling the rhythm of my breathing when I suddenly became aware of my whole environment as being engaged in a gigantic cosmic dance. Being a physicist I knew

that the sands, rocks, water and air around me were made of vibrating molecules and atoms and that these consisted of particles which interacted with one another by creating and destroying other particles. I knew also that the earth's atmosphere was continually bombarded by showers of particles of cosmic rays of high energy undergoing multiple collisions as they penetrated the air. All this was familiar to me from my research in high-energy physics, but until that moment I had only experienced it through graphs, diagrams and mathematical theories. As I sat on that beach my former experience came to life. I saw cascades of energy coming from outer space, in which particles were created and destroyed, in rhythmic pulses. I saw the atoms and the elements and those in my body participating in this cosmic dance of energy. I felt its rhythm and I heard its sound and knew at that moment that this was the dance of Siva, the Lord of dancers, worshiped by the Hindus." ⁸

Carl Sagan says: "The Chola bronzes cast in the eleventh century include several different incarnations of God Shiva. The most elegant and sublime of these is a representation of the creation of the universe at the beginning of each cosmic cycle, a motif known as the cosmic dance of Shiva. The God, called in this manifestation 'Nadarajah', the dance king, has four hands. In the upper right hand is a drum whose sound is the sound of the creation. In the upper left hand is a tongue of flame, reminder that the universe, now newly created, will billions of years from now be utterly destroyed. This profound and lovely image is, I like to imagine, a kind of premonition of modern astronomical ideas". ⁹

Science and Philosophy

Thus it is clear that there is profound harmony between the world-view of modern physics and cosmology and the intuitive knowledge of the Tamil mystics.

In a comparatively short time since Einstein's visionary theories, the two theories of relativity and his famous equation $E=MC^2$, and astronomer Edwin Hubble's observations on solar system and beyond, astronomers have put high power telescopes in space and observed as far back in the history of the universe as one could know it is possible to look. It is not as if there is much scope for improved observation to show anything more. It seems that one has now seen almost all of the

visible universe, even though perhaps ninety percent of the universe remains undetected, since all the dark matter has yet to be discovered.

In breath-taking pictures and words, John Gribbin and Simon Goodwin tell the story of the birth of the universe in which the whole of space and time were created in an infinitesimally small point, in a super hot and super dense state-the Big Bang, which has exploded outwards into the universe of today. ¹⁰

Yet the ultimate fate of the universe scientifically remains a mystery to the scientists, except for the law of nature that everything with a beginning must have ultimately an end. Therefore the scientists could not claim that they understood almost everything about the universe. They have not and also could not answer the philosophical questions-why the universe came into being and why it continues to exist, what it is all for and its purpose.

Science and human reason alone may not be able to answer these questions. They are philosophical ones and could be answered only by godly persons through the experience and intuitive knowledge they gain during the course of their spiritual exercises. They gain this power by the grace of God.

Saiva Siddhanta philosophy gives plausible and rational answers to these vexed questions. ¹¹

The Ultimate Purpose

The aforementioned infinitesimally small matter is energy evolved from *mayai*. This explains the birth pangs of creation of the universe of today, which is not different from the concept of Siddhanta regarding the origin of the universe.

When the soul is endowed with a physical body and the senses, the ego, the consciousness of 'I' and 'mine', causes desires and attachments and involves the soul into worldly pleasures and actions, consequently pushing the soul into the cycle of births and deaths (*samsara*). These pleasures and desires are insatiable and transient like water bubbles. *Mayai* unveils the soul and involves it deeper into the life of *samsara* until the ego loses its force and its insidious hold on the soul. The ego within, like darkness, envelopes the soul in ignorance. It is also like metallic crust in copper, always present with it. Finally the soul gets

truly enlightened and ceases to have the cycle of rebirths, and with the grace of God, becomes one with him, which union is final, absolute and blissful with no return to the sloughs of *samsara*.

This, in the Siddhanta view, is the ultimate purpose of creation, sustenance, and destruction of the universe and of our bodies, and the inveilment of the soul and its enlightenment symbolized by the eternal, ceaseless and blissful dance of Lord Nadarajah mentioned earliar.

Foot Notes

1. Cosmos 95, Pages 284 – 286
2. After Glow of Creation, by Marcus Chown
3. In Einstein's famous equation $E=MC^2$, E is energy, M is mass (which is nothing but a form of energy), and C^2 is the speed of light. According to him mass is nothing but a form of energy. Even an object at rest has energy stored in its mass, and the relation between the two is given by this formula.

Whenever there is a massive object, e.g. a star or planet, the space around it is curved and the degree of curvature depends on the mass of the object, And space can never be separated from 'time' in relativity theory. 'Time' is also affected by the presence of matter, flowing at different rates in different parts of the universe. Einstein's general theory of relativity thus completely abolishes the concept of absolute 'space' and 'time'. Not only are all measurements involving space and time relative, the whole structure of space-time depends on the distribution of matter in the universe, and the concept of 'empty space' loses its meaning.

"Einstein's theory of gravity or general relativity, as the name suggests, talks of gravity, the force that pulls apples towards the ground, not being a force, but a force in curved space. The apple does not fall on earth because of the force of gravity, but because it falls down the slope of curved space, like a snowball down a mountain.

Einstein's theory of warped space destroyed the conceptual basis of the Newtonian universe. Gone was the gravity that binds the earth to orbit the Sun. In its place was the idea of matter telling space how to curve and curved space telling matter how to move". (Dr.David Whitehouse, BBC's Science Correspondent, 19-10- 1995)

4. *Proton* : Elementary particle with a positive electric charge occurring in atomic nuclei
Neutron : Elementary particle present in atomic nuclei without an electric charge.
Neutrino : Group of elementary particles with zero electric charge and probably zero mass which travel at speed of light.
Electron : A stable elementary particle with a charge of negative electricity found in all atoms, acting as primary carrier of electricity in solids.
5. Physicists in Germany may have detected a bizarre hybrid particle called 'Leptoquark' that, if it turns out to be real, could topple the reigning scientific model of how the world is put together.
6. *The Dance of Siva*, 1992, by Dr. Ananda Coomaraswamy.
7. Karpaka tree - mythological tree that gives what one desires.
8. *The Tao of Physics*, by Fretj of Copre.
9. *Cosmos 95*, Pages 284 - 286.
10. *Origins - Our Place in Hubble's universe*, by John Gribbin and Simon Goodwin.
11. Philosophy and science are altogether different pursuits, the first is spiritual and the second, mundane. In the former, a person renounces everything worldly and pursues the knowledge of God. It is called *Sivajnana*. In the latter, scientists seek the knowledge of the material universe. It is called *pasajnana*.

Bibliography

1. *Tamil Almanac (Vakkia Panchankam)* published by R.Venkadesa Iyer, Kokuvil, Jaffna.
2. *Sivagnana Siddiyar*.
3. *Cosmos* by Carl Sagan.
4. *After Glow of Creation*, by Marcus Chown.
5. *The Tao of Physics* by Fretj of Copre.
6. *The Saiva School of Hinduism*, by S.Sivapathasundaram, Jaffna
7. *Thiruvvasagam*, by Saint Manicavasagar.
8. *Chidambaram Mummanikkovai*.
9. *Origins-Our place in Hubble's Universe*, by John Gribbin and Simon Goodwin - Constable, London, 1987
10. *The Dance of Siva* (1992), by Dr. Ananda Coomaraswamy.

SAIVA PERIYAR SIVAPATHASUNDARANAR

Saiva Periyar Sri S. Shivapadasundaranar was born in a family of Tamil, Sanskrit and Saiva scholars on 17th January 1877 at Puloly, Vadamarachi, Jaffna District. His father Subramania Pillai was a teacher and Tamil scholar. Subramania Pillai's brothers were Kumarasamy Pulavar and Thiru Kanapathy. They and one of his sisters Thirumathy Parupathipillai were all accomplished scholars. The young Sivapadasundaram had thus the good fortune of learning Saiva religion and Tamil at home. He learned Sanskrit at Maharajah College, Trivandram, India. Later he graduated from the Madras University and took to teaching, which he performed with distinction for over thirty five years. During this period he was the Principal of Victoria College, Chulipuram, Valigamam West, Jaffna, 1924 - 1933. On his retirement he took residence at Kandavanam, Polikandy. His residence was in proximity to the well known Shanmuga Temple. He was an ardent devotee of this great temple.

Sivapadasundarnar had a razor sharp intellect and penchant for logical thinking; these qualities are reflected in all his writings. He was a versatile writer and has written several books in Tamil and English on a wide range of subjects - Saiva Religion, Education, Psychology and Logic. His magnum opus in Tamil was his brilliant commentary on *Tiruvavurudpayan*. One of the fourteen Saiva Sidhanta Epistemological books and in English was his Saiva School of Hinduism. This has been recognized as an outstanding book. It is prescribed as a text book at the Benares Hindu University, India, for the M.A. degree examination in Hindu philosophy and Saiva Sidhantam. Most of his other books are text books to be used locally.

Sivapadasundaranar was a teacher par excellence and an able administrator. The golden period of Victoria College was during his stewardship as Principal. N. Sabaratnam, S.Sithamparapillai, K. Kishnapillai and V.Nadarajah were all his students. They were later appointed as principals of well known Colleges in Jaffna. Mr. C. Longanathan, General Manager of the Bank of Ceylon was another distinguished old student of Sivapadasundarnar.

In Malaysia and Singapore there were several old students of Saiva Periyar who held high positions in government service. They established a branch of the Thiruketheeswaram Temple Restoration Society and took part in the restoration work on an appeal made by him.

Shivapadasundaram was reputed to be a reformer of recalcitrant pupils who were a problem to the parents and other schools. Under his care they became disciplined pupils, did well in their student career and later in life. Sivapadasundarnar worked with Sir Ponnambalam Ramanathan and Hon. S. Rajaratnam in founding the Hindu Board of Education, Jaffna. The services of the Hindu Board of Education and Hon. Rajaratnam should be commemorated.

In the year 1930 he presided over the Annual Sessions of the Jaffna Youth Congress lead by Mr. Handy Pernpanayagam a leading educationist, social reformer and a disciple of Mahatma Gandhi. I was an active member and served in it. The main objective of the Youth Congress was the abolition of untouchability and the caste system in Tamil Society.

The Annual Sessions of the Youth Congress was held at the Teachers Training College of the Hindu Board of Education at Thirunelvely, Jaffna. I took part in this Session. Saiva Periyar presided over the Session. In his presidential address on 21.04.1930 he stated his views on caste, untouchability, and no Varnashrama Dharma. The imposition of social disabilities he said, had no support on sacred texts and that there was no justification for it. "Within a few minutes of the beginning of the Sessions, the hall was stoned by the adherents of the Veda Agama Sangam, a fundamentalist group of the Saivaites. The Session was adjourned to the Ridegeway Hall, Jaffna; Saiva Periar the President was unperturbed.

When the Government made an order that Minority Tamil Children in schools should be provided equal seating facilities with other children, Saiva Periyar along with Sir Ponnambalam Ramanathan and Hon. S. Rajaratnam fully supported the Government order. They got the Hindu Board of Education to implement it in it's schools. For several years Saiva Periyar served with distinction as a member of the Board of Education, an advisory body nominated by the Government. In the year 1945 Saiva Periyar visited the Sacred City of Chidamparam in Tamilnadu. He had gone on a pilgrimage to worship Lord Natarajah and he was invited by the Sri Lankan undergraduates of the Annamalai

University to address them. He spoke with excellence on the “புராணங்களின் பெருமையும் அருமையும்” Professor T.P. Meenakshi Sundaranar, the eminent scholar presided over the lecture and commended it.

In 1931, Sri Lanka got the Donoughmore Constitution. The Youth Congress rejected the Constitutional Reforms as it fell short of independence. Youth Congress called for the boycott of the ensuing elections. All candidates in the North except for the Mannar seat had pledged not to hand over the Nomination Papers. However on the nomination date Col.S. Saravanamuthu heard this and let out an imprecation in filth. Saiva Periyar just smiled.

Mr. C. Subramaniam (Oraaor) another eminent educationist, in his article: “ Thoughts on Saiva Periyar” has observed :- “ Saiva Periyar is a man of transparent sincerity, his utter selflessness, absence of any trace of Ego and his keen intellect marked him out as an outstanding personality”.

Kirupananda Variar of Tamil Nadu another ardent devotee of Lord Murugan had great regard for Saiva Periyar. He considered Saiva Periyar as a Gnana Achariar. Variar visited Saiva Periyar many times during his sojourn at Valvettithuai Amman Temple where he delivered a series of lectures. Kanadavam at Polikandy is adjacent to Valvettithuai.

Mahatma Gandhi during his visit to Jaffna in the year 1927, at the invitation of Saiva Periyar visited Victoria College. Saiva Periyar received Mahatma Gandhi who addressed the Student Assembly and the Staff.

Saiva Periyar retired at the age of 55. He did not ask for any extension as most of the principals and teachers would do. He refused to accept any farewell function. Saiva Periyar was eager to live as a Recluse at Kandavanam, Polikandy, a sprawling sea side village halfway between Valverttithurai and Point Pedro. At Kandavanam he spent most of his time serving his favourite deity, the Lord of the Kandavanam Temple. In serving the Lord he had Saint Appar in his mind and emulated his example.

Dr. C. Narayana Menon a former teacher of English Literature at Victoria College – under Saiva Periyar, heard of Saiva Periyar’s retirement and offered the Vice Principalship of the Benares University

- a key and prestigious post. Saiva Periyar politely declined it. He did not want even for a day, to lose sight of his Lord of the Kandavanam Temple. Dr.C. Narayana Menon revered Saiva Periyar. I visited Dr.C. Narayana Menon twice at the Benares University. I learned English Literature under him at Victoria College. He was an excellent teacher.

After Thuraicai Sivagnana swamikal, author of the classic *Thiravida Maadham* (துறைசைச் சிவஞான சுவாமிகள் திராவிட மா பாடிய கர்த்தர்) and our Sri La Sri Arumuka Navalar of Nallur, Saiva Periyar Sivapadasundaranar was the greatest and the most profound scholar and author both in Tamil and English in Saiva Religion and Saiva Siddhanta Philosophy.

We need more English books on Saiva Religion and Saiva Siddhanta Philosophy. Saiva Periyar all his life had served the Saiva Religion with single minded dedication and devotion and the Saiva World would always remember him with gratitude.

The completing of the Thiruppani (திருப்பணி) of the Tirukketisvara Temple would be the most fitting and ever lasting memorial for him. He visited the most sacred Lotus feet of Sivaperuman on the 14th of August 1953 at his residence at Puloly.

I had the good fortune of learning under Sri Sivapadasundarm from 1924 to 1932 until I passed the London Matriculation Examination. I was boarded with him at the college premises. In fact I was initiated into the study of Saiva Siddhatam by him. He had regular classes of Thiruvarudpayan at the College.

Sri Sivapadasundaranar considered that all living beings, from a tiny ant to an elephant, common with human beings, were all the handi - work of Sivaperuman and saw his imprint as Atmanatan in them. His compassion for them was boundless. He would not kill or permit to be killed by any of them, a bloodsucking bed bug or a poisonous centipede or a venomous snake was not an exception. He gets up in the middle of the night and picks up the bugs one by one with his deft fingers and throw them out of the window. On many an occasion, I have joined him in this midnight exercise of compassion. Once his cook killed a poisonous centipede. He was horrified from punishing a recalcitrant pupil.

From his salary he helped old folks financially who lived in the proximity of Victoria College and in dire circumstances. He was also

known to financially help some of his relations in their education. Personally he was sparing and frugal and led a simple life austere in many years.

At Kandavanam, I was his neighbour. Sri Sivapadasundaranar had retired and taken permanent residence there. I was then a Proctor and N.P. practicing in Colombo. For vacations I went to Kandavanam, and had the opportunity to meet him often. He was horrified by the Non Brahmain Movement of Tamilnadu and it's influence in the North and East of Sri Lanka devaluing the Vedas and Saiva Agamas among the younger generation of Saivites.

Sri Sivapadasundaranar's greatest contribution to Saivism was his service to the ancient Thiruketheeswaram Temple. He was responsible for the founding of the Thiruketheeswaram Temple Restoration Society in the year 1948 and he was it's first President. His health prevented him from being an active participant in the day to day affairs of the Society; the Late Thiru K.Kanagaratnam, Chairman of Committees desputised. He achieved what Sri La Sri Arumuga Navalar could not do.

In the year 1952 Sri La Sri Sivapadasundaranar resigned from the Society, owing to the difference of views he had with the Secretary of the Society on the question of establishing the Navagrahams which should not be established in Saiva temples. Navagrahams are petty deities like Thikku palagar to be appeased and not worshipped, with appropriate ceremonies prescribed:- Navagraha Shanti and Navashanti

Raja Raja Cholan I, whose mentor was Saint Karur Tevar did not establish Navagrahams in the great Temple of Tanjore he built. Navagraha establishment in Saiva temple, is an innovation that came into existence during a much later period.

Glories of Saivaism was a book written by Sivapadasundarm. It was written in the year 1952. In all his writings Sri Sivapadasundaranar meticulously followed the footsteps of Arumuka Navalar.

Before he died he had arranged for the publication of "Glories of Saivaism" and the first edition was published by the Saivaprakasa Press, Jaffna in the year 1955. The second edition of this book has been reprinted by the All Ceylon Hindu Congaress and has already been released. I had the privilege of writing a foreward to it in very humble way.

PRIESTHOOD IN SRI LANKA

Saivism (or Saivam) is the religion of the Tamil speaking Hindus of Sri Lanka from the time of King Ravana, and it now faces a sorry state of affairs as its priesthood has become professional, lacking the essential spiritual dimension, argues Namasivayam, the President of Thiruketheeswaram Temple Restoration Society. He says:

Our present system of education is lopsided, bereft of our religion and culture. Our men and women who received it attend temples and perform various rites and ceremonies and apply viputi without knowing their significance and the real purpose.

These rites are performed as routine exercise traditionally followed in the family. In consequence the Hindus do not know the difference between Hinduism and Saivam and are ignorant of the fact that Hinduism by itself is not a religion; it is the common nomenclature for a group of religions, Saivam. Vaishnavam and Saktam, the three main religions of India in practice; and they are vulnerable and become adherents to one or the other of the following heretic faiths not knowing that they are all mirages of varying dimensions.

1. Sri Sathya Sai Baba cult
2. Vallalar Ramalinga Svamigal cult
3. Hawaii Saivaism
4. Vira Saivaism
5. Anjaneyer cult
6. Ayappan cult
7. Sakta cult
8. Votaries of "In Tamil Only" in Temple rites who too are ignorant of the Saiva Religion and it's epistemology and it's philosophical system *Saiva Siddhantam*, hence their desire to have everything in Tamil.

Most of our priests are incompetent and not properly ordained. They mechanically repeat the mantrams without knowing the meaning.

I am certain of stirring up a hornet's nest in mentioning these frailties of our Saiva Society. I would not be deterred. I am only highlighting the true state of affairs in the interest of the Saiva Religion and it's philosophy. I consider it to be my duty.

Saiva Achariars are venerated persons leading an exemplary life, learned in Sanskrit and Tamil, the Vedas, Saiva Agamas, Pattatis, Saiva Siddhantha, Silpa Sastra, Temple Architecture and Astrology.

They should have in addition to donning Poonul received all Diksais-Samaya Diksai, Visesa Diksai and Nirvana Diksai and married before they receive Acharya Abisekam from a competent Sivachariar.

He should daily perform Anmartha Poosai. He should not pay obeisance to anyone except to the Deity he serves. He should have a tuft of hair, the kudumi. Only a Sivachariar could officiate in the following temples:

Sivan temple with a joint kamakkottam
Vinayagar temple
Subramaniya temple

He is enjoined not to officiate on petty and village deities. He should not perform Tivasam, Antiesti, funeral rites and he should not run after persons in power.

I am sorry to state that our present priesthood is in complete disarray and confusion causing great concern among devotees. It has become merely professional without any spiritual value.

Most of the persons ordained as Sivachariars are incompetent-they have no proper knowledge of the Shastras - Veda Sivagamams etc. They are ignorant of both Tamil and Sanskrit; even those who know some Sanskrit are poor in their intonation.

The Saiva Agamas prescribe five categories of Saiva priesthod officiating in Temple rites, daily and on special occasions.

They are Acharyan, Archakan, Sathakan, Alangirathan and Vasagan-Achariyan and they should perform naimithia rites as per Saiva Agamas. Archakar should perform the Nithiya poojas, alangirathan adorns the Deity, Sathagan presents the materials required for the two categories of poojas to the respective priests, Vasagan recites Vedic mantrams, Othuvans who sing tirumarai come under the category of Vasagan.

The Acharya abiseka ceremonies are not properly done.

The weddings and funeral rites too are improperly done. Any Vaidika part of these ceremonies should also be done by Sivachariars and by Sumarttar who do not receive Saiva diksai.

To make things worse the Sivaachariars are self appointed ones. Even the few Sivachariar who are properly ordained and have the competency are flouting the Saiva Agamic tenets and the rules of the pattatis to suit their convenience; they perform consecration rites to Mariamman and other petty deities. At this rate our temple rites would be reduced to a farce.

Most of our temple trustees including those of our leading temples are indifferent to the present state of affairs. Probably they too are ignorant of the tenets of the Saiva religion. The only way we could remedy the present situation is by:

1. Reviving the Kurukulam Vedasiva Agama Padasalai of Thiruketheesvaram Temple that was suspended owing to the present armed conflict that engulfed the North and the East Part of Sri Lanka. It had all the facilities to educate and train competent Siva Achariars.
2. To establish a high powered disciplinary body consisting of Siva Achariars, Trustees and laymen who are learned in Saiva Sastras to function like the Christian councils to regulate the teaching and training of Sivachariars and to maintain their competence and decorum.

As an interim measure we could send Siva Brahma students to be trained as Sivachariars at the Saiva Agama Padasalai run by the Dharmapura Atinam of Tamil Nadu. It is an excellent training centre. The Thiruketheeswaram Temple Restoration Society could make the necessary arrangements. In addition we should engage Sivachariars from Tamilnadu to meet the shortage to officiate at our main temples.

Note: Nittiya Pooja Lakshana Sangragam by Swaminatha Sivachariar, Agama Siromani, Tharumapuram Aatinam.

3. Sivachariyas are poorly paid and should be given living allowance to live without wants leading a decent life with dignity and without looking for extra income outside the temple.

At present they are poorly paid. In this respect we should emulate the Christian missionaries.

Saiva funeral rites of Non-Brahmins are performed by Saiva Kurukkal. He should have all the credentials attributed to a Sivachariar;

He should be learned in the Vedas, Agamas, Siddhanta shastras., like a Sivachariar and should be trained similarly. He is selected from traditionally vegetarian families. Saiva Kurukkal cannot officiate in temples since he officiates at funerals. The rites are conducted both in Sanskrit and Tamil. Pattathis prescribe the rites and the *mantram*. Saiva Kurukkal should enjoys. the same status of a Sivachariar. An Othuvar too should enjoy the same status as a Sivachariar and Saiva Kurukkal provided he leads an exemplary life receiving Nirvana diksai with a diksa namam and perfoming Anmartha Poojai.

There are some Othuvars who degrade their positions.

Rajaraja 11 the great Chola King who built the magnificen Dharasuram temple near Kumbakonum had beatified and honoured one hundred of the *othuvar* who served the various temples in this Kingdom; gave them diksha namams and established their image in stone at the said Dharsusuram Temple. He gave same status to Tirumurai along with the Mantram.

Recently one of the Tamil Dailies carried an advertisement calling for applications from competent students aspiring to become Sivachariars to be trained at Kanchipuram Kama Kodi Madam of Sri Sankarachariar of Kanchipuram. This was done at the instance of Hon. Minister S. Thondaman.

Sri Sankarachchariar Madam of Kanchipuram professes the Vedanta system of Hinduism, Saiva Agamas and Its rites are alien to them.

The Kiriya and Sariya part of the Siva Agamas are texts for the study and the training of Sivachariars and Archakas who officiate as priests in all our Saiva temples. Saivaism is the religion of the Tamil speaking Hindus of Sri Lanka from the time of Ravana, the great king of Sri Lanka. He was a votary of Lord Siva.

It is only the Saiva Atinams that could impart competent and comprehensive training for a Sivachariar and not the Sankara Madam. Moreover, the Sankara Madam would not admit Non-Brahman students for training as Sivachariars and Archakas. Archakars are required to officiate as priests for minor deities of the Saivam.

Our Saiva Atinams are Dharmapuram and Tiruvavaduturai, Tanjore District, Tamilnadu. Dharmapuram has an excellent Veda Sivagama Padasali and the present incumbent is a great scholar leading an austere

and truly saintly life and would be too willing to admit students from Sri Lanka to be trained as competent Sivachariars. In fact a batch of Sivachariars from here were trained earlier at Dharmapuram.

Dharmapuram Atinam has about 29 Siva temples most of them Padalpetra talankal under its management- Vaidhisvaran temple, Tirukadavur temple, Tiruvaiyaru temple, Thirunallaru and Thayumanavar temple, Trichy are some of them. These temples are managed strictly according to the Sivagamas. They are the best managed temples.

Sivachariars trained as above could undergo practical training for about one year in one of the above temples. The Senior Sivachariars officiating at Vaidhisvaran Temple are our advisors for Thiruketheeswaram temple. One of them was regularly visiting Thiruketheeswaram to act as Sarva Sathagar during the Annual Festivals and Maha Sivaratri. Our best Maha Kumbha Abishekam was conducted in 1976 under the supervision of the late Sri La Sri S. Svaminatha Sivachariar of Dharmapuram. Similarly the ensuing Maha Kumbabishekam would be performed under the supervision and direction of the present Senior Sivachariar who is a Saiva Agama Vidvan of the Dharmapuram Atinam.

Saiva Priesthood (Sivachariars) are an exalted lot worthy of worship. They are the mainstay of the Saiva religion. This prompted Saint Sutarar to sing thus in this Thiruthonda Thogai.

'I am enslaved to those who are privileged to touch the sacred body of the Lord thrice a day'. Our Sivachariars should learn to live up to this expectation. They should cease to be professionals. It is unbecoming on the part of an alleged Sivachariar to hob nob with politicians and film stars as recently happened. Sivachariar should not step down from his exalted pedestal under any circumstances. If any dignitary wishes to see a Sivachariar the former should go to the Sivachariar. A Sivachariar who propitiate petty deities and or village deities cease to be a Sivachariar and is disqualified thereafter from entering the portals of a Sivalingam and perform Poojas and rites.

Mr. Namasivayam resting after performing his daily Sivapooja

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்,
விசேட கோக்கைப் பகுதி

234904

10835 CC
PUBLIC LIBRARY
JAFFNA
SPECIAL COLLECTION

1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

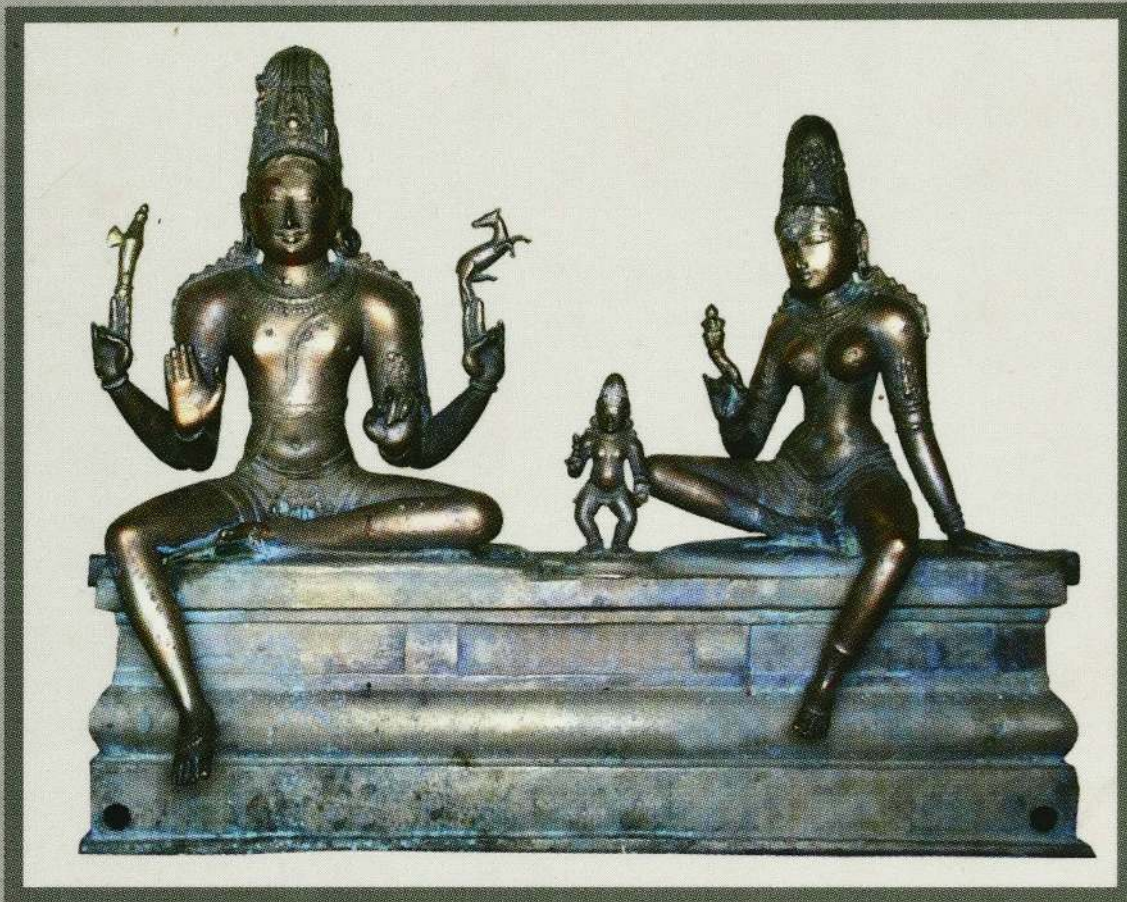

Printed and published by
EXPRESS NEWSPAPERS (CEYLON) (PVT) LTD.
No.185, Grandpass Road, Colombo - 14, Sri Lanka.
Telephone: +94117322700 Fax: +94112439987
Website: www.virakesari.lk; E-mail: info@expressnewspapers.lk

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aayanaham.org